BULLARII ROMANI

CONTINUATIO

SUMMORUM PONTIFICUM

CLEMENTIS XIII. CLEMENTIS XIV.
PII VI. PII VII. LEONIS XII.
ET PII VIII.

CONSTITUTIONES, LITERAS IN FORMA BREVIS
EPISTOLAS AD PRINCIPES VIROS, ET ALIOS
ATQUE ALLOQUUTIONES COMPLECTENS

QUAS COLLEGIT

ANDREAS ADVOCATUS BARBÈRI

CURIÆ CAPITOLII COLLATERALIS

ADDITIS SUMMARIIS, ADNOTATIONIBUS, INDICIBUS

OPERA, ET STUDIO

RAINALDI SEGRETI I. C.

TOMUS DECIMUS

CONTINENS PONTIFICATUS

PII VI.

ANNUM VICESIMUM SECUNDUM AD VICESIMUM QUINTUM

ROMÆ

EX TYPOGRAPHIA REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ

1845.

INDEX RUBRICARUM
OMNIUM CONSTITUTIONUM
QUÆ
IN HOC TOMO CONTINENTUR

PII VI.

ANNO XXII.

ANNO XXIII.

MCXIV.

MCXV.

MCXVI.

MCXVII.

MCXVIII.

MCXIX.

MCXX.

MCXXI.

MCXXII.

MCXXIII.

MCXXIV.

MCXXV.

MCXXVI.

MCXXVII.

MCXXVIII.

MCLVI.

MCLVII.

MCLVIII.

MCLIX.

MCLX.

APPENDIX

MCLXI.

MCLXII.

MCLXIII.

MCLXIV.

MCLXV.

MCLXVI.

MCLXVII.

MCLXVIII.

INDEX VOCABULORUM

INITIALIUM

OMNIUM CONSTITUTIONUM

QUÆ

IN HOC TOMO CONTINENTUR

D

E

F

G

PIUS VI.

ANNO VICESIMO SECUNDO

Dat. die 8 martii 1796 anno XXII.

ML.

Ut ritus officii patrocinii beatæ Mariæ virginis e duplici majori ad duplicem secundæ classis sine octava elevari possit in civitate, et diœcesi de Guatimala in Indiis Occidentalibus.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Ratio concessionis.

§. 1. Cum sicut venerabilis frater archiepiscopus, nec non dilecti filii presbyteri, et homines civitatis de Guatimala in Indiis Occidentalibus Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro eo, quem erga Deiparam præseferunt affectu, ejusdem cultum, et venerationem in dies augeri summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, ac ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Concessionis tenor.

§. 2. Nos igitur dictos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, audito dilecto filio magistro Dominico Coppola sacrorum Rituum congregationis secretario, ut in perpetuum pro eadem civitate, et diœcesi de Guatimala ritum officii patrocinii beatæ Mariæ virginis e duplici majori, ad duplicem secundæ classis sine octava elevari possit auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dictæ civitatis, et diœcesis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die octava martii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 12 martii 1796 anno XXII.

MLI.

Concessio indulgentiæ plenariæ assequendæ ab eis, qui occasione capituli provincialis visitaverint ecclesias fratrum ordinis eremiterum sancti Augustini.

Pius PP. VI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, et apostolicam benedictionem.

Ratio, et tenor concessionis.

§. 1. Cum sicut accepimus capitulum provinciale fratrum eremitarum ordinis sancti Augustini excalceatorum nuncupatorum in ecclesia, seu eorum domo propediem benedicente Domino celebrandum sit; Nos ut opus tam pium majori cum fructu fiat, et ad augendam fidelium religionem, et animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ

thesauris pia charitate intenti; omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere, pœnitentibus, et confessis, ac sancta communione refectis, qui prædictam, vel aliquam ex ecclesiis domorum ordinis hujusmodi ubicumque existentem, die quo incohabitur capitulum provinciale hujusmodi, ac singulis diebus actualis illius celebrationis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel dumtaxat omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem misericorditer in Domino concedimus; præsentibus post celebrationem dicti capituli provincialis minime valituris.

Conditio adjecta, et fides habenda transumptis

§. 2. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, utque earundem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima secunda martii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLII.

Dat. die 18 martii 1796 anno XXII.

Instante ministro generali congregationis clericorum regularium Minorum nuncupatorum confirmantur nova statuta, et decreta ejusdem congregationis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

§. 1. Gravibus licet, et multiplicibus curis distenti in universæ Ecclesiæ administratione Nobis divinitus commissæ, libenter tamen ad ea paternum animum intendimus, quæ ad regularium ordinum disciplinam servandam, perficiendamque pertinent, ut ita religiosis viris ad pietatem compositis, atque exemplo, et virtute præfulgentibus, fidelis populus in viis Domini securius dirigatur.

Tenor precum porrectarum.

§. 2. Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius modernus præpositus generalis congregationis clericorum regularium Minorum nuncupatorum pro bono ejusdem congregationis regimine novus constitutionum, et statutorum codex efformatus fuerit, cui titulus » Decretorum codex clericorum regularium minorum capituli trigesimi octavi, ac proximi præcedentium jussione lucubratus » hic vero codex a venerabilibus fratribus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalibus, et dilectis filiis Romanæ curiæ prælatis super disciplina regulari specialiter a Nobis deputatis, quibus rem totam commisimus, ad examen revocatus fuerit, et approbatus; idem propositus generalis, ut omnes, et singuli, qui institutum hujusmodi profitentur, leges, et statuta in dicto codice contenta observare teneantur, eaque serventur exactius, et firmius subsistant, apostolicæ Nostræ confirmationis robora communiri summopere desiderat.

Tenor concessionis

§. 3. Nos igitur ipsum exponentem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, prædictum decretorum codicem, et singula in eo contenta, illorumque tenores perinde ac si præsentibus de verbo ad verbum inserta essent, apostolica auctoritate earumdem

præsentium tenore confirmamus, et approbamus, illisque perpetuæ et inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper quoquo modo intervenerint, supplemus, et sanamus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere; ac illis, ad quos spectat, et pro tempore spectabit, in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; contradictores quoslibet, et præmissis non parentes per censuras, et pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, et facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac ejusdem congregationis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima octava martii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLIII.

Dat. die 30 martii 1796 anno XXII.

Instantibus sodalibus congregationis beatæ Mariæ virginis septem Dolorum diœcesis Sanctæ Fidei in Indiis, et clero eidem ecclesiæ addicto, indulgetur ut in dominica iii. septembris a consodalibus, et clero prædictis recitari possit officium septem Dolorum pro ordine Servorum beatæ Mariæ virginis approbatum.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio precum.

§. 1. Cum sicut dilecti filii superiores congregationis titulo beatæ Mariæ virginis septem Dolorum erectæ in ecclesia parochiali villæ de Medellin diœcesis Sanctæ Fidei in Indiis exponi fecerunt, ipsi pro eo, quem erga Deiparam præseferunt devotionis affectu, ejusdem cultum, et venerationem in dies augeri summopere desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur dictos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, audito etiam dilecto filio magistro Dominico Coppola sacrorum Rituum congregationis secretario, ut in posterum a consodalibus ejusdem congregationis, et a clero eidem ecclesiæ addicto in dominica tertia septembris recitari possit ritu duplici majori sine octava officium cum missa septem dolorum beatæ Mariæ virginis approbatum auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dictæ diœcesis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissi-

mis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die trigesima martii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 8 aprilis 1796 anno XXII.

MLIV.

Electio superiorum congregationis Italiæ monachorum reformatorum divi Bernardi ordinis Cisterciensis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proemium.

§. 1. Ecclesiæ Christi, quæ castrorum aciei ordinatæ rectissime comparatur, divino numine, ac benignitate præpositi, omnes ejus partes curare, nullam profecto negligere Nos debere intelligimus; ac magnam proinde cogitationem, et studium suscipere, quo religiosis familiis strenui, et sapientes duces, rectoresque præficiantur. Itaque, quum tempus jam advenerit, quo congregationi Italiæ monachorum reformatorum, ut appellantur, divi Bernardi ordinis Cisterciensis novi sint moderatores tribuendi, id certe optabamus, ut ex ejus legum optimarum præscripto, comitiis habitis, per suffragia deligerentur. Atqui tanto hoc impetu teterrimi belli in Subalpinas regiones facto, quum nec vocales itinerum tot pericula adire, nec monasteriorum facultates imminutæ sumptus necessarios queant perferre, ad illud consilii idcirco devenire cogimur, quod pro eadem congregatione susceptum olim fuit ab fel. rec. Alexandro pp. VII. prædecessore Nostro, quum alia cœlitus immissa clades homines adtereret, ut auctoritate nimirum Nostra apostolica temporum difficultates vinceremus.

Tenor sanctionis.

§. 2. Quamobrem dilectos filios infrascriptos ejus congregationis monachos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, at interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, et absolutos fore censentes, motu proprio, certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Angelum Victorium a sancto Antonio Viasonensem abbatem generalem, Raphaelem a sancto Eustachio Casalinum primum adsistentem, Amadeum a sancta Theresia Simondium adsistentem secundum, Franciscum Xaverium a sancto Jacobo Blanchium visitatorem generalem primum, Balthassarem a sancto Antonio Panzo jam visitatorem generalem secundum; Josephum denique a sancto Petro Funtanam procuratorem generalem commemoratæ congregationis universæ tenore præsentium literarum constituimus, facimus, et deputamus, ad id usque tempus, quo eorum quodque munus definitum est statutis ejus congregationis, ab hac sancta Sede apostolica confirmatis.

Pœnæ contra inobedientes inflictæ.

§. 3. Præcipimus propterea in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filiis superioribus, et monachis ejusdem congregationis, at omnibus, et singulis, ad quos spectat, et in futurum spectabit: indignatione etiam Nostra non obtemperantibus, ac pœnis propositis arbitrio Nostro infligendis, ut abbatem generalem, adsistentes, visitatores generales, et procuratorem generalem prædictos, ex quo die his Nostris literis publice recitatis munus ii suum quisque inierint, perinde agnoscant, recipiant, observent, ac si comitiis solemnibus creati essent, iisdemque, suum cuique a Nobis demandatum munus administrantibus, se submittant, prompto, alacrique animo pareant, studio, atque opera præsto sint, ac faveant.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ejusque congregationis, et ordinis statutis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac

vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris, die quinta aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 22 aprilis 1795 anno XXII.

MLV.

Suppressio conventus sancti Angeli fratrum minorum sancti Francisci castri Rojatis, et applicatio bonorum seminario Sublacensi nullius diœcesis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proœmium.

§. 1. Quod sancta synodus Tridentina tam graviter commendat, tam vehementer inculcat de clericorum seminariis constituendis, necessarioque censu augendis, id profecto Nos omni cura, et diligentia ad hanc usque diem facere contendimus, in abbatia Nostra Sublacensi in districtu urbis: idque adeo apertum testatumque esse omnibus arbitramur; de qua cura, et diligentia nondum esse remittendum Nobis existimamus.

Causæ impellentes ad suppressionem devenendum.

§. 2. Ne novimus quidem conventum s. Angeli fratrum minorum s. Francisci, qui conventuales vocitantur, non longe a Rojatis castro in finibus ejusdem abbatiae aetate jam fel. rec. Innocentii pp. X. prædecessoris Nostri suppressum, decreto, ut in parvis, quod ad suam constitutionem instaurandæ, ante editam explicandam vulgavit x. februarii MDCCIV quo sane is pontifex maximus, ut ad præscriptam observantiam redigeret regulares, parvos conventus statuit supprimendos; quoniam fratres in illis exiguo numero degentes, nec divinum officium in choro celebrare, nec orationi mentali, et spiritualibus collationibus, studiisque in communi vacare, neque clausuram; quibus rebus, tamquam basibus regularis vita superstruitur; servare possint, ast otio dediti soli per loca infrequentia vagentur; adeunt in ejusmodi conventibus collocari nequeant religiosi optimæ notæ viri, ast eo moderatores amandare cogantur laxioris disciplinæ fratres, qui loci occasione, et licentia pejores fiunt. Quæ facies cum asset tum ejus conventus prope Rojatis castrum, juxtam ille sententiam minime effugit. Restitutum quidem cum postea opera, et gratia bo: mem: cardinalis Antonii Barberini esse scimus; ea certe conditione, ut fratres sacerdotes quatuor, laicos duos perpetuo aleret.

Remedia frustra adhibita.

§. 3. Verum cum ejusmodi conditionem neque antea præstitisse; neque posthac præstare eum posse ob redditum tenuitatem, ærisque alieni magnitudinem, compertum nobis sit, neque fructus, utilitatemque eum proferre, quæ adhuc desiderata est.

Decretum suppressionis.

§. 4. Motu proprio, certa scientia, et matura deliberatione Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium literarum iterum supprimimus, ejusque bona prorsus omnia qualiacumque tum stabilia, cum mobilia, nomina, jura, et actiones cujusvis generis seminario præsenti abbatiae Nostræ addicimus, et incorporamus; qui unue est ex illis usibus, in quos juxta Innocentianam constitutionem bona conventuum suppressorum converti debent; itaque in illorum possessionem seminarium abbatiae Nostræ a vicario Nostro generali, aut ab deputatorum ejusdem seminarii aliquo per ipsum vicarium subdelegando immitti, statim post has literas Nostras recitatas, volumus, et jubemus; atque auctoritate Nostra in idem seminarium debita, atque onera suppressi conventus trasferimus.

Consulitur satisfactioni missarum.

§. 5. Quæ inter, quoniam duo sacrificia sint, solemni cæremonia, et cantu peragenda, alterum die octava maij, alterum die quarta octobris, ad expiandae animas duorum ex familia Columnensium vita functorum, ea uti antea peragi religiose decernimus; exterum, ut agricolarum etiam utilitati prospiciamus, qui in vicinia ejus conventus degunt, quo ne diebus festis missæ copia illis desit, id onus propterea seminario Nostro Sublacensi adiicimus, ius ut diebus in illius conventus ecclesia, quæ in suum jus transiit, sacrificium missæ unum saltem per sacerdotem ad confessiones adprobatum celebratum omnino curet. Quod sane ut levius, et facilius ei sit, statuimus, ut quae missarum celebrationes octo, et sexaginta ecclesiæ, quæ s. Mariæ ad Nives nuncupabatur Sublaci, auctoritate Nostra in profanos usus convers ab eo debeltantur, in ecclesia deinceps ejus conventus diebus festis exsolvantur.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, et quorumcumque testamentorum dispositionibus, quibus quoad præmissa tantum, nunc derogamus. Quibuscumque etiam

illius conventus statutis, consuetudinibus; privilagiis quoque, indultis, et literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plena, ac sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore parmansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima secunda aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLVI.

Dat die 15 aprilis 1796 anno XXII.

Instante rege catholico indulgetur regio consuli Algierii, et Hispanis omnibus, qui eo transtulerint, aut deinceps trasferant, at cujusque familiæ, ut diebus abstinentiæ et jejunii alantur iisdem cibis, quibus vescerentur ex privilegio apostolico ei intra fines Hispaniarum regni essent.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proœmium.

§. 1. Est id plane regium, vigilare assidue, ac longe in posterum providere, suorumque pupularium utilitati, et saluti tempore consulere, ac eorum neminem, quamvis magno locorum intervallo disjunctum, non sua cura, et cogitatione complecti.

Expositio precum.

§. 2. Quamobrem omnino benigne accepimus, quod expositum Nobis nuper fuit carissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum regis catholici nomine pro suo consule, ac reliquis Hispanis omnibus Algierii commorantibus, qui diebus abstinentiæ, et jejunii ab vesci nequeant eo ciborum genere, quo tum oporteat; quippe quod raro admodum eo importetur, ob perpetuum fere pestis metum; quodque etiamsi suppetat, insalubre, et noxium censetur humanis corporibus, eo grassante morbo, qui paterna idcirco Nostra indulgentia egeant: adjectum illud quoque fuit, ejusdem regiæ majestatis nomine, apportunissimum sibi videri, ad omnia discordiarum, et contentionum semina radicitus evellanda, totam Hispanorum eo in oppido multitudinem, non solum consulem, ejusque cohortem, sub potestatem ordinariam redigi cappellani majoris, ejusque vicarii generalis regiorum exercituum.

Tenor concessionis.

§. 3. Quibus Nos votis igitur annuentes, de Nostræ apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium literarum, quæ perpetuo sint valituræ, veniam concedimus tum regio Hispaniarum consuli, ac vice-consuli, qui Algierii sint, quique deinceps sint futuri, tum omnibus, et singulis Hispanis, qui Algierium migraverint, aut migraturi sint, et cujusque familiæ, atque iis adeo, qui eorum mensa utentur, ut diebus commemoratis abstinentiæ, et jejunii, iisdem cibis alantur, quibus ex hujus sanctæ Sedis privilegiis jam impetratis, ali possent, si intra fines regni Hispaniarum versarentur: eosdem præterea consulem, vice-consulem, Hispanos omnes, et singulos, qui in Algierium transtulerint, sel transferent, et cujusque familiam jurisdictioni ordinariæ in spiritualibus cappellani majoris, ejusdemque vicarii generalis exercituum regis Hispaniarum catholici, ac ejus delegatorum subjectos postmodum esse constituimus, præcipimus, et jubemus: eosque ab omni alterius cujuscumque jurisdictione ordinaria liberos pronunciamus, et declaramus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 4. Decernentes has literas firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinera, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, judicari, ac definiri debere; ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra et cancellariæ apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque apostolicis, ac universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, et quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, vel personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacio-

ribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hoc vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima quinta aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 29 aprilis 1796 anno XXII.

MLVII.

Ad sublevandum nosocomium Parmense, de Misericordia nuncupato, imponitur tributum super bonis ecclesiasticis intra fines ducatus Parmensis existentibus.

Venerabilibus fratribus episcopis, qui intra ducatus Parmensis fines diœcesim habent.

Pius PP. VI.

Salutem, et apostolicam benedictionem.

Proœmium.

§. 1. Quantum studium semper extiterit Ecclesiæ Christi, ab ipso informatæ, atque edoctæ, in pauperibus, ac præsertim aegrotis sublevandis, omnique solatii genere juvandis, quamque libenter suas facultates, ad illud officii præstandum, sæpissime effuderit, omnium certe id ætatum literæ, ac monumenta testantur.

Ratio, et tenor concessionis.

§. 2. Quo et Nos incensi studio, non possumus non statim flecti, ad opem, quæ inixe a Nobis imploratur, ferendam nosocomio Parmensi, quod miseris illis magnum est perfugium, unde a misericordia nomen merito traxit, cujus ita angustæ, adflictæque fortunæ dicuntur esse, ut stare illud nequeat diutius, nisi ecclesiæ ei pietas propere subveniat. Itaque motu proprio, certa scientia, et matura deliberatione Nostris, deque apostolicæ potestatis, qua sumus instructi plenitudine, vobis, venerabiles fratres, harum literarum tenore præcipimus, et mandamus, ut in bono prorsus omnia, cujusque modi sint, ad mensas episcopales, abbatiales, conventuales, ad capitula cathedralium, et collegiatarum, ad prioratus, præposituras, canonicatus, præbendas, et alia quæcumque beneficia, ad cœnobia, monasteria, collegia, domos, hospitia, quocumque appellentur nomine, etiam undecim congregationum, ad quascumque militias, etiam s. Joannis Hierosolymitani, et sancti Georgii ordinis equestris Constantiniani, ac sanctæ Mariæ della Steccata vulgo vocitatas, ad quaslibet communitates, et personas ecclesiasticas, tum sæculares, quam regulares, cujuscumque gradus, conditionis, et dignitatis sint, quocumque privilegio sint munitæ, pertinentia, etiam a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalibus possessa; neque in ea solum bono, quæ post annum MDCXX. ab iis parta; sed in illa etiam, quæ ante id temporis possesso ab iis fuerint, in bona profecto ejusmodi, ad præsentem dumtaxat effectum, quisque vestrum in sua diœcesi, quæ intra fines sit Parmensis ducatus, certum tributum, pro commemorato nosocomio substentando, auctoritate Nostra apostolica imperetis.

Declarationes circa bona immunia a tributo.

§. 3. Quod quidem tributum, (necessitatibus nosocomii id postulantibus) non in posterum modo imponi statuimus, sed exigi idem etiam pro iis, qui sunt præteriti, mensibus hujus labentis anni MDCCXCVI. Cæterum, si qua sunt ea inter bona, quæ onere jam sint gravata alio, ad aliud forte nosocomium tuendum, et alendum, hæc aut immunis penitus ab novo hoc tributo esse decernimus, aut si onus illud quod sustinuerit, sit minus quam tributum imponendum, eam partem solum ab iis exigi volumus, quæ reliqua est, ut cum aliis ecclesiasticis bonis onus exæquent. Fundos vero illos, qui patrimonii ecclesiastici titulo sint alieni adsignati, quique ad singulares familias postea reversuri sunt, ei tributo obnoxios esse non permittimus. Illud denique vos, venerabiles fratres, etiam, atqueetiam pro vestra sapientis videbitis, ut ne cui per illam tributi solutionem, legitima congrua minuatur, utque in exigendi ratione præscriptum servetur constitutionis ab felicis recordationis Clemante pp. V. prædecessore Nostro in concilio Viennensi editæ.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus literis Nostris in simili forma Brevis datis die vi. aprilis MDCCLXXXI. nec non, quatenus opus sit, iis, quæ die xxiii. aprilis superioris anni sunt expeditæ, aliisque aposto-

licis atque in universalibus, provincialibusque conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica; vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatorisrum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima nona aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLVIII.

Dat. die 22 aprilis 1796 anno XXII.

Instante principe Columna de Hostiliano conceditur duodecim cappellanis in ecclesia de ejus jurepatronatu Aversanæ diœcesis existente, ut mozzettam gestare valeant

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio precum.

§. 1. Cum, sicut dilectus filius nobilis vir Marcus Antonius Columna princeps de Hostiliano Nobis humiliter exponi fecit, ipse nuper inter cœtera, quæ ad divinum cultum promovendum in ecclesia, ut asserit, de suo jurepatronatu terræ de Juliano Aversanæ diœcesis, quam pariter suæ prænobili familiæ jure feudi spectare asserit, instituit, duodecim etiam cappellanias ad nutum amovibiles, et quatuor officia clericatus fundaverit; quo splendor, et decus fundationis hujusmodi augeatur, eosdem cappellanos divinum cultum peragentes aliquo insigni per Nos honestari summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur eumdem exponentem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, eumque, ac singulorum cappellanorum prædictorum pro tempore existentium personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, ut omnes, et singuli cappellani prædicti pro tempore existentes perpetuis futuris temporibus mozzettas violaceas cum rocchetto, illorum vero major, seu caput eamdem mozzettam mustella alba ornatam tam in præfata ecclesia, quam extra eam in supplicationibus, vulgo processionibus, aliisque ecclesiasticis functionibus, et actibus publicis quibuscumque gestare, et deferre, illisque uti libere, ac licite possint, et valeant auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Clausula sublata et decretum irritans

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et

obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dictæ Aversanæ diœcesis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum per præsentes non intendimus dictum juspatronatum in aliquo approbare. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris, die vicesima secunda aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLIX.

Dat. die 26 aprilis 1796 anno XXII.

Instanta confraternitate sanctæ Mariæ Gratiarum da Confalone nuncupata oppidi Centum Cellarum, confirmatur privilegium liberandi quotannis unum reum ad triremes perpetuas damnatum alias eidem confraternitati concessum.

Dilectis filiis gubernatori, ac confratribus sanctæ Mariæ Gratiarum de Confalone nuncupat. oppidi civitatis etiam nuncupati Centum Cellarum Viterbiensis diœcesis.

Pius PP. VI.

Dilecti filii
Salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum porrectarum. §. 1. Exponi Nobis nuper fecistis, quod alias felicis recordationis Benedictus pp. XIV. prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis sub die xvi. maii MDCCXXXII. expeditas literas confraternitatis vestræ fide, et diligentia ductus, qua detentis in publicis carceribus istius oppidi civitatis nuncupati Centum Cellarum cibaria suppeditabat, aliaque adjumenta iis præbebat, qui ægroti in illis jacerent, præmii alicujus loco eidem confraternitati in perpetuum concessit, ut unum reum ad triremes perpetuas, seu ad sui vitam condemnatum, quem petierit, atque a congregatione venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium negociis, et consultationibus status Nostri ecclesiastici præposita obtinuerit, quotannis liberare a pœna posset, certis tamen reservatis conditionibus, et alias prout in dictis Benedicti prædecessoris desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, fusius continetur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, vos nunc, qui a majorum vestrum pietate nunquam descivistis, graviora etiam onera ad solandos illos miseros receperitis, ac propterea cupistis ad tollendas in posterum omnes controversias, ut privilegium hujusmodi non solum ratum habeamus, sed lucem etiam, si qua desideratur, majorem afferamus, Nostraque auctoritate confirmemus.

Tenor concessionis. §. 2. Nos itaque vos specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et

vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurristis, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus vestro nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, facultatem liberandi in singulos annos unum reum ad triremes quoad vixerit damnatum a quocumque judice, et tribunali fuerit in eum lata sententia, ac vel is deportatus ad triremes jam fuerit, et in ipsis retentus, vel nondum fuerit, in perpetuum vobis, et confraternitati vestræ auctoritate apostolica tenore præsentium adserimus, et confirmamus, et quatenus opus sit, de novo concedimus, et indulgemus, conditionibus tamen omnibus præstitis, quæ in prædictis Benedicti prædecessoris literis sunt appositæ, ac servata in reliquis earumdem forma, et dispositione. Mandantes propterea commemoratæ cardinalium congregationi, ac omnibus, et singulis, ad quos spectat, et in futurum spectabit, ut quotannis in perpetuum vobis unum reum in pœnam triremis perpetuæ, seu ad vitam damnatum liberum dimittat, et concedat, ipsumque reum per vos pro tempore liberatum ab omni pœna eo ipso absolutum esse, et censeri, nec illum propter præterita delicta, et excessus ulterius molestari, vel perturbari posse auctoritate, et tenore prædictis decernimus, et declaramus.

Derogatio contrariorum. §. 3. Non obstantibus omnibus, et singulis, quæ in dictis suis literis idem Benedictus prædecessor voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima sexta aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLX.

Dat. die 29 aprilis 1796 anno XXII.

Confirmatio decreti editi a sacra congregatione Rituum super prosecutione processus pro beatificatione servi Dei Alphonsi Mariæ de Ligorio.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Tenor decreti editi a sacra congregatione Rituum. §. 1. Nuper in particulari congregatione sacrorum Rituum a Nobis destinata disceptatum est, referente venerabili fratre Nostro Joanne episcopo Sabinensi cardinale Archinto nuncupato, eidem congregationi præfecto, an quæ servo Dei Alphonso Mariæ de Ligorio fundatori congregationis sanctissimi Redemptoris vocitatæ, et episcopo olim sanctæ Agathæ Gothorum objiciuntur circa immutationem regularum suæ ipsius congregationis obstent signaturæ commissionis, vel ulteriori progressui causæ super dubio virtutum in casu, et ad effectum, de quo agitur. Itaque audito dilecto filio magistro Hieronymo Napulionio fidei promotore, visisque juribus ex utraque parte allatis, rescribendum illa censuit: negative in omnibus; atque esse imponendum perpetuum silentium; ita ut, nec fidei promotor, nec ullus alius in causa suffragaturus, in ulteriori causæ examine, supradicto obstativo ullatenus uti possit.

Preces porrectæ pro illius confirmatione. §. 2. Quod quidem decretum jam ante a Nobis probatum, cum dilecti filii superior nunc generalis commemoratæ congregationis, ac Josephus Cajetanus Cardone sacerdos, ejus sodalis, et causæ ipsius servi Dei postulator, vehementer cupiant, enixeque rogent, ratum ut illud a Nobis haberi apertius etiam profiteamur, eo id libentius facimus, eorumque precibus annuendum ducimus, quod memoria tenemus pietatem singularem, et observantiam servi Dei erga hanc sanctam apostolicam S dem, voce sæpe, rebus gestis, et scriptis ab ipso testatam.

Confirmatio. §. 3. Itaque decretum illud ab prædicta sacrorum Rituum congregatione editum apostolica Nostra auctoritate, tenore præsentium literarum, iterum adprobamus, et confirmamus, illique apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausula sublata et decretum irritans. §. 4. Decernentes has literas firmas, validas, et efficaces existere, et fore, ac illis plenissime suffragari, et ab omnibus, ad quos spectat, et spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter ob-

servari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et apostolicæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 5. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem harum ut literarum exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ alicujus in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem omnino fides in judicio, et extra, quæ ipsis originalibus adhibeatur. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima nona aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo sexto., pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXI

Dat. die 30 aprilis 1796 anno XXII.

Confirmatur decretum a concilio hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani editum.

Dilecto filio magno magistro hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani

Pius pp. VI.

Dilecte fili Noster salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum. §. 1. Nuper tuo nomine Nobis expositum fuit, quod alias nempe dia tertia mensis novembris anni millesimi septingentesimi nonagesimi quinti, quo in hisce miserrimis temporibus, in quibus ob hodiernas regni Galliarum perturbationes redditus communis ærarii istius hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani valda imminuti sunt, acceptum cum expenso in ipsius hospitalis exhibitionem, et substentationem admodum necessario æquetur, a te, et a dilectis filiis consilio dicti hospitalis nonnulli fratres milites ejusdem hospitalis expresse professi fuerunt delegati, qui perpenso judicio, prout res postulabat, quid in tanta rerum ambage agendum esset, consulerent: quorum sententiæ cum omnes suffragati sitis, inde probetum est decretum tenoris, qui sequitur.

Tenor decreti. §. 2. Dia vicesima nona mensis februarii millesimo septingentesimo nonagesimo quinto ab incarnatione. Essendo stata letta la relazione dei reverendi commissarj deputati li 3. novembre prossimo passato del tenore seguente, cioè.

Altezza eminentissima,
e sagro consiglio.

Per disimpegno dalla commissione, di cui si degnarono onorarci l'altezza vostra eminentissima e questo sagro consiglio di equilibrare l'esito all' introito dal pubblico erario, nel mentre portiamo tutta la nostra maggior attenzione a minorare in quanto sia possibile le pubbliche spese, abbiamo creduto ancora doveroso di non perdere di vista l'aumento dall' introito, che senza allontanarci dalle massime fondamentali dalla nostra costituzione si potrebbe stabilire: poichè accrascendo da una parte li proventi, e diminuendo dall' altra le spesa, è indubitatamente il mezzo più sicuro di pervenire al desiderato fine di bilanciare l'esito all' introito.

Il primo oggetto che ci si prasantò, fu l'introito del mortorio, e vacante che le nostre leggi stabilirono a favore del comun tesoro, accordandogli per tutto questo tempo gl' intieri frutti delle dignità e commende, che fossero in questo caso, colla distinzione però, che in quanto a quelle vacata per rassegna, o privazione si prescrive che il mortorio, a vacante sia di due anni intieri; ma rispetto alle altre, che per morte del possessore, od altro motivo vacassero, il mortorio non è che la rata dal giorno della morte a tutto il dì trenta aprile sequente, e sebbene il vacante sia sempre di un anno, cioè non ostante la maggiore, o minore durata del mortorio ad anno comune reca la differenza di un quarto intiero di questa randita, cha per le sole cinque lingue d'Italia, Aragona, Inghilterra, a Baviere, Alamagna, Castiglia, e Portogallo rileva la somma annuale di ventisatte mila scudi: a vista di che dunque stimiamo, che senza avera riguardo al titolo per cui si trovi vacante la dignità, o commenda si debba stabilire per ragola generale, che il mortorio, e vacante sia sempre di due anni intieri, da percepirsi però nel modo sequente.

Seguita la morte di qualsisia dignitario o commendatario il comun tesoro antrerà nel possesso della dignità, o commenda, e ne goderà secondo il solito intieramente i frutti sino a tutto il dì trenta aprile sequente, e poi per un anno per ragione del vacante secondo l'attuale disposizione de' nostri stabilimenti; al dì primo maggio poi seguente entrerebbe nel possesso, e godimento de' frutti della dignità, o commenda il nuovo provisto, il quale però sarà tenuto nello stesso primo anno di rendita, ed al più tardi colle responsioni della prima annata di pagare l'importo di quei mesi, e giorni, che nel mortorio goduto già dal comun tesoro mancavano per compirsi il tempo di un anno; ed in tal guisa il tesoro averebbe il profitto prefissoci di due intiere annate, senza punto alterare nel resto il sistema statutario.

Il proposto stabilimento rispetto alle dignità, e commende cadute in mortorio, e vacante deve pure servire di regola per quella che venissero a vacare in risulta della smutizione di quelle, a favore però del dignitario, e commendatario rassegnante, dimodochè vacata una dignità, o commenda della rendita di quattro mila scudi, se chi l'ottenne per compimento dell' annata del mortorio ebbe a pagare la rata di tre mesi, o siano mille scudi, avendo egli, per ottenere questa, rassegnata altra dignità, o commenda dell' annua rendita di due mila scudi, dovrà ripetere dal suo successore scudi cinquecento, che è la rata che corrisponde ai tre mesi che averebbe dovuto averla goduta, secondo la massima ricevuta nel sagro ordine, che non si lascia rendita, senza prendere rendita.

Altro oggetto d'introito per il tesoro ci si presentò potarsi stabilire sulle pensioni che si costituiscono dalli dignitarj, e commendatari a favore dei nostri fratelli, e sopra quelle che queste si trasferiscono tra loro o direttamente, o per mezzo di rinoncia che fanno in mano dell' eminentissimo gran maestro in occasione di donazione magistrale: riflettendo noi dunque, che le pensioni più privileggiate devono considerarsi quelle che costituisce l'eminentissimo gran maestro nell' atto di donazione di qualche commanda per sua grazia magistrale, siccome queste pagano un annata, è molto ragionevole che subiscano la stessa legge tutte l' altre pensioni, che non hanno un origine così rispettabile. Le pensioni magistrali pagano l'annata all' eminentissimo signor gran maestro; e le altre pensioni la pagherebbero al comun tesoro, a somiglianza di ciò che nei nostri stabilimanti si trova stabilito per le commende che conferiscono i priori delle quali l'annata si paga al comun tesoro. Questo provento sebbene non sia molto considerabile, ma al calcolo fatto sopra le pensioni costituite, o trasferite soltanto nelle sopradette cinque lingue in un decennio recherebbero al tesoro l' annuale rendita di cinque mila, e più scudi, quale attese specialmente le attuali circostanze del publico erario; sembra non doversi trascurare, stimiamo perciò che eccettuati tutti quelli che fossero provisti dall'eminentissimo gran maestro di pensioni sulla commende, che conferisce per sua grazia magistrale, o sulle camere magistrali, o delle pensioni prese al commandatore in permuta della commenda o camera conferitagli, ogni altro pensionista dentro il termine di un anno da decorrere dal dì della collazione, o traslaziona intieramente consumata, dovrà al pari dei commendatarj provisti di grazia priorale pagare al comun tesoro un annata di frutto dell' ottenuta pensione, sotto pena della nullità della medesima, la quale s'incorporerebbe subito alla dignità, o commenda, su di cui si trovasse imposta, a condiziona però, che il dignitario, o commendatore, a di cui beneficio ciò ridonderebbe pagasse subito al tesoro, parchè non ne restasse defraudato, l'annata dovuta dal pensionista sotto pena d'incapacità, come se fosse liquido debitore del tesoro. Se l' altezza vostra eminentissima, e sagro consiglio si degneranno approvare questo nostro sentimento, sarà necessario ordinarsi alla cancelleria di dare subito nota in tesoro di ogni nuovo pensionista, eccettuati solamente quelli, che nel modo di sopra indicato l' ottennero dall'eminentissimo gran maestro, e sottomessi intanto alle superiori determinazioni dell' altezza vostra eminentissima, e di questo sagro consiglio col più profondo rispetto siamo.

Dell' altezza vostra eminentissima
Umilissimi, devotissimi, obbedientissimi servitori, e religiosi ubbidientissimi

Le bali de Montauroux gran commendatore

Il G. Cas. de Amposta Perez de Sarrio

Le ball Despennes

Il ball di Torino fra Nicolò Frisari

Il balì fra Mariano de Cascaxaves

Balì Tommasi

Il balì luogotenente Torring.

Il conservatore convent. com.

Fra Federico Preynsing.

Sua altezza eminentissima, ed il sagro consiglio con lo scrutinio delle palle hanno approvato la suddetta relazione in tutte le sue parti ordinando l'esecuzione della medesima.

Confirmatio apostolica. §. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quo præinsertum decretum firmius subsistat, et servetur exactius apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideres: Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, ut in præmissis providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur te, ac hospitale prædictum specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, teque a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis et poenis quovis modo et quacumque de causa latis, si quas forte incurristi, hujus tantum rei gratia absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, tibi præinsertum decretum, ac omnia in eo contenta auctoritate Nostra apostolica confirmandi et approbandi, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjiciendi, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper in eo quomodolibet intervenerint, supplendi, et servandi plenam et amplam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, et impertimur.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dicti hospitalis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die trigesima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXII.

Dat. die 6 maii 1796 anno XXII.

Confirmatio privilegiorum concessorum a Pio pontifice IV. collegio artis medicæ, et philosophiæ universitatis Cæsenatensis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Memorantur præcedentes literæ apostolicæ sud re latæ. §. 1. Nos alias ad preces dilectorum filiorum magistratus Cæsenatensis per Nostras in simili forma Brevis sub die ii. septembris transacti anni MDCCXCV. expeditas literas, quo jura, et privilegia collegii juristarum universitatis studii generalis civitatis, et patriæ Nostræ Cæsenatensis per plures Romanos pontifices prædecessores Nostros ei concessa sarta tecta serventur, ac non obstantibus constitutionibus fel. rec. Benedicti pp. XIV, pro archigymnasio Sapientiæ hujus almæ urbis sub plumbo iv. kalen. septembris anni MDCCXLIV., et Clementis pp. XIV. prædecessorum Nostrorum pro universitate Ferrariensi, sub die v. aprilis MDCCLXXI. respective editis plenissime vigerent non solum jura, ac privilegia prædicta, auctoritate apostolica confirmavimus; verum etiam quidquid illis adversari poterat, sustulimus, atque abrogavimus, prout in memoratis Nostris literis uberius continetur.

Preces porrectæ pro confirmatione, privilegiorum. §. 2. Cum autem sicut nuper pro parte dicti magistratus Nobis expositum fuit, privilegia quoque collegio artis medicæ, et philosophiæ ejusdem universitatis studii generalis Cæsenatensis a fel. rec. Pio pp. IV. prædecessore itidem Nostro per suas literas sub plumbo die xxiii. julii anni MDLXI.

dstas amplissime concessa a multis pessumdantur quo ea in suo robore in ævum permaneant, memorati exponentes per Nos pariter confirmari privilegia hujusmodi summopere desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, ac ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmationis tenor

§. 3. Nos igitur pro ea paterna charitate, qua omnes Nobis, et Romanæ Ecclesiæ etiam in temporalibus subditos, præsertim vero concives Nostros prosequi tenemur, quidquid in illorum detrimentum attentatur, avertere cupientes, ac eorumdem exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus annuere, novisque, ac specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, ac etiam motu proprio, ex certa scientia, et matura deliberatione Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine memoratas Pii IV. prædecessoris Nostri literas, omniaque, et singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate apostolica confirmamus, et approbamus, illisque inviolabilis ac irrefragabilis apostolicæ firmitatis robur et munimen denuo adjicimus: quin immo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus omnia, et singula in eisdem literis contenta iterum statuimus, concedimus, et indulgemus.

Declarationes speciales.

§. 4. Volentes præterea, et declarantes, ut omnes qui ad doctoralem gradum in medicina, ac philosophia in universitate Cæsenatensi fuerint promoti, posteaquam tamen doctoratus privilegium in archigymnasio hujus almæ urbis, ac in aliis omnibus, et singulis ditionis Nostræ ecclesiasticæ universitatibus iis, ad quos spectat, exhibuerint, ea omnia, quæ ad artem medicam, aut philosophiam quomodolibet spectare dignoscitur exercere, ac petere, consequi, et obtinere libere, ac licite possint, et valeant in omnibus, et per omnia proinde ac si in ipsis universitatibus studiorum generalium lauream doctoralem suscepissent.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas, et in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarunt adductæ, aut verificatæ, et justificatæ fuerint, aut quavis alia causa, colore, et prætextu ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, alioque quolibet etiam substantiali defectu notari, impugnari, infringi, et retractari, sed semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, et spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, memoratis Benedicti, et Clementis prædecessorum literis, aliisque constitutionibus, et ordinationibus apostolicis; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die sexta maii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 3 junii 1796 anno XXII.

MLXIII.

Facultas nuncio Bavariæ confirmandi conventionem inter ducem Bavariæ, et præpositum præposituræ Berchstgadensis nullius provinciæ Salisburgensis de ac super quibusdam fodinis salinariis ad dictam præposituram spectantibus stipulatam.

Venerabili fratri Æmygdio archiepiscopo Rhodiensi apud dilectissimum in Christo filium Nostrum Carolum Theodorum Bavariæ ducem, et sacri Romani imperii principem electorem Palatinum Nostro, et apostolicæ Sedis nuncio.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater
Salutem, et apostolicam
benedictionem.

Proemium.

§. 1. Decet Romanum pontificem in iis auctoritatis suæ partes libenter interponere, per quæ insignium ecclesiarum statui ad majorem Dei gloriam, divinique cultus augmentum firmiter, ac scite consulitur, prout in Domino salubriter expedire arbitratur.

Expositio precum.

§. 2. Nuper siquidem pro parte dilectissimi in Christo filii Nostri Caroli Theodori ducis Bavariæ, et sacri Romani imperii principis electoris Palatini, nec non dilectorum filiorum moderni præpositi præpositurae Berchstgadensis nullius provinciæ Salisburgensis, et decani, ac canonicorum, et capituli ejusdem præposituralis ecclesiæ Berchstgadensis, quod jam ab antiquis usque temporibus tum scilicet in præpositurae prædictæ fundatione, tum in pluribus concessionibus, quæ deinceps factæ fuerunt, quoddam territorium Montosum in illius dotem a pietate tunc Bavariæ dominantium assignatum fuit; quodque cum uberrime deinde fodinæ salinariæ in dicto territorio prodierint, duces Bavariæ suppeditatis sumptibus ad illas effodiendas, ac ad eum statum adducendas, ut illarum proventus duobus abhinc sæculis maximum ejusdem præpositurae vectigal constituant, salis hujusmodi emptionem certo jam constituto pretio partim pecunia numerata, partim conventa, et pacta annona solvendo, sibi quasi privative reservarunt. Verum cum ex pluribus casibus territorium prædictum gravia damna passum sit, quæ ut repararentur, aliisque de causis dicti præpositus, et capitulum grande, atque immodicum, viribusque mensæ præposituralis omnino impar æs alienum ad summam usque quingentorum mille florenorum circiter illius monetæ, vel cum ærario electorali, vel ab aliis subventoribus gravi foenore contraxerint, quin aliqua spes affulgeat fore, ut illud tandem dissolvi poterit: immo quod maximum est, cum ex novissima visitatione a commissariis capitularibus, et electoralibus anno MDCCXCIV. peracta compertum sit, omnes illius tractus, cæduas sylvas ad quotidianum illarum usum adeo imminutas, et deteriores factas esse, ut ligna ad effodiendum salem prædictum necessaria brevi defectura sint; hinc, prius quam eadem præpositura ob vim æris alieni jam contracti, et in posterum contrahendi, cui solvendo non sit, vel etiam ob non solutas conventas usuras certo certius cadat, ac omnia sua bona creditoribus renuntiare, bonisque cedere cogatur, memoratus præpositus, ac capitulum ære suo putarunt contractum cum eodem Carolo Theodoro duce stipulare, quo ipse salvis antiquis Bavariæ juribus, suorum prædecessorum liberalitatem, ac beneficientiam emulando non solum turbatam rei familiaris mensæ præposituralis administrationem restituit, verum etiam illam in eum statum adduxit, ut futuræ calamitates nullum, aut saltem minimum damnum illi inferre valerent: quamobrem sub die xvi. aprilis monachi ab eodem Carolo Theodoro duce xxviii. aprilis MDCCXCV. Frisinga a præposito, canonicis, et capitulis prædictis solemnis stipulata, ac ratihabita fuit conventio, quo dux Bavariæ auctis redditibus mensæ præposituralis, illisque ab ære alieno, quo premebantur, exonerata, fodinarum salinariarum hujusmodi curam sibi suscepit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat conventio hujusmodi, quod de re ecclesiastica agitur, stare haud possit, quin Nostra, et hujus sanctæ Sedis auctoritas hisce desuper intercedat: hinc quo eadem conventio firmiter subsistat, et exacte servetur memorati exponentes illam apostolicæ confirmationis patrocinio per Nos communiri summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 3. Nos igitur dictos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes et eorum singulares per-

sonas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, fraternitati tuæ per præsentes committimus ac mandamus, ut constito tibi de veritate narratorum, ac de utilitate contractus prædicti illum, ac omnia in eo conventa auctoritate Nostra apostolica confirmes, et approbes, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicias, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, suppleas, et sanes.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 4. Decernentes has præsentes literas, semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Nostra, et cancellariæ apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo ac felicis recordationis Pauli pp. II., aliorumque Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum de rebus ecclesiasticis non alienandis, aliisque apostolicis, ac universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die tertia junii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXIV.

Dat. die 10 junii 1796 anno XXII.

Congregationi sancti Philippi Nerii loci de Monte Falco Spoletanæ diœcesis communicantur privilegia et indulgentiæ congregationum ejusdem sancti Philippi Nerii Bononiensis diœcesis et Nucerinæ.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proemium.

§. 1. Quoties a Nobis id petitur, quod ad divinum augendum cultum, animarumque Christifidelium salutem facilius procurandam accomodum esse dignoscitur, omnino Nos decet libenter concedere, et petentium desideriis congruum impertiri suffragium, prout in Domino salubriter expedire arbitramur.

Expositio precum.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii presbyteri sæculares congregationis Oratorii sancti Philippi Nerii de Monte Falco vulgo nuncupat. Spoletanæ diœcesis, quod eadem congregatio hodie, seu nuper a Nobis per alias Nostras in simili forma Brevis expeditas literas confirmata, et nonnullis gratiis, indultis, et privilegiis decorata fuit, ipsiusque congregationis presbyteri sub eodem instituto ejusdem sancti Philippi Nerii, quod dilecti pariter filii presbyteri sæculares congregationis Oratorii sancti Philippi Nerii Bononiensis in ecclesia beatæ Mariæ virginis de Galliera nuncupata, et in civitate Nucerina erectæ servant, hactenus vixerunt, et adhuc vivunt de præsenti. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, regulæ, et instituta dictæ congregationis Bononiensis a rec. mem. Gregorio XIII., et Gregorio XV., et inde congregationis Nucerinæ a felicis rec. Benedicto XIV. Romanis pontificibus prædecessoribus Nostris specialiter approbata, ipsisque congregationibus Bononiensi, et Nucerinæ, ac illarum ecclesiis, presbyteris, et personis ab iisdem, et forsan aliis Romanis pontificibus prædecessoribus Nostris multa privilegia, favores, gratiæ, indulgentiæ, exemptiones, regulæ et indulta concessa fuerunt, prout in ipsorum prædecessorum literis apostolicis desuper respective uberius dicitur contineri: ipsi vero exponentes regulas, et indulta hujusmodi receperint, seu recipere, et illa pro viribus observare parati sint, ac proinde eisdem quoque privilegiis, et gratiis frui, et gaudere posse plurimum desiderent.

Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 3. Nos igitur specialem ipsis ex-penentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, ac prædictarum literarum apostolicarum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, et insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatæ congregationi sancti Philippi Nerii loci de Monte Falco nuncupat. Spoletanæ diœcesis, illiusque ecclesiæ, ac presbyteris sæcularibus, et personis nunc, et pro tempore existentibus, ut omnibus, et singulis privilegiis, favoribus, gratiis, indulgentiis, exemptionibus, regulis, et indultis memoratarum congregationum Bononiensis, et Nucerinæ, earumque ecclesiis, presbyteris, et personis per prædictos Romanos pontifices prædecessores Nostros quomodolibet concessis, etiam specifica, et individua mentione, et expressione dignis, et quibus cædem congregationes Bononiensis, et Nucerina, earumque ecclesiæ, presbyteri, et personæ ex ipsorum prædecessorum Nostrorum concessione de præsenti utuntur, fruuntur, et gaudent, uti, frui, et gaudere libere, ac licite possint, et valeant in omnibus, et per omnia, perinde ac si privilegia, favores, gratiæ, indulgentiæ, exemptiones, regulæ, et indulta hujusmodi, ipsi congregationi loci de Monte Falco nuncupati Spoletanæ diœcesis, ejusque ecclesiæ, presbyteris, et personis specialiter concessa reperirentur, sine præjudicio tamen gratiarum, indultorum, ac privilegiorum eidem congregationi loci de Monte Falco prædicti, ut præfertur, concessorum, et dummodo ipsius congregationis presbyteri, et personæ nunc et pro tempore existentes regulas, et instituta prædictis congregationibus Bononiensi, et Nucerinæ, ut præfertur, approbata observent, apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Clausulæ sublatæ, et decernentes.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus Nostra, et cancellariæ apostolicæ regula de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ congregationis loci de Monte Falco nuncupati, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima junii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 10 junii 1796 anno XXII.

MLXV.

Confirmatio erectionis congregationis presbyterorum Oratorii sancti Philippi Nerii facta in loco nuncupato Monte Falco Spoletanae dioecesis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

§. 1. Injuncti Nobis per abundantiam divinae gratiae pastoralis officii sollicitudo postulat, ut ad ea, per quae prospero illorum Christifidelium, qui Deo propius in religione, aut congregatione aliqua famulari susceperunt, statui, quoad Nobis integrum est, opportune consulitur, ejusdem officii partes sedulo intendamus, prout salubriter in Domino conspicimus expedire.

Expositio precum.

§. 2. Cum itaque accepimus in loco de Monte Falco nuncupato Spoletanae dioecesis congregatio presbyterorum, et clericorum saecularium Oratorii sancti Philippi Nerii auctoritate ordinaria erecta et instituta sit, et eidem presbytero fidelium confessiones audire, ecclesiae sacramenta ministrare, exortationes ad populum habere, infirmos visitare, ac alia pietatis, et charitatis opera, non sine notabili piarum animarum spirituali consolatione, divinique cultus augumento juxta pium eorum institutum exercere cupiant, et de praesenti exerceant; pro erectionis autem, et institutionis hujusmodi subsistentia, et validitate plurimum cupiant illas apostolicae Nostrae confirmationis robore communiri.

Confirmatio apostolica.

§. 3. Nos presbyteros, et clericos praefatos, ut ad pia, et sacra opera hujusmodi exercenda promptiores reddantur, ac fructus, quos in vinea Domini plurimos hactenus Domino attulerunt eosdem uberiores in posterum afferant, specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie obsolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, erectionem, et institutionem praefatas, quatenus illae canonice factae fuerint, auctoritate apostolica tenore praesentium perpetuo approbamus, et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, et singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; et nihilominus in ipso loco de Monte Falco Spoletanae dioecesis unam presbyterorum et saecularium clericorum in illa pro tempore recipi volentium congregationem ad instar congregationis Oratorii hujusmodi in ecclesia sanctae Mariae in Vallicella, et Gregorii de urbe, dudum auctoritate apostolica erectae, dummodo tamen presbyteri, et clerici hujusmodi ordinationes, et instituta domus dictae congregationis Oratorii alias a fel. rec. Paulo papa V. praedecessore Nostro confirmata receperint, et illa pro viribus observare intendant, auctoritate, et tenore similibus etiam perpetuo erigimus, et instituimus.

Privilegia congregationi concessa.

§. 4. Ac nunc, et pro tempore existentibus praeposito, et presbyteris, ac aliis ejusdem congregationis sic de novo erectae, qui ab ordinario approbati fuerunt; ut confessiones quorumcumque ad eos accedentium, quorumcumque anni tempore audire, ac illis poenitentia debita pro modo culpae injuncta, et aliis injungendis injunctis absolutionem impendere salutarem possint, et valeant: sacerdotes vero in eadem congregatione recepti parochis, eorumque jurisdictioni minime subjaceant, et sibi ipsis invicem quaecumque sacramenta ecclesiastica quovis etiam paschalis resurrectionis Dominicae tempore, vice, et loco parochi ministrare, superiores autem congregationes per praesentes erectae per se, vel alium, seu alias ex ipsis jam approbatis, suos subditos (non tamen in casibus Sedi apostolicae reservatis, neque in libris die coenae Domini legi solitis contentis) absolvere, illisque debitam poenitentiam similiter injungere iidem superiores receptos inobedientes, et ipsius congregationis constitutionum transgressores punire, et poenitentia pro modo culpae eorum arbitrio, servata in forma ordinationum, et institutionum hujusmodi afficere, si sibi videbitur cum consensu majoris partis dictae congregationis culpabiles ejicere, invocato etiam, si ad hoc opus fuerit, auxilio brachii saecularis libere, ac licite possint, et valeant auctoritate et tenore praesentis concedimus, et indulgemus. Ac demum quod congregatio per praesentes erecta

sit, et perpetuo remaneat subjecta omnimodæ jurisdictioni episcopi Spoletani pro tempore existentis, qui tamen ordinationes, et instituta prædicta nullo modo mutare, et alterare possit similiter perpetuo statuimus, et ordinamus.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas semper et perpetuo validas, et efficaces existere, et fore, ac ab omnibus inviolabiliter observari; et ita per quoscumque judices et commissarios quavis auctoritate fungentes etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Concessio indulgentiarum.

§. 6. Ac insuper, ut ecclesia congregationis sic erectæ in majori veneratione habeatur, et ab ipsis Christifidelibus congregationis frequentetur honoribus, aliique presbyteri ad congregationem per præsentes erectam ingrediendam magis incitentur omnibus, et singulis presbyteris, et clericis, qui eamdem congregationem de cætero ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, et confessi sanctissimum Eucharistiæ sacramentum sumpserint plenariam, ac ipsis nunc, et pro tempore existantibus presbyteris, et aliis conviventibus ejusdem congregationis in eorum mortis articulo nomen Jesu, corde, si ore nequiverint, invocantibus etiam plenariam, nec non tam illis, quam aliis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, et confessis, ac sacra communione refectis, qui ejusdem congregationis per præsentes erectæ ecclesiam die festo principali dictæ congregationis per ipsos presbyteros semel tamen eligendo, et ab ordinario approbando a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem etiam concedimus et elargimur. Nec non tam presbyteris, ac aliis ejusdem congregationis quoties pro exortationibus habendis convenerint, quam aliis utriusque sexus Christifidelibus eisdem exortationibus interessentibus decem annos, et qui ecclesiam prædictæ congregationis in quatuor aliis anni festis diebus per eosdem presbyteros semel tamen eligendis, et ab ordinario approbandis a primis vesperis usque ad occasum solis festorum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ut præfertur oraverint, septem annos, et totidem quadragenas; eisdem vero presbyteris, et aliis dictæ congregationis quoties divinis officiis in sua ecclesia, seu oratorio more dictæ congregationis celebrandis, aut congregationibus publicis, vel secretis pro quocumque opere pio exercendo interfuerint, aut infirmos consolati fuerint, vel sanctissimum Eucharistiæ sacramentum sumpserint, aut conscientiam suam antequam cubitum eant, examinaverint, seu flagellis ad carnem castigandam se afflixerint, vel quinquies orationem Dominicam, et toties salutationem angelicam tam pro animabus presbyterorum, et aliorum dictæ congregationis, quam aliorum in Christi charitate defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, aut quodcumque pietatis, vel charitatis opus exercuerint toties pro quolibet prædictorum operum exercitatio sexaginta dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstantibus Nostra, et cancellariæ apostolicæ regula de gratiis ad instar non concedendis, aliisque apostolicis, ac in universalibus, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, statutis, legibus, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, ac personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibus, et aliis decretis in genere, vel in specie, aut alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, ac sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus notarii publici

subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris, die decima junii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 21 junii 1796 anno XXII.

MLXVI.

Confraternitati Nostræ Dominæ de Corona Lisbonensis diœcesis indulgetur, ut nuncuperi possit de sanctissimo Sacramento.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii confratres confraternitatis Nostræ Dominæ de Corona nuncupatæ, in ecclesia conventus de Cabregas fratrum ordinis minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum extra muros civitatis Lisbonensis canonice, ut asseritur, erectæ ob suum erga divinum Eucharistiæ sacramentum incensum studium, quo ipsi flagrant, titulum confraternitatis sanctissimi Sacramenti per Nos eis conferri, ac indulgentias, et privilegia spiritualia, quibus cæteræ confraternitates sub titulo sanctissimi Sacramenti canonice erectæ utuntur, eis communicari, nec non ut insigniis, ac habitu rubri coloris uti, ac gestari possint, eis concedi summopere desiderant: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur eosdem exponentes specialibus gratiis et favoribus prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, ut dicta confraternitas de cætero confraternitas sanctissimi Sacramenti nuncupetur, auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, eique omnes indulgentias, et privilegia spiritualia, quatenus revocata non sint, quibus cæteræ confraternitates sub titulo, et denominatione sanctissimi Sacramenti erectæ fruuntur, et gaudent, auctoritate et tenore prædictis indulgemus: ac tandem ut confratres dictæ confraternitatis perpetuis futuris temporibus insignia, et habitum rubri coloris, aliarum confraternitatum sanctissimi Sacramenti in quibusvis functionibus, et actibus publicis, et privatis sive in ecclesia prædicta, sive extra illam, et ubique locorum gerere, ac gestare libere, ac licite possint, et valeant, auctoritate et tenore prædictis tribuimus, et impertimur.

Clausulæ sublata et decretum irritans.

§. 3. Decernentes has præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquem quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus cancellariæ Nostræ apostolicæ regula de indulgentiis ad instar non concedendis, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima prima junii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 14 junii 1796 anno XXII.

MLXVII.

Instantibus superioribus monasteriorum ordinis sancti Pauli primi eremitæ Poloniæ existentium, attenta difficultate habendi presbyteros sæculares, qui curam animarum gerant in ecclesiis parochialibus de jure patronatu dictorum monasteriorum conceditur, ut deinceps superiores prædicti ad curam animarum hujusmodi suos monachos locorum ordinariis nominare, ac præsentare possint.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Julianus Kowalshi monachus expresse professus ordinis sancti Pauli primi eremitæ, ac procurator monasteriorum sui ordinis Poloniæ, quod intra latifundiorum ad eliqua ex dictis monasteriis spectantium embitum nonnullæ ecclesiæ parochiales de suo jure patronatu erectæ reperiuntur, quarum cura habitualis, quamvis, ut asseritur, sit penes superiores monasteriorum hujusmodi, cura tamen actualis jamdiu per presbyteros sæculares locorum ordinariis ab eisdem superioribus nominatos, et præsentatos geri consuevit: verum quia interdum, ac novissimis etiam temporibus factum est, ut nonnulli presbyteri sæculares, quibus, ut præfertur, cura animarum in dictis ecclesiis parochialibus incumbebat, alia beneficia ecclesiastica residentialia consequuti debita sedulitate, ac diligentia postmodum illam administrare nequiverint; quocirca superiores prædictorum monasteriorum ad præcavendum spirituale damnum, quod exinde Christifidelibus suis subditis creabatur, ob penuriam presbyterorum sæcularium in illis partibus, qui ad munus hujusmodi fungendum idonei essent aliquos ex suis monasteriis monachos in cooperatores ad curam animarum gerendam delegare omnino tenentur: dum curati omnia fere suorum beneficiorum emolumenta lucrantur: Nobis propterea memoratus exponens humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsum exponentem specialibus gratiis et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo et quacumque de causa latis, si quas forte incurrit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, quod modernis earumdem parochialium ecclesiarum curatis quandocumque cedentibus, vel decedentibus, aut aliascuram animarum hujusmodi dimittentibus, vel amittentibus, seu illic qualitercumque ex illorum personis vacantibus in posterum, ac perpetuis futuris temporibus superiores eorumdem monasteriorum pro tempore existentes ad curam animarum in parochialibus ecclesiis prædictis gerendam monachos dicti ordinis expresse professos ad id idoneos servatis aliàs servandis, locorum ordinariis, aut ad tempus, aut ad vitam præsentare, ac nominare libere, ac licite possint, et valeant auctoritate apostolica tenore præsentium statuimus, et declaramus, ac respective concedimus, et indulgemus.

Clausulæ sublata, et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac apostolicis, et in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, nec non quatenus opus sit, ordinis, et monasteriorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et in-

novatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima quarta junii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 14 junii 1796 anno XXII.

MLXVIII.

Beatificatio venerabilis servi Dei Leonardi a Portu Mauritio.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

§. 1. Ecclesiam Christi, quam is adeo dilexit, pro qua se ipsum, testa apostolo, tradidit, illam ut sanctificaret, esse perpetuo sanctam, nemo in controversiam vocare possit, quin magno impietatis scelere se adliget. Non priorum igitur aetatum fuit solum ea innocentiæ, et eximiæ virtutis laus, qua Dei sponsa gentibus luceret, qua vel una cuncti illam agnoscerent, suspicerent, ad eam allicerentur. Nostra quoque memoria, suorum eam filiorum sancti mores præclare admodum commendant, et ornant, quos ipsa nimirum genuit, eduxit, aluit, informavit; quos sinu gremioque suo complexa semper tenuit.

Laudes servi Dei.

§. 2. Hos inter Nos ipsi, quum florentiori essemus aetate, Dei servum Leonardum a Portu Mauritio novimus; quod certe animo repetentes ingenti afficimur lætitia et voluptate. Nam ille, quum adolescentulus Romam, tamquam in sanctitatis disciplinam venisset, ejusque facilius, et celerius adsequendæ studio, fratribus minoribus divi Francisci, qui reformati appellantur sacri recessus divi Bonaventuræ, heic se aggregasset, brevi is evasit, ut cum excellens cultor ipse sanctitatis, tum aliis vero innumeris illius auctor, et magister optimus esset, quibus profiteri omnino posset; perinde ut olim Paulus: imitatores mei estote, sicut et ego Christi. Permagna Italiæ pars hujus rei testis est, quæ illum cernere videtur sibi adhuc, et audire fulgurantem, tonantem, permiscentemque vehementi, et inflammata oratione animos frequentissimæ concionis, deducentemque illos, exemplo suo non minus, quam voce, ad christianam virtutem omnem amplectendam. Hæc vero civitas, quæ illum e pueritia vix egressum accepit, quæ ad optimas animi artes, et ad tantam excellentiam erudivit, ubi ille diutius, quam uspiam commoratus est, quo festinavit reverti, inde ut laxatus corporis vinculis in cælum evolaret, ea, præ cæteris, illius memoriam jucundissimam retinet: crebris illum celebrat sermonibus, vitæque ejus perfectissimæ rationem, et institutum, ipsumque oris, et corporis habitum recordans, eos iterum excitari sentit pietatis ignes, quos sibi ille subjecerat.

§. 3. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per congregationem venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium sacris ritibus præpositorum processibus de apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, et virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus eumdem servum Dei Leonardum a Portu Mauritio multipliciter claruisse, nec non miraculis, quæ ad ejus intercessionem, et ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur; eadem congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit posse quandocumque Nobis videretur, prædictum Dei servum beatum declarari cum consuetis indultis. — Judicium sacræ congregationis Rituum super ejus virtutibus.

§. 4. Hinc est, quod Nos totius antedicti ordinis fratrum minorum sancti Francisci de observantia, et reformatorum nuncupatorum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de supradictæ congregationis consilio, et assensu, auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei servus Leonardus a Portu Mauritio in posterum beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, et reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendæ) exponantur: imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die ab ordinariis, et ordinis prædicti præsidibus, ad quos spectat, designanda recitetur officium, et missa de communi confessoris non pontificis cum orationibus propriis a Nobis approbatis juxta rubricas breviarii, ac missalis Romani, — Beatificatio.

Concessio missæ, et officii proprii.

§. 5. Porro recitationem officii, et missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in toto ordine fratrum minorum sancti Francsci de observantia, et reformatorum nuncupatorum, in civitate, et dioecesi Albinganensi, in qua natus est, et ex gratia speciali etiam in civitate, et dioecesi Florentina, ab omnibus utriusque sexus christifidelibus tam sæcularibus, quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, et quantum ad missas attinet, etiam ab omnibus sacerdotibus ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce Nostris literis, et quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in ecclesiis ordinis, civitatum, et diœcesum antedictarum solemnia beatificationis ipsius servi Dei cum officio, et missa sub ritu duplici majori die ab ordinario constituta, postquam in basilica Nostra sancti Petri in Vaticano de urba celebrata fuerint eadem solemnia die xix currentis mensis junii, et anni pariter celebrandi facimus potestatem.

Derogatio contrariorum, et fides habenda transumptis.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu secretarii dictæ congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo præfecti ejusdem congregationis munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima quarta junii, millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

IN FESTO

BEATI LEONARDI

A PORTU MAURITIO

CONFESSORIS

Missionarii apostolici ordini s. Francisci strictioris observantiæ sacri recessus s. Bonaventuræ Urbis.

Oratio

Orationes in festo beati recitandæ.

§. 7. Deus, qui beatum Leonardum confessorem tuum evangelicæ prædicationis, et singularis pœnitentiæ gratia decorasti; concede propitius, ut ejus inhærentes monitis, et exempla sectantes præmia consequamur æterna. Per Dominum etc.

Secreta

Hæc munera, Deus vere misericors, fragilitati nostræ auxilientur, et secundum divitias gratiæ tuæ fiant nobis pignora gloriæ sempiternæ. Per Dominum etc.

Postcommunio

Cito anticipent nos misericordiæ tuæ, quæsumus Domine, meritis beati Leonardi confessoris tui; et quos divinis alimentis recreasti, fac, ipso intercedente, usque in finem tua protectione munitos. Per Dominum etc.

DECRETUM

ROMANA, SEU ALBIGANENSIS

Confirmatio apostolica.

§. 8. Sanctissimus Dominus Noster Pius sextus pont. max. ad humillimas preces fr. Josephi Mariæ a Masserano postulatoris causæ venerabilis servi Dei Leonardi a Portu Mauritio sacerdotis professi ordinis s. Francisci strictioris observantiæ sacri recessus s. Bonaventuræ Urbis, provinciæ Romanæ, ac missionarii apostolici, referente r. p. d. Hieronymo Napulionio fidei promotore, suprascriptas orationes ab eminentissimo et reverendissimo domino cardinalis Archinto episcopo Sabinensi sacrorum Rituum congregationi præfecto, at a præ-

fato promotore fidei, meque infrascripto secretario revisas, in missa solemni celebranda in basilica Vaticana pro beatificatione ejusdem venerabilis servi Dei recitari posse concessit.

Die prima junii MDCCXCVI.

J. card. Archintus præfectus.

Loco ✠ signi

D. Coppola S. R. C. secretarius.

Dat. die 8 julii 1796 anno XXII.

MLXIX.

Instante cœtu provinciali Romandiolæ Ravennæ coacto tribuitur facultas ipothecandi bona ecclesiastica, ut a patriis vel exteris subventoribus necessariam pecuniæ summam, aut mutuentur, aut in fœnore sumant ad solvendam contributionem nuper toti exarchatui Ravennatensi a Gallicarum copiarum imperantibus indictam.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Ratio concessionis.

§. 1. Gravia quidem sunt, et non parvo moerore lugenda, quæ per totam quasi ditionem Nostram ecclesiasticam a Gallicis copiis nuper perpetrata sunt. Nam ipsi non Nostros solum comitatum Bononiensem, ac ducatum Ferrariensem hostiliter occuparunt, et adhuc occupant: verum etiam totum exarchatum, seu provinciam Nostram Ravennatensem tamquam agrum hostilem incursarunt, atque inter cœtera eas imposuerunt contributiones, et tributa, quæ eadem provincia vix tolerare potest. Quocirca publici civitatum, et locorum dicti exarchatus, seu provinciæ repræsentantes in cœtum Ravennæ coacti cum ob publicam pecuniæ numeratæ inopiam hanc unam præsto esse posse rationem intellexerint, quomodo indicto tributo satisfaciant, ut nempe opportunam, ac necessariam summam ad certum tempus, et in causam prædictam erogandam domi, vel foris aut mutuentur, aut eo minori, quo fieri potest, fœnore, hypothecatis tum pro sorte principali, tum pro interusuriis solvendis laicorum non solum, sed etiam ecclesiasticorum, et locorum piorum dictæ provinciæ bonis sumant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ob sinceram ejusdem exarchatus, seu provinciæ Ravennatensis in Nos, et apostolicam Sedem, fidem, et devotionem jugiter demonstratam eosdem exponentes condignis gratiæ, et beneficentiæ Nostræ favoribus prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, venerabili fratri Antonio archiepiscopo Ravennatensi per præsentes committimus et mandamus, ut eisdem exponentibus, opportunam, ac necessariam summam prædictam ad certum tempus, et in supradictam dumtaxat causam erogandam, vel a patriis, vel ab exteris subventoribus aut mutuari, aut etiam minori fœnore, quo fieri poterit, sumere, hypothecatis tum pro sorte principali, tum pro interusuriis solvendis bonis laicorum non solum, sed etiam ecclesiasticorum tum sæcularium, tum regularium, aliorumque locorum piorum exarchatus, seu provinciæ hujusmodi, ea hypotheca, quæ sit omnium privilegiatissima, cæterasque omnes etiam dotales, quantumvis speciales, et privilegiatas vincat, absque ullius censuræ ecclesiasticæ, aut pœnæ incursu libere, ac licite possint, et valeant auctoritate Nostra apostolica plenam et amplam facultatem tribuat, et impertiatur tenore præsentium plenam, et amplam facultatem tribuimus, et impertimur.

Clausulæ sublata, et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas etiam ex eo, quod interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, seu vocati, et auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, excogitato, et substantiali, sive etiam ex eo, quod in iisdem solemnitas, aut quævis alia servanda, et adimplenda servata, et adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante etiam in capite juris

clauso, sive enormis, vel enormissimæ, et totalis læsionis, et quovis alio prætextu, occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, et privilegiata etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aut aliud quodcumque juris, et facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quemque in judicio, vel extra illud uti, aut se juvari posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et foro, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus felicis recordationis Pauli pp. II., et aliorum Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum de rebus ecclesiasticis non alienandis, aliisque constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non quorumcumque ordinum regularium etiam mendicantium et congregationum, locorumque piorum prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die octava julii, millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXX.

Dat. die 18 julii 1796 anno XXII.

Monialibus monasterii de Santerem Lisbonensis indulgetur, ut omnibus privilegiis et gratiis spiritualibus tertii ordinis s. Francisci uti possint.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio precum. §. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo filiæ abbatissa, seu priorissa, ac moniales cappuccinæ recollectæ nuncupatæ regii conservatorii Nostræ Dominæ Innocentium de Santarem Lisbonensis diœcesis tertii ordinis sancti Francisci de poenitentia nuncupati quod alias, et ab ipsa conservatorii hujusmodi fundatione regimini, et jurisdictioni tertii ordinis sæcularium sancti Francisci in conventu fratrum ordinis minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum erecti subjectæ erant: eæque propter omnibus, et singulis gratiis, privilegiis, ac indultis spiritualibus, quibus dictus ordo fratrum minorum sancti Francisci utebatur, ipsæ quoque fruebantur, et gaudebant. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, novissime a quovis regimine, ac unione dicto tertio ordini sancti Francisci fuerint exemptæ, et segregatæ, atque innovatis suis constitutionibus, jurisdictioni, correctioni, et administrationi venerabilis fratris patriarchæ Lisbonensis pro tempore existentis subjectæ, ac memoratæ exponentes nihilominus indultis, gratiis, et privilegiis spiritualibus prædictis uti posse summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis. §. 2. Nos igitur ipsas exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, monialibus regii conservatorii prædicti, ut omni-

bus, et singulis privilegiis, gratiis, et indultis spiritualibus, quibus ente segregationem, separationem, et dismembrationem hujusmodi utebantur, fruebantur, et gaudebant, pari modo nunc, et futuris perpetuis temporibus uti, frui, et gaudere libere, ac licite possint, et valeant, in omnibus, et per omnia perinde, ac si adhuc eidem ordini unitæ, ac subjectæ essent, auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Clausula sublata, et decretum irritans. §. 3. Decernentes has præsentes Nostres literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos, etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non quatenus opus sit, ordinis, et conservatorii hujusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene ac sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in sua robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majoram sub annulo piscatoris die decima octava julii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXI.

Datum die 29 julii 1796 anno XXII.

Confirmatio instituti Camaldulensis observandi in monasterio sanctæ Catharinæ civitatis Foroliviensis.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio precum. §. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo filiæ abbatissa, et monialas monasterii s. Catharinæ civitatis Nostræ Foroliviesis, quod quamvis monasterium hujusmodi suas peculiares haberet constitutiones, et statuta, ad quæ moniales prædictæ suæ vitæ institutum conformabant, dirigebantque, multis tamen rationabilibus de causis major pars earumdem sanctimonialium anno MDCCLXIX. regulam, atque institutum monialium ordinis s. Benedicti congregationis Camaldulensis in manibus tunc existentis episcopi Foroliviensis professa sunt. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quo apostolica auctoritate tam officia propria sanctorum ordinis, et congregationis prædicti recitari, quam gratiis spiritualibus, et indulgentiis ordini, et congregationi prædictis a Romanis pontificibus prædecessoribus Nostris, ac alias concessis uti, et frui ab iisdem exponentibus possint, præsertim cum tres ex quinque monialibus dicti monasterii, quibus antiquum vitæ genus, et institutum retinere placuit, jam supremum suum obierint diem, ac duæ superextantes Camaldulense institutum ante sui obitum amplecti promptæ sint, per Nos eidem monasterio dictum Benedictinum Camaldulense institutum confirmari memoratæ exponentes summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis. §. 2. Nos igitur easdem exponentes specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, illarumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, et absolutas fore censentes de venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium negociis, et consultationibus episcoporum, et regularium

præpositorum consilio supplicationibus hujusmodi inclinati memoratum Camaldulense institutum eidem monasterio sanctæ Catharinæ a dictis sanctimonialibus, ut præfertur, professum auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illique apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui in illius introductione, ac professione quomodolibet intervenerint, supplemus, nec illud quocumque titulo, prætextu, causa, aut quæsito colore a quovis in posterum, ac perpetuis futuris temporibus variari, ac mutari posse declaramus, salva tamen ejusdem congregationis auctoritate.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus, sortiri et obtinere, ac illis, ad quod spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, ac ab illis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non, quatenus opus sit, dicti monasterii etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene ac sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die xxix. julii millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXII.

Dat. die 9 augusti 1796 anno XXII.

Concessio indulgentiæ assequendæ ab eis, qui interfuerint orationi quadraginta horarum in ecclesiis fratrum ordinis minorum sancti Francisci Cappuccinorum.

Pius PP. VI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, et apostolicam benedictionem.

Tenor concessionis.

§. 1. Ad augendum fidelium religionem, et animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti; omnibus, et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, et confessis, ac s. communione refectis, qui orationi quadraginta horarum continuatarum, non autem nisi noctis tempore interpolatarum de licentia ordinariorum respective locorum in ecclesiis, in quibus per dilectos filios fratres ordinis minorum sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum tempore quadragesimali verbum Dei prædicari, et sermones fieri contigerit, in palmarum vel alia dominica, aut die ad hoc magis opportuna instituendæ, per aliquod temporis spatium devote interfuerint, et ibi pro christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Conditiones adnexæ, et fides habenda transumptis.

§. 2. Præsentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem, ut si alia similis indulgentia christifidelibus præmissa in dictis ecclesiis peragenda concessa fuerit, et ad tempus nondum elapsum duratura, illa revocata sit, prout per præsentes apostolica auctoritate revocamus; atque si pro impositione, propositione, admonitione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint; atque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ, seu procuratoris generalis dicti ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo

piscatoris die nona augusti millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 9 augusti 1796 anno XXII.

MLXXIII.

Concessio indulgentiæ assequendæ ab eis, qui intervenerint orationi quadraginta horarum in ecclesiis fratrum ordinis minorum sancti Francisci cappuccinorum in provinciis Galliarum, et Hispaniarum.

Pius PP. VI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, et apostolicam benedictionem.

Tenor concessionis.

§. 1. Ad augendum fidelium religionem, et animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti; omnibus, et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, et confessis, ac sacra communione refectis, qui orationi quadraginta horarum continuatarum, non autem nisi noctis tempore interpolatarum de licentia ordinariorum respective locorum in ecclesiis fratrum ordinis minorum sancti Francisci Cappuccinorum in provinciis tum Galliarum, tum Hispaniarum existentibus, semel in anno tantum et respective instituendæ per aliquod temporis spatium devote interfuerint, et ibi pro christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Conditiones adjectæ, et fides habenda transumptis.

§. 2. Præsentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem, ut si alias Christifidelibus in quocomque alio anni die præmissa in aliqua ex dictis ecclesiis paragenda aliqua alia indulgentia similis perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum duratura concessa fuerit, illa revocata sit, prout per præsentes apostolica auctoritate revocamus; utque si pro impositione, propositione, admonitione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint; utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ, vel procuratoris generalis dicti ordinis munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die nona augusti millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 9 augusti 1796 anno XXII.

MLXXIV.

Concessio indulgentiæ assequendæ ab eis, qui interfuerint missionibus dandis a fratribus ordinis minorum sancti Francisci Cappuccinorum.

Pius PP. VI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, et apostolicam benedictionem.

Tenor concessionis.

§. 1. Cœlestium munerum thesauros, quorum dispensatores esse Nos voluit Altissimus, libenter iis impertimur, quos pro sua in Deum, et proximos charitate, et christianæ religionis zelo animarum salutem omni studio procurare intelligimus, quo in genere cum ordinis fratrum minorum sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum religiosos habeamus, eosque in primis, quos dilecti filii eorumdem fratrum superiores ob hanc causam hoc ipso, et sequentibus annis in diversas christianæ reipublicæ provincias mittere constituerunt. Nos sane eorumdem religiosorum pietatem, ac operam, illorumque, ad quos mittendi erunt, religionem et devotionem spiritualibus gratiis confovere, atque augere cupientes, supplicationibus dilecti filii moderni ministri generalis ejusdem ordinis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, piamque superiorum prædictorum deliberationem, quantum cum Domino possumus, promovere volentes, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus et singulis religiosis dicti ordinis, ad missiones in quibusvis locis de ordinariorum licentia respective exercendas in futurum mittendis, ubi tamen non erunt missionarii congregationis de Propaganda Fide, et aliis utriusque sexus Christifidelibus, ad quos ipsi mittendi accesserint, Nostram et apostolicam benedictionem per præsentes impertimur, nec non eisdem vere pœ-

nitentibus et confessis, ac sacra communione refectis, qui missionibus prædictis pro tempore habendis pie, ac devote interfuerint, ac pro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltatione, principum christianorum unione, infidelium conversione, hæresum extirpatione, prout unicuique suggeret devotio, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem misericorditer in Domino auctoritate apostolica tenore præsentium una vice dumtaxat pro unaquaque missione de ordinariorum locorum respective facienda concedimus et elargimur.

Hortatio ad ordinarios pro publicatione literarum, et fides habenda transumptis. §. 2. Hortantes venerabiles fratres patriarchas, primates, archiepiscopos, episcopos, et alios ecclesiarum Dei prælatos, et rectores, ac verbi Dei prædicatores, ut in suis quibuscumque ecclesiis, cum populus frequentior fuerit, præsentes literas, ac omnia in eis contenta publicent, ac publicari faciant, ac omnem eisdem religiosis favorem, et auxilia in præmissis præsteot. Præsentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, administratione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum, detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint; utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, vel personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die nona augusti millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXV.

Dat. die 9 augusti 1796 anno XXII.

Collegio doctorum civitatis Tiferni instante confirmatur privilegium ei alias concessum, ut supra veste talari induere possint doctores eidem aggregati vestem pelliciam cinericei coloris ad instar mantelletæ.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proœmium. §. 1. Decet Romanum pontificem Christifideles sibi, et apostolicæ Sedi etiam in temporalibus subditos, quos in fide, ac sincera devotione, aliisque virtutum meritis sibi præsertim devinctos cognoscit, hos ex sua, et ejusdem apostolicæ Sedis benignitate novis honoribus, ac beneficiis cumulare, quo ipsi in suo obsequio magis magisque persistant, et eorum exemplo alii ad similia promerenda premia inducantur, prout in Domino salubriter expedire conspicit.

Expositio precum. §. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii collegium doctorum civitatis Nostræ Tiferni, quod alias a fel. rec. Paulo papa V. prædecessore Nostro per suas in simili forma Brevis anno millesimo sexcentesimo undecimo expeditas literas inter cætera privilegia, quibus in erectione ejusdem collegii illud honestavit, ei quoque concessit, ut quamdam vestem pelliciam cinericei coloris veluti quamdam mantelletam super veste talari, quæ apud aliquos varo nuncupatur, induere, ac in omnibus, et singulis actibus tam publicis, quam privatis gestare libere, ac licite possent. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quamvis pluribus scripturis, ac documentis authenticis apud publicum archivium registratis concessio hujusmodi luculenter comprobetur, quod tamen apostolicæ literæ præfatæ deperditæ fuerunt, ne temporis progressu tam insigne privilegium in desuetudinem abeat: Nobis propterea memorati exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis. §. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint,

hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, dictum privilegium collegio doctorum civitatis Nostræ Tiferni, ut præfertur, alias apostolica auctoritate concessum auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illique inviolabilis firmitatis robur adiicimus, et quatenus opus sit, ut omnes, et singuli doctores dicto collegio aggregati, atque adscripti perpetuis futuris temporibus vestem pelliciam cinericei coloris ad instar cujusdam mantelletæ, quæ apud aliquos saro nuncupatur, super veste talari in quibusvis actibus collegii, et functionibus tum publicis, tum privatis induere, atque respective gerere libere, ac licite possint, et valeant auctoritate, et tenore prædictia de novo concedimus, et indulgemus.

Clausulæ salutares, et irritantes.

§. 4. Decernentes has præsentes literas semper firmas, validas; et efficaces existere ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore spectabit, in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, ac ab eis respective inviolabiliter observari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die nona augusti millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXVI.

Dat. die 12 augusti 1796 anno XXII.

Moderantur literæ apostolicæ xix. junii MDCCLXXXVII. pro congregatione Hispana ordinis Carthusiani.

Venerabili fratri Philippo archiepiscopo Pergensi, Nostro, et Sedis apostolicæ apud carissimum in Christo filium Nostrum Carolum Hispaniarum regem catholicum nuncio.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater, salutem, et apostolicam benedictionem.

Memorantur providentiæ captæ in literis apostolicis datis ad diem 10 martii 1791 et 19 junii ejusdem anni.

§. 1. Postquam Nos alias per Nostras in simili forma Brevis sub die x. martii anni MDCCLXXXIV. expeditas literas ad preces claræ memoriæ Caroli III., dum vixit, Hispaniarum regis Catholici Nobis humiliter porrectas, prævia exemptione, et liberatione omnium monasteriorum, domuum, et granciarum monachorum ordinis Carthusiensis, in ditione eidem Carolo regi tunc subjecta consistentium, nec non personarum omnium a quavis subjectione, jurisdictione, correctione, obedientia, et visitatione prioris generalis, et capituli ordinis prædicti, eadem monasteria, domus, et grancias in novam congregationem Hispanam auctoritate Nostra apostolica ereximus cum pluribus facultatibus, et indultis, subinde per alias Nostras in simili pariter forma Brevis sub die decima nona junii anni MDCCLXXXVII. expeditas literas non solum dilectum filium Nostrum Hippolytum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyterum cardinalem Vincenti nuncupatum tunc archiepiscopum Corinthiensem, ac apud eumdem Carolum regem catholicum apostolici nuncii munere fungentem in præsidentem primi capituli generalis sic noviter erectæ congregationis Hispanæ dicti ordinis Carthusiani deputavimus: verum etiam plura, atque plura, vel ad methodum in sessionibus, et actis capitularibus tunc, et perpetuis futuris temporibus circa vicarii generalis, aliorumque superiorum generalium, et localium dictæ congregationis electionem, vel ad rectam ejusdem congregationis, suorumque capitularium directionem respicientia fuerunt a Nobis præscripta, ita tamen ut quoties ex usu, ut non raro in rebus humanis evenire solet, constasset, quædam inter hæc eidem congregationi minus apta, vel etiam non adeo clara ir-

repsisse, fas esset eidem congregationi a Nobis, ac ab apostolica Sede opportuna remedia postulare, prout in memoratis Nostris literis uberius continetur.

Ratio constitutionis.

§. 2. Et quidem quamvis in primo capitulo generali dictæ congregationis, præsidente memorato nuncio apostolico, mense julii anni MDCCLXXXIX. habito, omnia juxta earumdem Nostrarum literarum dispositiones et statuta tranquille, ac quiete transacta sint, ac deinde etiam statuta imposterum ab eadem congregatione servanda fuerint collecta, quod tamen tempore, et usu postmodum compertum est, non omnia, quæ in memoratis Nostris anno MDCCLXXXVII expeditis literis fuerunt disposita, æque utilia eidem congregationi esse, ac fore: Nobis propterea carissimus in Christo filius Noster Carolus earumdem Hispaniarum rex catholicus dicti Caroli III. regis parentis sui vestigiis insistens humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Deputatio commissarii apostolici pro decernenda moderatione præcedentium literarum.

§. 3. Nos igitur ejusdem Caroli regis catholici votis quantum cum Domino possumus annuere, ac congregationem prædictam specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et omnes ac singulares illorum personas, quarum interest, a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutas fore censentes, memoratas Nostras in simili forma Brevis, ut præfertur, die decima nona mensis junii MDCCLXXXVII. expeditas literas pro plene, ac sufficienter, ac de verbo ad verbum insertas habentes, de dilecti filii Nostri Francisci Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis Carafa nuncupati, congregationis venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium episcoporum, et regularium consultationibus præpositorum præfecti consilio, supplicationibus hujusmodi inclinati, fraternitati tuæ, de cujus prudentia, consilio, ac summa in rebus gerendis dexteritate plurimum in Domino confidimus, per præsentes committimus, ac mandamus, ut auctoritate Nostra apostolica constitutus.

I.

Tenor declarationum emittendarum a commissario apostolico.

§. 4. Ut quamvis per memoratas Nostras literas præscribatur, ut in singula quadriennia capitulum generale convocetur, in posterum tamen nisi septimo quoque anno capitulum hujusmodi habeatur.

II.

De facultatibus definitoribus concedendis.

§. 5. Ut absoluto capitulo generali definitorum dictæ congregationis omnibus, et singulis facultatibus utatur, quas constitutiones, et statuta dicti ordinis priori generali Gratianopolitano extra capitulum concedunt.

III.

De visitatione a vicario generali facienda.

§. 6. Ut visitatio vicarii generalis a memoratis Nostris literis præscripta bis imposterum sine secretario generali, ac cum definitore suæ, aut alterius provinciæ in singula septennia suscipiatur, utque visitationem hujusmodi vicarius generalis pro suo arbitrio, et prudentia duobus solis monachis suæ, aut alterius provinciæ dictæ congregationis, qui vel actu sint, vel prius fuerint offitiales generales, atque ob religionis zelum, rerum usum, et experientiam omnino in Domino commendabiles sint, committere possit.

IV.

De residentia secretarii generalis præfinienda.

§. 7. Ut ad secretarium generalem, qui post hac, neque a vicario generali, neque a dictis duobus monachis delegatis in socium visitationis adsciscí poterit, sed semper apud definitorium resideat, dum alter ex definitoribus, aut ob susceptam visitationem absens erit, aut aliter detineatur, quin in definitorio suffragium ferre possit, jus suffragii hujusmodi devolvetur.

V.

De facultatibus definitorio generali concedendis absente vicario generali.

§. 8. Ut absente vicario generali, definitorium generale nisi ea, quæ parvi momenti erunt, de consilio tamen ipsius vicarii generalis, dummodo non ea sint, quibus nulla mora adhiberi potest, decidere, ac definire valeat, immo definitorium, absente vicario generali, nunquam decretorum ob eodem vicario generali in actu visitationis latorum cognitionem suscipiet: in gradu autem appellationis ab aliquo monacho, aut monasterio interpositæ nisi post ipsius

vicarii generalis reditum: si quid porro absente vicario generali a definitorio generali decernendum erit, aut ad aliquam electionem procedendum tunc res definita haud erit, nisi tres ex quatuor definitoribus, aut omnes, si numero minores sint, ei suffragentur.

VI.

De forma electionis superiorum statuenda.

§. 9. Ut posthac electio priorum aut aliorum superiorum localium non a cujusque monasterii familia, prout in memoratis Nostris literis fuerat præscriptum, sed ad formam statutorum ordinis Carthusiani a felicis recordationis Innocentio pp. XI. prædecessore Nostro confirmatorum erit facienda, ac definitorium generale hujus Hispanæ congregationis eisdem juribus, ac facultatibus hisce desuper utatur, quæ prior generalis Gratianopolitanus, aut capitulum Gallicanum, aut suum definitorium potitum est, nisi tamen prioratus, per mortem, aut per abdicationem prioris pro tempore existentis annuente definitorio generali, quæ tamen non sit annalis o statuto præscripta, vacaverit; tunc siquidem, ac in hisce dumtaxat duobus casibus intra spatium viginti dierum integrum erit cujusque monasterii familiæ declarare definitorio an velit sibi novum priorem eligere, aut ab actu hujusmodi se abstinere, servata semper, aut constitutionum dicti ordinis, aut earumdem Nostrarum literarum forma; quod si post quater inita comitia nemo fuerit electus, ille censeatur in priorem cooptatus, cui major pars suffragata erit, et in suffragiorum paritate professione antiquior, et in æquali antianitate a vicario generali designatus, cui quidem vicario generali non in hoc solum casu, sed etiam in cæteris omnibus actibus definitorialibus, aut electivis, ubi neque sit suffragiorum paritas, aut rerum ambiguitas, competet jus definitionis.

VII.

De abdicationibus a definitorio generali recipiendis.

§. 10. Ut liceat definitorio generali cujuslibet definitoris, aut prioris, aut officialis generalis spontaneam abdicationem ex legitima causa acceptare.

VIII.

De facultate confirmandi priores eidem definitorio tribuenda.

§. 11. Ut quamvis in Nostris toties memoratis literis statuatur, ut priores nisi per triennium suis respective muneribus fungantur, quo elapso officia sua deponant, ac nisi post aliud triennium ad eadem officia religi possint, deinceps tamen fas erit definitorio generali eos pro suo libitu, et prudentia in sua officia confirmare, aut reeligi, etiam non elapso triennio prædicto, non servata itidem ætate pro vicariis, magistris novitiorum, et procuratoribus præscripta; sat enim erit ad formam apostolicarum constitutionum, ut posthac vicarii, et magistri novitiorum trigesimum quintum suæ ætatis annum, et decimum quintum professionis; procuratores vero ætatem in prioribus requisitam exegerint.

IX.

De emendatione articuli super officiis priorum.

§. 12. Ut non obstante quavis earumdem Nostrarum literarum dispositione, in posterum vicarius generalis, et definitores, et secretarius generales sua officia deponentes in priores eligi poterunt.

X.

De præfinienda electione successorum vicarii generalis defuncti.

§. 13. Ut in futuris capitulis generalibus eadem forma, qua vicarius generalis, duo designentur monachi, qui sub nuncupatione primi, et secundi substituti eveniente obitu intra septennium, vel vicarii generalis, tunc primus substitutus, hocque etiam defuncto, secundus substitutus in demortui locum gradatim succedant, usque ad septennii exitum, quorum tamen nomina nisi in suis respective casibus semper latebunt: si porro utrique substituti hujusmodi intra septennium prædictum suum supremum clauserint diem, tunc eveniente obitu vel vicarii generalis, vel ultimi superstitis, quæ per dictas literas præscribuntur, erunt servanda, ita tamen ut pro primo biennio primi tres anni cum dimidio censendi sint.

XI.

De præsidente capituli generalis eligendo.

§. 14. Ut in futurorum capitulorum generalium præsidentem vicarium generalem, qui ab officio exiit imposterum constituas.

XII.

De optione vicario concedenda.

§. 15. Ut cuique vicario generali ac definitorio deinceps permittatur optio monasterii pro sua residentia, durante suo septennio, ac pro celebratione proximi futuri capituli generalis.

XIII.

De jurisdictione nuncii apostolici in quaestionibus dirimendis.

§. 16. Ut si aliqua difficultas, aut dubitatio circa statuta, aut alia hujusmodi sic postulet, horum inappellabilis interpretatio, ac definitio ad te, aut ad Nostrum, ac apostolicæ Sedis pro tempora existentem apud reges catholicos nuncium spectet, salvo tamen semper in iis, quæ majoris momenti sunt, ad Sedem apostolicam recursu; quamobrem tibi, ac nuncio pro tempore existenti prædicto omnem, et quamcumque difficultates, et dubitationes hujusmodi interpretandi, decidendi, et definiendi, nec non honores, et prærogativas, ac privilegia alicui dictæ congregationis alumno a dicto definitorio sic exigentibus suis meritis, concessa, quæ nisi per raro juxta dicti ordinis constitutiones permitti hortamur, confirmandi opportunam, et necessariam facultatem, auctoritate apostolica tenore præsentium tribuimus et impertimur.

XIV.

De æqualitate officialium constituenda.

§. 17. Ut declares definitorium generale, et quemlibet illius officialem, nisi suum officium, aut infirma valitudo secus postulet, tum cultu, ac victu, tum regulari observantia, vita communi, choro, cæterisque ecclesiasticis functionibus, cæteris monachis inferioribus omnino æquiparari. Quapropter nemini illorum fas erit apud se peculium, salva itineris causa, retinere, sed secretarius generalis depositarius erit non peculii solum cujusque offitialis definitorii generalis, sed pecuniarum etiam, quæ a monasteriis dictæ congregationis pro exhibitione curiæ generalis in singulos annos exiguntur, quæ quidem taxatio nunquam alicui ex dictis monasteriis ex ao augenda erit, quod unus, aut alter ex officialibus generalibus in eo professionem regularem emiserit; secretarius porro generalis dati, et accepti rationem eidem definitorio exhibere tenebitur, ac vicarius generalis, ipsa secretarius generalis, et procurator generalis hisce desuper iisdem facultatibus, ac etiam aliquando majoribus utantur, quas priores, ac procuratores in suo cujusque monasterio habent, servata tamen debita proportione inter officia majora, et inferiora.

XV.

De subrogatione demortui definitoris intra quadriennium.

§. 18. Ut tandem quæ circa subrogationem novi definitoris in locum demortui intra quadriennium a memoratis Nostris literis statuta sunt, eadem serventur, si intra septennium deficiat, quod itidem erit exequendum si ob mortem intra septennium vicarii generalis, et duorum substitutorum, definitor generalis in locum ultimi defuncti sufficiendus sit. Demum tibi injungimus, ut præfatas Nostras in omnibus, et singulis, in quibus præsentibus minime adversantur, earumque tenores, et in eis contenta quæcumque, auctoritate Nostra prædicta confirmes, illisque perpetuæ, et inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicias.

Clausulæ sublata et decretum irritans.

§. 19. Decernentes has præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, etiam de latere legatos, ac sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 20. Non obstantibus quatenus opus sit memoratis Nostris literis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non ordinis, et congregationis prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, ac sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die decima secunda augusti millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 31 augusti 1796 anno XXII.

MLXXVII.

Beatificatio venerabilis servi Dei Joannis de Ribera patriarchæ Antiocheni, et archiepiscopo Valentino.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam

Prooemium.

§. 1. Benedictus Dominus Noster Jesus Christus refugium, et virtus Nostra, qui inter plurimas tribulationes, quæ in hisce difficillimis reipublicæ christianæ temporibus undique invenerunt Nos nimis, consolationibus suis spiritualibus non lætificare identidam non destuit. Non multis siquidem ab hinc diebus summo cum gaudio beato Leonardo a Portu Mauritio, quo, dum adhuc in minoribus essemus, familiariter usi sumus, prupter eximias atque heroicas suas virtutes altarium honores decrevimus. Hodia non minori intimo animi Nostri sensu omnibus pariter Christifidelibus, præsertim vero iis, qui ad sacra ministeria vocati sunt, novum sacerdotalis vitæ non solum, sed etiam pastoralis salicitudinis, et vigilantiæ exemplar in Dei servo Joanne de Ribera patriarcha Antiocheno, et archiepiscopo Valentino ad æmulandum, imitandumque proponimus.

Laudes venerabilis servi Dei

§. 2. Nunc quidem temporis, in quo multi falsi prophetæ venerunt ad Nos in vestimentis ovium, intriosecus autem sunt lupi rapaces. Is enim contra, cum usque ab infantia sua semper Deum timuerit, et mandata ejus servaverit, val in domo esset paterna, vel in universitate Salmanticensi, ob suorum morum integritatem, ac in dies percrebescentem suarum virtutum famam, a sanctissimo prædecessore Nostro s. Pio pp. V. etiam priusquam ætatem a recentissime absoluto Tridentino concilio præscriptam exegisset, ecclesiæ Pacensi præfectus statim talem se episcopum exhibuit, quales apostolus omnes omnino episcopos esse desiderat. Quamobrem cum tamquam lucerna, quæ super candelabrum posita lucet omnibus, qui in domo sunt, ipse inter cæteros Hispaniarum episcopos micasset, vacatis paulo post patriarchatu Antiocheno, et archiepiscopatu Valantino memoratus Pius prædecassor, postulatis cla. mem. Philippi II. regis catholici annuens, non dignitate solum patriarchali illum auxit, sed etiam ad cleri, populique Valentini utilitatem, atque ad veterem pie sanctêque vivendi disciplinam in illa diœcesi promovendam, vel etiam, quatenus opus esset, revocandam hujus archiepiscopalis acclesiæ curam, ac regimen illi, quamvis summopere reluctanti, commisit. Qua quidem in administratione veluti si ex nova dignitate ad pastoralem suam solicitudinem novi stimuli addici possent, ita se gassit, ut factus omnibus omnia magis magisque, et in sustentandis pauperibus largum, et in curandis viduis, at pupillis assiduum, et in cæteris omnibus paterne in viam salutis æternæ dirigendis promptum usque ad extremum suæ vitæ spiritum se præstitit.

§. 3. Quocirca cum mature, diligenterque discussis, atque perpensis per congregationem venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum processibus de apostolica Sedis licentia confectis super vitae sanctitate, et virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus eumdem servum Dei Joannem de Ribera multipliciter claruisse, nec non miraculis, quae ad ejus intercessionem, et ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur; eadem congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam consultorum suffregiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse, quandocumque Nobis videretur, praedictum Dei servum beatum declarari cum consuetis indultis.

Judicium Sedibus virtutibus et miraculis editum a s. congregatione Rituum.

§. 4 Hinc est, quod Nos piis, atque enixis carissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum regis catholici, et quamplurium venerabilium fratrum Nostrorum archiepiscoporum, et episcoporum Hispaniarum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de supradictæ congregationis consilio, et assensu auctoritate apostolica tenore praesentium indulgemus, ut idem Dei servus Joannes de Ribera imposterum beati nomine nuncupetur, eiusque corpus, et reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendæ) exponantur: imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die ab ordinariis, ad quos spectat, designanda recitetur officium, et missa de communi confessoris pontificis, cum orationibus propriis a Nobis approbatis, juxta rubricas breviarii, ac missalis Romani.

Beatificatio.

§. 5. Porro recitationem officii, et missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in civitate, et diœcesi Hi-

Concessio officii, et missæ.

spalensi, iu qua natus est, in civitate, et dioecesi Pacensi, in qua primum fuit episcopus, ac iu civitate, et diœcesi Valentina, in qua usque ad extremum suse vitae spiritum fuit archiepiscopus, et ubi ad cœlos evolavit, ejusque venerabile corpus requiescit, ab omnibus utriusque sexus christifidelibus tam sæcularibus, quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur; et quantum ad missas attinet, etiam ab omnibus sacerdotibus ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Praeterea primo dumtaxat anno a datis hisce Nostris literis inchoando in ecclesiis civitatum, et dioecesum antedictarum solemnia beatificationis ipsius servi Dei cum officio, et missa sub ritu duplici majori die ab ordinario constituta, postquam in basilica Nostra sancti Petri in Vaticano de urbe celabrata fuerint eadem solemnia die xviii. proximi septembris currentis anni, pariter celebrandi facimus potestatem.

Derogatio contrariorum, et fides habenda transumptis.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, caeterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu secretarii dictæ congregationis subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra adhibeatur, quæ praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam majorem sub annulo piscatoris die trigesima augusti millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

IN FESTO

B. JOANNIS DE RIBERA

CONFESSORIS

Patriarchæ Antiocheni, et archiepiscopi Valentini

Oratio

§. 7. Deus, qui beatum Joannem confessorem, atque pontificem pastorali sollicitudine, et divini sacramenti Corporis, et Sanguinis tui dilectione admirabilem effecisti; quæsumus, ut, ejus intercessione, redemptionis tuæ fructue nos jngiter facias esse participes. Qui vivis etc. — Orationes in ejus festo recitandæ.

Secreta

Illo nos igne, Domine, altari tuo intervenientes accendamur, quo b. Joannes confessor tuus, et pontifex hæc peragendo æstuabat. Per Dominum etc.

Postcommunio

Sumpto, Domine, salutari mysterio, quæsumus, ut exemplo b. Joannis confessoris tui, atque pontificis in perpetua tantæ dignationis recordatione maneamus. Per Dominum nostrum etc.

DECRETUM

VALENTINA.

§. 8. Sanctissimus Dominus Noster Pius Sextus pont. max. ad humillimas preces p. Vincentii Castrillo ex-generalis ordinis minimorum sancti Francisci de Paula, postulatoris causae venerabilis servi Dei Joannis de Ribera patriarchæ Antiocheni et archiepiscopi Valentini, referente r. p. d. Hieronymo Napulionio fidei promotore, suprascriptas orationes ab emo et rmo d. card. Archinto episcopo Sabinen. sac. rit. congregationi præfecto, et a præfato promotore fidei revisas, in missa solemni celebranda in basilica Vaticana pro beatificatione ejusdem venerabilis servi Dei recitare posse concessit. — Approbatio apostolica.

Die iii. augusti MDCCXCVI.

J. card. Archintus præfectus.

Loco ✠ sigilli

D. Coppola S. R. C. secretarius.

MLXXVIII.

Dat. die 30 augusti 1796 anno XXII.

Instante episcopo Oriolensi confirmatur decretum congregationis Rituum de recitando officio die decima sexta augusti cujuslibet anni cum missa ritu duplici minori in honorem sancti Rochi in civitate et diœcesi prædicta.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum, et ratio concessionis.

§. 1. Quum, sicut venerabilis frater episcopus Oriolensis nuper exponi Nobis fecit, vehementer ipse cupiat, pro sua in sanctum Rochum pietate, ejus cultum apud se propagare, Nobis propterea humiliter supplicari fecit ut sibi in præmissis opportune providere, ut ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Concessio tenor.

§. 2. Nos igitur ipsum exponentem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, eumqua a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fora censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati; audito etiam dilecto filio magistro Dominico Coppola congregationis sacrorum Rituum secretario; ut ab universo clero sæculari civitatis, et diœcesis Oriolensis, nec non a religiosis, et monialibus, utentibus calendario diœcesano, quotannis recitari ritu dupl. min: die xvi. augusti in honorem prædicti sancti officium cum missa de communi confessoris non pontificis, cum orationibus, et lectionibus secundi nocturni propriis jam a fel. rec. Benedicto papæ XIV. prædecessore Nostro adprobatis pro ecclesiis archiconfraternitatum urbis, et civitatis Tusculanæ, Deo in honorem ejusdem sancti Rochi dicatis, libere, et licite possit, ac valeat; fixe tamen adsignato in posterum primo die non impedito pro officio sancti Hyacinthi, auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non quatenus opus sit, earumdem civitatis, et diœcesis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alios in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die trigesima augusti millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXIX.

Dat. die 13 septembris 1796 anno XXII.

Præfinitur, ut electores beneficiorum recipiant preces primarias porrectas, vel porrigendas ab imperatore Romanorum.

Dilectis filiis capitulis, et canonicis quarumcumque cathedralium etiam metropolitanarum, et collegiatarum ecclesiarum per sacrum Romanum imperium ubilibet existentium.

Pius PP. VI.

Dilecti filii salutem, et apostolicam benedictionem.

Tenor declarationis.

§. 1. Cum difficultates illæ, quæ alias circa preces, quas primarias vocant, subortæ fuerant, locum in præsens, benedicente Domino, non obtinuerint, nullumque propterea charissimo in Christo filio Nostro Francisco Romanorum regi, in imperatorem electo, pontificiæ Nostræ benevolentiæ argumentum deesse velimus, id vobis nunc notum, et perspectum, dilecti filii, esse æquum ducimus, simulque vos admonere, ut eas preces, quas de cætero a dicto Francisco rege, sive vobis, sive aliis quibusvis collatoribus, seu collatricibus quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum per sacrum Romanum imperium ubilibet existentium, pro beneficiorum hujusmodi, cum primum illa vacaverint, collatione, servatis ta-

men restrictionibus, et exceptionibus solitis, facienda, porrigi, seu exhiberi contigerit, omnino recipiendas, et admittendas esse noscatis. Hæc dum vobis, dilecti filii, significamus, minime veremur, quin illas pro filiali vestro in Nos studio debitæ executioni demandaturi sitis; vobisque interim cœlestium charismatum incrementa ex animo a Deo precamur, ac perpetuum paternæ charitatis Nostræ pignus apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

Fides habenda transumptis.

§. 2. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die decima tertia septembris millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 16 septembris 1796 anno XXII.

MLXXX.

Instantibus monachis monasterii Coprinnicensis diœcesis Cracoviensis ordinis Cisterciensis confirmatur rescriptum congregationis episcoporum et regularium super unione bonorum ad mensam abbatis claustralis spectantium mensæ capitulari ejusdem monasterii facienda.

Venerabili fratri Laurentio archiepiscopo Thebarum delegato apostolico Poloniæ commoranti.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii monachi monasterii Coprinnicensis ordinis Cisterciensis Cracoviensis diœcesis, quo cum ob vices, quibus regnum Poloniæ novissimis hisce temporibus circum actum est, plura bona annui redditus sunt: quatuor mille circiter monetæ Romanæ a mensa capitulari dicti monasterii, ad quam spectabant sine spe redintegrationis sint avulsa; cum insuper ob factam anno MDCCLXXXII. temporariam divisionem bonorum inter mensas abbatis commendatarii, et abbatis claustralis tertiæ partis huic assignatæ fructus vix ascendant ad annua scuta novem centena, qui nec pro quarta parte æquant summam deperditorum redituum: cum demum ob insignia tributa, ac vectigalia, quibus præter sumptus ad restaurandam ecclesiam, et monasterium necessaries, reliqua bona tum mensæ abbatialis, tum mensæ capitularis gravantur, aliisque etiam gravissimis de causis fructus, et proventus utriusque mensæ impares omnino sint cultui, et exhibitioni tum abbatis claustralis, tum monachorum dicti monasterii; hinc memorati exponentes pro ipsius monasterii utilitate bona ad mensam abbatialem claustralem pertinentia mensæ capitulari dicti monasterii per Nos perpetuo uniri, nec non eis, ut post mortem moderni abbatis claustralis ejusdem monasterii in illius locum priorem triennalem ex alumnis dicti monasterii assumendum sibi eligere debere, ac licite possint, facultatem per Nos concedi summopere desiderant: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor commissionis.

§. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, de venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium episcoporum, et regularium negotiis, et consultationibus præpositorum, qui hisce desuper tuam audierunt relationem, consilio, supplicationibus hujusmodi inclinati, fraternitati tuæ per præsentes committimus, et mandamus, ut constito tibi prius de veritate narratorum, bona ad mensam abbatis claustralis quomodolibet spectantia, et pertinentia mensæ capitulari ejusdem monasterii Coprinnicensis auctoritate Nostra apostolica unias, atque incorpores; utque unio, et incorporatio hujusmodi nisi in mortem moderni abbatis claustralis dicti monasterii perficiatur, statues, et declares: præterea tibi injungimus, ut eisdem exponentibus, dum per funus ejusdem moderni abbatis claustralis suum officium primum vacaverit, in illius locum deinceps, priorem triennalem ex ejusdem monasterii alum-

nis ad instar monasteriorum Sabjovensis, Vanchocensis, Obrensis, Paradismensis ejusdem ordinis, servatis servandis, eligare libere, ac licite possint, ac valeant, dicta auctoritate concedas: servata tamen semper ejusdem congregationis auctoritate.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suasque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac eisdem exponentibus in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, ac definiri debere; ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non ordinis; et monasterii prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die decima sexta septembris millesimoseptingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXXI.

Dat. die 30 septembris 1796 anno XXII.

Confirmatur decretum congregationis Rituum, quo ratam babet electionem sanctæ Mariæ Magdalenæ pœnitentis in patronam principalem villæ de Arahal Hispalensis diœcesis.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam

Tenor decreti editi a s. congregatione Rituum.

§. 1. Nuper e congregatione venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium sacris ritibus præpositorum pro dilectis filiis clero sæculari, et regulari, ac populo villæ de Arahal diœcesis Hispalensis factum est decretum, tenoris qui sequitur = Relatis ad sacrum Rituum congregationem ab emo, et rmo domino cardinali De Somalia Urbis vicario humillimis precibus cleri sæcularis, et regularis, nec non populi villæ de Arahal diœcesis Hispalensis supplicantium pro confirmatione electionis sanctæ Mariæ Magdalenæ pœnitentis in patronam principalem ejusdem villæ; sacra eadem congregatio, comperiens hujusmodi electionem servatis servandis, et legitima factam fuisse, eamdem confirmavit, et approbavit, atque festivitati sanctæ Mariæ Magdalenæ pœnitentis in patronam principalem electæ prærogativas omnes sanctorum protectorum principalium festis competentes attribuit, atque concessit. Die x. septembris millesimo septingentesimo nonagesimo sexto.

J. card. Archintus præfectus

Loco ✠ Signi

D. Coppola S. R. C. Segretarius

Confirmatio decreti.

§. 2. Quum autem sicuti prædicti clerus sæcularis, et regularis, ac populus Nobis exponi curarunt, vehementer ipsi cupiant decreto illi confirmationem Nostram accedere; Nos specialem ipsis gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes: supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, decretum supra insertum auctoritate apostolica

tenore præsentium literarum approbamus, et confirmamus, salva semper in præmissis auctoritate præfatæ congregationis cardinalium.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 3. Decernentes has literas firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere; ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus per his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam maiorem sub annulo piscatoris, die trigesima septembris millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

Dat. die 1 octobris 1796 anno XXII.

MLXXXII.

Unio abbatiæ sanctorum Vincentii et Anastasii de urbe abbatiæ Sublacensi cum applicatione pensionis alias solutæ seminario Romano.

Pius episcopus

Servus servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam

Memorantur beneficia collata pro decore Sublacensis abbatiæ sanctæ Scholasticæ nuncupatæ.

§. 1. Quod præcipue spectabamus in spirituali regimine monasterii abatiæ nuncupati, sanctæ Scholasticæ ordinis sancti Benedicti nullius diœcesis in districtu urbis, dum inter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales cooptati, ejusdemque monasterii regimen, et administrationem eramus assequuti, et ad summi apostolatus apicem assumpti speciali devotione retinuimus, animique Nostri nova benignitate reservavimus, illud semper erat ut sua in domo Domini sacri decoris dignitas affulgeret. Idcirco et magnificum construximus a fundamentis templum, et copiosa ipsum pretiosaque supellectili instructum, ornatumque esse voluimus. Hoc expleto desiderio Nostro, statim ædificandam suscepimus vicarialem cum adnexa cancellaria domum, non templo, neque seminario puerorum ecclesiastico conjunctam; at utrique proximam vastum illud abbatiale palatium, ut inhabitari posset prorsus renovavimus, commoduinque ad ipsum ascensum molito per substructiones clivo aperuimus. Porro talem invenimus veteris ejusdem monasterii, seminarii statum tam indigum non solum commodis, sed et necessariis habitaculis, ut novum multo amplius, atque ad omnes optum opportunitates construere deberemus, quæ antea omnino deerat: bibliothecam in illo instructissimam posuimus, eamque ad publicum eorum usum, qui proficere in studiis vellent, patere decrevimus. Interim dum in oppido Nostro Sublaci abbatiale construeretur seminarium ne instituendæ juventuti locus ad immorandum deesset, opus fuit alias ædes conducere, easque ad multorum convictus formam constituere, quæ porro erant novo jam aperto seminario ad pristinam rationem restituendæ, ut propterea non mediocra requirerentur in tot mutandis, variandisque pro tempore rebus dispendia. His ita peractis fuit Nobis de jam constituti seminarii perpetua stabilitate cogitandum. Obversabatur animo quid venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium, decretorum concilii Tridentini interpretum congregatio sub die vicesima quinta mensis januarii anni Domini millesimi septingentesimi quadragesimi noni, et deinde sub die sexta mensis decembris ejusdem anni in causa nullius Farfensis et sancti Salvatoris Majoris seminarii pro abbate commendatario earumdem abbatiarum contra Romanum seminarium statuere censuit. Ab hoc nimirum contendebatur, ut sibi continuari deberet annua solutio scutorum centum quinquaginta monetæ Romanæ super dictis abbatiis imposita a felicis recordationis Pio papa IV. prædecessore Nostro, utque ideo pro tempore existenti abbati commendatario monasterii abatiæ nuncupati sanctæ Mariæ Farfensis ordinis einsdem sancti Benedicti inhiberetur proprii seminarii erectio controversiam hanc resolvit memorata eorumdem venerabilium fratrum Nostrorum cardinalium congregatio pro Farfensi contra Romanum seminarium: ac tum agebatur de seminario erigendo non vero erecto, ut Sublacense seminarium, ab hinc annis centum et amplius subsistit. Tanto igitur potiori Nos possumus huic ipsi Sublacensi seminario attribuere annuam

pensionem, seu taxam biscentum quinquaginta scutorum pro seminario Puerorum ecclesiastico almæ urbis a prædicto Pio pp. IV. prædecessore Nostro impositam, et forsan per alios Romanos pontifices prædecessores Nostros confirmatam ea sub conditione, seu onere retinendi ibidem tres alumnos e primodicti monasterii, subjectis locis originaries.

Revocatio pensionis solvendæ seminario Romano.

§. 2. Id circo motu proprio, et ex certa scientia, deque apostolice potestatis plenitudine peosionem illam pro eodem almæ urbis seminario, aeu taxam præfatorum biscentum, et quinquaginta scutorum monetæ prædictæ usque et de anno Domini millesimo septingentesimo septuagesimo tertio non solutam per præsentes Nostros, ex nunc prout ex tunc prorsus ac in perpetuum tollimus, atque abolamus, eamdem transferimus, ac transfundimus in prædictum abbatiale seminarium in supra dicto oppido Nostro Sublaci situm, et constitutum, omninoque volumus, ac jubemus, ut pro sublata et abolita habeatur, ex quo destitutum est ab ineunte scilicet mense majo supradicti anni millesimi septingentesimi septuagesimi tertii mittere ad eumdem almæ urbis seminarium tres Sublacenses alumnos, qui ibidem alendi erant juxta memoratæ taxæ, seu pensionis rationem.

Novæ concessiones seminario Sublacensis

§. 3. Sed cum adhuc ejusdem seminarii Sublacensis redditus pares esse non possint pro sumptibus alumnorum retinendorum, quorum numerus abbatialiom locorum incolis respondeat, proque mercede magistrorum, præfectorum, aliorumque officialiom, seu ministrorum parvas ædes, totamque domum conventualem ordinis sancti Francisci cum ei adnexa ecclesia sub titulo sancti Angeli prope Castrum Bojatis in territorio primodicti menasterii sit, in qua duo tantum presbyteri fratres ordinis minorum sancti Francisci conventualium nuncupati, cum uno fratre laico degebant, prævia ejusdem domus conventualis status, essentiæ, et dependentiæ regularium suppressione, illiusque a dicto ordine divisione, et separatione per alias Nostras in forma Brevis sub annulo piscatoris die xii. aprilis currentis anni millesimi septingentesimi nonagesimi sexti, expeditas literas eidem Sublacensi seminario concessimus, et assignavimus. Item aliud monasterium abbatiam nuncupatum olim congregationis regularis sancti Hieronymi de Fesulis etiam nuncupati sub regula sancti Augustini, nunc vero ad sæcularem statum redactum sanctorum Vincentii, et Anastasii de urbe, quod sicut accepimus, bonæ memoriæ magister Alexander Mariscotti in commendam ad sui vitam ex concessione et dispensatione apostolicis, dum viveret, obtinebat, tertio dicti monasterii commenda, in quam illud ex simili concessione apostolica ad vitam obtineri consuevit, per obitum dicti magistri Alexandri, illius pariter, dumviveret, ultimi possessoris commendatarii, qui in Romana curia debitum naturæ persolvit, cessante adhuc eo quo ante commendam ipsum vacabat, modo vacaverit, et vacet ad præsens. Nos qui pro locorum piorum subsistentia, de qua satis solliciti sumus apostolicæ munificentiæ dona libenter impartimur, ac alias dicto Sublacensi seminario, ut præfertur, erecto, et instituto uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, et appropriationes hactenus forsan factas, siquæ, sint, verumque et ultimum tertio dicti menasterii vacationis modum etiam si ex illo quævis generalis reservatio, et in corpore juris clausa subsit præsentibus pro expressis habentes, motu simili tertio dictum, monasterium sic, ut putatur, vacare cui cura non imminet animarum, ac cujus et illi forsan annexorum fructus, redditus, et proventus biscentum viginti octo ducatorum: auri de camera secundum communem estimationem valorem annuum, ut etiam accepimus, non excedunt, super quibus peosio annua quadraginta ducatorum auri hujusmodi collegio dilectorum filiorum beneficiatorum, et clericorum beneficiatorum basilicæ sanctæ Mariæ Majoris de urbe apostolica auctoritate perpetuis futuris temporibus reservata reperitur, illiusque titulum collativum, nomen, denominationem, naturam, et essentiam mensæ abbatialis apostolica auctoritate ipsarum tenore præsentium perpetuo supprimimus, et extinguimus, omnesque, et singulos futuros redditus, et proventos, jura tam spiritualia, quam temporalia, obventiones et emolumenta universa, ad mensam abbatialem tertio dicti menasterii hujusmodi quomodolibet spectantia, et pertinentia, cujuscumque nominis et naturæ, speciei, et qualitatis, ac quantitatis existant, sine ulla prorsus exceptione, et reservatione eidem Sublacensi seminorio, ita quod liceat illios rectori, præceptoribus, aliisque ministris pro tempore existentibus tertio dicti monasterii, ac annexorum juriumque, et pertinentiarum prædictorum cujuscumque qualitatis, quantita-

tis, ac etiam annui valoris existentium corporalem, realem, et actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum prædicti Sublacensis seminarii nominibus propria auctoritate libere apprehendere et apprehensam perpetuo retinere: fructus quoque, redditus, et proventus, jura, obventiones, et emolumenta universa ex eo provenientia percipere, exigere, levare, arrendare, locare, dislocare, ac in prædicti Sublacensis, illiusque alumnorum, et ministrorum necessarios usus, et utilitatem convertere, supportatis tamen per prædictum Sublacense puerorum ecclesiasticum seminarium omnibus et singulis ad tertio dictum monasterium, seu abbatiam hujusmodi quomodolibet spectantibus oneribus, eadem apostolica auctoritate unimus, annectimus, et incorporamus. Volumus autem, ut constituta jam a Nobis intra ipsum seminarium bibliotheca augeri in posterum possit, utque in publicum semper pateat usum studiosorum; qua propter dneenta et quinquaginta monetæ Romanæ scuta quotannis pendenda seminario Sublacensi ab illius pro tempore existente abbate commendatario alia adjungimns sexaginta scuta ejusdem monetæ quotannis in manus pro tempore existenti abbate commendatario existentis canonici camerarii capituli sæcularis, et insignis collegiatæ ecclesiæ sancti Andreæ apostoli prædicti oppidi Nostri Sublaci ab eodem commendatario solvenda, quorum dimidia pars, nempe scuta triginta ejusdem monetæ Romanæ in honorarium quolibet anno tribuatur bibliothecario, seu sæculari, seu regulari per ipsum commendatarium eligendo ex iis, qui et periti librorum, et amantes literarum sint, eo ipsi imposito onere, ut et bibliothecam custodiat, et aperiat quotidie, apertamque retineat, per tres matutinas horas, duasque pomeridianas, exceptis de præcepto festis diebus, et omnibus feriis quintis, nec non et integro octobri mense; si vero contingat, ut bibliothecarius vel negligens in suo præstando officio detegatur, vel in sinistram ejusdoctrina suspicionem venerit, demoveri tum ab officio per ipsum poterit, ac debebit commendatarium. Alia triginta scuta, altera nempe pars scutorum sexaginta, ad comparandos quotannis impendantur libros, qui in bibliotheca desiderabantur, et quoties aliquod pluribus, seu rarioribus constans voluminibus corpus acquirendum erit, tunc duorum, vel plurium annorum colligetur summa, donec exæquet hujus corporis pretium, quod

habere plurimum intersit, sitque non ornamento solum bibliothecæ, sed et proficientium in studiis præsertim sacris utilitati, ut bibliorum, sanctorum patrum, ac utrorumque interpretum, nec non et theologorum, et canonistarum, neque tamen intendimus aliarum facultatum exeludere volumina quæcumque ad ampliorem eruditionis, doctrinæque profectum conducere posse videantur, quos libros omnes ac volumina, statim ac comparata, acquisitaque erunt bibliothecarius in eum diligenter referat cathalogum, quem in primo suo ad id munus ingressu receperit.

§. 4. Præsentes quoque literas ullo unquam tempore, ex quocumque capite vel qualibet causa quantumvis juridica, et legitima etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, et circa ea quomodolibet ex quavis causa jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes illis non consenserint, nec ad id vocati, citati, et auditi fuerint, et caussæ propter quas eædem præsentes literæ emanaverint, adductæ, verificatæ, et justificatæ non fuerint, vel alias quavis causa, vel quolibet alio quamtumvis substantiali, substantialissimo, ac specificam, et individuam mentionem, et expressionem requirente defectu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio notari, impugnari, invalidari, infringi, aut adversus eas quodcumque juris, vel facti remedium, aut aperitionis oris, vel reductionis ad viam et terminos juris impetrari nunquam posse, sed semper firmas, validas, et efficaces esse, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere debere; sicque et non alias per quoscumque judices ordinarios, vel delegatos etiam palatii Nostri auditores, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et authoritate, judicari, et definiri debere, et si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane decernimus. Clausulæ salutares et irritantes.

§. 5. Non obstantibus Nostris, et cancellariæ apostolicæ regulis de jure quæsito non tollendo, et de exprimendo vero beneficiorum uniendorum valore, et de unionibus ad partes committendis vocatis, quorum interest, ac prædicta ejusdem Pii pp. IV. prædecessoris, et quibusvis aliis constitutionibus, et ordinationibus apostolicis; quibus omnibus et singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus expressa, et individua meotio habenda Derogatio contrariorum.

foret; eorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis alias in suo robore permansuris ad effectum validitatis, et perpetuæ præmissorum firmitati, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, et expresse derogemus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ concessionis, translationis, suppressionis, extinctionis, unionis, annectionis, incorporationis, mandati, decreti derogationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pridie kalendas octobris, pontificatus Nostri anno decimo secundo.

Dat. die 9 novembris 1796 anno XXII.

MLXXXIII.

Restitutio festorum in ditione regis Sardiniae

Venerabilibus fratribus archiepiscopis, episcopis, nec non dilectis filiis locorum ordinariis ditionis citra montes carissimo in Christo filio Nostro Carolo Emmanueli Sardiniae regi illustri subiectæ.

Pius PP. VI.

Venerabiles fratres, et dilecti filii salutem, et apostolicam benedictionem

Memoratur praecedens facta revocatio per literas 17 martii 1796.

§. 1. Nos alias per Nostras in simili forma Brevis die decima septima martii anni millesimi septingentesimi nonagesimi sexti expeditas literas precibus claræ memoriæ Victorii Amedei, dum vixit, Sardiniæ regis illustris, Nobis humiliter porrectis, justis, ac rationabilibus tunc existentibus de causis annuentes, vobis remisimus, ut in nonnullis tunc expressis diebus, in quibus per totam citra montanam ditionem eidem Victorio Amadeo subjectam jampridem, ac ex veteri Ecclesiæ instituto, atque disciplina Christifideles sacris adesse, atque servilibus operibus abstinere, jejunium in eorumdem dierum festorum vigiliis, quibus adnexum erat, custodire tenebantur, eos ab hisce oneribus auctoritate Nostra apostolica eximeretis, eisque, ut in hisce diebus laboriosis suarum artium exercitationibus, et servilibus operibus vacere licite possent, eos etiam a quacumque jejunii lege in diebus praecedentibus, vel a præcepto audiendi missam absolvendo auctoritate prædicta concederetis: ita tamen ut in eisdem abrogatis festis diebus sicut prius officio, et missæ aut de vigilia, aut de solemnitete currenti in ecclesiis essent celebranda: sacrum vero jejunium ad quartas, et sextas feries adventus esset transferendum, atque in die vigesima nona mensis junii, praeter solemnitatem præcipuam sanctorum apostolorum Petri, et Pauli, de aliis sanctis apostolis, ac in die vigesime sexta mensis decembris ultra currentem solemnitatem sancti Stephani prothomartyris etiam de aliis sanctis martyribus commemoratio respective addenda esset, prout in memoratis Nostris literis uberius continetur.

Preces porrectæ a rege pro restitutione festorum, et vigiliarum.

§. 2. Cum autem pro parte carissimi in Christo filii Nostri Caroli Emmanuelis humiliter expositum fuerit, ipsum quam maxime exoptare, ut ebrogati dies festi hujusmodi cum suis vigiliis in pristinum a Nobis restituantur: atque insuper dies, in quo ab Ecclesia universali festivitas beatæ Mariæ virginis septem dolorum agitur, in posterum per universam suam ditionem tamquam de præcepto servetur, ac officia, et missæ sub ritu duplici secundæ classis, prout in die festo nativitatis beatæ Mariæ virginis celebrentur. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Concessionis tenor.

§. 3. Nos igitur dum ipsius Caroli Emmanuelis pietatem, ac religionem, in quibus sui regni initia ponere curat, plurimum in Deo commendamus, illius votis, quantum cum Domino possumus annuere volentes, supplicationibus hujusmodi inclinati: fraternitatibus ac discretionibus vestris per præsentes committimus, ac mandamus, ut omnes abrogatos dies festos præfatos cum suis vigiliis auctoritate Nostre apostolica instauretis: utque tum jejunii præceptum quartis, et sextis feriis adventus vigore earumdem Nostrarum literarum affixum, tum commemorationes omnium apostolorum a die vicesima nona mensis junii, et omnium sanctorum martyrum a die vicesima sexta mensis decembris, ut præ-

fertur, præscriptas eadem auctoritate tollatis, et abrogatis: utque omnia, quæ jampridem in diebus festis prædictis, atque antequam memoratæ Nostræ literæ emanessent, servabantur, in posterum pariter retineri, et custodiri in omnibus et per omnia, perinde ac si imminutio festorum dierum hujusmodi concessa, et emanata non fuisset dicta auctoritate statuatis. Vobisque propterea injungimus, ut ab omnibus Christifidelibus in ditione prædicta commorantibus, vobisque respective in spiritualibus subjectis in posterum diem festum, in quo ab Ecclesia festivitas beatæ Mariæ virginis septem dolorum agitur, veluti de præcepto servari, atque officia, et missas sub titulo duplici secundæ classis, quemadmodum in die nativitatis beatæ Mariæ virginis praescriptum, cantumque reperitur, celebrari eadem auctoritate edicatis.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus memoratis Nostris literis, aliisque constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis et manu alicujus notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die nona novembris millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXXIV.

Dat. die 9 novembris 1796 anno XXII.

Erectio confraternitatis sub titulo sanctissimi cordis Jesu in ecclesia fratrum Cappuccinorum oppidi civitatis nuncupati de Cuneo Montis Regalis diœcesis provinciæ Taurinensis cum communicatione indulgentiarum alias ab apostolica Sede archiconfraternitati sub eodem titulo in ecclesia sancti Theodori de urbe erectæ concessarum.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

§. 1. Pastoris æterni, qui pro gregis salute in ara Crucis immolari voluit, vices, quamquam immeriti, gerentes in terris pia Christifidelium vota, divini cultus incrementum, et ipsorum fidelium salutem concernentia ad exauditionis gratiam admittimus, ut per operum piorum exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

Expositio precum.

§. 2. Cum itaque quam plurimi Christifidales oppidi civitatis etiam nuncupati de Cuneo Montis Regalis diœcesis provinciæ Taurinensis, sicut Nobis nuper humiliter exponi fecerunt, pro sua erga sacrum cor Jesu devotione, utque alios Christifideles præsertim circa regionem Pedemontanam habitantes ad Jesu Christi Domini Nostri passionis meditationem, divinique cultus augmentum excitent, in ecclesia fratrum ordinis minorum s. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum ejusdem oppidi de Cuneo, obtento jam ad hoc eorumdem fratrum Cappuccinorum consensu, unam eorumdem utriusque sexus Christifidelium confraternitatem, seu congregationem sub denominatione, seu titulo sacri Cordis Jesu per Nos erigi summopere desiderant. Nos piis eorumdem exponentium desideriis hujusmodi benigne annuere, animarumque saluti paterna charitate prospicere cupientes, supplicationibus hisce desuper Nobis humiliter porrectis inclinati, in ecclesia prædicta ad altare, seu cappellam sub invocatione, seu titulo ejusdem Cordis Jesu inibi erectam unam utriusque sexus christifidelium confraternitatem seu congregationem sub titulo prædicto sine alicujus præjudicio, dummodo ordinarii loci ad id accedat assensus, auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, et instituimus. Nec

non confratribus confraternitatis, seu congregationis hujusmodi pro tempore existentibus, ut processionaliter incedere, divina officia in sua cappella, vel oratorio recitare: ac pro negotiis ipsius confraternitatis, seu congregationis se congregare, quæcumque statuta, capitula, ordinationes, et decreta pro salubri eorum, et dictæ confraternitatis, seu congregationis regimine et directione necessaria, opportuna, licita tamen, ac honesta, et sacris canonibus, et concilii Tridentini decretis, et constitutionibus apostolicis non contraria per ordinarium loci examinanda, et approbanda facere, et edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, et expediens fuerit, prævia tamen examinatione, et approbatione hujusmodi, mutare, alterare, corrigere, et in melius reformare: et insuper omnia, et singula legata relicta, res, et bona quomodolibet qualificata, mobilia, et immobilia per quoscumque christifideles dictæ confraternitati, seu congregationi per viam testamenti, donationis, aut alias quomodolibet pro tempore elargienda, et relinquenda recipere, illaque per eorum officiales, ac deputatos regere, gubernare, et administrare, ac in ipsius confraternitatis, seu congregationis, et eorum piorum operum usus convertere, ita tamen ut de receptis, et administratis per eos ordinario loci hujusmodi juxta decreta concilii Tridentini rationem reddere teneantur, libere, ac licite possint, et valeant, auctoritate et tenore prædictis concedimus. Cum insuper exponentes prædicti omnibus, et singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus, ac indulgentiarum relaxationibus archiconfraternitati sub eodem titulo in ecclesia sancti Theodori de urbe ab apostolica Sede jam alias concessis confraternitatem, seu congregationem prædictam sic per Nos erectam locupletari summopere desiderent.

Tenor concessionis.

§. 3. Nos eorumdem exponentium votis etiam hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ac ut confraternitas, seu congregatio prædicta majora in dies suscipiat incrementa, auctoritate Nobis a Domino tradita, deque omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, et singulis utriusque sexus christifidelibus, qui dictam confraternitatem, seu congregationem in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, et confessi, sanctissimum eucharistiæ sacramentum sumpserint plenariam, ac eidem confraternitati, seu congregationi nunc, et pro tempore adscribendis confratribus, et consororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere pœnitentes, et confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint etiam plenariam: nec non iisdem pro tempore existentibus confratribus, et consororibus etiam vere pœnitentibus, et confessis, ac sacra communione refectis, qui prædictæ confraternitatis, seu congregationis cappellam, seu altare feria sexta immediate sequenti post octavam solemnitatis sanctissimi Corporis Christi a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint plenariam similiter; insuper eisdem confratribus, qui juxta institutum prædictæ archiconfraternitatis feria sexta cujuslibet hebdomadæ, si ab aliquo festo non sit impedita, sin minus alia die per dilectum filium priorem pro tempore existentem dictæ confraternitatis, seu congregationis designanda, quocumque tempore sive in hyeme inhorente pluvia, ac cœno, aut in æstivis caloribus sacco, et fune induti, nudis pedibus, facieque contecta, eleemosynas collegerint, quæ egenis familiis quolibet mense distribuentur si vere pœnitentes, et confessi in una ex dictis feriis sextis cujuslibet mensis per unumquemque ex dictis confratribus ad sui libitum eligenda sanctissimum Eucharistiæ sacramentum sumpserint, ac ut supra oraverint, plenariam pariter semel dumtaxat quolibet anno omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem misericorditer in Domino indulgemus. Præterea iisdem confratribus et consororibus vere pariter pœnitentibus, et sacra communione refectis cappellam, seu altare hujusmodi in quatuor aliis anni feriatis, vel non feriatis, seu dominicis diebus per eosdem confratres semel tamen eligendis, et ab eodem ordinario approbandis, ut supra visitantibus, confratribusque, ac consororibus prædictis in reliquis feriis sextis totius anni præmissa peragentibus, et ut præfertur, orantibus quo die, et feria hujusmodi id egerint, septem annos, et totidem quadragenas: quoties vero missis, et aliis divinis officiis in ecclesia, seu cappella, vel oratorio hu-

jusmodi pro tempore celebrandis, et recitandis, seu congregationibus publicis, vel privatis ejusdem confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, nec non etiam qui corpora defunctorum tam confratrum, et consororum hujusmodi, ac quam aliorum ad sepulturam associaverint, aut quascumque processiones de licentia ordinarii faciendas, sanctissimumque Eucharistiæ sacramentum tam in processionibus, quam cum ad infirmos, aut alias quocumque, et quadocumque pro tempore deferetur, comitati fuerint, vel si impediti, campanæ ad id signo dato, semel orationem Dominicam, et salutationem angelicam dixerint, aut etiam quinquies orationem, et salutationem easdem pro animabus defunctorum confratrum, et consororum hujusmodi recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, et ignorantes præcepta Dei, et ea, quæ ad salutem sunt necessaria docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum exeroitio sexaginta dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Quas omnes et singulas indulgentias, peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes etiam animabus christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii applicari posse, in Domino impertimur. Iidem confratribus, et consororibus prædictis non in dicto oppido, sed et alibi aliquando moram trahentibus, ne absentes hujusmodi spiritualium gratiarum donis priventur, injunctis pro consecutione supradictarum indulgentiarum operibus adimpletis, propriamque respective ubique locorum parochialem ecclesiam præscriptis, ut supra, diebus pie visitantibus; infirmis vero, aliove legitimo impedimento detentis, qui alia pietatis opera, quæ pro viribus exercere poterunt, peragentibus, ac pias ad Deum preces effundentibus, ut omnes et singulas prædictas indulgentias consequi possint, et valeant indulgemus: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque: præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Declaratio specialis.

§. 4. Volumus autem, ut si alias dictis confratribus, et consororibus præmissa peragentibus aliqua alia indulgentia similis perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum duratura concessa fuerit, illa revocata sit, prout per præsentes apostolica auctoritate revocamus: utque si dicta confraternitas alicui archiconfraternitati aggregata jam sit, vel in posterum aggregetur, aut quavis alia ratione uniatur, vel etiam quomodolibet instituatur, priores, et quævis aliæ literæ apostolicæ illis nullatenus suffragentur, sed ex tunc eo ipso nullæ sint. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die nona novembris millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXXV.

Dat. die 2 decembris 1796 anno XXII.

Facultas beneficiatis parochialis ecclesiæ civitatis Victoriosæ Melitensis diœcesis gestandi rocchettum, et mozzettam.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Ratio concessionis.

§. 1. Dum singularem dilectorum filiorum beneficiatorum, seu cappellanorum matricis, ac parochialis ecclesiæ s. Laurentii in oppido civitate nuncupato Victoriosæ Melitensis diœcesis erga Nos, et hanc sanctam Sedem fidei constantiam, et eximiæ devotionis affectum pensamus, dignum arbitramur, illorum petitionibus, quæ ad ipsius ecclesiæ splendorem augendum, divinique cultum magis magisque procurandum pertinere dignoscuntur, congruum impertiri suffragium, prout in Domino salubriter expedire cognoscimus.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur eosdem beneficiatos, seu cappellanos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, illorumque singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, ut omnes et singuli beneficiati seu cappellani pro tempore existentes dictæ parochialis ecclesiæ s. Laurentii oppidi civitatis nuncupati Victoriosæ Melitensis diœcesis perpetuis futuris temporibus rocchettum, et mozzettam coloris

violacei, parochus vero rocchettum cum cappe megna in quibusvis functionibus ecclesiasticis, in choro, et aliis actibus publicis, et privatis sive in dicta ecclesia, sive extra illam gerere, ac gestare libere, ec licite respective possint, et valeant, auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus.

Clausula sublata, et decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam earum palatii Nostri apostolici auditores, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dictæ diœcesis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliæ in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die secunda decembris millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXXVI.

Dat. die 9 decembris 1796 anno XXII.

Confirmatio erectionis domus pro orphanis et expositis in civitate Jacensi factæ.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proœmium. §. 1. Inter coetera onera, quibus episcopale ministerium gravatur, pauperibus orphanis, atque expositis tenetur consulere: secus quippe per vicos, et plateas otiosi vagantes fidei, et religionis rudimenta plerumque ignorant, atque tum in sui spiritualem perniciem, tum in summum reipublicæ incommodum vitia in eis adolescunt cum ætate. Quamobrem cum venerabilis frater Joseph Antonius episcopus Jacensis ad hanc quoque tam utilem, tamque proficuam provinciam suæ pastoralis sollicitudinis intuitum converterit: decet omnino Nos pro ea, qua universalis Ecclesiæ fungimur procuratione circa ea, quæ ab eo scienter, prudenterque disposita sunt, ut ad optatum perveniant effectum, apostolicæ Nostræ providentiæ, et auctoritatis partes interponere, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Expositio precum. §. 2. Nuper siquidem pro parte carissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum regis catholici Nobis expositum fuit, quod alias memoratus Josephus Antonius episcopus in villa de Un-Castillo suæ Jacensis diœcesis satis amplam domum fundavit, in qua orphani pauperes, et expositi universæ suæ diœcesis erant alendi, et ad religionem, ac ad artes instituendi, atque ad hoc inceptum suum hujusmodi firmum ac ratum reddendum, solidandumque eamdem domum cum omnibus adnexis in ipsius Caroli regis catholici patrocinium, et clientelam contulit. Quo porro illius exhibitioni, et sustentationi inævum prospiceret non solum quemdam hortum eidem domui contiguum proprio ære coemptum ei donavit: verum etiam suo, suorumque successorum in episcopatu Jacensi nomine domui prædictæ jus, quo ab immemorabili, ut asseritur, episcopi Jacenses utuntur, tum percipiendi fructus, ac redditus quarumcumque ecclesiarum parochialium vacantium intra limites antiquæ diœcesis Jacensis consistentium, sint eæ vel jure patronatu regio, vel ecclesiastico, vel laicali, vel etiam de ordinaria collatione a die va-

cationis usque dum noviter provisus suæ parochialis ecclesiæ possessionem adipiscatur, detracto dumtaxat congruo assignamento œconomo vacantis ecclesiæ pro animarum curæ administratione deputato persolvendo, tum etiam jus percipiendi fructus, ac redditus unius solidi anni parochialium ecclesiarum locorum de Gordun, Undeces, Piutano, Longas, Aguero, Lorbes, Gignes, Aso, nec non earum ecclesiarum parochialium villarum de Sobera, et Murillo de Gallezo, quæ in territorio de Valdonsella eidem ecclesiæ Jacensi perpetuo unitæ sitæ sunt, a die vacationis computandi, cum onere dumtaxat solvendi quotidie vel œconomo vacantis ecclesiæ, vel novo rectori durante anno hujusmodi monetam illius regionis pezzetta nuncupatam, duos scilicet julios monetæ Romanæ propter eleemosynam juxta synodalem taxationem pro missarum celebratione in diebus festivis, irrevocabiliter cessit, hancque cessionem solemni stipulatione obsignavit. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, memoratus Carolus rex catholicus, quo tum fundatio dictæ domus, tum illius cum omnibus suis adnexis donatio eidem Carolo regi catholico, tum demum cessio juris percipiendi fructus, ac redditus ecclesiarum parochialium vacantium antiquæ, et novæ diœcesis Jacensis mensæ episcopali Jacensi competentis, ut præfertur a dicto Josepho Antonio episcopo factæ et respective solemniter stipulatæ firmius subsistant, et serventur exactius, apostolicæ firmitatis patrocinio communiri summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 3. Nos igitur ejusdem Caroli regis catholici votis quantum cum Domino possumus annuere volentes, ac memoratum Josephum Antonium episcopum a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, fundationem, donationem, ac cessionem prædictas, atque omnia in eis contenta auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, atque omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui hisce desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, et sanamus.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus felicis recordationis Pauli pp. II., aliorumque Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum de rebus ecclesiasticis non alienandis, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, necnon dictæ Jacensis ecclesiæ etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris, die nona decembris millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXXVII.

Dat. die 9 decembris 1796 anno XXII.

Impositio tributi super bonis ecclesiasticis in ditione Jannensi existentibus.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proemium.

§. 1. Pastoralis sollicitudo ex abundantia divinæ misericordiæ Nobis commissa exigit, ut in hisce difficillimis reipublicæ christianæ temporibus, in quibus ab infestissimis hostibus etiam per Nostram Italiam omnia susdeque evertuntur, Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum exempla sectantes ea concedamus, quæ ipsi nisi urgentissimis de causis, et ob causam publicam permiserunt, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Expositio precum.

§. 2. Nuper siquidem dilectorum filiorum nobilium virorum ducis, et senatus reipublicæ Januensis nomine Nobis expositum fuit, quod cum ob teterrimum bellum, quod vel in ditione sibi subiecta, vel in circumjectis regionibus geritur, publicum ærarium pene exaustum, atque confectum sit, quo hisce publicis angustiis consulatur, aliquod tributum imperare cogantur; qua propter cum publica calamitas sit in causa dicti tributi etiam ecclesias, conventus, et monasteria intra limites suæ ditionis prædictæ posita summam quadringentarum mille librarum monetæ Januensis pro communi utilitate conferre posse summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere, de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 3. Nos igitur ipsorum exponentium votis quantum cum Domino possumus annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, motu proprio ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine harum serie constituimus, præcipimus, et mandamus, ut omnes omnino ecclesiæ, conventus, et monasteria ad quascumque personas ecclesiasticas tam sæculares, quam regulares quibusvis privilegiis suffultas, ac munitas, et quacumque dignitate præeminentes etiam S. R. E. cardinales, et ad quascumque militias etiam fratrum s. Joannis Hierosolymitani, aut alia loca pia sæcularia, et regularia utriusque sexus etiam undecim congregationum spectantes, et spectantia in ditione Januensi existentes, seu existentia coacto mutuo a dictis exponentibus imperando pro summa librarum quadringentarum mille monetæ Januensis omnino obnoxia, et subiecta sint in omnia perinde ac si ecclesiæ, conventus, et monasteria prædicta nulla ecclesiastica immunitate gauderent. Quoniam porro superiores, atque administratores, cæterique quomodocumque nuncupati, ad quos earumdem ecclesiarum, conventuum, et monasteriorum administratio, et procuratio spectat, facile pecunia numerata pro summa sibi contingenti carebunt, hinc illis ut summam sibi contingentem ad certum tempus, et in dictam causam omnino erogandam mutuari, vel minori fœnore, quo fieri posset, accipere, et sumere hypothecatis tum pro sorte principali, tum pro interusuriis bonis ad mensas ecclesiarum, conventuum, et monasteriorum hujusmodi quomodolibet spectantibus, absque ullius censuræ, aut pœnæ ecclesiasticæ incursu libere, ac licite possint, et valeant, motu, scientia, auctoritate, et tenore prædictis plenam, et amplam facultatem tribuimus, et impertimur.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac omnibus ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, nec non ecclesiarum, conventuum, ac monasteriorum, locorum piorum, ac ordinum, congregationum, societatum, militiarum, aliorumque præfatorum, et quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis sta- Derogatio contrariorum.

tutis, et consuetudinibus, stabilimentis, et usibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, ac literis apostolicis eisdem ecclesiis, monasteriis, conventibus, ordinibus, congregationibus, militiis, et aliis prædictis etiam in limine fundationis, at erectionis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ac plenissime derogatum esse statuimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

De conservatione ecclesiasticæ supellectilis, et fides habenda transumptis.

§. 5. Cæterum volumus pariter, ut juxta piæ mem. memorati Clementis pp. V. prædecessoris Nostri in concilio Viennensi editam constitutionem, calices, libri, cæteraque ornamenta ecclesiarum, conventuum, et monasteriorum hujusmodi divino cultui dicata, aliave supellex ecclesiastica causa pignoris, vel alias occasione solutionis coacti mutui hujusmodi nullatenus capiantur, distrahantur, aut quomodolibet occupentur; utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, et manu alicujus notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die nona decembris millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

MLXXXVIII.

Dat. die 20 decembris 1796 anno XXII.

Instanti regina fidelissima revocantur literæ apostolicæ pro congregatione fratrum eremitarum s. Augustini excalceatorum nuncupatorum editæ.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

§. 1. Nec levitati, nec inconstantiæ animi tribuendum est, si pro rerum necessitate nonnulla commutantur. Non raro enim inter res humanas contingit, ut quæ propter justas, et rationabiles causas statuta, et decreta sunt, usu postea minus salutaria, atque interdum adeo noxia detegantur: quapropter providentiæ quoque Nostræ est ea aut moderari, aut etiam, quatenus opus sit, ea penitus revocare, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Expositio precum.

§. 2. Nuper siquidem ex parte carissimæ in Christo filiæ Nostræ Mariæ Franciscæ Portugalliæ, et Algarbiorum reginæ fidelissimæ Nobis fuit expositum, quod Nos alias ad avertenda partium studia, ac dissentiones, quibus jam pridem, ut asserebatur non sine gravi regularis disciplinæ pernicie congregatio sanctissimæ Conceptionis fratrum eremitarum ordinis s. Augustini excalceatorum in Portugallia proscindebatur: adeo, ut omnia remedia a felicis recordationis Clemente pp. XI, et Benedicto pp. XIV. prædecessoribus Nostris adhibita, ut tranquillitas inter fratres ordinis, at congregationis prædictorum induceretur, in irritum cesserint, ejusdem Mariæ Franciscæ reginæ fidelissimæ precibus hisce desuper Nobis humiliter porrectis annuentes, prævia constitutionis Benedictinæ prædictæ revocatione, eamdem congregationem in tres provincias partiti sumus, singulisque illarum suos conventus attribuimus, atque assignavimus, aliaque etiam circa vicarii generalis, definitorum, et visitatorum electiones disposuimus, et statuimus, prout in Nostris hisce desuper in simili forma brevis sub die vicesima quarta martii anni millesimi septingentesimi nonagesimi quinti expeditis literis ulterius continetur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, hodiernus vicarius generalis ordinis et congregationis prædictæ ex certis documentis, atque ex usu ostenderit novum systema per Nostras memoratas literas, ut præfertur, inductum,

quin eidem congregationi profuerit, illi prorsus noxiosum esse, atque ex eo imminui potius, quam foveri regulerem disciplinam, immo clanculo, atque inscia prorsus eadem congregatione fuisse a duobus, aut tribus suis fratribus eidem Mariæ Franciscæ regioæ fidelissimæ oblatas preces, ut suo patrocinio ab apostolica Sede tum memoratam provinciarum divisionem, tum nova circa superiorum generalium electionem statuta prædicta obtioerent, hinc memorata Maria Francisca regioa fidelissima pro impeosa voluntate, qua erga omnes regulares ordines ducitur, ut quisque illorum uberes bonorum operum fructus proferat, non memoratas solum Nostras literas, sed illas quoque a Clemente, et Beoedicto prædecessoribus Nostris sub die vicesime sexta octobris 1716, et septime januarii 1750. in simili forma brevis fuerunt editæ per Nos revocari, et abrogari, eidemque congregationi, suis tantum antiquis constitutionibus, et statutis vivere, et gubernari e Nobis permitti summopere desiderat. Nobis propteree humiliter supplicari fecit, ut in præmissis providere, et ut infre, indulgere de benignitate apostolice dignaremur.

Tenor concessionis. § 3. Nos igitur piis ejusdem Meriæ Franciscæ regioæ fidelissimæ votis, quantum cum Domino possumus, annuere cupientes, ac ordinem, et congregetionem prædictam specialibus gratiis et favoribus prosequi voleutes, illorum singulares personas, quarum interest, a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, at poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gretia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus bujusmodi inclinati memoratas tum Nostras, tum Clementis, et Beoedicti prædecessorum literas auctoritate apostolica tenore præsentium ioducimus, revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, et ennullamus, viribusque, et effectu penitus, et omnino vacuamus, ac inductas, revocatas, cassatas, subletas, abrogates, irritas et annullatas, viribusque et effectu vacuas esse, et fore, nullique de cœtero suffragari posse, vel debere in omnibus, et per omnia perinde ac si eædam apostolicæ literæ nunquam editæ, aut emanatæ fuissent, auctoritate, et tenore prædictis decernimus, et declaramus. Volumus enim atque euctoritate, et tenore prædictis stetuimus, in posterum, ac perpetuis futuris temporibus eemdem congregationem suis dumtaxat jam alias ab apostolica Sede approbatis constitutionibus, et statutis, vel legitimis consuetudinibus, et usibus regi, et gubernari debere.

Clausula sublata et decretum irritans. §. 4. Decerneotes easdem præsentes literas, et in eis contante quæcumque etiam ax eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interasse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes etiam specifica, et individua mentiona, et expressione digni illis non coosenserint, nec ed ee vocati, citati, auditi, neque causæ, propter ques præsentes emenarint, adductæ, eut verificatæ et justificetæ fuerint, aut quavis elie etiam quamtumlibet juridica, pia, et privilegiata causa, colore, prætextu, et capite etiem in corpore juris clauso etiam enormis, enormissimæ, et totalis læsionis ullo unqusm tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu iotentionis Nostræ, aut interesse habantium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis formali, et substaotiali, iodividuamqoa expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retrectari, in controversiem vocari, seu ad termioos juris reduci, seu adversus illas eperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, et facti remedium intentari, vel impetrari, eut etiam motu, scientia, et potestatis pleoitudine paribus concesso, vel emenato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullomodo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, et efficacas existere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ec illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omoibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordioarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, et inene si secus super his a quoquam quavis euctoritate scienter, vel ignorenter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 5. Non obstantibus memoratis Nostris, et Clemeotis, et Benedicti prædecessorum literis, aliisque constitutionibus, et ordioationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Da-

tum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima decembris, millesimo septingentesimo nonagesimo sexto, pontificatus Nostri anno vigesimo secundo.

Dat. die 3 januarii 1797 anno XXII.

MLXXXIX.

Constitutio qua facultas conceditur S. R. E. cardinalibus post obitum summorum pontificum eligendi et locum conclavis, et diem ingressus in illud pro rerum, ac temporum circumstantiis.

Pius episcopus
Servus servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Luget pontifex super infelicissimo Ecclesiæ universalis statu, ac ærumnis quibus hodiernis temporibus sancta Sedes vexatur.

§. 1. Christi Ecclesiæ regendæ munus, etsi quotidianis, ac fere assiduis expositum semper fuit curis, tamen omnis Nostri pontificatus hactenus peractus cursus extraordinariis quibusdam, adeoque gravibus continenter agitatur sollicitudinum fluctibus, ut nulla humana vi, consilio, labore, nisi divinum adsit præsidium, eluctari posse videamur. Nunquam novæ non cessabant procellæ insurgere, instare timores, et pericula, ingruere damna, angustiæ, calamitates tot jam expertis incomoda, nondum quiescendum Nobis, est, nondum hæc secunda novitatum dolorumque tempora præterierunt. Continuo vigilandum, cavendum, tolerandum, lugendum. Neque solum dolendum præsentibus est malis, sed futuris etiam, dubiis, ac formidolosis, et per preces ad Deum Nostras, et per qualescumque adhibere possumus conatus occurrendum. Atque utinam in tanta rerum humanarum vicissitudine, et in hac ancipiti, incertaque adversantium temporum conditione reperire nonnihil possimus, quo vexatis tandem, turbatisque Ecclesiæ rebus, fidelibusque populis aliquam quietis, consolationisque spem afferamus. Ideo nonnullorum pontificum prædecessorum Nostrorum exemplis insistentes animum ad ea nunc maxime convertimus, quæ quotiescumque sancta hæc Sedes vacaverit statim erunt peragenda: ejus nimirum implendæ causa pontificia instabunt a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalibus celebranda comitia, ex quibus summa sacrorum rerum momenta, ac futurus magna ex parte Ecclesiæ status emanat. De hoc gravissimo novi pontificis eligendi negotio plurima prædecessores Nostri, suisque temporibus idonea sapientissima et invenerunt, et decreverunt. Sed novis incidentibus rebus nova parari iisdem debent, accomodarique consilia.

Concedit, ut in casu vacationis sanctæ Sedis, conclave pro nova electione pontificis celebretur in loco destinando a majori parte cardinalium præsentium.

§. 2. Ante omnia erit fortasse de ipso comitiorum loco electoribus deliberandum, seu de amplo conclavi, in quod convenire omnes, ibique commorari usque ad novi pontificis creationem debebunt: num scilicet recedendum sibi, tum sit a recepta jam consuetudine congrediendi in palatio ad sanctum Petrum (quemadmodum id ipsum superioribus saeculis aliquando contigit) causa vitandæ insalubritatis aeris, num major ad commorandum quærenda securitas, ac in ferendis suffragiis libertas, minorave ad instruendum de more conclava dispendia ob difficultates pecuniae ab ærario, vel ab electoribus impendendæ, ac damnum maturandæ actionis necessitas, de qua mox dicturi peculiariter sumus, ad aliam non incommodam, rebusque ipsis opportuniorem seligendam sedem astringant? Nos idcirco ipsos cardinales a quocumque conclavis immutandi ambiguitate solutos, ac liberos esse volentes, eisdem, qui præsentes erunt potestatem facimus, ut quem vel si non omnes, at major eorum pars aptiorem locum, magisque tum sibi convenientem judicaverint in eumdem omnes commigrare debeant, nihilque obstare declaramus ejus actioni legitime peragendæ in aliud conclave immigrationem.

Relaxat legem de ingrediendo conclavi post decem dies ab obitu pontificis, et cardinalibus præsenti hac potestatem ampliandi, vel restringendi terminum hujusmodi.

§. 3. Ipsæ nunc rerum, ac temporum difficultates, quas vix sperare possumus tam facile converti posse in pristinam publicæ quietis, securitatisque rationem, ut nihil impedimenti incidat ad retinendam alteram legem de die ingressus in conclave, qui præsentes erunt, cardinalium, quota nempe die post pontificiæ sedis vacationem illi convenire, claudique ad peragendam electionem teneantur, admonent Nos ut post maturam deliberationem Nostram, quid sentiamus, quidque in posterum faciendum omni, quæ oriri potest dubitatione ex animis sublata decernamus. Aliquot ante secula invectam, retentamque deinceps illam fuisse consuetudinem novimus, quæ multo magis invaluerat post constitutiones Gregorii X., Pii IV. Gregorii XV., aliorumque pontificum, et præsertim Clementis XII., qui in sua

constitutione *Apostolatus officium* nullam expressam de illa mentionem fecit, sed generatim eandem confirmat una cum reliquis, quæ jam statuta erant a superioribus pontificibus: ut nimirum decima post pontificis obitum die, cardinales in conclave introire, in eoque clausi vacare electioni debeant. Hac lege illos ex conscientia teneri plerique canonistæ affirmant, cum æquum justumque sit, ut absentes cardinales advenire intra decem dierum spatium valeant, neque tamen id spatii ob aliquorum absentiam prorogetur, cum major habenda videatur ratio, ne diutius Ecclesiae sine visibili capite, ac pastore suo remanendum sit. At incertæ perturbatissimorum temporum necessitati num certa potest imponi lex? Quis nunc spondere posset in his humanarum rerum, quas experimur conversionibus non eventurum, ut quæ initio statuta sunt tempora agendis gravissimis, ac maximis rebus, eadem plane oporteat vel contrahere interdum, vel contra proferre? Illam idcirco decem dierum consuetudinem, legemque relaxamus, liberumque permittimus, seu concedimus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalibus, qui præsentes erunt arbitrium, ut vel non expectato decimæ diei ab apostolicæ Sedis vacatione termino, in conclave convenientes præripiant, si impedimenta præoccupent, omnem obrumpendo moram; videlicet si grave aliquod impedimentum immineat, aut ex erupturis inquieti populi tumultibus, aut ex incursionum, bellique timore, aut ex aliis similibus proximis calamitatum causis; vel contra, si illa ipsa impedimentorum gravitas præsto jam sit, suaque vi ingruens cuncta perturbare videatur, neque ullum tranquillitati, libertatique relinquat locum, erunt tum certe per eosdem cardinales illa dierum extendenda prorogandaque spatia, donec jam conversa tempestas paulatim elanguescat, et serenior rerum status effulgeat. Penes ipsos Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales vel in hanc partem, vel in illam, prout tempus tulerit, tum judicium potestatemque esse volumus decernendi de ingressu, idque vel si non omnes in unum consenserint, vel omnes, in exequendo, majoris partis sententiæ inhærere teneantur.

Declarat variationem legis locum habere debere tantummodo gravi suadente necessitate.

§. 4. Sin vero tranquilli erunt illi dies, et cuncta in tuto tamquam in portu, sine ulla mali suspicione constituta, tum ad præscriptæ legis normam peragantur omnia, et consueti decem illi pro ingressu in conclave dies retineantur, quo non pauci, qui prorius abfuerint cardinales advenire ad tempus valeant, omnisque abesse videatur tantæ perficiendæ rei festinatio, aut cunctatio, neque temere facta ullo modo videatur, sed ad maturitatem suam perducta legitimæ electionis deliberatio. Si dies non otiose transigentur, cum interea plurima per cardinales expedienda sint negotia, persolvenda nempe quotidie defuncto pontifici officia, ac omne publicæ regendæ rei onus quod in ipsos recidet, sustinendum, cæteraque ad superiorum constitutionum apostolicarum formas exigenda, quibus nihil a suo pondere per hanc Nostram detrahimus, quasque in suo integro vigore confirmamus, exceptis iis tantum, quæ superius declaravimus cum id ipsum durissima temporum conditio, atque ipsa catholici corporis incolumitas; quæ ex suo capite potissimum in cætera membra dimanat, necessario postulabit. Non hic novæ impositæ sunt leges, sed nonnullæ, quas fortasse rerum novarum rationibus minime convenientes, electionemque ipsam non tam impedientes pro illo casu non tam abolemus, quam relaxamus aliquantum, ac ipsis temporibus, quæ incidere possunt, accomodamus, potestatem tam præsentibus, quam quandocumque futuris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalibus facientes, ut quoties apostolica Sedes vacaverit, inciderintque ea liberæ electioni impedimenta, de quibus præsens difficillima rerum publicarum ratio Nos admonuit, nihil tum ipsi dubitent, aut formident arbitria sua extendere ad superius commemoratas immutandas, inflectendasque leges, si fieri posset, aut oportere eorum majori parte consentiente hisce Nostris literis permisimus, et inclusimus.

Indigitat methodum servandam post sui obitum.

§. 5. Itaque de venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium consilio, et assensu, deque apostolicae potestatis plenitudine volumus, et mandamus, ut post summorum pontificum obitum, statim in unum congregentur venerabiles fratres Nostri, qui præsentes erunt Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, interque se proposita conditione temporum consultent, ac decernant, vel de retinendo, vel de novo seligendo conclavis loco, nec non et vel de contrahendo, vel de proferendo in illud ingressus die; quodque major eorum pars censuerit, eo omnes teneantur,

et sine ulla dubitatione usi superius decretis facultatibus procedant, Deo juvante, ad novi pontificis electionem.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 6. Decernentes præsentes literas, et in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, sive auditi fuerint; sed easdem præsentes literas semper, et perpetuo firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter quoque observari debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostris, et cancellariæ apostolicæ regulis de jure quæsito non tollendo, ac tam Alexandri III., ac quam Gregorii X., et Clementis V., ac supradicti Pii IV., aliorumque Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum circa electionem summi pontificis hactenus editis constitutionibus, et ordinationibus, earum omnium tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo, ad verbum insertis habentes, quoad reliqua omnia, et singula in eis contenta; in suo robore permansura volumus, et mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, et apostolica auctoritate decernimus has Nostras literas in libellum redigi, aliisque prædecessorum Nostrorum constitutionibus adjungi; volentes etiam quod ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum permissionis, relaxationis, dispensationis, indulti, facultatis, ordinationis, decreti, mandati, voluntatis, et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud sanctum Petrum anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, tertio kalendas januarii, pontificatus Nostri anno vigesimo secundo.

MXC.

Dat. die 13 januarii 1797 anno XXII.

Instante Ferdinando regio Hispaniarum infante bona ecclesiastica in ducatu Parmensi existentia subjiciuntur solutioni vectigalis imperandi pro solvenda contributione a Gallicis copiis imposita.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

§. 1. Postquam, divina sic disponente clementia, sed nullis Nostris suffragantibus meritis, catholicæ Ecclesiæ præsidemus, cum religionis, et reipublicæ salus in discrimen adducte sit, concedere debuimus, ut ecclesiarum, et ecclesiasticorum bona alicui singulari oneri, seu tributo obnoxia essent, ut quemadmodum commune fuit discrimen, communia pariter essent incommoda, quæ ad illud avertendum necessario extiterunt.

Declarat alias ecclesias nonnullis extraordinariis oneribus ob temporum calamitates gravaru debuisse.

Refert immodicum tributum Gallicas copias a ducatu Parmensi sequutas visse.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectissimus in Christo filius Noster Ferdinandus regius Hispaniarum infans, quod cum alias, ineunte scilicet mense maji currentis anni Gallorum copiæ inopinato in ducatum Parmensem irrupissent, ac immodicum, atque acerbissimum tributum irrogassent, dilecti filii antiani, seu magistratus civitatis Parmensis, ne civium bona hostiliter diriperentur, tum laicos, cum omnes omnino communitates, corpora, et individuos ecclesiasticos, non impetrata prius ab apostolica Sede necessaria venia, præfixus enim terminus solutionis urgebat nimis, quemaximas possent pecunias mutuas sibi dari in tributum hujusmodi coegerunt. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, magistratus præfatus nunc acceptum mutuum rependere intendat, ac grave nimis esset, quatenus laici dumtaxat hac de causa imperandum vectigal persolvere compellerentur: Nobis propterea memoratus Ferdinandus infans humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Solutioni tributi æquum esse declarat ut etiam ecclesiasticæ personæ subsint, loca pia, et cæteri qui de jure communi, vel ex privilegio exempti reputantur

§. 3. Nos igitur ipsius Ferdinandi votis quantum cum Domino possumus annuere volentes, ac singulas antianorum, seu magistratus prædicti personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, prævia eorumdem antianorum, seu magistratus a quavis censura, aut alia pœna ecclesiastica, in quas propter præmissa ipsi incurrerunt, aut incurrisse dici, et censeri possunt, absolutione, et condonatione, motu proprio, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine in primis indictum, mutuum præfatum tenore præsentium confirmamus, et approbamus, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, qui hisce desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, et sanamus: deinde motu, scientia, et potestate paribus earumdem præsentium tenore constituimus, præcipimus, et mandamus, ut omnia, et singula bona, prædia, fondi, agri, molendina, domus, nec non livelli, affictus, aut locationes, sive annuæ sive perpetuæ, aliique redditus cujuscumque generis, et conditionis etiam si sint primæ erectionis, qui, et quæ in præsens ecclesiastica immunitate gaudent, ad quascumque personas ecclesiasticas tam sæculares, quam regulares quibusvis privilegiis suffultas, ac munitas, et quacumquo dignitate præeminentes etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, ad quæcumque monasteria, conventus, collegia, hospitia, et alia pia loca sæcularia, et regularia utriusque sexus etiam undecim congregationum, et universalis Romanæ inquisitionis, quarumcumque militiarum etiam fratrum sancti Joannis Hierosolymitani, et equestris ordinis, seu militiæ Constantinianæ, nec non ad quascumque ecclesias, et mansas episcopales, abbatiales, conventuales, capitulares, et ad prioratus, præceptorias, præposituras, canonicatus, præbendas, et dignitates etiam majores, et principales, et alia quæcumque beneficia ecclesiastica etiam de jure patronatu, oc ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales quocumque jure, ac titulo spectantos, seu spectantia in ducatu Parmensi existentes, seu existentia vectigali in restitutionem dictarum mutuatarum pecuniarum a memoratis antianis, seu magistratu imperando obnoxii, seu obnoxia, subjecti, seu subjecta, ac obligata sint, in omnibus, et per omnia perinde ac si eadem bona, prædia, fundi, agri, molendina, domus, nec non livelli, affictus, seu locationes onnuæ sint, vel perpetuæ, cæteriqua redditus quicumque, cujusquo generis, et conditionis etiam primæ erectionis nulla ecclesiastica immunitate gauderent, atque ad ecclesias, monasteria, conventus, capitula, aliaque loca pia, atqua ecclesiastica, personas prædictas nullo modo spectassent.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, oc omnibus, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, nec non ecclesiarum, monasteriorum, conventuum, collegiorum, et locorum piorum, ac ordinum, congregationum, societatum, militiarum, hospitiorum, aliorumque prædictorum, et quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, stabilimentis, et usibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, ac literis apostolicis eisdem ecclesiis, monasteriis, collegiis, hospitiis, conventibus, et locis piis, ac ordinibus, congregationibus, societatibus, militiis, ac aliis prædictis, illorumque præsulibus, capitulis, abbatibus, aliisque superioribus, et personis quibuslibet etiam in limine fundationis, et erectionis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio ha-

benda, aut quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ac plenissime derogatum esse statuimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Poenae adversus inobedientes.

§. 6. Volumus autem, ut si quis ex dictis ecclesiasticis tam secularibus, quam regularibus in solutione ratæ suæ portionis imperandi vectigalis prædicti morosus detegatur, aut præsentibus Nostris literis parere recuset, ordinarius loci juxta stylum in ducatu Parmensi hactenus servatum apponat = exequatur = ordinibus a prædicto magistratu expeditis absque ullo examine, et exceptione, ut morosi, aut recusantes hujusmodi omni, et quacumque appellatione, reclamatione, recursu, excusatione, tergiversatione remotis, et postpositis ad solvendam ratam portionem vectigalis hujusmodi opportunis juris, et facti remediis cogantur, et compellantur. Nos enim venerabilibus fratribus episcopis, cæterisque locorum ordinariis in prædicto ducatu Parmensi jurisdictionem habentibus has præsentes Nostras literas, et omnia in eis contenta auctoritate Nostra apostolica exequendi, ac exequi mandandi plenam, et amplam facultatem auctoritate prædicta earumdem præsentium tribuimus, et impertimur. Cæterum volumus pariter, ut juxta piæ memoriæ Clementis pp. V. prædecessoris Nostri in concilio Viennensi editam constitutionem, calices, libri, cæteraque ornamenta ecclesiarum, monasteriorum, prioratuum, et beneficiorum, ac piorum locorum sub præsentibus comprehensorum divino cultui dicata, aliave suppellex ecclesiastica causa pignoris, vel alias occasione exactionis, et solutionis contributionis, seu vectigalis, seu tributi hujusmodi nullatenus capiantur, distrahantur, aut quomodolibet occupentur.

Declaratio specialis favore nosocomii de Misericordia.

§. 7. Volumus præterea, ut quæ pro subventione nosocomii de Misericordia nuncupati civitatis Parmensis per alias Nostras in simili forma brevis die decima nona aprilis labentis anni expeditas literas disposita fuerunt, salva omnino, et illæsa subsistant, ita ut ei, aut ex noviter imperando vectigali, aut aliter consulendum sit: utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, et manu alicujus notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima tertia januarii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vigesimo secundo.

MXCI.

Dat. die 14 januarii 1797 anno XXIII.

Concessio juris privativi condendi aquam ardentem facta favore comitis Massara Trientini.

Girolamo della Porta della Santità di Nostro Signore, e sua R. C. Apostolica tesoriere generale, commissario generale del mare, e prefetto di castel s. Angelo.

R. P. D. thesaurarius declarat chirographum pro executione recepisse.

§. 1. La Santità di Nostro signore papa Pio VI. felicemente regnante sempre ferma nella massima di favorire l' industrie delle arti si è degnata di accogliere l' utile progetto umiliato dal sig. cavaliere Jefte Massara di Sannazzaro di Trento, il quale si è esibito di fabbricare entro lo stato una perfetta acquavite estratta dalle vinacce, avendo benignamente accordato al medesimo con suo chirografo segnato li 14. gennaro del corrente anno la facoltà di poter privativamente per lo spazio di anni dodici erigere una tale fabbricazione ristrettivamente però alle sole provincie di Marittima, e Campagna, Lazio, e Sabina, e Patrimonio, cogli stati di Castro, a Ronciglione, e colle condizioni contenute nell' accennato chirografo del tenore seguente cioè:

Monsignor Girolamo della Porta Nostro, e della Nostra Camera tesoriere generale.

Tenor chirographi.

§. 2. L' influenza grande, che ha l' industria delle arti su la privata, e pubblica opulenza, fino dal primo Nostro innalzamento al trono pontificio ha interessate le Nostre più speciali cure a favorire, e proteggere tutte le particolari diramazioni dell' industria stessa, e particolarmente quelle, le quali col servire all' interno consumo potevano formare ancora un' oggetto di vantag-

gioso commercio cogli esteri. Fra queste ottiene senza dubbio uno dei primi luoghi la fabbricazione delle acquavite, essendo essa uno dei generi della vita più necessarj ai diversi usi, e di uno smercio il più sicuro, ed esteso; e a tal' oggetto fino dall' anno 1786. ci applicammo ad estenderne, ed incoraggirne la fabbricazione avendo con Nostro moto proprio in data delli 16. settembre di detto anno abolita perpetuamente la gravosa tassa di bajocchi cinquanta che dal tribunal delle Strade si esigeva in addietro sopra ogni barile di acquavite, che si fabbricava nell' agro Romano, e circonvicine provincie di Marittima, e Campagna, Lazio, Sabina, Umbria, e Patrimonio, e che ferendo una tale industria nella stessa sua sorgente l' avea pressochè del tutto annientata. E secondando al presente queste medesime viste, e lo stesso intenso desiderio di favorire tale interressantissimo ramo d' industria abbiamo creduto di non trascurare una supplica recentemente umiliataci per parte del cavaliere Jefte Massara di Sannazzaro di Trento, colla quale esponeva l' utile grande, che sarebbe per derivare ai Nostri dominii qualora in essi s' introducesse il metodo di estrarre l' acquavite col mezzo delle vinacce, e che possedendo egli il metodo sicuro di tale fabbricazione si esibiva di intraprenderla a tutte sue spese non richiedendo in compenso del vantaggioso suo progetto, che il solito incoraggimento di una temporanea privativa.

Ratio concessionis.

§. 3. Noi abbiamo difatti veduto, anche in seguito di quanto ci avete voi rappresentato nel riferirci la supplica stessa, che una tale fabbricazione riuscirebbe molto vantaggiosa, giacchè in proporzione del quantitativo delle vinacce, che s' impiegherebbero nella fabbricazione anzidetta verrebbe a risparmiarsi altrettanto quantitativo di vino, beneficio, che si renderebbe tanto più rimarcabile in quelle stagioni, che non di rado si provano di scarsezza di uve, mentre allora non si sarebbe obbligati di desistere dalla fabbricazione delle acquavite stesse, o per lo meno di diminuirla come succede ora nei luoghi nei quali è aconosciuto il progettato metodo di servirsi delle vinacce.

Tenor concessionis.

§. 4. Perciò affine di dare al prefato cavaliere Massara di Sannazzaro un contrassegno non solo del benigno Nostro gradimento per il proposto suo utile progetto, ma eziandio per fargli sentire gli effetti del sovrano Nostro favore, e protezione col mezzo del presente Nostro chirografo, in cui abbiame per espresso, e di parola in parola inserto il tenore della supplica stessa umiliataci dal ricorrente suddetto non meno, che di quanto ci è stato da voi dedotta sul proposito stesso nell' udienza delli 14. dicembre scaduto, e di qualunque altra cosa quanto si voglia necessaria ad esprimersi di mota proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra suprema podestà aderiamo benignamente all' istanza dell' enunciata richiesta privativa ristrettivamente però soltanto alle provincie suburbane di Marittima, e Campagna, Lazio, Sabina, e Patrimonio cogli stati di Castro, e Ronciglione, e nel mode, e colle condizioni, che indicheremo in appresso cioè.

Declaratio concessionis.

§. 5. E primieramente diamo, e concediamo al riferito cavaliere Jefte Massara di Sannazaro, conforme voi in nome Nostro darete, e concedete al medesimo la facoltà di potere privativamente ad ogni altra persona fabbricare in tutta la estensione delle predette Nostre provincie suburbane di Marittima, e Campagna, Lazio, Sabina, e patrimonio, cogli stati di Castro, e Ronciglione ogni sorte di acquavite col mezzo delle vinacce. Una tale concessione però intendiamo, che venga limitata, e ristretta al lasso di anni dodici solamente da incominciare a decorrere dalla data del presente Nostro chirografo in modo, che terminati appena li predetti anni dodici della presente concessione cessi affatto la privativa medesima, e resti allora in libertà non solo del predetto cavaliere Jefte Massara di Sannazzaro, ma di qualunque altra persone ancora il fabbricare senza impedimento alcuno la surriferita acquavite col mezzo delle vinacce.

Sanctio poenalis [illegible] concessum jus privativum aliorum facto subvertatur.

§. 6. Durante però la detta privativa, e per il lasso suddetto di anni dodici niuna persona ancorchè ecclesiastica privilegiata, privilegiatissima, ed ancorchè per comprenderla fosse bisogno di farne espressa, ed individua menzione potrà in niun luogo delle suddette provincie suburbane, e stati di Castro, e Ronciglione fabbricare, e distillare veruna benchè minima quantità della suddetta acquavite da ricavarsi dalle vinacce, sebbene non si facesse per commercio, ma soltanto per uso proprio, sotto pena della perdita del genere fabbricato, non meno, che degli ordegni, stigli, macchine, oltre la rifazione de' danni, ed interessi a favore del nominato privatario, ed altre pene

pecuniarie, ed anche afflittive del corpo, che voi credeste necessarie di comminare.

Conditiones concessioni adjectae. §. 7. Nell' accordere peraltro una sì fatta concessione non intendiamo di dare al privatario stesso alcun benchè minimo diritto di prelazione nell'acquisto delle vinacce, che debbono servire di principale ingrediente alla sua nuova manifattura, ma vogliamo, che prosegua a restare in piena libertà dei rispettivi proprietarj de' terreni di farne quell' uso, che più a loro piacerà, come pure che facendosene la vendita debba il suddetto privatario convenire con essi del prezzo. E parimenti nell'accordare l' enunciata privativa intendiamo che resti intiero, e libero l' esercizio della medesima fabbricazione dell'acquavite col mezzo delle vinacce a chiunque non ostante le prese informazioni sulla attuale mancanza della fabbricazione stessa nel termine di tre mesi dalla pubblicazione del presente Nostro chirografo leggitimamente, e nelle debite forme provasse avanti di voi di avere con effetto prevenuto il più volte nominato cavaliere Jefte Massara privatario nella fabbricazione dell' acquavite medesima distillata col mezzo delle vinacce, e purchè provi nella stessa valida forma di esserne attualmente in esercizio collo spaccio, e vendita del genere stesso da lui manifatturato, senza le quali prove non si ammetterà nelle surriferite provincie di Marittima, e Campagna, Lazio, Sabina, e Patrimonio cogli stati di Castro, e Ronciglione veruna altra concorrenza di fabbrica in pregiudizio della presente concessione, e durante il tempo come sopra di anni dodici.

Reservatio favore aliorum mercatorum. §. 8. Richiedendo poi l'utile pubblico, che le privative in genere siano ristrette alla sola fabbricazione dei generi, e che non si estendano eziandio alla vendita, giacchè in queste guisa degenererebbero esse in aggravio, ed in monopolio più dannoso della mancanza stessa del genere manifatturato, perciò per secondare anche in questo incontro una tale massima, che abbiamo costantemente seguita in tutte le altre consimili concessioni, vogliamo, e stabiliamo, che anche durante la presente privativa, e non ostante la medesima debba essere a chiunque permesso nelle ridette Nostre provincie di Marittima, e Campagna, Lazio, Sabina, e Patrimonio, cogli stati di Castro, e Ronciglione introdurre, contrattare, e vendere come in passato, tanto l'acquavite fabbricata col solito antico metodo della distillazione del vino sia questa fabbricata in qualunque altra parte de' Nostri dominj, ossia di estera provenienze, quanto ancora l'acquavite, che col mezzo delle vinacce venisse fabbricata, tanto in esteri dominj, quanto nelle altre parti del Nostro stato non comprese nella presente privativa. E perchè dalla stessa presente concessione si ottenga l' effetto, a cui essa è diretta, sarà obbligato il più volte nominato cavaliere Jefte Massara di Sannazzaro, e chiunque avrà causa da lui d' intraprendere effettivamente a tutte sue spese la fabbricazione predetta dell' acquavite col mezzo della distillazione delle vinacce nello spazio di un anno dalla data del presente Nostro chirografo, passato il qual termine, e non avendo esso messo in attività una tale fabbricazione, ovvero dopo messa in esercizio lasciandola sospesa per lo spazio di un anno decada ipso facto, e s' intenda decaduto da ogni privativa, come se mai non gli fosse stata accordata, e resti allora in libertà di chiunque ancorchè non terminati gli anni dodici della presente concessione d'intreprendere la fabbricazione del genere medesimo.

Impositio canonis a Massara solvendi. §. 9. E finalmente in recognizione della presente concessione vogliamo, che il detto cavaliere Jefte Massara di Sannazzaro debba in ogni anno durante il detto tempo di anni dodici pagare alla Nostra camera nella vigilia, o festa dei gloriosi apostoli santi Pietro, e Paolo nella solita camera dei tributi una libbra di cera bianca lavorata con far preventivamente descrivere la pertita nei libri de' censi, altrimenti mancando anche per una sol volta al detto pagamento decada immediatamente dalla presente grazia, e si abbia come non concessa in conformità in tutto, e per tutto della Bolla di Gregorio XIII. Nostro predecessore contro *non solventes canones*.

Praeceptum de stipulando instrumento cum cautionis. §. 10. E per l' effetto di quanto Noi abbiamo di sopra ordinato e disposto ne stipolarete a favore di detto cavaliere Jefte Massara di Sannazzaro pubblico istromento coi sopradescritti patti, e con tutte quelle altre condizioni, riserve, ed obblighi, che crederete opportuni; concederete inibizioni, pubblicherete editti anche penali, e farete tutt' altro che per l'esecuzione della presente Nostra grazia stimerete necessario, essendo così mente, e volontà Nostra espressa.

Clausulae sublatae, et derogantes.

§. 11. Volendo, e decretando, che il presente Nostro chirografo sebbene non ammesso, nè registrato in camera e nei suoi libri a tenora della disposizioni di Pio papa IV. Nostro predecessore abbia, e debba avere il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla semplice Nostra sottosorizione, nè gli si possa mai opporre di surrezione, orrezzione, o oltro vizio, o difetto della Nostra volontà, ancorchè non siano stati chiamati, nè sentiti, il commissario della Nostra camera, o altri, che vi avesse, o pretendesse averví interresse: e così, e non altrimenti debba sempre nelle cose premesse giudicarsi, ed interpetrarsi da qualunque giudice, e tribunale, ancorchè collegiale, e composto di reverendissimi cardinali, togliendo loro, ed a ciascuno di essi la facoltà di giudicare diversamente, non ostante la detta costituzione di Pio papa IV. de registrandis, la regola della Nostra cancellaria da jure quæsito non tollendo, e qualsisiano altre costituzioni, ed ordinazioni apostoliche Nostre, e de' Nostri predecessori, leggi, statuti, riforme, usi, stili, consuetudini, ed ogni altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali cose tutte, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto ampiamente deroghiamo. Dato dal Nostro palazzo apostolico Quirinale questo di 14 novembre 1797.

Pius PP. VI.

Executio.

§. 12. In esecuzione pertanto, e per il più esatto adempimento della ennunciata sovrana disposizione ordiniamo, e commandiamo, che tutte e singole persona niuna eccettuata intieramente si uniformino a quanto viene prescritto nel sullodato chirografo, nè ardischino sotto qualsivoglia pretesto, o ricercato colore defraudare il nominato sig. cav. Jefte Massara di Sannazzaro con fabbricare durante il tempo della conceduta privativa in verun luogo delle suddette provincie di Marittima, e Campagna, Lazio, Sabina, e Patrimonio, cogli stati di Castro, e Ronciglione qualunque più piccola quantità di acquavite col mezzo delle vinacce.

Sanctio poenalis.

§. 13. Avvarta quindi ognuno di puntualmente obbedire a quanto viene di sopra ordinato, mentre i trasgressori, contro de' quali si procederà con tutto il rigore anche per inquisizione, ed ex officio, e in ogni altro modo più comodo al fisco, oltra la perdita degli atigli, e tutt'altro, che s'intenderà caduto in commissum saranno irremissibilmente puniti colla pena di scudi cinquanta da distribuirsi per un terzo all'accusatore, che sarà tenuto segreto, per un terzo al tribunale, cha procederà, e per l'altro terzo a favore degli intraprendenti, e con altre pene ancha corporali ad arbitrio.

Ed il presenta nostro editto affisso, e publicato in questa dominante, e nelle città principali dello stato Ecclesiastico obbligherà ciascuno come se personalmente gli fosse stato intimato.

Dato dal palazzo di Monte Citorio nostra solita residenza questo dì 28. marzo 1797.

G. Della Porta tesoriere generala

G. Sperandini commissario generala della R. C. A.

Niccola Nardi segretario e cancelliere della R. C. A.

MXCII.

Dat. die 14 januarii 1797 anno XXII.

Concessio altaris privilegiati pro fratribus ordinis sancti Francisci Capuccinorum.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius frater Ambrosius a Barchinone fratrum ordinis minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum expresse professus secretarius generalis, ac custos provinciæ Catalauniæ, quod missienarii ordinis, et provinciæ hujusmodi immediate ante, vel statim post unamquamque ex respective per ipsos in dicta provincia peragendis missionibus solamne anniversarium in suffragium fidelium defunctorum celebrari curant: plurimum propterea cupit, ut missas in dictis anniversariis celebrandas cœlestium munerum, quorum dispensationem fidei Nostræ credidit Altissimus, elargitione a Nobis condecorari.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; ut omnes, et singulæ missæ, quæ die uniuscujusque ex prefatis anniversariis a quocumque sacerdote sæculari, vel cujusvis ordinis, con-

gregationis, et instituti regulari pro aoima cojuscumque christifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad quodcumque altare tam illius ecclesiæ, in qua aoniversarium hujusmodi celebrari cootiogat, quam aliarum ecclesiarum existentium in civitate, vel oppido in qua, seu quo missiones peragentur celebrabuotur, animæ, seu animabus, pro qua, seu quibus celebratæ fuerint, perinde suffrageotur, ac si ad altare privilegiatum fuisseot celebratæ auctoritate apostolica tenore præseotium concedimus, et iodulgemus.

Derogatio contrariorum. §. 5. Nou obstaotibus Nostra, et cancellariæ apostolicæ regula de non concedeodis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibos, et ordinationihus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Præseotibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ, vel procuratoris geoeralis dicti ordinis muoitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel osteosæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima quarta januarii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo secuodo.

PIUS VI.

ANNO VICESIMO TERTIO

Dat. die 6 februarii 1797 anno XXIII.

MXCIII.

Extensio indulti absendi pro beneficiatis parochialis ecclesiæ s. Mariæ a Mari Barchinonensis diœcesis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum, et ratio concessionis.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii nonaginta beneficiati parochialis ecclesiæ beatæ Mariæ Virginis a Mari nuncupatæ civitatis Barchinonensis, quod ab anno usque millesimo trigesimo secundo a vicario capitulari ecclesiæ Barchinonensis tunc vacantis ob assiduum debitum illorum servitium obtinuerunt, ut quatuor in singulos menses excepta solemnioribus tunc expressis diebus, ac majori hebdomada ab ecclesia prædicta abesse libere, ac licite possent, itaut ipsi interim omnes, et singulos fructus, distributiones, jura, obventiones, et emolumenta quæcumque ad eos ratione suorum beneficiorum respective spectantia, si in eadem ecclesia personaliter residerent singulis matutinis, ac vespertinis horis canonicis, cæterisque officiis divinis assidue interessent, obvenientia cum ea integritate percipere possent, cum qua fructus, ac emolumenta hujusmodi perciperent, si in eadem ecclesia personaliter residerent, singulisque horis canonicis, atque officiis divinis in ea recitari, ac celebrari solitis interessent. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat pauci super illorum dimidiam partem indulto hujusmodi uti possint, quamvis omnes ecclesiæ prædictæ assiduum servitium præsteut. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati eisdem exponentibus, ut octo quot mensibus ab eadem parochiali ecclesia exceptis solemnioribus, cæterisque diebus, qui in primo indulto prædicto fuerunt exceptis, abesse, atque interim omnia, et singula fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, et emolumenta quæcumque ad eos ratione sui cujusque beneficii prædicti spectantia, si in eadem ecclesia personaliter residerent, singulisque matutinis, et vespertinis horis canonicis, cæterisque officiis divinis in ea recitari, et celebrari solitis assidue interessent, obvenientia cum ea integritate percipere, exigere, et levare, ac in suos usus, et utilitatem convertere possint, et valeant, cum qua eas, et illa perciperent, si ut præfertur, in dicta ecclesia personaliter residerent, singulisque matutinis, et vespertinis horis canonicis, cæterisque officiis divinis, ac functionibus inibi celebrari solitis interessent, auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus. Mandantes propterea omnibus, et singulis, ad quos spectat, vel in futurum spectabit, fructuum, et distributionum hujusmodi traditio, ut in virtute sanctæ obedientiæ statim visis præsentibus omnia, et singula fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, et emolumenta quæcumque, nec non distributiones hujusmodi, ac etiam ea, quæ per præsentes dumtaxat lucrari possunt omni mora, et dilatione postbabita, octo beneficiatis prædictis, seu illorum legitimo procuratori juxta tenorem præsentium realiter, et cum effectu tradant, et consignent, seu ab aliis tradi, et consignari curent, et faciant.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 3. Ac decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, atque illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis, auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dictæ parochialis ecclesiæ etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium, quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die sexta februarii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MXCIV.

Dat. die 9 februarii 1797 anno XXIII.

Instante rege Sardiniæ tribuitur facultas archiepiscopo Taurinensi supprimendi octo domus canonicales canonicorum regularium congregationis Lateranensis ordinis sancti Augustini, tres domus clericorum regularium congregationis ministrantium infirmis, et duos conventus fratrum ordinis sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum intra ditionem eidem regi subjectam existentes.

Venerabili fratri Carolo Aloisio archiepiscopo Taurinensi.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater
Salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit carissimus in Christo filius Noster Carolus Emmanuel Sardiniæ rex illustris, quod quamvis inter cætera, quæ per alias Nostras in simili forma Brevis die decima octava julii mox præteriti anni millesimi septingentesimi nonagesimi septimi ei indulsimus, ut monasteria, seu conventus intra suam ditionem consistentes, in quibus saltem octo fratres seu monachi continuo non commorantur supprimi, atque extinqui possent, ei concesserimus; quapropter tibi, cæterisque venerabilibus fratribus archiepiscopis, atque episcopis intra ditionem eidem Carolo Emmanueli regi subjectam jurisdictionem habentibus totam hujus negotii exequutionem sub certis tunc expressis conditionibus, et modis commiserimus, prout in eisdem Nostris literis uberius continetur. Cum tamen dilecti filii canonici regulares congregationis Lateranensis ordinis sancti Augustini, qui in variis tuæ regiæ ditionis diœcesibus octo domus canonicales, seu monasteria possident, quarum plurima ob minimum canonicorum regularium hujusmodi numerum in eis commorantium, in vim indulti prædicti supprimenda, et extinguenda essent intellexerint, nisi difficillime sui ordinis, et congregationis statuta post hæc custodiri, ac retineri posse, hinc in capitulum coacti eidem Carolo Emmanueli regi supplices preces obtulerunt, ut a Nobis, et ab apostolica Sede omnimoda domorum canonicalium, seu monasteriorum hujusmodi suppressionem,

nec non omnium alumnorum ejusdem ordinis, et congregationis in eis commorantium ad statum presbyteri saecularis translationem impetrasset; cumque praeterea a superioribus trium domorum clericorum regularium congregationis ministrantium infirmis, ac duorum conventuum fratrum ordinis sanctissimae Trinitatis redemptionis captivorum memoratus Carolus Emmanuel rex cognoverit, plures ex illis aetate provectos, atque valetudine infirmos esse, nullamque spem affluere, ut brevi tot ad suum cujusque ex dictis ordinibus regularem habitum admitti possint, quod ad suorum respective disciplinam servandam necessarii forent, eaque propter quamvis numero plures, quam octo in suis respective domibus, ac conventibus clerici regulares, ac fratres praedicti degant, tamen ob peculiares causas uberes fructus, qui secus sperari possent, proferre non valeant, hinc dictus Carolus Emmanuel rex, non solum domus canonicales ordinis, et congregationis Lateranensis, sed etiam domus dictorum clericorum regularium, ac conventus ordinis praedicti per Nos supprimi, atque extingui, illorumque alumnos ad statum presbyteri saecularis, seu laici, transferri summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsum Carolum Emmanuelem regem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, ac canonicorum, et clericorum regularium, ac fratrum praedictorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi Nobis humiliter porrectis inclinati, fraternitati tuae, de cujus prudentia, zelo, fide, ac summa in rebus gerendis dexteritate confidimus, per praesentes committimus, ac mandamus, ut tum octo domus canonicales, seu monasteria canonicorum regularium congregationis Lateranensis ordinis sancti Augustini, tum tres domus clericorum regularium congregationis ministrantium infirmis, cum demum duos conventus fratrum ordinis sanctissimae Trinitatis redemptionis captivorum intra ditionem eidem Carolo Emmanueli subjectam respective existentia auctoritate Nostra apostolica perpetuo supprimas, et extinguas, ac perpetuo suppressa, et extincta esse, et fore, statuas, atque decernas. Bona vero, jura, et actiones ad easdem domus, monasteria, ac conventus respective pertinentia in arbitrium ac dispositionem dicti Caroli Emmanuelis regis justa memoratarum Nostrarum literarum tenorem permittas: ecclesias vero in usum, ac dispositionem episcoporum, intra cujus dioecesim, domus, monasteria, ac conventus hujusmodi sita sunt, concedas.

Providetur fratribus ut honeste extraclaustrum vitam agere valeant.

§. 3. Omnibus vero canonicis, ac clericis regularibus, nec non fratribus praedictis tum sacerdotibus, tum conversis, seu laicis in dictis domibus, monasteriis, ac conventibus, nunc commorantibus, assignata eis, et cuilibet eorum congrua pensione arbitrio tuo praefigenda, dummodo tamen pro sacerdotibus taxationem synodalem superet, ex fructibus, redditibus, ac proventibus domorum, seu monasteriorum, ac conventuum praedictorum persolvenda, facultatem in saeculo extra eorumdem suorum ordinum, seu congregationum claustra in habitu presbyteri saecularis, si fuerint sacerdotes, vel in habitu saeculari, si laici, seu conversi, retento tamen interius aliquo sui habitus regularis signo, ac servatis quoad substantialia, et quantum in eo statu commode fieri potest, regularibus per eos in suis respective ordinibus, ac congregationibus emissis votis sub ordinarii gratiam, et communionem Sedis apostolicae habentis, in cujus respective dioecesi illos pro tempore morari contigerit, plenaria jurisdictione, et obedientia perpetuo vivendi, et permanendi, nec non in suis sacris ordinibus, et in altaris ministerio, dummodo nullum eis obstet canonicum impedimentum cum debita ordinariorum licentia ministrandi auctoritate praedicta tribuas, atque impertiaris. Nos enim tibi omnem, et quamcumque ad praemissa omnia faciendi, exequendi, et exequi mandandi necessariam, et opportunam facultatem auctoritate, et tenore praefatis concedimus, et indulgemus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque judices ordinarios et

delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac ordinum, et congregationum præfatorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die nona februarii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MXCV.

Dat. die 24 februarii 1797 anno XXIII.

Publicatio tractatus pacis initi cum republica Gallicana, et servandi in ditione Pontificia.

NOTIFICAZIONE

Preceptum de servandis, et exequendis conventionibus initis

§. 1. Il tenore del trattato di pace definitiva stabilito, e concluso fra Sua Santità, e la republica Francese, come fu prevenuto il publico con notificazione di jeri, è quello, quale si legge riportato in tutta la sua estensione appresso della presente notificazione. Non dubita pertanto la Santità Sua, che li suoi amatissimi sudditi e concorreranno senza ritardo a soddisfare quelle contribuzioni, che dovranno indispensabilmente imporsi per adempire le condizioni del trattato suddetto, ed osserveranno religiosamente il dovere, che corre loro di risguardare, considerare, e trattare, come fu accennato appunto nell' enunciata notificazione, li rappresentanti, sudditi, e nazionali francesi, qual' individui di una potanza in pace, onde la podestà publica non sia costretta ad esercitare il rigore delle leggi non meno generali, che particolari emanate contro quelli che ardissero in qualsivoglia maniera insultarli, o offenderli.

Data dalle stanze del palazzo apostolico Vaticano, questo di 24. febbrajo 1797.

I. card. Busca

TRAITÉ DE PAIX

entre le Pape

et la Republique Française

Son eminence le cardinal Mattei.

Mr. Caleppi.
Mr. le duc Braschi.
Mr. le marquis Massimi.

Plenipotentiaires de Sa Sainteté.
Le général en chef Bonaparte commandant l'armée d'Italie.
Le C. Cacault agent de la Republique Française en Italie, plenipotentiaires chargés des pouvoirs du directoire executif, sont convenus des articles suivans.

ARTICLE I.

Il y aura paix, amitié, et bonne intelligence entre le pape Pie VI. et la republique Française.

ARTICLE II.

Le pape revoque toute adhésion, consentement, et accession patente, ou secrête par lui donnée a la coalition armés contre la republique Française, a tout traité d'alliance offensive, ou deffensive avec quelque puissance, ou etat que ce soit. Il s'engage a ne fournir, tant pour la guerre actuelle, que pour les guerres avenir a aucune des puissances armées contre la republique Française aucun secours en hommes, vaisseaux, armes, munitions de guerre, vivres, et argent a quelque titre, et sous quelque denomination, que ce puisse être.

ARTICLE III.

Sa Sainteté licenciera dans cinq jours après la ratification du présent traité les troupes de nouvelle formation, ne gardant que ses regimens existens avant le traité d'armistice signé a Bologne.

ARTICLE IV.

Les vaisseaux de guerre, ou corsaires des puissances armées contre la republique, ne pourront entrer, et encore moins séjourner, pendant la présente guerre dans le ports, et rades de l'etat Ecclesiastique.

TRATTATO DI PACE

tra il Papa

e la Republica Francese

§. 2. Sua emmza il card. Mattei. Tenor conventionum initarum.

Monsig. Caleppi.
Il sig. duca Braschi.
Il sig. march. Massimi.

Plenipotenziarj di Sua Santità.
Il generale in capite Bonaparte comendante dell' armata d'Italia.
Il cittadino Cacault agente della Republica Francese in Italia, plenipotenziarj incaricati de' poteri del direttorio esecutivo sono convenuti negli articoli seguenti.

ARTICOLO I.

§. 3. Vi sarà pace, amicizia, e buona intelligenza tra il papa Pio VI., e la Republica Francese. De pace servanda.

ARTICOLO II.

§. 4. Il papa revoca ogni adesione, consenso e accessione palese, o segreta da lui data alla coalizione armata contro la Republica Francese, ad ogni trattato d'alleanza offensiva e difensiva con qualsivoglia potenza o stato. Egli si obbliga a non somministrare tanto per la guerra attuale, che per le guerre avvenire ad alcuna delle potenze armate contro la Republica Francese verun soccorso in truppe, vascelli, armi, munizioni da guerra, viveri, e denari per qualunque titolo, e sotto qualunque denominazione che possa essere. De recessu pontificis a foedere inito cum aliis principibus in damnum reipublicae.

ARTICOLO III.

§. 5. Sua Santità licenzierà dentro cinque giorni dopo la ratifica del presente trattato le truppe di nuova erezione, non ritenendo che que' reggimenti, i quali esistevano prima del trattato d'armistizio firmato a Bologna. De dimissione copiarum novissime collectarum.

ARTICOLO IV.

§. 6. I vascelli de guerra o corsarj delle potenze armate contro la repubblica non potranno entrare, e ancor meno dimorare, durante la presente guerra, nei porti, e rade dello stato ecclesiastico. De vetito ingressu navium in portus pontificiae ditionis.

Article V.

La Republiqoe Française continuera a jouir, comme avant la guerre de tous les droits, et prèrogatives, que la France avoit a Rome; et sera en tout traitée comme les puissances les plus considerées, specialement a l'ègard de son ambassadeur, ou ministre, et des consuls, et vice-consuls.

Articolo V.

§. 7. La Repubblica Francese continuerà a godere come prima della guerra di tutti i diritti, e prerogative che la Francia aveva in Roma, o sarà trettata in tutto come le potenze le più considerate, specialmente riguardo al suo ambasciadore o ministro, e ai consoli, e vice-consoli.

De privilegiis, et praerogativis a Gallis Romae fruendis.

Article VI.

Le pape renonce purement, et simplemento a tous les droits, qu' il pourroit prétendre, sur les villes et territoires d'Arignon, le comtat Venaissin, et ses depandances, et transporte, cede, et abandonne les dits droits a la Republique Françeise.

Articolo VI.

§. 8. Il papa rinunzia puramente, e semplicemente a tutti i dritti, che potrebbe pretandere sopra le città, e territorj di Avignono, contado Venaissino, e sue dipendenze, e trasferisce, cede, e abbandona i dritti suddetti alla Repubblica Francese.

Renunciatio civitatis Avenionensis, et comitatus Venaissin.

Article VII.

Le pape renonce également a perpetuité, cede, et transporte a la republique Française tous ses droits sur les territoires, connus sous le nom de legetions de Bologne, de Ferrare, et de la Romagne; il ne sera portée aucunne atteinte a la religion catholique dans les ausdites legations.

Articolo VII.

§. 9. Il papa rinunzia similmente per sempre, cede, e trasferisce alla repubblica francese tutti i suoi dritti sopra i territorj conosciuti sotto il nome di legazioni di Bologna, di Ferrara, e della Romagna. Non sarà fatta alcuna innovazione alla religione cattolica nelle suddette legazioni.

Similis territorii positi in legationibus Bononiae, Ferrariae, et Romandiola

Article VIII.

La ville, cittadelle, et les villages formant le territoire de la ville d'Ancone resteront a la Republique Française jusqu'à la paix continentale.

Articolo VIII.

§. 10. La città, cittadella, e i villaggi che formano il territorio della città di Ancona, resteranno alla repubblica francese fino alla pace continentale.

Occupatio civitatis et arcis Anconae conceditur usque ad pacem generalem.

Article IX.

Le pepe s'oblige pour lui, et ceux, qui lui succederont a ne transporter a personne les titres des seigneuries attachés au territoire par lui cedé a la Republique Française.

Articolo IX.

§. 11. Il papa s'obbliga per se, e i suoi successori a non trasferire ad alcuno i titoli delle signorie annessi al territorio da lui ceduto alla Repubblica Francese.

De conservatione titulorum pro dominationibus cessis.

Article X.

Sa Sainteté s'engage a faire payer, et delivrer a Foligno au tresorier de l'armée Française avant le 15 du mois de ventose courrant (le 5. mars 1797. (v. s.) la somme de quinze millions de livres tournois de France, dont dix millions en numeraire, et cinq millions en diamans, et autres effets precieux, sur celle d'environs seize millions, qui restent dûs suivant l'article 9. de l'armistice signé a Bologne le 5. messidor an quatrieme, et ratifié par Sa Sainteté le 27. juin.

Articolo X.

§. 12. Sua Santità si obblige di far pagare, e consegnare in Foligno al tesoriero dell' armata francese prima de' 15. del mese di ventoso corrente (li 5. marzo prossimo) la somma di quindici milioni di lire tornesi di Francia, de' quali dieci milioni in contanti, e cinque milioni in diamanti, e altri effetti preziosi per conto della somma di circa sedici milioni che restano di debito secondo l'articolo 9. dell'armistizio firmato a Bologna li 5. messidoro, an. 4., e ratificato da Sua Santità li 27. giugno.

Solutiones a pontifice faciendae

Article XI.

Pour acquitter definitivement ce qui restera a payer pour l'entiere execution de l'armistice signé a Bologne, Sa Sainteté fera fournir a l'armée huit cent chevaux de cavalerie enharnachés, huit cent chevaux de traits, des boeufs, et des bufles, et autres objets produits du territoire de' l' Eglise.

Articolo XI.

§. 13. Per soddisfare definitivamente ciò che resterà a pagarsi per l'intera esecuzione dell' armistizio segnato a Bologna, Sua Santità farà somministrare all' armata ottocento cavalli di cavalleria bardati, ottocento cavalli da tiro, bovi, bufali, ed altri oggetti prodotti del territorio della Chiesa.

De equis, bovibus, et bubalis ab eodem pontifice subministrandis.

Article XII.

Independamment de la somme énoncée dans les deux articles precedens, le papa payera a la Republique Française en numeraire, diamans, et antre valeur, la somme da 15. millions des livres tournois da France, dont dix milions dans le courant du mois de mars; les cinq millions dans le courant du mois d' avril prochain.

Articolo XII.

§. 14. Indipendentemente della somma enunciata ne' due articoli precedenti, il papa pagherà alla repubblica francese in contanti, diamanti, e altro valore la somma di quindici milioni di lire tornesi di Francia, de' quali dieci milioni dentro il mese di marzo, e cinque milioni nel mese di aprile prossimo.

Aliæ solutiones a pontifice faciendæ.

Article XIII.

L' article 8. du traité d' armistrice, signé a Bologne, concernant les manuscripts, et objets d'art, aura son execution entiere a la plus prompte possible.

Articolo XIII.

§. 15. L'artico 8. del trattato d'armistizio segnato a Bologna, risguardante i manoscritti, e gli oggetti d' arte, avrà la sua intera esecuzione al più presto possibile.

Executio conventionis stipulatae Bononiae decerni tur.

Article XIV.

L' armée Francaise évacuera l' Umbria, Perugia, Camerino, aussitôt que l' article 10. du présent traité sera executé, et accompli.

Articolo XIV.

§. 16. L' armata francese evacuerà l'Umbria, Perugia, Camerino subito che l' articolo 10. del presente trattato avrà avuto esecuzione e adempimento.

De evacuatione copiarum Gallicarum a terris sanctae Sedis.

Article XV.

L' armèe Francaise évacuera la province de Macerata, a la reserve d' Ancone, de Fano, et de leur territoire, aussitôt que les cinq premiers milions de la samme mentionnée a l'article 12. du present traité auront été payés et delivrés.

Articolo XV.

§. 17. L' armata francese evacuerà la provincia di Macerata, a la riserva di Ancona, di Fano, e del lor territorio, tostochè i cinque primi milioni della somma mentovata all' articolo 12. di questo trattato saranno stati pagati, e consegnati.

Similis ut supra.

Article XVI.

L' armée Francaise évacuera la territoire de la ville de Fano, et le duché d' Urbin, aussitôt que les cinq seconds milions de la somme mentionnée a l' article 12. du present traité auront été payés, et delivrés, et que les articles 3. 19. 11. et 13. du present traité auront été executés. Les cinq derniers milions faisant partie de la somme stipulée par l' article 12., seront payés au plus tard dans le courant d'avril prochain.

Articolo XVI.

§. 18. L'armata francese evacuerà il territorio della città di Fano, e il ducato di Urbino, subito che i cinque secondi milioni della somma accennata all'articolo 12. del presente trattato saranno stati pagati e consegnati, e quando gli articoli 3. 10. 11. e 13. del presente trattato saranno stati eseguiti. Li cinque ultimi milioni facendo parte della somma stipulata all'articolo 12. saranno pagati al più tardi dentro l'aprile prossimo.

Similis ut supra.

Article XVII.

La Republique Française cede au pape tous ses droits sur les differentes fondations religieuses Francaises dans la ville de Rome, et a Loreto, et le pape cede en toute proprieté a la republique tous les biens allodiaux appartenants au saint Siege dans les trois provinces de Bologue, de Ferrare, et de la Romagne, et notamment la terre de la Mesola, et ses dependances. Le pape se reserve, cependant en cas de vente le tiers des sommes, qui en parviendront, lesquelles devront être remises a ses foodés de pouvoir.

Article XVIII.

Sa Sainteté fera desavouer par son ministre a Paris l'essassinat commis sur la personne du secrétaire de legation Basseville. Il sera payé dans le couraot de l'année par Sa Sainteté, et par elle mis a la disposition du gouvernement Français la somme de trois cent mille livres pour être reparties entre ceux, qui ont souffert de cet attentat.

Article XIX.

Sa Saintetè fera mentre en liberté les personnes, qui peuvent se trouver detenues a cause de leurs opinions politiques.

Article XX.

Le général en chef rendra la liberté de se retirer chez eux a tous les prisonniérs de guerre des troupes de Sa Sainteté, aussitôt aprés avoir recû la ratification du prèsent traité.

Article XXI.

En attendant qu'il soit conclu un traité de commerce entre le pape, et la Republique Française, le commerce de la republique sera retabli, et maintenu dans les estats de Sa Saintetè sur le pied de la nation la plus favorisée.

Article XXII.

Conformement a l'article sixieme du traité conclu a l'Haye le 27. floreal de l'an 3., la paix conclue par le présent traité entre le pape, et la Republique Française est declarée commune a le republique Batave.

Articolo XVII.

§. 19. La Republica Francese cede al papa tutti i suoi diritti sopra le diverse foodazioni pie francesi nella città di Rome e a Loreto; e il pape cede in tutta proprietà alle republica tutti i beni allodiali appartenenti alla senta Sede nelle tre provincie di Bologne, di Ferrara, e della Romagna e segnatamente la terra della Mesola, e sue dipendenze. Il pape si riserva però in caso di vendita il terzo delle somme che ne proverranno, le quali dovranno essere rimesse agli autorizzeti a riceverle. Cessiones hinc inde factae, et reservationes conventae.

Articolo XVIII.

§. 20. Sua Santità farà disapprovare per mezzo d'un sno ministro a Parigi l'assassinio commesso sulla persona del segretario di legazione Basseville. Verrà pagata dentro un'anno da Sua Santità, e messa a disposizione del governo fraocese la somme di trecento mila lire da ripartirsi tra quelli, che hanno sofferto per questo attentato. Damnatio caedis Bassvillianae, et indemnitates pro ea concessae

Articolo XIX.

§. 21. Sua Santità farà mettere in libertà le persone che possono trovarsi detenute a motivo delle loro opinioni politiche. De liberatione carceratorum.

Articolo XX.

§. 22. Il generale in capite darà la libertà di ritirarsi elle case loro a tutti i prigionieri di guerra delle truppe pontificie, subito che avrà ricevuta la ratifica del presente trattato. De liberatione captivorum.

Articolo XXI.

§. 23. Fino a tanto che venga conchiuso un trattato di commercio tra il papa e la republica francese, il commercio delle republica sarà ristabilito, e mantenuto negli stati di Sua Santità sul piede della nazione la più favorite. De commercio in ditione ecclesiastica servando.

Articolo XXII.

§. 24. In conformità dell'articolo 6. del trattato conchiuso all'Aja li 27. floreale dell'anno 3., la pace conchiusa col presente trettato tra il papa e la republica fraocese è dichiareta comune alle republiea Olandese. Declaratio foederis Hollandiae.

ARTICLE XXIII.

La poste de France sera retablie a Rome de la même maniera qu' elle existoit anparavant.

ARTICLE XXIV.

L' ecole des arts insiitnée a Rome pour tous les François, y sera retablie, et continuera d'être dirigée comme avant la guerre. Le palais appartenant a la republique, ou cette ecole étoit placée, sera rendu sans degradations.

ARTICLE XXV.

Tous les articles, clauses et conditions du présent traité, sans exception, sont obligatoires a perpetuité, tant pour Sa Sainteté la pape Pie VI., que pour ses successeurs.

ARTICLE XXVI.

Le prèsent traité sera ratificé dans le plus court delai possible.

Fait, et signe au quartier général de Tolentino par les susdits plenipotentiaires la prèmier ventose an cinquieme de la republique une et indivisible, 19. fevrier 1797. (v. s.)

A. card. Mattei.
L. Caleppi.
L. duca Braschi Onesti.
Camillo marchese Massimo.

Bonaparte. Cacault.

ARTICOLO XXIII.

§. 25. La posta di Francia sarà ristabilita a Roma nella stessa maniera, che esisteva in addietro. De reintegratione cursus veredorum.

ARTICOLO XXIV.

§. 26. La scuola delle arti istitnita a Roma per tutti i francesi vi sarà ristabilita, e continuerà ad essere diretta come prima della guerra. Il palazzo spettante alla republica, dove questa scuola trovavasi collocata, sarà reso nello stato in cui era. De reintegratione academiæ artium liberalium.

ARTICOLO XXV.

§. 27. Tutti gli articoli, clausole e condizioni del presente trattato, senza eccezzione, sono obligatorie perpatuamente tanto per Sua Santità il papa Pio VI. quanto per i suoi successori. De obligatione pro successoribus pontificibus.

ARTICOLO XXVI.

§. 28. Il presenta trattato sarà ratificato colla possibile maggior sollecitudine. De ratihabitione praebenda

§. 29. Fatto, e segnato nel quartier generale di Tolentino dai suddetti plenipotenziari il primo ventoso, anno quinto della republica una e indivisibile (19. Febraro 1797. v. s.). Sanctio tractatus.

A. card. Mattei.
L. Caleppi.
L. duca Braschi Onesti.
Camillo marchese Massimo.

Bonaparte. Cacault.

Dat. die 3 martii 1797 anno XXIII.

MXCVI.

Concessio tituli archiepiscopalis pro ecclesia Melitensi prævia unione ecclesiæ Rhodiensis, cum usu pallii, et crucis favore episcopi.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium

§. 1. Memores Nos quantum decoris, et ornamenti cathedralibus ecclesiis semper pervenerit, quoties a Romanis pontificibus prædecessoribus Nostris, tum ob illarum antiquitatem, tum ob alias prærogativas, quibus fulgere dignoscebantur, titulis, ac singularibus donis cohonestatæ fuerunt, precibus a venerabili fratre Vincentio episcopo Melitensi Nobis nuper porrectis congruum impertiri suffragium arbitrati sumus.

Descriptio, laudes, et dignitates Ecclesiæ episcopalis Melitensis.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dictus Vincentius episcopus, quod cum ab ipsis quasi Catholicæ Ecclesiæ incunabulis insula Melitensis Christi fidem amplexa sit ex antiquissimis pariter temporibus de episcopis Melitensibus ecclesiastica historia commemorat. Nam quiquid sit de illorum non infimæ notæ scriptorum opinione, quibus placet publicum, qui naufragum Paulum apostolum hospitio excepit, ut in actis apostolicis 28. 7. fuisse ab eo in episcopum Melitensem consecratum, illud tamen certum, exploratumque est, jam inde a labente saltem quinto, vel ineunte sexto Ecclesiæ sæculo, cum saraceni insulam Melitensem circa annum quingentesimum septuagesimum secundum expugnarunt, Melitensi ecclesiæ proprios præfuisse episcopos: hoc enim cumulatissime evincunt et acta synodi sextæ Romanæ anno quingentesimo primo sub Symmacho papa prædecessore Nostro habitæ, et epistolæ sancti Gregorii magni prædecessoris itidem Nostri ad Lucillum episcopum Melitensem, ad Joannem episcopum Syracusanum, et ad Gregorium Romanum Siciliæ defensorem. Hoc denique actiones octava, et decima concilii oecumenici Constantinopolitani IV. firmissime probant. Et quamvis durante saracenorum tyrannide nulli fuerint antistites Melitenses, vix tamen ea in libertatem ab infidelium jugo circa annum millesimum octuagesimum quintum vindicata, ex eo tempore incipit nunquam postea intermissa, et ad Nos usque perducta antistitum Militensium series, inter quos plures, ac etiam aliqui Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, pietatis, religionis, ac doctrinæ opinione viguerunt.

Ratio novæ concessionis

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, super hæc, quæ antiquitatem ecclesiæ Militensis luculenter comprobant, et ex quibus summa occedit dignitas, unus antistes Militensis toti insulæ, suisque adjacentibus centum hominum mille plus minus referta episcopali auctoritate præsit, ac præter capitulum ecclesiæ cathedralis Paulo apostolo dicatæ, aliæ etiam quinque numerentur collegiatæ ecclesiæ; cumque insuer postquam inclytus militaris ordo hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani subacto Rhodo anno millesimo quingentesimo vicesimo secundo Solimano, in insula Melitensi sibi a Carolo V. Romano imperatore anno millesimo quingentesimo trigesimo donata consedit, ex ea die antistites Melitenses semper ex fratribus cappellanis conventualibus magnæ crucis dicti hospitalis fuerint assumpti, vel inter eos certo certius recensiti, ambigi hinc nequeat, quin cathedralis Melitensis inter præcipuas episcopales ecclesias sit habenda, memoratus Vincentius episcopus, quo suæ cathedralis ecclesiæ splendor, atque subiectorum populorum in se, ac in successores suos devotio, et observantia in dies augeatur, eidem cathedrali ecclesiæ Melitensi, ejusque antistiti pro tempore existenti titulum archiepiscopi ecclesiæ archiepiscopalis Rhodiensis in partibus infidelium sitæ, nunc certo modo vacantis in perpetuum uniri, et incorporari, atque ei usum pallii, et crucis impertiri summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis incipiens ab unione ecclesiæ archiepiscopalis Rhodiensis.

§. 4. Nos igitur hæc omnia serio perpendentes, et archiepiscopalis ecclesiæ Rhodiensis, quæ etiam interdum Colossensis ob famosum solis colossum in ea insula Asiæ minoris in mari Carpatho erectum dicta fuit, quod fratres hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani per duo, et ultra sæcula inibi commorati, et dominati sunt, ibique maximum iste militaris ordo incrementum suscepit, unde priusquam Melitam migrasset, cognomen jam duxerat, memoriam retinere cupientes, ac eumdem Vincentium specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, eumque quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel

ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati archiepiscopalem ecclesiam Rhodiensem eidem cathedrali ecclesiæ Melitensi auctoritate apostolica tenore præsentium unimus, et incorporamus, et perpetuis futuris temporibus unitam, et incorporatam esse, et fore declaramus, statuimus, decernimus, et ordinamus; ita ut non modo idem Vincentius Melitæ episcopus, sed quicumque pro tempore in episcopali Melitensi cathedra ipsi legitime successerit, una simul nuncupetur, inscribatur, et sit archiepiscopus Rhodiensis, et episcopus Melitensis cum omnibus, et singulis juribus ratione tam episcopalis ecclesiæ Melitensis, quam archiepiscopalis ecclesiæ Rhodiensis ad ipsum respective spectantibus. Nec propterea eumdem archiepiscopum et episcopum ad archiepiscopalem ecclesiam prædictam Rhodii, donec ab infidelibus detinebitur, accedere, et apud eam personaliter residere minime teneri.

Subjectio ecclesiarum unitarum.

§. 5. Præterea volumus, et mandamus, ut idem episcopus Melitensis, et archiepiscopus Rhodiensis deinceps, ut antea, archiepiscopo Panormitano, cui jamdiu a fel. rec. Hadriano pp. II. praedecessore Nostro per suas apostolicas literas sub plumbo Beneventi sexto idus julii MDLIV. datas veluti suo metropolitano fuit suppositus, semper intelligatur subjectus, et sit, ac nihil ex unione atque incorporatione tituli archiepiscopalis ecclesiae Rhodiensis cathedrali Melitensi, ut praefertur, facta quoad jure metropolitica, quibus archiepiscopus Panormitanus nunc utitur, innovatum esse censeatur.

Concessio tituli archiepiscopalis.

§. 6. Denique statuimus, ac declaramus eumdem modernum episcopum Melitensem tenore praesentium absque ulla alia declaratione, sive apostolicarum literarum expeditione reipsa archiepiscopum Rhodiensem esse, ac fore, et nuncupari posse, ac debere; ipsius vero pro tempore Melitensis ecclesiae praedictae praeficiendis antistitibus toties quoties perfici contigerit, per easdem apostolicas sub plumbo pro Melitensi ecclesia expediendas literas, titulum archiepiscopi Rhodiensis conferri debere; facta semper unionis, et incorporationis hujusmodi mentione, quem sene titulum archiepiscopi Rhodiensis ita unitum, et incorporatum esse ac fore volumus, et praecipimus episcopo Melitensi pro tempore existenti, ut quicumque Melitensis episcopus, si ipsum ab ecclesia episcopali Melitensi ad aliam episcopalem ecclesiam transferri evenerit, relicto archiepiscopi Rhodiensis titulo, alium alterius archiepiscopalis ecclesiæ titulum ab apostolica Sede impetrare, et obtinere debeat.

Concessio usus pallii, et crucis.

§. 7. Quo porro ejusdem archiepiscopalis, et episcopalis ecclesiae Melitensis decori magis, magisque intendamus ipsi Vincentio, et pro tempore ei in cathedrali ecclesia Melitensi succedenti usum pallii in solemnitatibus per sacros canones praescriptis celebrandis, et crucis ante se præferendae per Melitensem civitatem, et dioecesim dumtaxat, et non alibi omnino, sive in alienis dioecesibus, sive in quibuscumque aliis locis archiepiscopo, et episcopo præfato non subiectis, nec etiam de ordinarii loci licentia, nec pariter in civitate, et diœcesi Melitensi praesentibus, vel quolibet dilecto filio Nostro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinali, vel quolibet Nostro, et ejusdem Sedis legato, aut nuncio, aut venerabili fratre archiepiscopo Panormitano sub gratiae, et concessionis hujusmodi nullitate, aliisque ad Nostrum, et Sedis prædictae arbitrium infligendis poenis, et dummodo quoad pallium tam dictus Vincentius archiepiscopus episcopus, quam novi archiepiscopi episcopi Melitenses, quoties ipsum Vincentium, et archiepiscopum, et episcopum hujusmodi pro tempore existentem viam universae carnis ingredi contigerit, illud ab eadem apostolica Sede servatis de jure, vel consuetudine servandis postulaverit, et de corpore sancti Petri apostolorum principis sumptum a Romano pro tempore existenti pontifice juxta praescriptas sanctiones acceperit, et omnia quae cum archiepiscopis pallia traduntur, servari solita sint omnino serventur, auctoritate praedicta tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Omne juris remedium aufertur quod facere posset ad retardandam harum literarum executionem.

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas, et in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque cujusvis status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiae, vel dignitatis, seu alias specifica, et individua mentione, et expressione digni, in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, intimati, aut auditi fuerint, tam et si suorum indultorum, vel privilegiorum vigore con-

sentire, seu vocari, citari, intimari, et audiri semel vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quacumque juridica, privilegiata, et rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensus, alioque quolibet etiam maximo, substantiali, essentiali, formali, aut incognito defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, rescindi, in contrarium revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, seu etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullatenus posse: sed easdem praesentes literas, et in eis contenta quaecumque semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore; suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac eidem Vincentio archiepiscopo, et episcopo, et suis pro tempore successoribus in omnibus, et per omnia plenissime suffragari.

Clausula sublata, et decretum irritans

§. 9. Sicque et non aliter in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, et Sedis apostolicæ nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 10 Non obstantibus præmissis, et quatenus opus sit quacumque Nostra, et cancellariae apostolicae regula in contrarium praemissorum quomodolibet edita, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus, vel specialibus constitutionibus nec non ecclesiarum prædictarum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die tertia martii MDCCXCVII, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MXCVII.

Dat. die 14 martii 1797 anno XXIII.

Instante magistratu civitatis Valentinæ extenditur indultum absendi a choro metropolitanæ Valentinæ, aliisque beneficiis residentiam personalem requirentibus ad omnes cathedraticos universitatis Valentinæ, aliosque officiales nuper erectos.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Memorantur providentiae captae ab aliis pontificibus in rem Ecclesiae Valentinae.

§. 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum magistratus, seu senatorum civitatis Valentinæ rectorum Nobis expositum fuit, quod postquam alias felicis recordationis Alexander pp. VI. prædecessor Noster dictæ civitatis Valentinæ studium in publicam, ac generalem universitatem erexit, atque instituit, rec. mem. Sixtus pp. V. prædecessor itidem Noster angustiis, ac necessitatibus, quibus eadem universitas studii generalis ob proventuum tenuitatem tunc premabatur, adductus, ex fructibus, redditibus, ac proventibus tunc suppressæ præposituræ metropolitanæ ecclesiæ Valentinæ decem octo alias præposituras in eadem ecclesia Valentina cum onere præpositis hujusmodi cathedraticis nuncupatis apud dictam ecclesiam Valentinam residendi, nec non illius choro, missarum solemnibus, aliisque divinis officiis interessendi, instituit, quas perpetuo tunc expressis publicis dictæ universitatis cathedris, et ipsis præpositis, ac rectori ejusdem universitatis pro tempore existentibus univit, atque ut ipsi omnibus illis horis, et temporibus, quibus suis officiis, et functionibus vacarent, aut scholarium disputationibus, examinibus, promotionibus, aliisque actibus publicis suæ cujusque facultatis, et professionis adsisterent, et interessent, ad residendum in dicta ecclesia Valentina, et illius choro, ac interessendum divinis officiis minime tenerentur, et nihilominus distributiones quotidianas perciperent, et lucrarentur, perinde ac si statutis horis, et temporibus hujusmodi in dicta ecclesia Valentina, et illius choro residerent, et divinis officiis interessent, perpetuo concessit, et cum præter dictos lectorem,

et præpositos cathedraticos in eadem quoque universitate lectores, sive cathedratici sacræ theologiæ, sacrorum canonum, institutionum civilium, et imperialium, philosophiæ, mathematicæ, et linguæ Hebraicæ essent, felicis recordationis Benedictus pp. XIV. prædecessor pariter Noster, precibus dicti magistratus, seu senatorum tunc existentium sibi hisce desuper humiliter porrectis inclinatus, justissimisque de causis indultum a memorato Sixto prædecessore, ut præfertur, rectori, et præpositis cathedraticis concessum, ad alios omnes lectores, seu cathedraticos dictæ universitatis Valentinæ, atque etiam quoad alias ecclesias præter metropolitanam ecclesiam Valentinam, in quibus lectores seu cathedratici prædicti beneficia simplicia personalem tamen residentiam requirentia extendit, et ampliavit, prout in ejusdem Benedicti prædecessoris in simili forma Brevis die decima martii millesimo septingentesimo quinquagesimo sexto expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus uberius dicitur contineri.

Dubia suborta super intelligentia concessionum

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat ab anno usque millesimo septingentesimo octuagesimo septimo, sic disponente claræ memoriæ Carolo III, dum vixit, Hispaniarum rege catholico in eamdem Valentinam universitatem nova studiorum methodus, ac forma fuerit inducta, eaque propter numerus lectorum vel perpetuorum, vel ad tempus auctus sit, novique fuesint deputati bibliothecarii, qui insigni recens collectæ bibliothecæ præessent, quorum aliqui beneficia simplicia in cathedralibus, ac collegiatis, et aliis ecclesiis parochialibus possideat, a nonnullis vero in dubium vocetur, num hos quoque Benedictinum indultum prædictum complectatur, Nobis propterea dicti exponentes ad sedandam, tollendamque omnem controversiam, ac difficultatem humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor novæ declarationis, seu concessionis.

§. 3. Nos igitur, quibus ex sacri ministerii humilitati Nostræ ex alto commissi officio ea omnia curare incumbit, quæ ad majorem catholicæ fidei, divinique cultus propagationem, et incrementum spectare dignoscuntur, cum ex scientiarum, ac bonarum, et liberalium artium studiis innumera propemodum commoda religioni, ac reipublicæ dimanent, ipsorum exponentium votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulas personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati memoratum indultum a dicto Benedicto prædecessore omnibus, et singulis lectoribus dictæ universitatis pro tempore existentibus non residendi in dicta ecclesia Valentina, et illius choro, nec interessendi divinis officiis, ac ab eorum ecclesiis, in quibus beneficia simplicia personalem residentiam requirentia pro illis diebus, et horis, ac temporibus, in quibus suis officiis, et functionibus actu ipso vacarent, aut scholarium disputationibus, examinibus, promotionibus, et aliis actibus publicis suæ cujusque facultatis, et professionis personaliter adsisterent, et interessent, et nihilominus distributiones quotidianas percipiendi, ut præfertur, concessum ad quoscumque alios, quos memorata nova methodus, seu forma complectitur, ad pro-rectorem scilicet, cathedraticos perpetuos, vel ad tempus sacræ theologiæ, canonum, juris civilis, artis medicæ, philosophiæ, mathesis, astronomiæ, physicæ experimentalis, ethicæ, historiæ, linguarum quarumcumque, illorumque substitutos, graduatos, qui in dictis facultatibus, ac artibus pro scholarium utilitate, ac profectu academias habent, ad bibliothecarios, atque ad alios quoscumque nunc, vel pro tempore, ad alias forsan noviter erigendas cathedras, aut officia deputandos, quibus quomodolibet statis horis universitati prædictæ interesse incumbat, auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuo extendimus, et ampliamus, nec non eisdemque supra memoratis modernis, et quomodolibet pro tempore existentibus lectoribus, sive cathedraticis, cæterisque personis prædictis memoratæ universitatis studii generalis Valentini, ut ipsi durante eorum lectoratus, seu cathedratici, vel substituti, et graduati, aut alio quolibet officio prædicto pro illis diebus, et horis, in quibus scholæ, aut academiæ habentur, ipsique lectores, sive cathedratici, cæterique prædicti suis respective officiis, et functionibus actu ipso vacaverint, aut scholarium disputationibus, examinibus, promotionibus, aliisque actibus publicis suæ cujusque facultatis, et professionis personaliter in-

terfuerint, ab eorum respective ecclesiis, in quibus beneficia simplicia personalem tamen residentiam requirentia, quocumque nomine nuncupata, seu etiam non simplicia obtinebunt, licite abesse, ac interim omnia, et singula eorum respective beneficiorum fructus, redditus, et proventus, jura, obventiones, et emolumenta quæcumque, nec non distributiones etiam quotidianas ordinarias, et extraordinarias, quomodolibet nuncupatas, et in quibusvis rebus consistentes, ac undecumque provenientes, ac etiam solis præsentibus, et divinis officiis, singulisque diurnis, et nocturnis horis interessentibus dari, et præstari, ac per eos percipi, et haberi solita, et ad lectores, sive cathedraticos, cæterosque prædictos, si in dictis eorum respective ecclesiis personaliter residerent, ac officiis, et horis prædictis assidue interessent spectantes, et pertinentes percipere, exigere, et levare, ac in suos respective usus, et utilitatem convertere libere, et licite valeant, respective cum ea integritate, cum qua illos, illa, et illas percipere, exigere, et levare passent, si in eorum respective ecclesiis personaliter residerent, auctoritate, et tenore prædictis perpetuo itidem concedimus, et indulgemus.

Sanctio pœnalis.

§. 4. Mandantes propterea dilectis filiis capitulis, seu canonicis, aut beneficiatis ecclesiarum prædictarum, cæterisque, ad quos fructuum, et distributionum hujusmodi traditio nunc quomodolibet spectat, et spectabit in futurum in virtute sanctæ obedientiæ, ut statim, visis præsentibus, omnia, et singula fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, et emolumenta quæcumque, nec non distributiones etiam quotidianas hujusmodi omni mora, et dilatione postpositis, eisdem modernis, et pro tempore existentibus lectoribus sive cathedraticis, cæterisque personis prædictis, seu eorum legitimis procuratoribus, durante eorum lectoratus tempore juxta tenorem præsentium realiter, et cum effectu tradant, et consigneut, seu ab aliis tradi, et consignari curent, et faciant.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri et obtinere, ac dictis lectoribus, seu cathedraticis in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores judicari et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto filio causarum curiæ cameræ apostolicæ auditori generali, nec non venerabili fratri archiepiscopo Valentino, nec non dilecto itidem filio archidiacono ecclesiæ Valontinæ per præsentes committimus, et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, et in eis contenta quæcumque ubi, et quando opus fuerit, et quoties pro parte lectorum, seu cathedraticorum hujusmodi fuerint requisiti solemniter publicantes illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra illos præmissorum omnium, et singulorum commodo, et effectu pacifice frui, et gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, et rebelles per sententias, censuras, pœnas ecclesiasticas, aliqua opportuna juris, et facti remedia appellationo postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ac quarumcumque ecclesiarum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumqua tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, et manu alicujus notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ

adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima quarta martii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 21 martii 1797 anno XXIII.

MXCVIII.

Supplicante episcopo Plocensi facultas eidem episcopo confirmandi cessionem cujusdam prædii ab eodem episcopo xenodochio sanctissimæ Trinitatis factam conceditur.

Venerabili fratri episcopo Plocensi

Pius PP. VI.

Venerabilis frater
Salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum.

§. 1. Fraternitatis tuæ nomine nuper Nobis expositum fuit, quod alias anno nempe millesimo septingentesimo nonagesimo primo quoddam prædium advocatia trium Mansorum in villa Gromino nuncupata mansæ tuæ episcopali devolutum ab ista civitate Plocensi milliaria circiter quinquaginta dissitum de capituli tuæ cathedralis ecclesiæ consensu, ac reservato beneplacito apostolico domui, et xenodochio sanctissimæ Trinitatis, seu sororibus charitatis ejusdem civitatis Plocensis pro commodiori domus, seu xenodochii hujusmodi sustentatione fuit a te applicatum, et unitum, ac subinde quod interim dilecti filii monachi monasterii ordinis sancti Benedicti ab eadem civitate Plocensi, in cujus territorio plura bona possidebant ad oppidum civitatem nuncupatum Pultoviensem fuerit translatum, quo tum eædem sorores, tum prior dicti monasterii Pultoviensis facilius res suas administrarent, inter eos de permutanda advocatia prædicta cum bonis ad dictum monasterium spectantibus in territorio Plocensi sitis de tui, ac capituli prædicti consensu, reservato pariter beneplacito apostolico, confecta fuit stipulatio, quæ utrique contrahenti quammaxime utilis fuit: hinc eadem fraternitas tua, quo tum applicatio, seu unio dictæ advocatiæ domui, seu xenodochio prædicto a te, ut præfertur, facta, tum enunciata bonorum permutatio suum sortiantur effectum æque firmius subsistant, et serventur exactius a te apostolicæ Nostræ auctoritatis patrocinio, ac beneplacito per Nos communiri summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur te specialibus gratiis et favoribus prosequi volentes, illorumque singulas personas quorum interest, a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, de venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium concilii Tridentini interpretum consilio, supplicationibus hujusmodi inclinati, fraternitati tuæ per præsentes committimus, ac mandamus, ut veris existentibus narratis, enunciatam cessionem advocatiæ memoratæ domui, seu xenodochio auctoritate Nostra apostolica confirmes, ac valide, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper in ea quomodolibet intervenerint, suppleas, et sanes, cæteraque omnia super præmissis geras, statuas, atque decernas juxta petita, quæ pro tuo arbitrio, et conscientia magis in Domino expedire judicaveris salva tamen semper ejusdem congregationis auctoritate.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdam præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, illisque ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus felicis recordationis Pauli pp. II., aliisque de rebus Ecclesiæ non alienandis apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vice-

sima prima martii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MXCIX.

Dat. die 24 martii 1797 anno XXIII.

Facultas ministro provinciali provinciæ Catalauniæ ordinis Cappuccinorum vendendi duo prædiola, et erogandi pretium in reparationem fabricæ conventus, ejusque ampliationem.

Dilecto filio
Hermenegildo a Barchinone
fratri expresse professo, ac ministro provinciali provinciæ Catalauniæ ordinis minorum sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum.

Pius PP. VI.

Dilecte fili Noster salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecisti, quod duo agella, quorum alterum conventui Barchinonensi tui ordinis fratrum minorum sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum contiguum est, alterum suo viridario adhæret nunc eidem conventui prorsus inutilia sint, esset vero e contra quammaxime proficuum si hisce alienatis prædiolis, illorum pretium in laxandam, ampliandamque fabricam ejusdem conventus nimis fratribus ibi commorantibus incommodam, atque angustam, vel in reparandos alios conventus ejusdem ordinis ob nuperrimum bellum pene dirutos erogaretur, cum ex constitutionibus dicti ordinis auctoritate apostolica confirmatis eorumdem prædiorum dominium ad Sedem apostolicam spectat. Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur te, ac fratres dicti conventus specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, cum ad id etiam definitorii, et fratrum seniorum conventus prædicti accedat consensus, atque attenta dilecti filii ministri generalis ejusdem ordinis relatione, supplicationibus hujusmodi inclinati, tibi mediante persona syndici conventus prædicti eadem agella, quibusvis personis meliorem conditionem offerentes, et pro pretio justo, et rationabili auctoritate Nostra apostolica vendendi, et alienandi, seu vendi, et alienari, pretiumque inde redigendum in fabricam ejusdem conventus Barchinonensis, aut in alios conventus pene dirutos dicti ordinis reparandos, erogandi, seu erogari faciendi plenam, et amplam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, et impertimur. Non obstantibus felicis recordationis Pauli pp. II., et aliorum Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod pecunia ex venditione, seu alienatione hujusmodi proveniens unico contextu in rem supra expressam erogetur, vel saltem pretium prædictum apud montem Pietatis, vel personam fide, et facultatibus idoneam deponatur: ita tamen ut pretium sic depositum nisi ad effectum illud, aut in laxandam, ampliandamque pro commodiori fratrum habitatione conventus præfati fabricam, aut in memoratas dirutorum conventuum reparationes convertendum amoveri possit. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima quarta martii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat die 7 aprilis 1797 anno XXIII.

MC.

Declaratio literarum apostolicarum concessarum, sub die tertia junii 1796. pro duce Bavariæ.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam

Proemium.

§. 1. Quæ a Romanis pontificibus prædecessoribus Nostris sæpe sæpius constituta sunt de jure quæsito non tollendo, ea profecto satis aperte prohibent, ne indulta a Nobis cuicumque concessa trahantur in detrimentum alterius, cujus jura non fuerint antea Nobis probe cognita, ac rite perspecta, atque in Nostro indulto justis de causis sublata cum expressa derogatione.

Referuntur quæ locum habuerint in sequelam initæ conventionis.

§. 2. Sane cum pro parte dilectissimi in Christo filii Nostri Caroli Theodori ducis Bavariæ, et sacri Romani imperii principis electoris palatini, nec non dilectorum filiorum moderni præpositi præposituræ Berchstegadensis, nullius, provinciæ Salisburgensis, et decani, et canonicorum, et capituli ejusdem præposituralis ecclesiæ Berchstegadensis expositum Nobis fuerit, initam inter eos fuisse solemnem conventionem sub diebus xvi. et xxviii. aprilis MDCCXCV. per quam mensa præposituralis certam territorii partem cum fodinis salinariis sibi antea a ducibus Bavariæ assignatam eidem Carolo Theodoro duci retrocessit sub pactis, et conditionibus præposituræ proficuis, prætereaque expedita fuerit illius conventionis confirmatio apostolica, quæ stante necessitate, aut utilitate ecclesiæ nunquam denegari solet, idcirco Nos per Nostras literas in forma Brevis signatas sub die iii. junii MDCCXCVI. commisimus venerabili fratri Æmygdio archiepiscopo tum Rhodi, nunc vero Jeonii apud eumdem Bavariæ ducem electorem palatinum Nostro, et apostolicæ Sedis nuncio, ut constito sibi de veritate narratorum, ac de utilitate contractus, illum auctoritate Nostra apostolica confirmaret, et adprobaret. Subinde vero Æmygdius archiepiscopus cum narratorum veritatem, atque utilitatem contractus satis perspectam esse censuerit, contractum illum sub die prima augusti MDCCXCVI. confirmare, ac adprobare minime dubitavit. Quæ quidem confirmatio apostolica per Nostras literas, et decretum Æmygdii archiepiscopi interposita eo tam spectat, ut pro validitate contractus initi super bonis ecclesiasticis removeatur impedimentum constitutionum apostolicarum de rebus Ecclesiæ non alienandis.

Declaratur cur conventio ipsa suis stare viribus non possit.

§. 3. Cum autem ad Nos perlatum fuerit, contractum illum aliis de causis in literis Nostris nullo modo expressis fortasse subsistere non posse, nimirum sive ex defectu consensus charissimi in Christo filii Nostri Francisci archiducis Austriæ, Hungariæ, et Bohemiæ regis in Romanorum imperatorem electi, sive ex defectu solemnitatum præscriptarum a constitutione Germanica, sive demum ex juribus, quæ in ea territorii parte ac fodinis salinariis sibi adserere contendit metropolitana ecclesia Salisburgensis.

Et ideo præfiniuntur quibus in terminis procedere debet apostolica confirmatio.

§. 4. Nos, qui per contractus adprobationem neque juribus præposituræ Berchstegadensis in illo territorio quidquam addere voluimus, neque quidquam detrahere ex juribus aliorum quorumcumque interesse habentium in illo territorio ex contractu, expresse declaramus, constituimus, ac præcipimus, confirmationem apostolicam illius contractus servandam esse tantummodo pro juribus præfatæ mensæ præposituralis in memorato territorio, ac fodinis salinariis, quæ a constitutionibus apostolicis proficiscebatur; nihil autem prodesse ad sanandas, tollendasque alias nullitates aliis ex causis fortasse promanantes, pariterque nihil obesse juribus memorato Francisco imperatori, atque ecclesiæ metropolitanæ Salisburgensi, seu cuicumque alteri fortasse competentibus in illo territorio, et contractu, ita ut si ex hujusmodi juribus, et nullitatibus contractum illum irritum esse oporteat, nullius pariter roboris ac momenti esse debeat confirmatio apostolica per Nostras præfatas literas, ac decretum Æmygdii archiepiscopi desuper interposita.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, etiam de latere legatos, ac sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis

auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, memoratis Nostris literis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die septima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 7 aprilis 1797 anno XXIII.

MCI.

Deputatio superiorum pro fratribus ordinis sancti Augustini congregationis observantiae Lombardiae.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proemium. §. 1. Inter multiplices, atque gravissimas solicitudines, quibus pro universi gregis Dominici procuratione Nobis ex alto commissa in hisce praesertim difficillimis Ecclesiae temporibus quotidie urgemur, de christifidelibus quoque, qui se sub suavi religionis jugo Deo propius famulari susceperunt, peculiarem curam gerere, atque in iis, per quae prudenter illorum statui consulitur, auctoritatem Nostram libenter interponere tenemur, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Ob temporum angustias imploratur suspensio celebrationis capituli generalis. §. 2. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii vicarius generalis, et superiores fratrum eremitarum ordinis s. Augustini congregationis observantiae, Lombardiae, quod propediem nempe in proximo mense majo in civitate Astensi cogendum esset capitulum generale ordinis, et congregationis praedictorum, ut in eo novus vicarius generalis, caeterique superiores eligerentur: verum cum hodiernae res Italiae non ferant, ut capitulum hujusmodi commode convocari possit: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Deputantur superiores ordinis, eisque privilegia consueta conceduntur. §. 3. Nos igitur memoratos exponentes specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, atque illos, designandorumque superiorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati praevia dilatione proximi futuri capituli generalis praedicti in aliud tempus juxta statutorum, ac constitutionum ordinis, et congregationis hujusmodi auctoritate apostolica confirmatorum praescriptum, a die qua proximum dictum capitulum generale habendum esset computandum, dilectos filios Joannem Nicolaum Badini in vicarium generalem, Thomam Salomoni, Thomam Veraoi, Carolum Stoppani, et Prosperum Garzini in definitores, Angelum Remugotti, et Dominicum Rabiolio in visitatores, Franciscum Augustinum Allione in procuratorem generalem in hac Nostra alma Urbe, Josephum Mascheroni in secretis ordinis, et congregationis praedictorum, Josephum Mussi in conventus s. Mariae de Populo dictae Nostrae almae Urbis omnes fratres expresse professos ordinis, et congregationis hujusmodi, de quorum fide, prudentia, religionis, ac regularis disciplinae zelo plurimum in Domino confidimus, ad dictum tempus dumtaxat auctoritate apostolica tenore praesentium constituimus, facimus et nominamus. Ipsisque Joanni Nicolao, Thomae Salomoni, Thomae Veraoi, Carolo, Prospero, Angelo, Dominico, Francisco, Josepho Mascheroni, et Josepho Mussi, ut durante termino praedicto omnibus, et singulis juribus, praeeminentiis, praerogativis, auctoritate, jurisdictione, facultatibus, gratiis, indultis, honoribus, et oneribus solitis, et consuetis uti, frui, et gaudere debeant periode ac si in frequenti capitulo generali ad sua respective munera electi fuissent, auctoritate, et tenore praesentis statuimus, et decernimus, ac respective concedimus, et indulgemus. Quo porro caeteris, quae in capitulo generali a definitorio constitui, ac decerni solent, scite, ac prudenter prospiciatur.

§. 4. Volumus, ut ea, quae ad classem ditionis Nostrae pontificiae spectant a memorato Joanne Nicolao postquam vicarii generalis officium inierit una cum officialibus, seu superioribus suae classis, quae ad classem Pedemontanam a dilecto filio Josepho Secundo Mussi, qui ab officio vicarii generalis abiit, cum officialibus, seu superioribus suae classis respective disponatur, ac decernantur: eaque haberi debeant, perinde ac si a definitorio sancita fuissent auctoritate, et tenore praesentis districte praecipimus: Declarationes speciales.

atque insuper eidem Joanni Nicolao uovo vicario generali omnes, et singulas facultates, et auctoritatem peculiares, ac proprias definitorii prout jam in more, ut asseritur, positum est, auctoritate, et tenore præsentis tribuimus, et impertimur.

Sanctio poenalis. §. 5. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrio Nostro infligendis pœnis, omnibus, et singulis superioribus, prioribus, fratribus, ac personis quibuscumque ordinis, et congregationis prædictorum, ut eosdem Joannem Nicolaum, Thomam Salomoni, Thomam Verani, Carolum, Prosperum, Angelum, Dominicum, Franciscum Josephum Mascheroni, et Josephum Mussi suis respective muneribus, illorumque libero exercitio juxta tenorem præsentium fungi sinant, et permittant, eisque in omnibus, et per omnia ad munera, et officia prædicta quomodolibet pertinentibus, et spectantibus prompte pareant, et obediant; faveant, et adsistant respective, ac decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac memoratis superioribus, ac fratribus ordinis, et congregationis prædictorum in omnibus, et per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans. §. 6. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales etiam de latere legatos, et Sedis apostolicæ nuncios judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 7. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non ordinis, et congregationis prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, ac sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud s. Petrum sub annulo piscatoris die septima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo septimo pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCII.

Dat. die 28 aprilis 1797 anno XXIII.

Confirmatio sententiæ latæ a sacra congregatione Boni Regiminis in causa acta a variis communitatibus, cum civitate Fanensi.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum. §. 1. Exponi Nobis fecerunt dilecti filii homines Nostrarum communitatum comitatus Fanensis cis, et ultra Metaurum nempe Carticeti, Saltariæ, Serrongarinæ, Barnei, Ripaltæ, Montis Jani, Puteoli, Serbolonghi, et Insulæ quod cum aliàs in congregatione venerabilium fratrum Nostrorum S.R.E. cardinalium Boni Regiminis intra easdem communitates exponentes ex una, et dilectos filios magistratum civitatis Nostræ Fanensis ex altera parte gravis, et sumptuosa lis mota sit, de, et super modo bona intra earumdem communitatum territoria sita in censum deferendi, ac vectigalia exigendi num scilicet hæc bona a quibusvis personis sive in iisdem territoriis, sive quovis alio loco commorantibus possessa in censum locorum vectigalibus essent subjecta ad formam literarum apostolicarum in simili forma Brevis a fel: rec: Paulo pp. V. sub die septima octobris anni MDCXI. expeditarum, an potius juxta alias in simili pariter forma Brevis a fel: rec: Gregorio pp. XIII. prædecessore itidem Nostro die xv. julii anni MDLXXVII. expeditas literas, et transactionem inter easdem communitates, et magistratum Fanensem xxviii. aprilis anni MDLXXXIX. stipulatam habenda esset ratio locorum, in quibus eorumdem bonorum possessores degebant, tandem referendo dilecto filio magistro Paulo Æmilio Petrocci xii. viro dictæ congregationis memoratæ communitates exponentes causam vicerunt, ac subinde fuit publicata sententia tenoris qui sequitur.

Tenor sententiae latae a sacra congregatione Boni Regiminis. §. 2. Philippus titulo sancti Eustachii S. R. E. diaconus cardinalis Carandini sac: congregationis Boni Regiminis præfectus a ssmo Domino Nostro pp. specialiter electus, et deputatus. No-

verint universi, et singuli hoc præsens publicæ sententiæ instrumentum visuri, lecturi, legique pariter audituri quomodolibet vertente lite, et causa coram sac. congregatione Boni Regiminis inst. R.P.D. Petrucci ponente inter perillustres communitates Carticeti, et litis etc. ex una, et illmam communitatem Fani ex altera partibus, in eaque lite, et causa visis videndis, consideratis considerandis, servatisque omnibus de jure, et de stylo curiæ servari solitis, citatoque hic in curia per cursores a-mi d. Felice Belli procuratore dictæ communitatis Fani, tandem die infrascripta R.P.D. ponens suam tulit definitivam sententiam tenoris sequentis, videlicet Christi nomine invocato = Pro tribunali sedentes, et solum Deum præ oculis habentes per hanc Nostram definitivam sententiam quam de voto sac. congregationis Boni Regiminis, et peritorum consilio in his scriptis ferimus in causa, et causis, quæ primo, et in prima coram eadem sac. congregatione nobis ponente versæ fuerunt, et vertuntur instantiæ inter illustres communitates Carticeti, Saltariæ, Puteoli, Serrongarinæ, Barnei, Ripaltæ, Montis Jani, Insulæ, et Serbolunghi cis, et ultra Metaurum actrices ex una, et illustrissimam communitatem Fani ex altera partibus, de, et supra allibratione, et collectatione bonorum existentium in respectivis territoriis dictarum communitatum actricium, et a quibusvis personis sive in eisdem territoriis, sive quovis alio loco domiciliatis possessionem faciendam in loco ubi bona sita sunt ad formam Brevis s.m. Pauli V., rebusque aliis in actis causæ latius deductis ad quæ etc., inhærendo resolutionibus s. congregationis emanatis diebus vi. decembris MDCCXCIV., et xiii. junii anni currentis MDCCXCV., in quarum prima proposito dubbio = An prosequenda sit allibratio, et collectatio bonorum ad formam Brevis Gregoriani, et transactionis MDLXXXIX., seu potius ea sit facienda in loco ubi bona sita sunt ad formam Brevis Pauli V. in casu etc. Responsum fuit = Negative ad primam partem, affirmative ad secundam = et in altera posteriori responsum fuit = In decisis, et ad dominum ponentem pro expeditione = dicimus, pronunciamus decernimus, declaramus, ac definitive sententiamus bona existentia in respectivis territoriis dictarum communitatum actricium, et possessa a quibusvis personis etiam exteris, ac præsertim a civibus, aliisque forensibus quovis loco ubi sita sunt ad formam Brevis s. m. Pauli V. prout allibrari, et collectari volumus, et mandamus, collectasque omnes, taxas, onera, impositionesque super bonis existentibus in dictis territoriis, et a quibusvis personis ut supra possessis legitime indictas, et imposterum indicendas camerariis, exactoribus, aliisque officialibus dictarum communitatum actricium respective solvendos fore, et esse prout solvi volumus, et mandamus in omnibus, et per omnia ad formam dictarum resolutionum, et pro præmissorum effectu mandatum, seu mandata quæcumque de, et super necessaria, et opportuna decernenda, et relaxanda fore, et esse prout decernimus, et relaxamus, et pro decretis, et relaxatis haberi volumus, et mandamus, exceptionesque tam Brevis s. m. Gregorii XIII, quam transactionis anni MDLXXXIX. initæ inter communitatem Fani ream conventam, et supradictas communitates, seu castra comitatus ejusdem civitatis Fani actrices, in cujus capitulo sexto præscribebatur observandum esse Breve Gregorii XIII. pro collectatione bonorum in loco domicilii, aliasque omnes, et singulas ex parte dictæ civitatis Fani datas, atque propositas nullius esse roboris, et momenti, et tanquam nullas, irritas, et inanes rejiciendas fore, et esse prout Nos per præsentes rejicimus, et pro rejectis haberi volumus, et mandamus, perpetuumque silentium super præmissis imponendum fore, et esse, prout imponimus, partemque victam victrici in expensis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de jure imposterum reservamus, et ita dicimus, pronunciamus, decernimus, et definitive sententiamus non solum etc. sed et omni etc. = ita pronunciavi Paulus Æmilius Petrucci ponens = data, lata, et pubblicata fuit die xxvi. junii currentis anni MDCCXCV. = Quæ omnia vobis omnibus, et singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium intimamus, et ad vestram notitiam deducimus, ut nullo unquam tempore ignorantiam aliquam allegare valeatis. Volumus tamen quod præsens instrumentum sententiæ valeat ad effectum ostendendi tantum, non autem ad effectum exequendi, alias executio vigore ipsius facta nulla sit, et invalida; prout Nos illam nullam, et invalidam nunc pro tunc haberi volumus, et declaramus In quorum fidem etc. Datum Romæ ex ædibus nostris hac die xxx. decembris a nativitate MDCCXCVI. Paulus Æmilius Petrucci ponens = Antonius Bassetti A. C. et ss. congregationum notarius.

Preces porrectae pro confirmatione reiudicatae.

§. 3. Post hæc magistratus Fanensis cum semel, ac iterum, ut præfertur, liti hujusmodi ceciderit, eandem litem solemniter renunciavit. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat memoratæ communitates exponentes, quo præinserta sententia firmius subsistat, et servetur exactius apostolicæ confirmationis patrocinio communiri summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor apostolicae confirmationis.

§. 4. Nos igitur easdem communitates exponentes specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, illarumque hominum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertam sententiam, atque omnia in ea contenta auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illique inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac singulos juris, et facti defectus si qui desuper in ea quomodolibet intervenerint supplemus, et sanamus; salva tamen semper ejusdem congregationis ecclesiasticæ etc.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et spectabit in futurum plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus, quatenus opus sit memorati Gregorii prædecessoris literis, aliisque constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac denique contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima octava aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCIII.

Dat. die 3 maii 1797 anno XXIII.

Instante Domino cardinali Gerdil protectore collegii ecclesiastici de urbe confirmantur nonnulla statuta, et rescripta illud collegium respicientia.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

§. 1. Quamvis plura, atque plura sint, quibus in hisce difficillimis universalis Ecclesiæ temporibus, nisi Dominus Noster Jesus Christus ex singulari misericordia, ac bonitate sua adjuvaret Nos, quasi obrueremur, inter tot tamen de iis quoque peculiarem curam suscipere tenemur, quæ a Romanis pontificibus prædecessoribus Nostris ad ecclesiasticam disciplinam in hac alma urbe Nostra tuendam scite, prudenterque fuerunt constituta, ut si ex misera humanarum rerum conditione collapsa quodammodo sint, ad suum pristinum restituantur candorem, ac conserventur, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Expositio precum porrectarum a cardinali protectore.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Noster Hyacinthus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyter cardinalis Gerdil nuncupatus apud Nos, et apostolicam Sedem collegii ecclesiastici hujus almæ urbis Nostræ protector, quod alias fel: rec: Innocentius pp. XII. prædecessor Noster, translato valetudinario pauperum sacerdotum sæcularium de urbe a domo, in qua a quondam Joanne Antonio Vestri fuerat fundatum, ad palatium in civitate Leonina, seu Burgo situm ab eodem Innocentio prædecessore emptum inibi collegium, seu seminarium ecclesiasticum pro presbyteris, et clericis sæcularibus in eadem alma urbe pro tempore commorantibus, ut sacris studiis sedulam operam navare possent, atque hinc utiles exurgerent ministri in Ecclesia Dei, sub certis ab eo præscribendis regulis instituit, atque erexit: eique bona, jura, actiones quomodolibet dicto valetudinario spectantia, vel ea, quæ in futurum pertinere possent, pro ejusdem collegii, seu seminarii ecclesiastici exhibitione, salva tamen prius valetudinarii prædicti manutentione, univit, atque incorporavit, atque etiam collegii hujusmodi regimini, et administrationi congregationem unius seu plurium ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalibus, ac ex nonnullis Romanæ curiæ præla-

tis, aliisque ecclesiasticis viris a Romano pontifice pro tempore deputandis præfecit, prout in ejusdem Innocentii prædecessoris in simili forma Brevis die vicesima octava junii anni millesimi sexcentesimi nonagesimi noni expediti literis uberius continetur.

Conventiones initæ cum clericis congregationis pauperum matris Dei super gubernio, et directione valetudinarii.

§. 3. Quod si morte præventus memoratus Innocentius prædecessor leges, ac statuta, quæ ab alumnis, seu convictoribus dicti collegii erant servanda, ferre nequiverat, bonæ mem. tamen Renato, dum vixit, presbytero cardinali Imperiali nuncupato; qui fuit primus ejusdem collegii protector, curæ fuit, statuta, ac leges prædictas concinnare, atque auctoritate fel. rec. Clementis pp. XI. prædecessoris Itidem Nostri præscribere, quibus inter cætera cavetur, ut convictoribus hujusmodi ultra triennium in eodem collegio commorari minime fas sit, facta tamen facultate cardinalibus protectoribus pro tempore existentibus triennium prædictum pro rerum, ac temporum ratione ad aliud eis benevisum tempus prorogandi. Et dum anno 1712. memoratus Renatus cardinalis apprime utile fore arbitratus est, ut in eumdem collegium dilectos filios clericos regulares congregationis pauperum matris Dei scholarum piarum nuncupat. induceret, qui tum interiori collegii disciplinæ, tum convictorum ordini, cum valetudinarii directioni præessent, ipso pariter Clemente prædecessore approbante nonnullis pro re nata inter eumdem Renatum cardinalem, et congregationem prædictam ex una, et rectorem generalem dictæ congregationis clericorum regularium ex altera parte fuerunt conventi articuli, qui subinde sub die 4. junii anni 1723. ad publicum instrumentum fuerunt redacti tenoris, qui sequitur.

I.

De religiosis admittendis ad fungendum munere in valetudinario.

§. 4. L'eminentissimo signor cardinal protettore, e l'illustrissima congregazione de' signori deputati ammetteranno (avendone avuto il beneplacito da Nostro Signore) per la cura, e governo del collegio di Borgo sei religiosi delle scuole Pie, cioè tre sacerdoti, e tre fratelli operarj, li primi per esercitare le cariche di rettore, confessore dell'infermeria, e l'economia, e li tre fratelli uno per fare il cuoco, e l'altro il refettoriere e portinajo insieme, ed il terzo il sotto infermiere.

II.

De jurisdictione patris generalis, aliorumque superiorum in collegio.

§. 5. Che in occasione, che dimorano li detti religiosi nel collegio non s'intenda concessa giurisdizione alcuna al reverendissimo padre generale, nè ad altri superiori della detta religione sovra il medesimo collegio, ma bensì se li lascia tutta l'intiera sua giurisdizione sovra li religiosi pro tempore, che vi dimoreranno, quali possa visitare ad formam delle proprie costituzioni, ed esigere il conto di quello, che si assegna alli medesimi religiosi per vestiario come anche delle limosine delle loro messe. Li conti poi dell'amministrazione del medesimo collegio dovran darsi mese per mese all'illustrissimo signor deputato sovra l'amministrazione, e di più circa la nominazione, e deputazione de' soggetti, quali debbano in tutto, e per tutto dipendere dal reverendissimo procuratore generale pro tempore, nè da altri superiori.

III.

De tractatione religiosorum.

§. 6. Alli suddetti regolari sei religiosi se li darà il vitto degli altri preti del collegio, stanze, e letti, e tutte le altre biancherie, che suol dare il collegio, mobili delle stanze a modo religioso, medicinali, ed infermeria sola a darsi ad altri sacerdoti.

IV.

De celebratione missarum libere eisdem religiosis concedenda.

§. 7. Le messe si lasciano alli medesimi religiosi, o per dir meglio, alla disposizione del padre rettore, secondo l'uso della religione per i loro bisogni, ed inoltre se li daranno per il vestiario ogni anno scudi dieci per ciascheduno, da pagarsi al padre rettore pro tempore ogni sei mesi pro rata.

V.

De regulis a religiosis in collegio servandis.

§. 8. Circa l'uffizi del rettore, confessore, ed economo, ed altri inferiori dovranno i detti padri osservare le regole del medesimo, circa la disciplina, governo, ed altre cose spirituali, senza pregiudizio delle loro proprie spirituali funzioni, e particolarmente la visita dello spedale di s. Spirito solita a farsi una volta il mese da due sacerdoti convittori.

VI.

De conferentiis spiritualibus instituendis.

§. 9. Ogni domenica, cioè l' inverno la sera dopo un' ora di notte, e l' estate verso le venti in circa, o altra ora che il padre rettore stimerà più propria, dovrà il padre rettore, o altro religioso da deputarsi dal medesimo fare una conferenza, e discorso spirituale nella cappella del collegio, qual conferenza debba regolarsi, secondo quella, che si pratica nella conferenza della missione, e come stimerà meglio il padre rettore, trattando sempre di materie appartenenti all' ecclesiastica, e però dovranno discorrere sovra i punti proposti, prima i due preti, e poi il padre.

VII.

De caeremoniis addiscendis pro missae celebratione.

§. 10. Una volta la settimana, cioè il martedì, nelle ore dette di sopra si dorrà fare una conferenza che duri meno di un ora, in cui si proveranno le cerimonie della messa, con far provare ora ad uno, ora ad un'altro sacerdote secolare la messa privata, e qualche volte la messa solenne, oppure si tratterà delle rubriche del divino uffizio, procurando quel religioso che assisterà imprimere sentimenti tali di far bene le dette cerimonie, in modo, che restino persuasi dell'importanza delle medesime.

VIII.

De lectione sacrae scripturae, et concilii Tridentini quolibet die veneris facienda.

§. 11. Ogni venerdì nell' ore dette di sopra si leggerà un capitolo della sagra scrittura, e si farà una conferenza sopra la medesima per uniformarsi al sagro concilio di Trento, ed affinchè gli ecclesiastici siano in qualche modo istruiti della sagra scrittura; qual conferenza durerà per mezz' ora, in cui quel che legge il capitolo dirà in volgare la sostanza del medesimo con qualche riflessione, e poi il padre compirà la mezz' ora.

IX.

De conscientiae casibus dissolvendis.

§. 12. Si farà o nel martedì in luogo delle cerimanie, o nel venerdì in luogo della sagra scrittura, almeno una, o due volte il mese una conferenza de' casi morali pratica, cioè si figurerà il penitente, che eccuessi, ed il confessore che l'interroga, e ciò si farà da due preti secolari procurando il padre che assiste di correggerli, ed istruirli.

X.

Idem ut supra

§. 13. Si concede a detti reverendi padri la lettura de' casi morali incominciata da molto tempo, e proseguita dal rerendissimo padre generale de' carmelitani, ogni volta che detto padre generale già introdotto non volesse prosequire, sua vita durante, ed in sua assenza non possa sostituire altro religioso.

XI.

Pactum de ratihabitione conventionum praebenda a protectore, et generali.

§. 14. Per ultimo per maggiore stabilità de'suddetti capitoli, e convenzioni saranno sottoscritti dall' eminentissimo cardinal protettore del collegio, ed ospizio, e dal reverendissimo padre generale della scuole Pie facendone due copie una da consegnarsi nell'archivio del medesimo collegio, e l' altra nell' archivio di detta religione.

Ratihabitio.

§. 15. Questo di 19. giugno 1712. G. R. card. Imperiali approvo, e confermo per il tempo che i padri suddetti vorranno stare nel collegio, ovvero la congregazione medesima ritenerli. = Andrea di s. Sebastiano generale delle scuole Pie approvo, e confermo la suddetta capitolazione in conformità delle sottoscrizione di sua eminenza.

Sequitur recognitio manus per duos religiosos testes supradicti reverendissimi patris generalis, rogat. per dominum Basilium Quintilium causarum curiae eminentissimi, et rerendissimi almae Urbis cardinalis vicarii usque, et sub die 24. julii 1717.

Loco ✠ Signi

Variationes statutorum decretae a cardinalibus protectoribus pro meliori regimine collegii.

§. 16. Post hæc quoties vigilantia, et solicitudo cardinalium protectorum suasit, ut aliqua pro meliori ejusdem collegii statu, aut disciplina statuenda essent, cardinales protectores accitis, auditisque dictae congregationis prælatis deputatis ea semper per se, et juxta rerum exigentiam decreverunt, prout, et bon: mem: . . . . dum vixit presbyter cardinalis Guadagni nuncupat, anno 1737. atque ipse Hyacinthus cardinalis anno 1784. usi sunt: immo nuper sub die nempe quinta decembris transacti anni 1796, cum nonnulla incommoda, quæ adversum ecclesiasticam disciplinam sensim sine sensu obrepserant, ac ipsæ

rei familiaris angustiæ firmum, ac præsens aliquod remedium postulassent, in congregatione deputatorum decretum sancivit tenoris, qui sequitur.

Tenor reformationum.

§. 17. Premuroso l'eminentissimo, e reverendissimo sig. cardinal Gerdil protettore vigilantissimo della venerabile infermeria, e collegio ecclesiastico a Ponte Sisto del ben' essere di questo luogo pio per quello risguarda lo stato di lui economico, e d' impedirne, e riparare ogni suo sbilancio, ed insieme volendo, che da signori convittori del medesimo collegio esattamente si adempiscano le regole fatte coll' oracolo di Nostro signore felicemente regnante, e stampate l'anno 1784, ordinò che su questi due importanti oggetti si tenessero varie congregazioni dagli illustrissimi, e reverendissimi signori prelati deputati, una delle quali si fu li 24 dello scaduto mese di novembre avanti lo stesso eminentissimo, e reverendissimo signor cardinal protettore: in conseguenza pertanto di essa, ed in vista del risultato delle loro deliberazioni l'eminenza sua si dichiara, e prescrive come sieque.

I.

De pensione menstrua a convictoribus solvenda.

§. 18. Che in avvenire cominciando dal primo del prossimo venturo mese di gennaro 1797. si debba da tutti li signori convittori contribuire per ora, ed interinalmente al collegio la dozzena mensuale nella somma di scudi cinque, e cinquanta nel modo, e forma che resta prescritto alli §§. 2. e 3. delle stampate regole, alle quali s' intenda unicamente derogare circa la parte del sopraordinato aumento di dozzena a quanto si dispone nel §. 2. e nel §. 13. di esse regole.

II.

De defalco non concedendo ob absentiam a coenaculo.

§. 19. Che chiunque siasi de' signori convittori, il quale non vado in refettorio debba pagare l' intera dozzena come se vi fosse andato, nè possa pretendere alcuna liberazione, o defalco di quella senza speciale licenza dell' eminenza sua, in cui rimanga individuato intendera essa di dispensare su questo orticolo.

III.

De utensilibus a convictoribus retinendis.

§. 20. Si ordina che oltre li mobili dalla stanza, a la posata come si dice nel §. 5. delle regole, debbano i medesimi signori convittori provedersi della salvietta per la tavola, mentre spirato il mese corrente di dicembre non verrà più ad essi dal collegio somministrata.

IV.

De distributione mensarum.

§. 21. Che non si facciano se non se due tavole la mattina, ed una sola la sera. E convenendosi usare della condiscendenza circa al tempo, uniformandosi il prelodato eminentissimo signor cardinal protettore a quanto è stato prescritto circa l' ora nell' accademia de' Nobili ecclesiastici si assegna per la prima tavola un quarto d' ora dopo il mezzo giorno, e per la seconda tavola un' ora, ed un quarto dopo il mezzo giorno, e terminata questa seconda, da durare non più di tre quarti d'ora, in guisa che la detta seconda mensa abbia a terminare, e chiudersi in conseguenza il refettorio, e cucina due ore dopo il mezzo giorno, e non più tardi. Per la sera poi si fissa l'ora della cena nel tempo d'inverno incominciando dal mese di novembre a tutto il mese di aprile alle ore tre e mezza, e dal primo maggio a tutto ottobre alle ore tre, come si è ordinato altra volta specialmente con decreto nel mese di marzo mille settecento ottantacinque, quale mensa serotina non dovrà parimenti durare più di tre quarti d' ora conforme in tutto e per tutto alla seconda della mattina. Quanto poi a quelli, i quali possano avere leggitimi, ed urgenti motivi per qualche dispenza, questi dovranoo ottenerne dall'eminentissimo, e reverendissimo signor cardinal protettore la licenza in iscritto, non dovendo suffragare qualunque licenza, che possa annunziarsi ricevuta soltanto in voce.

V.

De lectione facienda in mensa, et praesentium decretorum.

§. 22. Cha finalmente a tenore di quanto, è disposto al §. 9. delle regole si faccia la lettura, durante la tavola, ed una volta al mese si leggano altresì li presenti decreti, alla qual lettura restano addetti per turno in cadauna settimana li venti convittori ultimi cominciando ora da quell' ultimo ammesso nel collegio, e colle cautele prescritte nelle costituzioni.

Sarà cura in fine del padre rettore del collegio la piena osservanza da' suddetti decreti, la quale dovrà incominciare al primo del prossimo ventu-

ro mese di genoaro. Dato dal collegio di san Carlo a Catinari questo di cinqua dicembre mille settecento novantasei.

Loco ✠ Signi

G. card. Gerdil protettore.
N. Buschi arc. di Efeso dep.
S. De Magistris vesc. di Cirene deputeto.
Gio. Batt. Caffarelli canonico deputato.

Refertur quomodo a sanctione præinserti decreti turbæ excitatæ fuerint.

§. 23. Cum eutem sicut eadem expositio subjungebat, ex præinserti decreti sanctione quamplurimi turbas moliti sint, atque ex compacto simul ad Nos accedentes abrogationem decreti hujusmodi tumultuose atque audacter rogassent; Nos autem, qui semper seditiosas ejusmodi preces ægre tulimus, audita prius venerabilis fratris Nicolai archiepiscopi Ephesini, qui alter est ex deputatis dictæ congregationis, relatione, quod futiles, commentitiasque hasce rogationes comperimus, tum ad contundendam, puniendamque turbarum prædictarum auctorum, ac suasorum audaciam, tum ad magis, magisque firmandum præinsertum decretum, tum demum ad alia utiliter disponenda, plura decrevcrimus, prout ex rescripto tenoris, qoi sequitur.

Ex aud. ssmi

Die 16 februarii 1797.

Decretum latum adversus turbarum auctores.

§. 24. Ex speciali mandato sanctissimi domini Nostri mihi infrascripto alteri ex deputatis collegii ecclesiastici injuncto in audientia diei 9. januarii proximi præteriti, facta per me relatione tam unius, et alterius supplicis libelli nomine convictorum porrecti, quam replicationum ab administratoribus dicti collegii deductarum, re mature perpensa, Sanctitas Sua declaravit nullum jus, nullamque actionem ipsis recurrentibus, quorum mora in eodem collegio non nisi arbitraria est, et precaria competisse, et competere in administrationa œconomica, et regimine collegii; proindeque rejectis omnibus, et singulis recurrentium improvidis petitionibus, benigne mandavit omnino exequi decretum sub die 5 decembris elapsi anni 1796 consulto redditum a domino cardinali protectore in congregatione præsulum deputatorum, eidemque protectori præterea commisit, ut a convicto dimittat petulantiores prælibati decreti refractarios, et inobedientes; jussit insuper eadem Sanctitas Sua exactam observantiam regularum supremo ejus oraculo æditarum anno 1784 pro bono ipsius collegii, simulque convictorum disciplina, præsertim vero quoad interventum serotinæ orationi, ac mensæ communi tam mane, quam vespere, et cum præscripto habitu talari quemadmodum alumnos in convictu ecclesiastico degentes omnino decet, adeout si quis in prædictis per binas seu ternas vices absque speciali licentia domini cardinalis pro tempore protectoris in scriptis habenda deficere compertus sit, indilate a convictu ejiciatur, præcipiendo idcirco præsulibus, deputatis, ac rectori ejusdem collegii pro tempore, ut sedulo incumbant, ne aliquis abusus desuper irrepat. Ad quam regularum observantiam facilius absequendam expresse voluit eadem Sanctitas Sua, quod permanentia convictorum in dicto collegio esse nequeat triennio diuturnior, juxta sancita in antiquis statutis pro recto regimine collegii, et universi pii operis ex oraculo s. m. Clementis XI., confectis et publicatis a cardinali Renato Imperiali signanter in cap. 9. cujus dispositionem pristino suo robori revocandam esse decrevit, data tamen facultate domino cardinali protectori, pro suo arbitrio, et prudentia dispensandi ad formam enunciati cap. 9. Et ita fieri, et exequi quoad omnia mandavit, contrariis quibuscomque non obstantibus.

N. Buschi arch. Ephesius. deput.

Preces porrectæ pro confirmatione articulorum, et rescripti.

§. 25. Hinc memoratus Hyacinthus cardinalis, quo præinserti articuli inter Reoatum cardinalem Imperiali ex una, et rectorem generalem congregationis clericorum regularium prædictum ex altera parte stipulati, nec non præinsertum decretum diei quintæ decembris anni millesimi septingentesimi nonagesimi sexti, ac rescriptum pariter præinsertum firmius subsistant, atque serventur exactius apostolicæ auctoritatis patrocinio communiri sommopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor confirmationis.

§. 26. Nos igitur, quibus maxime cordi est, ut quæ pro ejusdem collegii feliciori statu decreta sunt, sine targiversationa ulla exequantur, ejusdem Hyacinthi cardinalis votis quantum com Domino possumus annuere cu-

pientes, illorumque singulas personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes supplicationibus hujusmodi inclinati, tum articulos, tum decretum, tum rescriptum præinserta, atque omnia, ot singula in eis contenta auctoritate apostolica tenore præsentium approbamus, et confirmamus, illisque apostolicæ inviolabilis firmitatis robur adiicimus, atque omnes, et singulos juris, et facti defectus si qui desuper in eis quomodolibet intervenerint supplemus, et sanamus.

Declaratio specialis

§. 27. Quoniam autem ea omnia decernere cupimus, quæ eidem collegio in ævum quomodolibet prodesse intelligimus, hioc harum serie volumus, atque mandamus, ut deinceps rectori generali dictæ congregationis nisi prævio consensu, et approbatione cardinalis protectoris dicti collegii pro tempore existentis, clericos suæ congregationis eidem collegio assignare liceat; eisdem vero cardinalibus protectoribus clericos regulares dictæ congregationis inibi commorantes pro suo arbitrio, et prudentia ab eodem collegio, ut in illorum locum alii sufficiantur dimittendi plenam, et amplam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, et impertimur.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 28. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 29. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non dicti collegii ecclesiastici etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in spacie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die secunda maii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCIV.

Dat. die 2 maii 1797 anno XXIII.

Instante serenissimo Hispaniarum infante indulgetur suis copiis, eorumque familiis, ut in quadragesima ac aliis temporibus, in quibus carnium, et lacticiniorum esus est prohibitus, iisdem cibis vesci valeant.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ratio, et tenor concessionis.

§. 1. Ut securitati conscientiæ, ac incommodis, quæ ex tenui assignato stipendio iis, qui in exercitibus dilectissimi in Christo filii Nostri Ferdinandi regis Hispaniarum infantis militant existunt, quantum cum Domino possumus, opportune consulamus, supplicationibus ejusdem Ferdinandi infantis nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, universis, et singulis militibus exercituum prædictorum, eorumque famillis, ut quadragesimæ, et aliis anni temporibus, ac diebus, quibus carnium, ovorum, et lacticiniorum esus est prohibitus, ubicumque eos declinare contigerit, ovis, caseo, butyro, ac etiam carnibus, non tamen feria sexta cujusque hebdomadæ, ac feria quinta, sexta, et sabbato majoris hebdomadæ quoad carnes, vesci absque aliquo conscientiæ scrupulo, aut censurarum ecclesiasticarum incursu libere, ac licite valeant auctoritate apostolica tenore præsentium licentiam, et facultatem concedimus, et impertimur.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque,

et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima secunda maji millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 12 junii 1797 anno XXIII.

MCV.

Erectio cathedralis ecclesiæ Apuanæ

Pius episcopus

Servus servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam

Proemium. §. 1. In suprema beati Petri cathedra, meritis licet imparibus, divina dispositione locati, ad agrum, gregemque Dominicum Nostræ sollicitudini commissum provida mentis acie intendentes congruum, et proficuum arbitramur in partibus illis, in quibus multiplicatis cultoribus uberiorem agri fertilitatem, et abbundantiorem gregis propagationem profuturas dignoscimus sedulam opem, et operam Nostram libentissime impertiri; præsertim vero illustrium, et de catholica religione optime meritorum principum piis id efflagitantibus votis novas infra suarum ditionum fines episcopales sedes, et cathedrales ecclesias de novo erigere, et instituere non ambigimus, et partes ipsæ per novas erectiones, institutionesque hujusmodi præstantioribus titulis decorare toto terrarum orbe celebriores efficiantur, et novum inde universali Ecclesiæ decus, et honor accedat, ac novi præsules ipsis sedibus, et ecclesiis deputati, tamquam pastores gregis, et agri cultores assiduam, et vigilem præbere valeant custodiam, et culturam, populique eorum curæ commissi, tamquam ager Dominicus, et grex per illorum fructuosa ministeria ampliores in spiritualibus, et temporalibus suscipere possint incrementa.

Expositio precum. §. 2. Cum itaque alias dilectus filius Joannes Gianni sancti Stephani eques apud Nos, et Sedem apostolicam dilectissimi in Christo filii Nostri Petri Leopoldi regii Hungariæ, et Bohemiæ principis archiducis Austriæ, et Hetruriæ sibi subjectæ magni ducis illius regiis negotiis præpositus ejusdem Petri Leopoldi archiducis, et magni ducis hujusmodi nomine Nobis exposuerit, quod dictus Petrus Leopoldus archidux et magnus dux ad augenda, utiliusque ordinanda spiritualia populorum sibi concreditorum subsidia plurimum cupiebat, ut in parte illa, quæ in Lunigiana provincia sub ditione magni Hetruriæ ducatus comprehenditur, et in Lunensi Sarzanensi, et Brugnatensi respective dioecesibus consistit jam ab eisdem Lunensi Sarzanensi, et Brugnatensi respective dioecesibus dismembrata vigore instrumenti cessionis, et concordiæ inter ipsum Petrum Leopoldum archiducem, et magnum ducem ex una, et Januensem rempublicam ex altera partibus sub beneplacito Sedis apostolicæ die vicesima nona mensis novembris anni Domini proxime præteriti initi, ac a Nobis postmodum per concistoriale decretum die vicesima sexta mensis januarii currentis anni ejusdem Domini emanatum approbati, et in ea existenta civitate nempe Apuana, prævia illius decoratione civitatis episcopalis titulo, et honore, nova sedes, et nova civitas episcopales instituerentur, et infrascripta inibi existens collegiata ecclesia, prævia similiter illius collegialitatis status, et essentiæ, nec non dignitatum, et canonicatuum in ea ad præsens existentium titulorum collativorum respective, ut infra perpetua suppressione, et extinctione in cathedralem ecclesiam etiam perpetuo, ut infra erigeretur, cæteraque alia infrascripta per Nos fierent.

§. 3. Nos tam pia dicti Petri Leopoldi archiducis, et magni ducis vota obsecundare intendentes, omnibus hisce mature perpensis dilecto etiam filio Nostro, et Sedis apostolicæ nuncio in civitate Florentiæ commoranti successive vigore ejusdem decreti a Nobis, ut præfertur, approbati, ut ipse nuncius causis dictarum erectionis, et institutionis, illarumque necessitate, et utilitate rite consideratis de iis juxta instructiones in eodem decreto contentas inde referret, apostolica auctoritate commisimus. Processus fabricatus a nuncio apostolico super utilitate novæ erectionis. Cumque postmodum ex processu desuper confecto, et a nuncio præfato ad urbem transmisso acceperimus, quod ex hujusmodi erectione, et institutione si fierent quammaximum animarum salutis in præfata civitate Apuana, ac parte supradicta habitatorum, et catholicæ religionis incrementum sit resulturum, nec non quod ad tantum opus feliciter perficiendum accedentes quoque venerabiles fratres Nostri moderni Lunensis Sarzanensis, et Brugnatensis respecti-

ve episcopi, ac prædicta capitula, et dilecti quoque filii moderni eorum tam Lunenses Sarzanenses, quam Brugnatenses respective canonici, ut ab eisdem episcopatibus, et eorum Lunensi, Sarzanensi, ac Brugnatensi respective diœcesibus prædictis pars illa, quæ in ditione magni Hetruriæ ducatus comprehenditur, atque in infrascriptis Lunensi Sarzanensi, et Brugnatensi respective diœcesibus prædictis consistit, ac infra quarum etiam respective limites comprehensæ collegiatæ, et parœciæ, ut infra exposite, et enumerate ad præmissum erectionis effectum perpetuo, ut infra dismembrarentur respective consenserant, illisque desuper non tam libere, quam libenter etiam respective cesserant.

Erectio civitatis Apuanae in episcopalem.

§. 4. Hinc Nos ad hoc ut dicti Petri Leopoldi archiducis, et magni ducis laudabilia perillustrium majorum suorum vestigia prosequentis pia desideria ordinata, et adimpleta remaneant precibus ipsius archiducis, et magni ducis nomine per dictum Joannem Nobis hac in parte humiliter porrectis benigne annuere volentes motu Nostro proprio, et ex certa scientia, deque apostolicæ potestatis plenitudine sæcularem, et insignem collegiatam, quæ etiam parochialis existit ecclesiam sub invocatione sanctæ Mariæ de Populo in dicta civitate Apuana existentem, cujus cura animarum dilectorum similiter filiorum parochianorum dictæ collegiatæ ecclesiæ, quæ, ut præfertur, parochialis etiam existit per præpositum, aliumque presbyterum cappellanum in exercitio præfatæ animarum curæ eidem præposito coadjuvantem modo exercetur; illiusque collegialitatis statum, nomen, denominationem, naturam, et essentiam collegiatæ ecclesiæ, nec non dignitatum, et canonicatuum, et præbendarum, ac duodecim infrascriptarum cappellaniarum in ea ad præsens existentium respective titulos collativos, ita quod illæ et illi, ac illæ ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus collativæ, et collativi, ac collativæ esse desinant, ac de cætero uti tales in titulum collativum quavis auctoritate conferri, aut impetrari, seu de illis quovis modo disponi amplius nequeat, et si illos, et illas deinceps ullo unquam tempore conferri, seu impetrari, vel alias de illis quovis modo disponi contigerit, collationes, impetrationes, aliæque dispositiones de illis pro tempore quomodolibet factæ nullæ, et invalidæ, nulliusque roboris, vel momenti existant, neminique suffragentur, nec cuiquam jus, vel coloratum etiam titulum possidendi tribuant, apostolica auctoritate prædicta perpetuo supprimimus, et extinguimus; illaque, et illis sic suppressa, et extincta, ac suppressis, et extinctis civitatem Apuanam prædictam in civitatem episcopalem Apuanam quoque nuncupandam cum omnibus, et singulis signis, et insigniis, privilegiis, prærogativis, juribus, exemptionibus, honoribus, et facultatibus, quibus aliæ in magno Hetruriæ ducatu existentes civitates episcopali sede insignitæ, et earum respective cives utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum.

Ecclesia parochialis in cathedralem erigitur, cum omnibus juribus, et privilegiis.

§. 5. Præfatam vero collegiatam, et parochialem ecclesiam sic, ut præfertur, suppressam, et extinctam in cathedralem ecclesiam, quæ venerabili etiam fratri Nostro moderno, et pro tempore existenti archiepiscopo Pisano suffraganea, eique metropolitico jure subjecta existat sub invocatione ejusdem sanctæ Mariæ de Populo, quæ etiam ut antea parochialis existat, et in qua dictorum parochianorum dictæ collegiatæ, et parochialis ecclesiæ, ut præfertur, suppressæ, et extinctæ, et in cathedralem ecclesiam hujusmodi, ut infra erigendæ animarum cura prædicta, et jam ut infra exerceri debeat, et in ea sedem, et dignitatem episcopalem pro uno deinceps episcopo Apuano nuncupando, qui eidem ecclesiæ Apuanæ, illiusque civitati prædictæ, et diœcesi etiam Apuanæ, ei ut infra assignandæ præsit; abbates, inferiores prælatos, et alios ad synodum convocet, ac omnia et singula jura, et officia, et munera episcopalia habeat, et exerceat, cum suis capitulo, et canonicis, ac aliis ut infra per modum subrogationis constituendis, nec non arca, mensa episcopali cæterisque pontificalibus signis, insigniis, juribus, jurisdictionibus, facultatibus, præeminentiis, prærogativis, privilegiis, honoribus, gratiis, favoribus et indultis realibus, et personalibus, et mixtis, quibus reliquæ in magno Hetruriæ ducatu episcopales ecclesiæ, earumque respective præsules quomodolibet, non tamen titulo oneroso, aut ex indulto, seu ex privilegio particulari acquisitis, similiter utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt in futurum apostolica au-

ctoritate prædicta perpetuo respective erigimus, et instituimus.

Præfinitio novæ diœcesis.

§. 6. Ac insuper, ut præfatae episcopalis ecclesiæ Apuanæ per Nos sic, ut præfertur, erectæ diœcesi clerus, et populus constitui possit pro limite dictæ diœcesis Apuanæ, attentis cessione, et concordia prædictis a Nobis, ut præfertur, approbatis partem supradictam, quæ in magno Hetruriæ ducatu prædicto consistit, et infra terminos Lunensis Sarzanensis et Brugnatensis respectiva diœcesum in Januensis reipublicæ ditione sita hnc usque clausa, et comprahensa, et ab eisdem Lunensi Sarzanansi, et Brugnatensi respectiva diœcesibus vigore instrumenti prædicti per Nos, ut præfertur., approbati jam dismembrata fuit, et in qua parœciæ ut infra contentæ, et in Lunensi Sarzanensi diœcesi existentes reperiuntur, una videlicet sanctæ Mariæ de Populo, ac alia sanctorum Jacobi et Cristinæ, ac alia sancti Colombani; ac alia sancti Nicolai in præfata civitata Apuana respective sitæ; ac alia sanctorum Hyppolithi et Cassiani Saliceti; ac alia sanctæ felicitatis Oppili; ac alia sanctæ Mariæ Cavezzone Gordanæ; oc alia sancti Geminiani Toranæ; ac alia sancti Michaelis arcangeli Arzelati; ac alia sancti Geminiani Careole; ac alia sancti Medardi Rossani; ac alia sanctæ Felicitatis Coduli; ac alia sancti Pancratii Vignolæ; ac alia sancti Georgii Cervariæ; ac alia sancti Laurentii Guinadi; ac alia sancti Petri basilicæ Guinadi; ac alia sancti Georgii Brati; ac alia sancti Michaelis Braiæ, ac alia sanctarum Felicitatis et Perpetuæ Succisæ, ac alia sancti Nicomedis Grondulæ; ac alia sanctorum Jacobi, et Philippi Traviridis; ac alia sancti Benedicti Montis Longi; ac alia sancti Bartholomæi Gravagnæ; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Pracchiale; ac alia sancti Matthæi Vallis Antenæ; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Caversanæ Antenæ; ac alia sancti Laurentii Cargalla; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Mignagni; ac alia sancti Basilidis Arzentii; ac alia sancti Martini Geretoli; ac alia sanctorum Laurentii et Donnini Groppoli; ac alia sanctæ Margaritæ Madrignani; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Plebis Calicis; ac alia sanctæ Mariæ Lauretanæ Castri Calicis; ac alia sancti Joannis Evangelistæ Borsede; ac alia sancti Michaelis Veppri; ac alia sancti Stephani prothomartyris Filateriæ; ac alia sanctorum Petri, et Pauli Corlage; ac alia sanctorum Georgii et Pontiani arcis Sigillinæ; ac alia sancti Martini Cavallanæ; ac alia sanctorum Michaelis, et Victoris Gilianæ; ac alia sanctorum Vincentii, et Anastasii Lusignanæ; ac alia sancti Joannis Baptistæ Dobbianæ; ac alia sancti Jacobi majoris Bilij; ac alia sancti Andreæ Scorcetuli; ac alia sancti Michaelis Seravallis; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Caprij; ac alia sancti Nicolai Bagnoni; ac alia sancti Michaelis Furnoli; ac alia sancti Jacobi Collesini; ac alia sancti Michaelis Cervarolæ; ac alia sancti Michaelis Merides; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Mochignani; ac alia sancti Thomæ apostoli Pestinæ; ac alia sanctorum Hippolythi et Cassiani ejusdem loci; ac alia sancti Andreæ apostoli Lusanæ; ac alia sancti Leonardi Castilionis Terzeri; ac alia sancti Andreæ apostoli Gabianæ; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Riccolij; ac alia sancti Matthæi Lusolij; ac alia sancti Michaelis Canossæ; ac alia sancti Nicolai Capriliolæ; ac alia sancti Martini Albiani; ac alia sanctorum Jacobi, et Antonii abbatis Fivizzani; ac alia sanctæ Margaritæ Verucolæ; ac alia sancti Venantii Ceregnani; ac alia sancti Michaelis Spicciani; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Soleriæ; ac alia sancti Laurentii Gassani; ac alia sancti Michaelis Agnini; ac alia sancti Martini Magliani; ac alia sancti Columbani Canneti; ac alia sancti Bartholomæi Ceserani; ac alia sancti Columbani Gosariæ; ac alia sancti Andreæ Apostoli Debicolis; ac alia sanctæ Luciæ Collecchio; ac alia sancti Pauli apostoli Plebis ejusdem loci; ac alia sancti Jacobi majoris Cotti; ac alia sancti Francisci Torani; ac alia sancti Martini Momij; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Pognanæ; ac alia sanctæ Catharinæ Collegnachi; ac alia sancti Michaelis Sassalby; ac alia sancti Blasii Quarazanæ, ac alia sancti Matthæi Po; ac alia sancti Petri apostoli Arliæ; ac alia sancti Bartholomæi Bottignanæ; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Crespiani, ac alia sancti Georgii Comani; ac alia sanctorum Petri, et Pauli apostolorum Camporaghenæ; ac alia sancti Jacobi majoris Torsanæ; ac alia sancti Donati Bilioli; ac alia sancti Michaelis Terenani; ac alia sanctorum Petri, et Pauli Rometæ; ac alia sancti Terentii in Montibus; ac alia sanctorum Cypriani, et Justinæ Colle; ac alia sancti Prosperi Monzonii; ac alia sancti Joannis Baptistæ terræ Rubeæ; ac alia sanctorum Cornelii et Cypriani Codepontii; ac

alia sancti Petri Offiani; ac alia sancti Martini Luscignani; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Cascianæ Petrosæ; ac alia sancti Bartholomæi Reusæ; ac alia sancti Andreæ apostoli Vince; ac alia sancti Jacobi Turlegi; ac alia sanctæ Mariæ Assumptæ Argiliani; ac alia sancti Andreæ Aliani; ac alia sancti Francisci Equi; ac alia sanctæ Margaritæ Regnan; ac alia sancti Mauritii Ajolæ; ac alia sanctæ Mariæ ad Nives Montis Blaneorum; ac alia sanctæ Felicitatis Casulæ; ac alia sancti Geminiani Alebbij; ac alia sanctorum Laurentii, et Barbaræ Seravitiæ; ac alia sancti Stephani Vallecchio; ac alia sanctæ Mariæ Lauretanæ Quercetæ; ac alia sancti Martini Cappellæ, ac alia sanctorum Clementis et Columbiani Terriacæ; ac alia Visitationis Beatæ Mariæ Virginis Levigliani; ac alia sanctorum Pauli, et Antonii Rosinæ et Cerretæ; ac alia sancti Ansani Basati; nec non cæteræ parœciæ ut infra contentæ, et in Brugnatensi diœcesi prædicta sitæ, videlicet una sancti Petri Pontremoli, alia sanctæ Mariæ de Teglia, et reliqua sancti Laurentii de Zirio etiam respective nuncupatæ, et respective locorum etiam respective existentium apostolica auctoritate prædicta perpetuo quoque respective dismembramus, dividimus, et separamus.

Subjectio incolarum sæcularium, et clericorum novæ jurisdictioni.

§. 7. Ac insuper in dicta parte, et in ea respective contentis desuper expressis parœciis unius, et alterius diœcesum prædictarum, ut præfertur, respective dismembratis, divisis, et separatis consistentes, et consistentia, ecclesias, et monasteria, præposituras, conventus, et alia quæcumque, quotcumque, et qualiacumque sæcularia et quorumvis ordinum regularia beneficia, omniumque pariter, et singularum parœciarum ab una et altera diœcesibus prædictis respective dismembrata, utriusque sexus habitatores, personas, et incolas, tam laicos, quam clericos, presbyteros, beneficiatos, ac religiosos, non tamen exemptos cujusque status, gradus, ordinis, et conditionis existant ab ordinaria respectivorum modernorum, quorum ad hoc expressus respective etiam accedit assensus, et pro tempore respective existentium Lunensis Sarzanensis, et Brugnatensis episcoporum, ac capitulorum, et canonicorum respective cathedralium ecclesiarum Lunensis Sarzanensis, et Brugnatensis prædictarum respectiva jurisdictione, potestate, superioritate, et auctoritate dicta apostolica auctoritate similiter perpetuo de apostolicæ potestatis plenitudine pari disjungimus, eximimus, nec non prædictam civitatem Apuanam in civitatem episcopalem per Nos, ut præfertur, erectam, eamdemque parochialem, et in ea comprehensas parœcias sic, ut præfertur, respective dismembratam, et dismembratas, et a prædictis respective Lunensi Sarzanensi, et Brugnatensi episcopatibus, et respective diœcesibus etiam respective avulsam, divisam, et separatam, ac avulsas, divisas, et separatas; ac omnia et singula in eis consistentes, et consistentia ecclesias, monasteria, præposituras, conventus, et alia quæcumque sæcularia, et regularia, ut præfertur, beneficia, omnesque et singulos in eis respective, ut præfertur, comprehensos utriusque sexus habitatores, incolas, et personas tam laicos, quam clericos, presbyteros, beneficiatos, ac religiosos, non tamen exemptos prædictos, scilicet ut præfertur, disjunctos, et exemptos novæ ecclesiæ episcopali Apuanæ, illiusque futuro, et pro tempora existenti præsuli pro suis civitate, territorio, et diœcesi, in quibus semper residere debebit, nec non pro suis clero, et populo apostolica auctoritate prædicta etiam perpetuo concedimus, et assignamus, ac respective ordinarie ejusdem futuri, et pro tempore existentis episcopi Apuani jurisdictioni, potestati, et superioritati, et auctoritati, ita quod liceat personæ eidem ecclesiæ Apuanæ tam nunc a primæva illius erectione, et institutione, et hujusmodi, quam deinceps pro tempore quomodolibet pastoris solatio destitutæ in episcopum præficiendæ per se, vel alium, seu alios ejus nomine veram, realem, et actualem, ac corporalem possessionem, seu quasi possessionem administrationis spiritualis, et omnimodi juris diœcesani in dicta civitate Apuana in civitatem episcopalem sic per Nos, ut præfertur, erecta, totaque diœcesi Apuana, ut præfertur, concessa, et assignata propria auctoritate libere apprehendere, et apprehensam perpetuo retinere eorumdem modernorum, et pro tempore existentium Lunensium Sarzanensium, et Brugnatensium respectivorum episcoporum, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita dicta apostolica auctoritate itidem perpetuo supponimus, et subiicimus.

Dismembratio alterius ecclesiæ sancti Nycolai nuncupatæ de insula Capraria a Papa

§. 8. Supradictis autem erectione, suppressione, dismembratione, divisione, separatione, exemptione, disjunctione, assignatione, aliisque in præ-

loniensi diœcesi, illiusque unio Brugnatensi diœcesi

missia, ut præfertur, executis, attenta pariter a venerabili etiam fratre Nostro moderno Massanensi, et Populoniensi episcopo, ac dilectis etiam filiis capitolo et canonicis ipsius cathedralis ecclesiæ canonice facta cessione, alterius parochialis ecclesiæ sancti Nicolai de insula Capraræ in dominio Januensi prædicto existente, et usque adhuc in spiritualibus a prædicta Massanensi, at Populoniensi diœcesi dependentis, præfatam parochialem ecclesiam sancti Nicolai de insula Capraræ ab eadem Massanensi, at Populoniensi diœcesi pari apostolica auctoritate perpetuo dismembramus, dividimus, atque separamus; et insuper in ea sic separata, divisa, et dismembrata omnes consistentes, et consistententia ecclesias, monasteria, præposituras, conventus, et alia quæcumque, quotcumqua, et qualiacumque beneficia, omnesque, et singulos utriusque sexus degentes habitatores, parsonas, et incolas tam laicos, quam clericos, presbyteros beneficiatos cujusque status, gradus, ordinis, at conditionis existant ab ordinaria moderni, et pro tempora existentis Massanensis et Populoniensis episcopi jurisdictiona, potestate, at superioritate dicta apostolica auctoritate similiter perpetuo de apostolicæ potestatis planitudine disjungimus, et eximimus, nec non prædictam paræciam sic, ut præfertur, dismembratam, divisam, et separatam, ac omnes, et singulas in ea consistentas, et consistentia ecclesias, monasteria, præposituras, conventus, et alia quæcumque, quotcumqua, et qualiacumque beneficia, ut præfertur, omnesque et singulos in ea, ut præfertur, comprehensos utriusque sexus habitatores, personas, et incolas tam laicos, quam clericos, presbyteros beneficiatos prædictos similiter, ut præfertur, disjunctos, et exemptos episcopali Brugnatensi diœcesi, ejusqua moderni, et pro tempore existentis episcopi ordinariæ pariter jurisdictioni, potestati, et superioritati eadem apostolica auctoritate similiter perpetuo incorporamus, adiicimus, etque subiicimus.

Indemnitates concessæ episcopis quibus pars territorii ablata est pro efformanda nova diœcesi.

§. 9. Et ad hoc moderni prædicti Lunensis Sarzanensia, et Brugnatensis respective episcopi de suis juribus, proventibus, et emolumentis supar prædictis paræciis per Nos, ut præfertur, ab eorum respectiva diœcesibus dismambratis, divisis, at saparatis usque adhuc percipi solitis indemnitatem etiam respective acelpiant annuum redditum eorum respective vita naturali tantum durante a præfato Petro Leopoldo archiduce, et magno duce, ejusque in Hetruriæ magno ducatu hujusmodi successoribus suppeditandum, videlicet episcopo Lunensi Sarzanensi annuam summam bis mille biscentum, et quinquaginta quinque librarom monetæ Januensis; apiscopo vero Brugnatensi annuam similiter summam octingentum, et viginti librarum similium eadem apostolica auctoritate pariter assignamus, atque constituimus. Ac insuper favore capituli cathedralis ecclesiæ Lunensis Sarzanensis illorum canonum fructus, ac redditus, quos in territorio ad magnum Hetruriæ ducatum pertinente idem capitulum ad præsens exigit simili apostolica auctoritate atiam perpetuo reservamus, nec non dicto Lunensi Sarzanensi, ut præfertur, moderno, et pro tempore existenti episcopo alium annuum itidem canonem sub titulo portorii Ceserani vulgo di Ceserano nuncupatum pariter perpetuo assignari volumus, atque mandamus, cum hoc quod quovis tempore licitum sit Hetruriæ gubernio, seu debitoribus respective præfatos canones, quicumqua sit illorum titulus, aut origo liberos omnino reddere, facta tamen alterius capitalis assgnatione, cujus quidem fructus ad tria scuta pro quolibet centenario, et anno valutati portorio, et canonibus prædictis sequivaleant, ac pariter mensæ episcopali Brugnatensi prædictæ omnes, et singulos redditus, et proventus in bonis stabilibus tantum consistentes, quos in magno Hetruriæ ducatu præfato eadem mensa episcopalis possidet etiam libere reservamus, cum hoc præterea, quod præfatus modernus, et pro tempore existens episcopus Brugnatensis singulis annis pro tempore quoque existenti parocho parochialis ecclesiæ sancti Petri in præfata civitate Apuana existente scuta quinquaginta monetæ Florentinæ persolvere teneatur, ad quem proinde effectum ab eodem moderno, et pro tempore existente prædicto Brugnatensi episcopo tot ex præfatis canonibus ad mensam episcopalem Brugnatensem præfatam, ut præfertur, pertinentibus eidem parocho pro tempora existenti ejusdem parochialis ecclesiæ sancti Petri assignabuntur, quot superius enunciatæ summæ quinquaginta scutorum monetæ Florentinæ prædictæ æquivalere censeantur.

Concessio juris nominandi parochos favore novi episcopi, et salvis reservationibus apostolicis.

§. 10. Eidemqua moderno, at pro tempora existenti prædictæ Brugnatensis diœcesis apiscopo jus nominandi, seu præsentandi personam idoneam ad hujusmodi parochialem ecclesiam, cu-

jus parochus pro tempore existens præfatus amovibilis existit, ex nuno deinceps perpetuis futuris temporibus dum illam vacare contigerit, ita tamen, ut nominatio, seu præsentatio hujusmodi ad ipsum uti patronum privatum simpliciter spectare, et pertinere debeat, eadem apostolica auctoritate similiter perpetuo concedimus, et reservamus; de cæteris autem indiscriminatim parochialibus ecclesiis a Lunensi Surzanensi, et Brugnatensi respective diœcesibus prædictis, ut supra dismembratis, et avulsis, et episcopali ecclesiæ Apuanæ noviter, ut præfertur, erectæ, ejusque futuro, et pro tempore existenti episcopo præsuli, ut supra pariter suppositis, atque subjectis, quod idem futurus, et pro tempore existens episcopus Apuanus, cessantibus tamen reservationibus, et affectionibus apostolicis libere disponere possit, et valeat, ac etiam teneatur, dicta apostolica auctoritate itidem perpetuo declaramus; ac præterea quod prædictus modernus, et pro tempore existens episcopus Brugnatensis palatio, quod ipsemet modernus Brugnatensis episcopus in civitate Apuana prædicta ad præsens possidet perpetuis futuris temporibus libere, et licite perfruatur, et gaudeat, cum hoc quod parocho parochialis ecclesiæ sancti Petri prædicti pro tempore quoque existenti prædicto congruæ, ac decentis in eodem palatio habitationis commodum reservari debeat, eadem apostolica auctoritate statuimus, atque ordinamus.

Dotatio mensæ episcopalis noviter erectæ.

§. 11. Ac insuper pro mensæ episcopalis ipsius cathedralis ecclesiæ Apuanæ per Nos, ut præfertur, erectæ, et institutæ dotatione, et ad hoc ut idem novus futurus, et pro tempore existens episcopus Apuanus statum suum juxta pontificalis dignitatis exigentiam decentius substinere valeat, annuam summam mille quingentorum scutorum monetæ Florentinæ prædictæ per dictum Petrum Leopoldum archiducem, et magnum ducem, ejusque in magno Hetruriæ ducatu prædicto successores ab omni, et quocumque onere liberam, immunem, et exemptam præfato futuro, et pro tempore existenti episcopo Apuano suppeditandam similiter apostolica auctoritata præfata perpetuo assignamus, atque constituimus, ipsique futuro episcopo Apuano, ejusque in dicto episcopatu Apuano successoribus pro sui, et eorum commoda, decentique habitatione palatium publici in platea dictæ collegiatæ ecclesiæ, ut præfertur, suppressæ et extinctæ, et in cathedralem ecclesiam, ut præfertur, erectæ situm, quod magistratui cancellariæ, et publicis scholis usque adhuc inserviit, et nunc ad usum futuri, et pro tempore existentis episcopi Apuani actu redigitur, perpetuo quoque adiicimus, et adscribimus.

Erectio capituli ecclesiæ cathedralis, cum suis dignitatibus.

§. 12. Cum autem capitulum prædictæ collegiatæ ecclesiæ sic suppressæ, et extinctæ, et in cathedralem ecclesiam, ut præfertur, erectæ duodecim constaret canonicatibus, totidemque præbandis, comprehensis quatuor dignitatibus, præpositura scilicet inibi forsan principali existente, et decanatu, ac archidiaconatu, et primiceriatu, ut præfertur, suppressis, nec non duodecim perpetuis, personalem tamen residentiam requirentibus cappellaniis una cum sex clericis præter cæremoniarium. Nos proinde unam præposituram, quæ post pontificalem, ut præfertur, erectam, et institutam hujusmodi major cum uno canonicatu, et una præbenda pro uno canonico præposito, qui caput capituli dictæ cathedralis ecclesiæ Apuanæ sic, ut præfertur, erectæ, et institutæ existat, iisque gaudeat præeminentiis, quæ sibi de jure competere possunt, et debent, ac per quem una cum uno presbytero cappellano ei in infrascriptæ curæ exercitio coadjuvante cura animarum dilectorum etiam filiorum parochianorum dictæ collegiatæ ecclesiæ, ut præfertur, suppressæ, et extinctæ, ac in cathedralem ecclesiam, ut præfertur, erectæ, ut antea exerceri debeat, nec non unum decanatum, qui secunda cum alio pariter canonicatu, et alia theologali nuncupanda præbenda pro alio canonico decano in theologia magistro, ac unum archidiaconatum, qui tertia cum alio, parique canonicatu, et alia præbenda pro alio canonico archidiacono, ac unum primicariatum, qui quarta respective dignitates in dicta cathedrali Apuana, ut præfertur, erecta existant, cum alio pariter canonicatu, et alia præbenda eisdem dignitatibus respective invicem perpetuo unitis existentibus pro alio canonico primicerio respective nuncupandis, ac reliquos octo canonicatus, totidemque præbendas dictæ collegiatæ ecclesiæ, ut præfertur, suppressæ, et extinctæ, et in cathedralem ecclesiam, ut præfertur, erectæ pro octo aliis futuris mera canonicis ejusdem cathedralis Apuanæ illius capitulum respective componantibus, ac duodecim perpetuas personalem tamen residentiam hujusmodi, ut præfertur, requirentes cappellanias pro totidem cle-

ricis, seu presbyteris servitio chori dictæ cathedralis ecclesiæ sic erectæ et institutæ addictis, per modum tamen subrogationis absque alia desuper facienda provisione eorumdem duodecim canonicatuum, et præbendarum, quatuor dignitatibus præfatis comprehensis, ac duodecim itidem cappellaniis favore illos, ac illas respective nunc obtinentium, qui dictæ collegiatæ ecclesiæ, ut præfertur, suppressæ, et extinctæ, ac in cathedralem ecclesiam, ut præfertur, erectæ capitulum efformabant, illique inserviebant; quibus omnibus illos, et illas pro tempore respective obtinentibus cum sex clericis, ac cæremoniario prædictis singulis diebus horas canonicas tam diurnas, quam nocturnas, aliaque divina officia devote, ac cum debita mentis attentione, servataque ecclesiastica disciplina recitandi, decantandi, et psallendi, divinisque officiis tam diurnis, quam nocturnis hujusmodi interessendi, ac alias eidem cathedralis Apuanæ, sicut præfertur, erectæ, et institutæ laudabiliter deserviendi onus incumbet, dicta apostolica auctoritate perpetuo quoque respective erigimus, et instituimus; ac prætcrea ut dignitates, et canonicatus dictæ cathedralis ecclesiæ Apuanæ per Nos, ut præfertur, erectæ, et institutæ de congrua etiam earum, et eorum respective dotatione provideantur, illasque et illos pro tempore respective obtinentes onera, et obbligationes eis, et eorum cuilibet respective incumbentia supportare valeant. Præpositurae videlicet dignitati post pontificalem hujusmodi majori inibi, ut præfertur existenti, eique annexam summam tercentorum scutorum monetæ Romanæ, ut antea; decanatui vero cum ei parique annexa theologali, et archidiaconatui, et primiceriatui cum aliis respective canonicatibus, et præbendis respective adnexis præfatis, cæterisque canonicatibus, et præbendis, et cappellaniis prædictis, aliisque omnibus, et singulis dictæ collegiatæ ecclesiæ, ut præfertur, suppressæ, et extinctæ, et in cathedralem ecclesiam, ut præfertur, erectæ in divinis inservientibus omnes, et singulos redditus, et proventus, quos huc usque illas, et illos pro tempore respective obtinentes, aliique in divinis inservientes prædicti annuatim perceperunt in modum tamen, ut ipsi etiam in posterum similiter libere illos annuatim percipere quoque debeant, dicta apostolica auctoritate perpetuo quoque applicamus, et assignamus.

Privilegia concessa capitulo, et jus condendi statuta.

§. 13. Eisdemque futuris et pro tempore existentibus capitulo, et canonicis dictæ collegiatæ ecclesiæ Apuanæ per Nos, ut præfertur, erectæ, et institutæ, ut ipsi, eorumque officiales, et ministri, res, bona, proprietates, et jura quæcumque omnibus, et singulis tam spiritualibus, quam temporalibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, et gratiis, quibus aliæ similes cathedrales in prædicto magno Hetruriæ hujusmodi ducatu existentes, earumque capitula, canonici, ac dignitates, et beneficia in eis obtinentes, illorumque ministri etc. uti, frui, potiri, et gaudere etiam possint, dicta apostolica auctoritate etiam perpetuo concedimus, et indulgemus. Eisdemque futuris, et pro-tempore existentibus capitulo, et canonicis dictæ cathedralis ecclesiæ per Nos, ut præfertur, erectæ, et institutæ, ut ipsi pariter pro ejusdem sic erectæ, et institutæ cathedralis ecclesiæ, illiusque chori, capituli, rerum, bonorum, et jurium tam spiritualium, quam temporalium prospero, felicique gubernio, regimine, et administratione, nec non onerum illis incumbentium supportatione, ac divinorum etc. sacris canonibus, et constitutionibus apostolicis decretisque concilii Tridentini hujusmodi minime adversantia, et per ipsum episcopum Apuanum, ut præfertur, prius examinanda, et approbanda, facultatem, potestatem et auctoritatem dicta apostolica auctoritate similiter perpetuo concedimus, et impartimur.

Reservatio juris nominandi episcopum favore magni ducis Hetruriae.

§. 14. Ac ulterius, quod prædictæ episcopali ecclesiæ Apuanæ per Nos, ut præfertur, erectæ, et institutæ tam pro hac prima vice, et a primæva illius erectione, et institutione pastoris solatio destitutæ, quam deinceps, et quoties eam pastoris solatio non tamen apud apostolicam Sedem destitui contigerit persona idonea per Nos, et Romanum pontificem pro tempore existentem eidem ecclesiæ episcopali Apuanæ in episcopum præficienda eodem prorsus modo, quo episcopi aliarum ecclesiarum in præfato magno Hetruriæ ducatu existentium a Sede apostolica prædicta præfici consueverunt, præfici quoque debeat eadem apostolica auctoritate statuimus, et ordinamus; dictam vero præposituram dignitatem inibi post pontificalem majorem, ut præfertur existentem, dum illam semper, et quandocumque pro tempore

vacare contigerit Sedi apostolicæ prædictæ affectam, et reservatam in perpetuum remanere, et existere. Cæteras vero dignitates, ac canonicatus, et præbendas, aliaque omnia beneficia ecclesiastica in ipsa cathedrali ecclesia Apuana, eic ut præfertur erecta, et instituta existentes, et existentia, eisdem affectionibus, et reservationibus apostolicis, ut antea obnoxios, et abnoxias ac obnoxia esse, et foro pari apostolica auctoritate itidem perpetuo declaramus.

Praeceptum episcopo datum de erigenda praebenda poenitentiaria in ecclesia metropolitana, et dioecesano seminario.

§. 15. Quoniam autem in prædicta collegiata ecclesia sic suppressa et extincta, et in cathedralem ecclesiam, ut præfertur, erecta præbenda pœnitentiaria, et in dicta civitate Apuana in civitatem episcopalem etiam, ut præfertur, erecta seminarium episcopale desunt, ut in dicta cathedrali ecclesia per Noe, ut præfertur, erecta pœnitentiaria hujusmodi, et in dicta civitate seminarium prædictum juxta concilii Tridentini prædicti præscriptum respective erigantur, et instituantur conscientiam futuri episcopi super his onerando eadem apostolica auctoritate præcipimus atque mandamus, et pro ejusdem seminarii diœcesani manutentione et dote novi futuri episcopi cura, ut præfertur, erigendi summam quingentorum scutorum monetæ Florentinæ prædictæ etiam a Petro Leopoldo archiduce, et magno duce præfato, ejusque in magno Hetruriæ ducatu hujusmodi successoribus prædictis quoque suppeditandam pari apostolica auctoritate etiam perpetuo constituimus, et assignamus.

Clausulae salutares et irritantes.

§. 16. Decernentes præsentem Nostrum motum proprium, et easdem præsentes semper, et perpetuo validum, et efficacem, ac validas et efficaces, esse, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere; et sic ab omnibus, et singulis ad quos spectat, et quomodolibet spectabit in futurum etc. decretis in genere, et in specio etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus pro tempore quomodolibet concessis, et concedendis. Quibus omnibus, et singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales etc. derogamus; cæterisqua contrariis quibuscumque.

Praeceptum de inscribendis redditibus mensae in libris camerae apostolicae.

§. 17. Volumus autem, quod dicta ecclesia episcopalis Apuana, per Nos, ut præfertur, erecta, et instituta juxta redditus prædictos illius mensæ episcopali, etiam, ut præfertur, applicatos, et assignatos de more ad florenos auri quatuorcentum taxari, et hujusmodi taxa in libris cameræ apostolicæ describi debeat.

Deputatio executoris apostolici.

§. 18. Nos autem per easdem præsentes nuncium præfatum in dicta civitate Florentiæ commorantem in executorem etc. tenore præsentium deputamus, nec non eidem nuncio facultatem, ut ipse quamcumque personam in ecclesiastica dignitate constitutam in hujusmodi executione subdelegare etc. dicta apostolica auctoritate pariter concedimus, et impartimur. Nulli ergo etc. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo octuagesimo septimo quarto nonas julii pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Hasce literas apostolicas summus pontifex hocce anno 1797. reformavit, quoad ordinem et gradum dignitatum capitularium in hunc modum, videlicet ut prima dignitas in perpetuum sit præpositura, secunda archidiaconatus, tertia decanatus, et quarta primiceriatus.

MCVI.

Dat. die 20 junii 1797 anno XXIII.

Confirmatur concordia inter archiepiscopum Beneventanum ex una, et episcopum Abellinensem ex altera parte inita de ac super jurisdictione in parochia nuper fundata pro cura animarum terræ de Pratola.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater, salutem, et apostolicam benedictionem

Proœmium.

§. 1. Decet Romanum pontificem in ea, quæ pro faciliori animarum christifidelium cura scite, ac prudenter constituta sunt, auctoritatis suæ partes interponere, prout in Domino salubriter expedire arbitratur.

Expositio precum.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecisti, quod cum jampridem cura animarum in terra de Pratola, quæ est sita in via regia a civitate Abellinensi ad Apuliam pro parte dextra ejusdem viæ tibi, atque archiepiscopo Beneventano

pro tempore in spiritualibus subjecta ab archipresbytero de Montefalcione, pro parte vero sinistra episcopo Abellinensi pariter in spiritualibus subdita ab archipresbytero de Serra gereretur, ac plura hinc ob distantiam horum ecclesiarum parochialium extassent incommoda, hisce occurrere desiderans princeps de Montemiletto ejusdem terræ baro novam ecclesiam in diœcesi Beneventana e fundamentis erexit eo consilio, ut illic parochus institueretur, qui spiritualem incolarum dictæ terræ curam administrasset; et quidem vix perfecta ecclesia prædicta ab archiepiscopo Beneventano prædecessore tuo de idoneo parocho fuit provisa, atque interim idem archiepiscopus Beneventanus ex una, et episcopus Abellinensis ex altera parte de utriusque jurisdictione agere susceperant, et facile jam tunc finita res esset, nisi plura remorata essent pactarum conventionum stipulationem, quæ tandem aliquando a bonæ memoriæ Francisco Maria, dum vixit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbytero cardinali Banditi ex dispensatione, et indulto apostolico archiepiscopo Beneventano celebrata est tenoris qui sequitur

In Dei Nomine amen,

Die vigesima quarta mensis augusti, duodecima indictione, millesimo septingentesimo nonagesimo quarto Beneventi etc. Pontificatus etc. Regnante etc. Nos etc. Constituite personalmente in presenza nostra l' infranominande persone, cioè

Tenor conventionis.

§. 3. L' illustrissimo e reverendissimo monsignore don Celestino canonico Tramontani, vicario generale di queste reverendissima curia arcivescovila di Benevento, alle cose infradicende specialmente destinato dall' eminentissimo, e reverendissimo signore cardinale Francesco Maria Banditi arcivescovo di questa predetta città di Benevento, il quale monsignore vicario Tramontani agge, ed interviene alle cose infrascritte in nome, e parte di detto eminentissimo signore cardinale arcivescovo, e per li di lui posteri, e successori arcivescovo da una parte etc.

Ed il rmo signore don Michele Limata abate infulato dell' insigne collegio sotto il titolo di s. Spirito di questa predetta città di Benevento procuratore alle cose, che sieguono specialmente deputato dall' illustrissimo, e reverendissimo signore Sebastiano de Rosa vescovo attuale della città di Avellino, e Frigento in virtù di publico istromento di procura stipolato in detta città di Avellino sotto il dì due del corrente mese di agosto per gli atti del magnifico notaro don Francesco Savario Plaotulli di Napoli, commorante in detta città di Avellino, di cui copia autentica e me notaro si è esibita, et inferius ec. il quale signore abate Limate agge, ed interviene alle medesime cose infrascritte in nome, e parte di detto monsignore vescovo di Rosa, e come di lui procuratore ut supra ec. e per li suoi posteri, e successori vescovi dall'altra parte etc.

Nec non il molto reverendo signore don Vincenzo Capone, attuale arciprete dell' arcipretale chiesa sotto il titolo della beatissima vergine Assunta in cielo della terra di Montefalcione diocesi di Benevento, al presente in questa città, il quale agge, ed interviene benanche alla stesse cose infrascritta per se stesso, e per li suoi successori in detta chiesa arcipretale, da un altra parte ec.

E l' accolito don Giacomo Sforza Beneventano, procuratore alle cose infradicende, specialmente deputato dal molto reverendo signore don Giuseppe Sellito arciprete dell' arcipretale chiesa sotto il titolo de' ss. Stefano, ed Odemo del castello di Serra diocesi di Avellino, in vigore di publico istromento di procura stipolato sotto il dì diecianoove del corrente mese, ed anno per gli atti del mag. notaro don Giuseppe d'Alfiero della terra di Prata, di cui copia autentica pure a me notaro si è esibita, et paritor inferius etc. il quale don Giacomo procuratore agge benanche alle cose infrascritte in nome, e parte di detto signore arciprete Sellito, e per li di lui successori in detta chiesa arcipretale da un altra parte. ec.

Ed il molto reverendo signore don Giuseppe di Alelio rettore curato della rettorale chiesa sotto il titolo della beatissima vergine Addolorata del casale di Pratola al presente in questa città, il quale parimente agge, ed interviene alle medesime cose infrascritte per se stesso, e suoi successori in detta chiesa rettorale, dall' altra parte. ec.

Narratio facto rum.

§. 4. Asseriscono dette parti spontaneamente, e concordemente avanti di noi, qualmente essendosi tra il lodato eminentissimo, e reverendissimo signore cardinal Banditi arcivescovo di Benevento, ed il prefato illustrissimo, e reverendissimo monsignore de Rosa vescovo di Avellino, e di Frigento conchiuso e stabilito un trattato di rapporto alla cura spirituale delle anime di det-

to casale di Pratola, si stabilirono, e determinarono alcuni capitoli, dichiarazioni, e patti firmati in margine di proprie mani di detto eminentissimo signore cardinale Banditi arcivescovo, e di detto illustrissimo e reverendissimo monsignore vescovo Rosa, per ridursi poi dette dichiarazioni, e convenzioni, capitoli, e patti in publica forma, colla stipola di publico istrumento, ottenuto si sarebbe l'assenso, e beneplacito della maestà del re delle due Sicilie, Dio guardi, conforme da medesimi si rileva; essendosi già ottenuto il detto regio assenso, che per anche a me notaro si è esibito, et inferius ec. ed ottenuto benanche il consenso dal reverendissimo capitolo della cattedrale chiesa di detta città di Avellino, come dal documento pure a me notaro esibito, et inferius ec. rimanendo espressamente riserbato anche il consenso di questo reverendissimo capitolo metropolitano di Benevento, et non aliter, alias, nec alio modo ec. (si nota come oggi 27 agosto 1791. il reverendissimo capitolo metropolitano di Benevento ha approvato l'introdotto piano, e foglio di convenzione, ed ha prestato il suo consenso per l'esecuzione del medesimo come dal documento esibito etc. onde etc.) intendendo perciò presentemente le nominate parti fare la publicazione del detto foglio de' capitoli, dichiarazioni, e convenzioni, e riduzzione di quelli in publica forma, ne hanno a tal effetto richiesto me notaro per l'atto di tal publicazione, e riduzione in forma publica: ed attendendo una tal domanda troppo giusta, e ragionevole etc. pertanto oggi suddetto giorno etc. essendoci stato esibito, e presentato da esse parti il nonato foglio di capitoli, dichiarazioni, convenzioni, oblighi, e promesse, abbiamo quello con alta, ed intelligibile voce letto de verbo ad verbum, e dal principio sino al fine, prout jacet ec. e quello publicato in presenza tanto di esse suddette parti nei nomi, come sopra rispettivamente presenti, ed il medesimo foglio, e sue dichiarazioni, e convenzioni in tutte, e singole loro parti accettanti ec. quanto dell'infrascritti regio giudice a contratti, e testimonj presenti, e specialmente chiamati per intervenire al presente pubblico atto: qual foglio è del tenore, che siegue, cioè.

Sequitur ut supra. §. 5. Il casale di Pratola feudo dell'illustre signore principe di Montemiletto, rispetto poi alla spirituale giurisdizione, e soggetto per la metà di sopra della strada regia a monsignore arcivescovo di Benevento, e per la metà di sotto a monsignore vescovo di Avellino: gli abitanti di sopra furono parrochiani della parrocchia di Montefalcione, e quei di sotto della chiesa parrochiale di Serra ambedue di patronato dello stesso signor principe anche possessore di quei luoghi. Per maggior commodo de figliani a spese del medesimo signor principe, precedente reale assenso, ed approvazione con dispaccio dei 25. settembre 1762. fu eretta, poi consagrata dall'arcivescovo di Benevento, una nuova chiesa sotto il titolo di Maria Addolorata dalla parte però di sopra in territorio dell'arcivescovo di Benevento filiale di Montefalcione colla riserva del padronato al principe medesimo. Da questo si è domandato, che senza più destinarvisi due curati con poco sostentamento dei medesimi vi si destini un parroco con vera, e reale dismembrazione del territorio della parrocchia di Montefalcione, e Serra, il quale ne porti la cura spirituale, senza confusione, e col congruo sostegno. Avendo l'arcivescovo attuale eminentissimo Banditi, ed il vescovo di Avellino monsignore de Rosa esaminato questo progetto, e trovatolo utile alla gloria del Signore, ed al vantaggio spirituale di quelle anime, son disposti a concorrere al medesimo; quando venga approvato da sua maestà colle seguenti dichiarazioni, cioè.

I.

§. 6. Si debba assegnare al vicario curato un congruo assegnamento di ducati cento trenta, cioè ducati cento per lui, e trenta per il mantenimento della chiesa, oltre li ducati dodici assegnatili in dote dall'illustre signore principe di Montemiletto in tempo della congregazione della suddetta chiesa. Li ducati cento trenta debbano corrispondersi dall'arciprete di Montefalcione, e da quello di Serra, cioè ducati ottanta dall'arciprete di Montefalcione, e ducati cinquanta da quello di Serra, siccome amendue detti arcipreti se ne obbligarono con due istromenti passati tra essi con l'illustre signor principe di Montemiletto, e con sentenze delle due curie Beneventana, ed Avellinese, di quella di Benevento in data dei 23. ottobre 1762, e di quella di Avellino sotto il dì 11. dicembre 1789. De pensione vicario curato solvenda

II.

De electione vicari.

§. 7. Il suddetto vicario curato si provvederà, e destinerà per turnum dall' arcivescovo di Benevento, e dal vescovo di Avellino, precedente la nomina, e presentazione da farsi dal medesimo illustre signore principe di Montemiletto. Fatta la presentazione, o sia nomina si dovrà la persona nominata esaminare ad formam sacri concilii Tridentini, et servatis servandis istituirsi. La prima volta si farà l'elezione, ed istituzione dalla curia di Benevento con buona grazia di monsignore d'Avellino, anche a riflesso di essere la nuova chiesa situata in giurisdizione di Benevento, senza tenersi conto delle altre istituzioni fatte dalla curia Beneventana sin' oggi, come precedute alla presente concordia, poichè riguardo all' istituzione del curato comincierà a farsi dalla suddetta curia Beneventana per cessum, sive decessum dell' odierno signore don Giuseppe d'Alesio.

III.

De juribus vicarii curati.

§. 8. Istituito, che sarà tal vicario curato parpetuo averà la cura delle anime dell' intiero casale di Pratola indipendentemente dall' arciprete di Montefalcione, e di Serra. Esiggerà tutti li diritti, ed emolumenti parrocchiali a suo beneficio con pagare la quarta funeraria per antico solito prima del concilio Romano sotto Benedetto XIII. la quarta delle decime sagramentali, ed ogni altra canonica prestazione, un' anno alla mensa di Benevento, ed un' altro anno alla mensa di Avellino nel tempo della santa visita.

IV.

De licentiis matrimonialibus.

§. 9. Quando si dovranno spedire le licenze de' matrimonj, si dovrà attendere a chi appartiene la donna, perchè essendo costei del luogo sopra la strada di territorio dell' arcivescovo di Benevento, alla di lui curia spetterà spedire il contrahatur, ed all' incontro si spedirà dalla curia di Avellino, se sia la donna di sotto la strada regia, territorio del vescovo di Avellino. Le testimoniali si spediranno da quella curia, a cui sarà soggetto l'uomo, e la donna che le richiede.

V.

De filiatione parreciae.

§. 10. Per decreto di erezione come sopra, e reale approvazione, deve restare la nuova parrocchia di Pratola filiale di Montefalcione, e perciò lasciarsi in tutti gli onori riservati alla matrice riguardo alla processione del parroco, e figliani nel giorno dell' Assunzione in ogni anno colla prestazione di un censo di libbre due cera all' arciprete di Montefalcione, dal vicario curato di Pratola, o che questi sia stato istituito dalla curia di Benevento, o dalla curia di Avellino, e la stessa prestazione, e funzione si deve fare dal medesimo vicario curato alla chiesa matrice di Serra nel giorno del protettore di detto luogo s. Audeno.

VI.

De mutua dependentia parochorum.

§. 11. Il medesimo vicario curato di Pratola, ottenuta, che avrà l' istituzione dalla curia di Benevento, sia tenuto rispettosamente presentarsi alla curia di Avellino, a cui deve mostrare l'otteonta istituzione, e lo stesso deve fare l' istituto della curia di Avellino, con quella di Benevento, con doversi serbare in perpetuum questa reciproca corrispondenza.

VII.

De interventione ad synodum.

§. 12. Il vicario curato di Pratola dovrà intervenire al sinodo così di Benevento, che a quello di Avellino, come ogni altro parroco delle due diocesi, affinchè sappia le ordinazioni sinodali riguardanti la buona cura dei respettivi sudditi.

VIII.

De visitatione quolibet anno facienda.

§. 13. La santa visita si dovrà fare quolibet anno, cioè un' anno dall' arcivescovo di Benevento, ed un' anno dal vescovo di Avellino colla solita procurazione, e col prestare i cibarj giusta il Tridentino, in maniera che nell' anno che cade la visita dell' uno non si faccia la stessa dall' altro. Per la persona del parroco, e pel di lui officio dovrà egli esser soggetto all' uno, ed all' altro, ed in conseguenza soggiacere alle correzzioni quatenus etc. Essendo poi la mancanza gravissima per cui il curato dovesse meritare pena afflittiva, e vieppiù se di deposizione, è giusto, che proceda quell' ordinario, che gli diede l' istituzione. Per li preti poi

N

non proprii del visitatore, saranno questi anche obbligati tutti a corteggiare il visitatore, ma ciascun ordinario chiamerà i suoi all' ubbidianza per non confondersi la giurisdizione.

IX.

De jurisdictione archiepiscopi super personis ecclesiasticis.

§. 14. La giurisdizione su de' preti si riterrà dall' arcivescovo, o vescovo, che gli ordinò, e se per istanza di non essere citati si ricoverassero nel territorio non proprio del vescovo ordinatore con buona grazia delle curie respattive si faranno quelli eseguire.

X.

De divisione territorii.

§. 15. La divisione del territorio, che si smembra dal tenimento, ossia giurisdizione dell' arcipretura di Serra deve essere la seguente, cioè il territorio denominato s. Jorio, che lo divide, la via regia, e quella, che conduce a Montefalcione. Il territorio detto lo Boschetto, e propriamente quello, che viene diviso dalla strada, che conduce alla Pratola. Il territorio, che principia dal Piano, e continua colle Sandolle, e Scoppole sino al confine del territorio della giurisdizione di Montaperto. E dall' arcipretura di Montefalcione restano divise le massarie, ed uomini abitanti. Il bosco della Cardogna, Nocelle, e Galli, e tutti li suddetti territorj rimangono incorporati alla nuova parrocchia di Pratola.

XI.

De suppressione ecclesiae s. Annae.

§. 16. La chiesa antica di Pratola sotto il titolo di sant' Anna, che serviva per uso della parrocchia antica dalla parte di sotto resti profanata, e non possa erigersi altra chiesa, ed erigendosi acquisti l'arcivescovo i diritti, che concede nella sua chiesa al vescovo di Avellino.

XII.

De jure episcopi Avellini in peragenda visitatione.

§. 17. Portandosi il vescovo di Avellino in visita, e conseguentemente esercitando giurisdizione contro il territorio della diocesi Beneventana, la di cui visita deve restringersi a soli sagramenti, e sagramentali, ed agli utensili ad essi appartenenti, e necessarj, come altresì a libri parrocchiali, e libri di messe pro populo, restando riservati all' ispezione dell' arcivescovo di Benevento, oltre i sagramenti, e sagramentali gli altri della stessa chiesa, ed ogni altro fuori delle cose sopra specificate, è parmesso al vescovo di Avellino.

XIII.

De nominatione oeconomi tempore vacationis facienda.

§. 18. Nel caso della vacanza del vicario curato di Pratola, o per morte, o per rinunzia deve provvedere l' interino, ossia l'economo quell' istesso ordinario, che l' istituì, affinchè non manchi l'assistenza alla popolazione sino alla istituzione del nuovo vicario curato, che dovrà farsi da quell' ordinario, cui spetterà il turno, da cominciarsi dalla curia Beneventana come sopra.

Conclusio.

§. 19. Quali capitoli, dichiarazioni, convenzioni, obblighi, e promesse espresse in detto preinserto foglio, così per me notaro letto, e pubblicato come sopra, e tutte e singole cose in esso dichiarate, enunciate, e convenute ec. hanno promesso, e promettono esse parti nei nomi come sopra respettivamente; per stipola legittima, e solenne ec. sponte, e per ogni miglior via ec. anche col mezzo del loro giuramento tactis pectoribus more etc., ac scripturis respective etc, aver sempre, ed in ogni futuro tempo ec. per rate, grate, e ferme, ed inviolabilmente attendere, adempire, ed osservare giusta la di loro serie, tenore, e continenza, senza potervi controvenire per qualsisia causa, titolo, pretesto, o ragione ec. per il di cui effetto hanno collo stesso giuramento espressamente rinunciato, come rinunciano a tutte, a qualsisiano leggi, e beneficj di esse in di loro favore, e respettivamente di detti loro principali in qualunque modo decantino, e così non altrimenti, nè di altro modo ec.

Praemissio de servandis pactis conventis.

§. 20. E per la reale osservanza, e fermezza delle cose suddette ec. li predetti signori contraenti, nei nomi come sopra rispettivamente ec. sponte ec. hanno obbligato se stessi, loro successori, e beni suddetti ec. tanto nella più stretta forma della reverenda camara apostolica, colle solite clausole, quanto giusta il rito della gran corte della vicaria, sub pœne, et ad pœnam dupli etc., medietate etc. cum potestate capiendi etc. ubique etc. constitutione precarii etc. citra etc. renunciantes etc. consentientes etc. unica etc. et tactis pectoribus more etc., ac scripturis respective etc. juraverunt præsentibus opportunis.

Confirmatio apostolica.

§. 21. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, beneplacitum apostolicum fuerit hisce desuper reservotum, ac quo concordia hujusmodi firmius subsistat, et servetur exactios apostolicæ Nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desidares: Nobis proptarea humilitar supplicari fecisti, ut in præmissis opportuna providere, et ut infra indulgare de benignitata apostolica dignaremur. Nos igitur ta specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentas, at a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, at quacumque de causa latis, si quas forte incurristi, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, audita prius relationa dilecti filii magistri Julii Gabrieli congregationis venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium concilii Tridentini interpretum a secretis relatione, supplicationibus hujusmodi inclinati, fraternitati tuæ par præsentas committimus, ac mandamus, ut veris existentibus narratis, et postquam ita expedire judicaveris præinsertam concordiam cum omnibus pactis, et conditionibus in ea contantis auctoritate Nostra apostolica pro tuo arbitrio, et prudentia gratis confirmes, at approbes, atqua omnas, et singulos juris, et facti defectus, siqui desuper in ea intervanerint, suppleas et sanes.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 22. Decernentas easdem præsentes litaras semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios et integros affectus sortiri, et obtinere, ac in omnibus et per omnia plenissima suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici ouditores, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inana si secus supar his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantar contigerit attantari.

Derogatio contrariorum.

§. 23. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima junii, millesimo saptingantesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCVII.

Dat. die 25 junii 1797 anno XXIII.

Indultum, ut mulieres claustrum conventus Barchinonensis fratrum ordinis sancti Francisci de observantia ingredi possint.

Venerabili fratri
episcopo Barchinonensi.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem,
at apostolicam benedictionem.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii minister provinciæ Catalauniæ ordinis fratrum minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum, nec non minister et discretus tertii ordinis hujusmodi istius civitatis Barchinonensis, quod ab immemorabili in more positum erat, ut dum magno Christifidelium concursu in ecclesia, ac conventu Barchinonensi frotrum ordinis prædicti ab iisdem fratribus, et ab utriusque sexus christifidelibus dicti tertii ordinis devotum Viæ Crucis exercitium perageretur, non solum viri, sed etiam mulieres sejunctim tamen ab hominibus, ac binæ ad infimum ejusdem conventus claustrum, devote, ac pie procederent, at quamvis emanata anno millesimo septingentesimo quadragesimo secundo a felicis recordationis Benedicto pp. XIV. prædecessore Nostro constitutione, quæ incipit = *Regularis disciplinæ* = ab ea statim consuetudine recessum fuerit, paullo post tamen ex apostolico, ut creditur, indulto eadem consuetudo revocata fuit, usque dum anno millesimo saptingentesimo nonagesimo primo, quod in tabulario nullum de indulto hujusmodi apostolico extabat documentum, a tunc exercente episcopo Barchinonensi pium exercitium hujusmodi interdictum fuit. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat infimum claustrum prædictum ad hunc unum usum destinatum sit, ut christifidelium cadavera tumulentur, atque ad ejusdem conventus ornatum, nullumque ex mora hujusmodi incommodum in eamdam clausuram redundetur. Nobis propterea memorati exponentas supplicari fecerunt, ut in præmissis opportuna providere, et ut infra indulgere de benignitata apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi

volentes, et a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, audita prius tua hisce desuper relatione, supplicationibus hujusmodi inclinati fraternitati tuæ per præsentes committimus, ac mandamus, ut veris existentibus narratis, et quatenus in posterum in infimo claustro hujusmodi nulla fiet innovatio, quæ rerum statum immutet, consuetudinem prædictam, ut nempe mulieres in statis jam, ac ab usu præscriptis diebus tantum ad claustrum prædictum pie, ac devote exercitium prædictum comitando procedere possint, pro tuo arbitrio ac prudentia, ac cum iis conditionibus, quae ad scandala antevertenda a priora arbitraberis, auctoritate Nostra apostolica permittas.

Derogatio contrariorum. §. 3. Non obstantibus memorata Benedictina constitutione, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima quinta junii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCVIII.

Dat. die 7 julii 1797 anno XXIII.

Concessio muneris procuratoris generalis ordinis fratrum minorum sancti Francisci Cappuccinorum.

Dilecto filio Bartholomæo ab Imola fratrum ordinis minorum s. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum

Pius PP. VI.

Dilecte fili salutem, et apostolicam benedictionem.

Proemium. §. 1. Religionis zelus, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, et virtutum merita super quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales.

Expositio precum. §. 2. Nuper pro parte venerabilis fratris Nostri Henrici cardinalis episcopi Tusculani ducis Eboracensis nuncupati tui ordinis fratrum minorum sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum apud Nos, et hanc sanctam Sedem protectoris expositum fuit, quod cum Nos novissime in episcopum Comaclensem dilectum etiam filium Gregorium a Marraria ejusdem ordinis fratrem expresse professum designavimus, munus huic definitoris generalis dicti ordinis, quo ipse fungitur, vacat, ac alium in illius locum per Nos suffici summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis. §. 3. Nos igitur ipsius Henrici cardinalis episcopi votis, quantum cum Domino possumus annuere, teque specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existis ad effectum præsentium consequendum harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati te, qui frater ordinis præfati expressa professus congregationis venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium indici librorum prohibitorum, at expurgandorum præpositæ consultor existis, ac officium a secretis apud procuratorem generalem ejusdem ordinis, ac

custodis capituli generalis cum jure utriusque suffragii exerces, et de cujus prudentia, fide, religionis zelo, ac summa in rebus gerendis dexteritate plurimum in Domino confidimus, ac ejusdem Henrici cardinalis episcopi consilio inter plures Nobis ad hoc nominatos in locum dicti Gregorii ad ecclesiam Comaclensem promoti munus prædictum vacaverit, in illius locum cum omnibus, et singulis juribus, prærogativis, præeminentiis, auctoritate, jurisdictione, facultatibus, gratiis, indultis, honoribus, et oneribus solitis, et consuetis, quibus memoratus Gregorius, ac cæteri definitores generales utuntur, fruuntur, et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt, vel poterunt in futurum in omnibus, et per omnia perinde ac si in frequenti capitulo generali ad officium, seu munus prædictum electus fuisses auctoritate, et tenore præsentium constituimus, facimus, et nominamus.

Sanctio poenalis

§. 4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrio Nostro infligendis pœnis, omnibus, et singulis superioribus guardianis, fratribus, cæterisque personis quibuscumque ordinis prædicti, ad quos spectat, vel spectabit in futurum, ut te in definitorem generalem ejusdem ordinis in locum dicti Gregorii recognoscant, tuoque officio prædicto, illiusque libero exercitio juxta tenorem præsentium fungi sinant, et permittant, tibique in omnibus, et per omnia ad officium prædictum quomodolibet pertinentia prompte pareant, et obediant, foreant, et adsistant respective.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 5. Ac decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, tibique in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dicti ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, rel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die septima julii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno ricesimo tertio.

MCIX.

Dat. die 18 julii 1797 anno XXIII.

Extensio literarum apostolicarum diei 4 septembris 1795 super venditione bonorum ecclesiasticorum Sardiniæ regi concessarum.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Exponitur quid in praecedentibus literis concessum fuerit.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit charissimus in Christu filius Noster Carolus Emmanuel Sardiniæ rex illustris, quod Nos alias precibus claræ memoriæ Victorii Amadei, dum vixit, Sardiniæ pariter regis illustris parentis sui Nobis humiliter porrectis annuentes per Nostras in simili forma Breris diei ir. septembris MDCCXCV. expeditas literas ex urgentissimis, rationabilibusque tunc adductis de eausis, atque de peculiaris aliquorum venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium congregationis deputatæ consilio bonæ memoriæ Victorio, Mariæ, Balthaxari, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbytero cardinali Costa de Arignano nuncupato, ex dispensatione, atque indulto apostolico tunc archiepiscopo Taurinensi commisimus, ac mandarimus, ut venditis, atque alienatis, sub certis tunc expressis cautelis, et conditionibus bonis stabilibus ad abbatias, et beneficia ecclesiastica tunc vacantia, rel deincepa vacatura, quæ de jure patronatu regio, ac intra suam ditionem essent, spectantibus interim pro summa sexagies centena millia librarum monetæ Pedemontanæ tantum illorum pretium pro eorumdem bonorum permutatione, et subrogatione in emptionem tot LL. MM. montis sancti Joannis Baptistæ tunc regia auctoritate erecti erogaret, atque im-

penderet, prout in memoratis Nostris literis continetur: et cum non multis post mansibus memoratus Victorius, Maria, Balthaxar cardinalis archiepiscopus, viam universæ carnis sit ingressus, dilectum etiam filium Franciscum Ferrero œconomum generalem, seu administratorem beneficiorum in sua regia ditione vacantium auctoritate apostolica deputatum, vel œconomos generales hujusmodi pro tempore existentes auctoritate pariter apostolica legitime deputatos in locum defuncti Victorii, Mariæ, Balthaxaris cardinalis archiepiscopi cum omnibus, et singulis facultatibus per memoratas Nostras literas, ac sub iisdem condictionibus, et cautelis in earumdem literarum executores auctoritate apostolica suffecimus, et subrogavimus, atque in executores ejusmodi constituimus, et deputavimus, et alias prout in aliis Nostris in simili pariter forma Brevis die tertia junii anni millesimi septingentesimi nonagesimi sexti expeditis literis uberius continetur.

Ratio novæ concessionis. §. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, bonorum stabilium hujusmodi alienationes, et distractiones pro dicta summa sexagies centena millia librarum monetæ Pedemontanæ fuerint jam perfectæ, et stipolatæ, rerum vero publicarum ratio postulet, ut quam primum alia bona ad abbatias, et beneficia ecclesiastica prædicta vacantia, vel deinceps vacatura, spectantia pro alia simili summa sexagies centena millia librarum pariter vendi, ac distrahi possint, ut illorum pretium in tot LL. MM. novis montis sub die decima sexta martii currentis anni erecti, aut in cædulas mensæ s. Secundi, quæ in vim ejusdem edicti eamdem habent naturam, iisdem utuntur privilegiis, atque cantelis, quibus LL. MM. potiuntur, erogetur, hinc memoratus Carolus Emmanuel rex, cum Nos postulationem dicti Victorii Amadei regis parentis sui, quæ pro summa centies, et vices centena millia librarum erat justis de causis ad dictam summam sexagies centena millia restringandam interim censuerimus, confidit fore, ut opportuna licentia vendendi alia bona prædicta pro ulteriori enunciata summa per Nos sibi concedetur: immo ut alia etiam indulta, quo urgentissimis status necessitatibus faciat satis, sibi pariter per nos impertientur: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis. §. 3. Nos igitur ipsius Caroli Emmanuelis votis quantum cum Domino possumus annuere, eumque specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, ac mamoratum Franciscum Ferrero a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, eidem Francisco, qui ut præfertur, œconomus generalis, seu administrator beneficiorum in regia ditione prædicta vacantium auctoritate apostolica deputatus est, nec non œconomis generalibus, seu administratoribus hujusmodi pro tempore existentibus auctoritate pariter apostolica legitime deputatis per præsentes committimus, ac mandamus, ut per se, aut per alias personas, quæ ob prudentiam, consiliique gravitatem sint ab unoquoque episcopo pro sua cujusque diœcesi in Domino commendatæ, a se eligendas bona stabilia, ac fundos dictarum abbatiarum, ac beneficiorum, quæ de præsenti vacant, vel deinceps vacabunt, spectantia pro alia summa dumtaxat sexagies centena millia librarum istius monetæ Pedemontanæ absque ullo suspensionis, interdicti, aliarumque ecclesiasticarum pœnarum incursu auctoritate Nostra apostolica vendant, et alienent; in eorumdem vero bonorum, seu fundorum subrogationem, seu permutationem pretium inde perceptum in emptionem LL. MM. dicti montis recens, ac sub die decima sexta martii currentis anni, ut præfertur, erecti juxta formam a dicto regio edicto præscriptam, vel in dictas cædulas mensæ s. Secundi auctoritate prædicta erogent, et impendant; ita tamen ut in stipulandis venditionibus hujusmodi, tum in illorum pretii erogatione omnes omnino conditiones, cautelæ, cæteraque omnia, quæ alias per dictas literas die quarta septembris millesimo septingentesimo nonagesimo quinto fuerunt in aliorum bonorum alienationes præscripta, religiose hic pariter custodiantur. Nos enim eidem Francisco, vel œconomo generali prædicto pro tempore existenti omnem, et quamcumque necessariam, et opportunam ad præmissa faciendi, exequendi, et exequi mandandi facultatem prout in mamoratis Nostris literis die quarta septembris millesimo septingentesimo nonagesimo quinto dicto Victorio Mariæ Balthaxari cardinali archiepiscopo tribuimus harum serie de apostolicæ po-

testatis plenitudine concedimus, et impertimur. Cum porro præter solutionem fructuum, seu usurarum LL. MM. tum montis recens erecti, ac cædularum mensæ s. Secundi prædictarum, tum montis sancti Joannis Baptistæ a regio ærario faciendam pro utraque summa valoris alienatorum, vel alienandorum bonorum, seu stabilium prædictorum, regium ærarium prædictum multis piis oneribus, ac in majori eorumdem fructuum summa prægravetur.

Reservationes speciales.

§. 4. Hinc ejusdem Caroli Emmanuelis regis precibus annuentes, ut solutionem fructuum, ac usurarum hujusmodi, dummodo tamen de iis interim jam dispositum non sit ad proximum futurum decennium tantum sustinere, atque interim hosce fructus in pios usus, qui eidem regio ærario incumbunt, erogare possit auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus; sicuti pariter eidem Carolo Emmanueli regi, ut fructus LL. MM. quæ universitates, ac cætus, tum regulares, tum sæculares ex valore argenti ad monetalem officinam allati emerunt, ex quo prius nullum fructum accipiebant, in eosdem pios usus ad proximum futurum pariter decennium tantum impendere licite valeat auctoritate, et tenore præsentis indulgemus: insuper eidem Francisco, vel œconomis generalibus prædictis, ut etiam fundus, et bona stabilia ad abbatias, et beneficia prædicta, quæ sint, ut ajunt, plena, accedente tamen prævio libero possessorum consensu, quibus, ut consensum hujusmodi sine ullo ecclesiasticarum pœnarum incursu præstare valeant, auctoritate apostolica tenore præsentium permittimus, spectantia vendendi, et alienandi, illorumque pretium in LL. MM. prædictorum, aut cædularum dictæ mensæ s. Secundi emptionem, reservatis tamen in eorumdem beneficiorum, seu abbatiarum possessorum commodum LL. MM. seu cædularum prædictorum fructibus impendendi plenam, et amplam facultatem auctoritate, et tenore prædictis tribuimus et impertimur. Præterea cum memoratus Carolus Emmanuel rex per enunciatum edictum die decima sexta martii currentis anni suos subditos, cæterosque rogaverit mutuum argentum in dissolutionem publici aeris alieni, ut securitate mutuæ pecuniæ subventores alliciantur, bona cleri sæcularis, et regularis pro eis hypothecare, ac oppignorare posse summopere desideret: Nos eidem Carolo Emmanueli regi, ut tum pro sorte principali, tum pro interusuriis bona, prædia, fundos, agros, molendina, domus, aliaque hujusmodi ad quascumque ecclesias, exceptis tamen episcopalibus, et parochialibus, ad monasteria, conventus, capitula, aliaque pia loca sæcularia, et regularia utriusque sexus etiam undecim congregationum spectantia pro summa dumtaxat millies centena millia librarum monetæ Pedemontanæ hypothecare, ac prædicto bona quoque omnio quarumcumque militiarum etiam fratrum hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani, accedente tamen consensu magni magistri ejusdem hospitalis pro alia necessaria summa hypothecæ pariter supponere possit, auctoritate, et tenore prædictis permittimus; si autem unus, aut alter ex clero sæculari, et regulari hujusmodi bona sua ab edicta hypotheca levare desiderans, aliqua bona in emptionem LL. montium, aut cædularum dictæ mensæ s. Secundi, ac dissolutionem publici æris alieni vendere intendat, ipsius Caroli Emmanuelis regis intuitu, ut hæ alienationes amissis prorsus canonicia solemnitatibus in alienandis bonis ecclesiasticorum præscriptis, sed servatis dumtaxat cautelis, et conditionibus jam in vendendis bonis, ac fundis ad abbatias, et beneficia de juris patronatu regio pertinentibus supra expressis, perfici possint auctoritate, et tenore prædictis indulgemus.

§. 5. Insuper eidem Carolo Emmanueli regi subsidium, seu donativum digitoribus conventibus, seu monasteriis suæ regiæ ditionis cujuscumque sint instituti, undecim etiam congregationum pro summa cum eorumdem conventuum, seu monasteriorum superioribus concordanda auctoritate Nostra apostolica postulandi plenam, et omplam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus et impertimur. Tandem cum ex parvis conventibus, ac monasteriis nulla utilitas, plerumque etiam scandala in Christifideles exoriantur, venerabilibus fratribus archiepiscopis, aut episcopis intra quorum diœceses, conventus, seu monasteria hujusmodi extant, per præsentes committimus, ac mandamus, ut ad postulationem ejusdem Caroli Emmanuelis regis hosce conventus, seu monasteria in quibus scilicet octo saltem fratres, seu monachi degere non solent, auctoritate Nostra apostolica supprimant, atque extinguant. Fratres vero, seu monachi inibi commorantes ad alios conventus, seu monasteria ejusdem instituti, assignata eis

Consulitur monachis conventuum suppressorum.

annua pensione juxta vires supprimendi conventus, seu monasterii præfigenda transferant; bona vero omnia, jura, actionesque ad eosdem conventus, et monasteria spectantia in arbitrium, et dispensationem dicti Caroli Emmanuelis regis, supportatis tamen omnibus, et singulis oneribus iis adnexis, permittant.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas, et in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, neque causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, et justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quamtumvis juridica, et privilegiata causa, colore, prætextu, et capite etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet quamtumvis magno, et substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas quodcumque juris, et facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu proprio, et ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine concesso, quempiam in judicio, et extra illud uti, seu se juvare, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinaries, et delegatos etiam caussarum palatii Nostri apostolici auditores judicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Nostra, et cancellariæ apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac felicis recordationis Pauli pp. II. aliorumque Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum de rebus ecclesiasticis non aliendis, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die decima octava julii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vecesimo tertio.

MCX.

Dat. die 28 julii 1797 anno XXIII.

Privilegium rite sepeliendi fidelium mortuorum corpora in suis ecclesiis pro religione fratrum de Pœnitentia.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponitur qualitas concessorum privilegiorum.

§. 1. Expositum Nobis nuper est dilecti filii moderni vicarii generalis fratrum de Pœnitentia nuncupatorum nomine suæ congregationis ad religionis gradum, et dignitatem a Nobis auctoritate apostolica olim evectæ, fuisse communicata etiam privilegia omnia, quæ fratribus ordinis sancti Francisci esseot a Romanis pontificibus prædecessoribus Nostris concesso, quibusque ii tum gaudent, tum gaudere in futurum possint, prout in Nostris in simili forma Brevis die vicesima prima maii anni millesimi septingentesimi octuagesimi, quarti expeditis literis, quarum tenorem hic pro plene expresso haberi volumus, uberius continetur. Etsi vero ea inter privilegia illud quoque sit, ut christifidelium mortuorum corpora in ecclesiis, aut cæmeteriis ejus ordinis sepeliri possint, idque privilegium fratres de Pœnitentia sibi adhuc jure quodam suo vindicaverint, quo omnis tamen scrupulus eximatur, ac nullus deinceps quamvis litigioso homini controversiæ locus relinquatur, vehementer se cupere, et orare eumdem vicarium generalem, ut sigillatim aperte, ac dilucide id genus privilegii suæ religioni a Nobis ipsis adseratur, et adjudicetur.

Ampliatur privilegium sepeliendi mortuos, servata quarta funeraria favore parochi.

§. 2. Nos igitur hac in re ejus votis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, ipsumque a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutam fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, audito etiam venerabili fratre Thoma archiepiscopo Petrensi congregationis venerabilium fratrum No-

strorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium negotiis, et consultationibus episcoporum, et regularium præpositorum secretario, religionem, seu ordinem fratrum de Pœnitentia, jus habere, ut Christifidelium vita functorum corpora, qui in eorum ecclesiis, aut cœmeteriis quibuscumque ubivis gentium positis sepulchro condi mandaverint, rite, et servatis diligenter omnibus ex sanctissima Ecclesiæ disciplina, et quarta, quæ dicitur funeralium, ecclesiæ parochiali, cui debetur, juxta sacros canones, et consuetudinem persoluta, sepeliri illic possint, et valeant non secus atque in ecclesiis, et cœmeteriis fratrum ordinis sancti Francisci, per præsentes auctoritate apostolica declaramus, et quatenus opus sit, illud ei de novo concedimus, et indulgemus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 4. Decernentes has præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non religionis, seu ordinis prædicti etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, et manu alicujus notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die decima octava julii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCXL.

Dat. die 21 julii 1797 anno XXIII.

Instante episcopo Plocensi confirmatur concessio cujusdam canonis.

Venerabili fratri episcopo Plocensi

Pius PP. VI.

Venerabilis frater
Salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecisti, quod cum alias Michael Georgius, dum vixit, episcopus Plocensis immediatus prædecessor tuus, quo maximum damnum, quod parochialis ecclesia in villa Pniewo Plocensis diœcesis ex casuali igne anno millesimo septingentesimo nonagesimo sexto fecit ex parte resarcire, parochis Pniewensibus pro tempore existentibus de consensu sui capituli quosdam fundos, et agros communiter Lemany nuncupatos ad mensam episcopalem Plocensem pertinentibus sub annuo censu viginti florenorum monetæ Polonæ ab eodem parocho mensæ episcopali solvendo in modum emphyteusis perpetuæ concesserit, tu considerans solutionem canonis hujusmodi per parochus hujusmodi faciendam gravem nimis esse, modernum, ac pro tempore existentes parochos prædictos a solutione canonis hujusmodi vindicasti de consensu tui capituli, imo etiam quamdam scultetiam sub certis tunc descriptis confinibus, seu quasdam domunculas, et partes agri pro commodiori, ac securiori ædificiorum plebanalium dictæ ecclesiæ parochialis Pniewensis eisdem moderno, et pro tempore existentibus parochis Pniewensibus donasti, ac eidem parochiali ecclesiæ,

dat præmia, et munera elargitur observare studeas, quæ suum servant, et promovent servatorem, ac eamdem Melitensem sponsam tuam curas sollicito auctora Domino spiritualiter, et temporaliter augumentare. Quocirca ipsi dignitatem obtinenti per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsa dictum pallium juxta eamdem subsequentem formam tibi curet assignare, et a te Nostro, et Romanæ Ecclesiæ nomine sub reliqua forma hujusmodi fidelitatis debitæ solitum recipiat juramentum, ejusque sic a te præstiti juramenti formam Nobis de verbo ad verbum per tuas patentes literas tuo sigillo munitas per proprium nuncium quantocitius destinare procures.

Formula concessionis recitanda a nuncio apostolico.

§. 3. Forma autem qua dignitatem obtinens in assignando tibi dicto pallio utetur, hæc est » Ad honorem omnipotentis Dei, ac beatæ Mariæ virginis, et beatorum apostolorum Petri » et Pauli, ac domini Nostri Pii papæ » sexti, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, » nec non ecclesiæ Melitensis tibi commissæ trado tibi pallium de corpora » beati Patri sumptum, planitudinem » videlicet pontificalis officii, ut eo utaris intra ecclesiam tuam in prædictis solemnitatibus, ac locis in supradictis literis præscriptis.

Forma juramenti præstandi ab episcopo.

§. 4. Forma autem juramenti, quod præstabis talis est » Ego Vincentius Labini episcopus Melitensis ab hac hora in antea fidelis, et obediens ero » beato Petro, Sanctæque apostolicæ » Romanæ Ecclesiæ, ac domino Nostro » domino Pio papæ sexto, suisque successoribus canonice intrantibus. Non » ero in concilio, aut consensu, vel » facto, ut vitam perdant, aut membrum, seu capiantur mala captione. » Consilium vero, quod mihi credituri sunt per se, aut nuncios, seu literas ad eorum damnum, me sciente, nemini pandam. Papatum Romanum, et regalia sancti Petri adjutor eis ero ad retinendum, at defendendum contra omnem hominem: legatum apostolicæ Sedis in eundo, at redeundo honorifice tractabo, et in suis necessitatibus adjuvabo. Vocatus » ad synodum veniam, nisi præpeditus fuero canonica præpeditione: apostolorum limina singulis trienniis visitabo, aut per me, aut per meum » nuncium, nisi apostolica absolvar licentia; possessiones vero ad mensam » mei episcopatus pertinentes non vendam, neque donabo, neque impignorabo, vel aliquo modo alienabo, » inconsulto Romano pontifice, at constitutionem super prohibitione investiturarum bonorum jurisdictionalium » de anno Domini millesimo sexcentesimo vicesimo quinto editam servabo. Sic me Deus adjuvet, et haec » sancta Dei evangelia. » Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, nono kalendas augusti, pontificatus Nostri anno vicesimo tertia.

MCXIII.

Dat. die 28 julii 1797 anno XXIII.

Congregationi clericorum sub titulo beatæ Mariæ virginis in cœlum Assumptæ civitatis Cavensis communicantur privilegia spiritualia alias similibus congregationibus concessa.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proœmium.

§. 1. Quoties a Nobis petitur, quod ad divinum augendum cultum, animarumque Christifidelium salutem facilius procurandam, ac commodum esse dignoscitur, omnino Nos decet id libenter concedere, et petentium desideriis congruum impertiri suffragium, prout in Domino salubriter expedire arbitramur.

Expositio precum.

§. 2. Exponi siquidam Nobis nuper fecerunt dilecti filii presbyteri sæculares congregationis clericorum sub titulo beatæ Mariæ virginis in cœlum Assumptæ civitatis Cavensis, quod postquam ab anno usque millasimo sexcentesimo decimo sexto, in quo congregatio prædicta fuit instituta, illius sodales sacro, ac apostolico e missionum ministerio magna cum laude, atque animarum Christifidelium utilitate, ac in via Domini progressu suis, ac ejusdem congregationis sumptibus jugiter fuarunt addicti. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ad uberiorem laborum suorum fructum percipiendum, faciliorem peccatorum conversionem obtinendam, ac animarum Christifidelium profectum summopera confarret, si iisdem facultatibus, ac privilegiis spiritualibus, quibus aliæ simillimæ presbyterorum sæcularium congregationis sub titulo sanctissimæ Mariæ Puritatis in ecclesia sancti Georgii presbyterorum sæcularium congregationis piorum operariorum

nuncupatorum Neapolis erectæ ex apostolicis indultis, ac concessionibus utuntur, ipsi exponentes pariter uti, frui, et gaudere possent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 3. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis et favoribus prosequi volentes, illorumque singulas personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, audita prius venerabilis fratris episcopi Cavensis relatione, ac omnium, et singularum Nostrarum, aut Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum concessionum, ac indultorum hujusmodi tenores præsentibus pro plene, ac sufficenter expressis, et insertis habentes, dictis supplicationibus inclinati, dictæ clericorum congregationis sub titulo beatæ Mariæ virginis in cœlum Assumptæ congregationi civitatis Cavensis, illiusque presbyteris sæcularibus, ac personis nunc, et pro tempore existentibus, ut omnibus, et singulis privilegiis, favoribus, indulgentiis, aliisque indultis, ac gratiis spiritualibus memoratis congregationibus, et signanter congregationi sub titulo sanctissimæ Puritatis in ecclesia sancti Georgii presbyterorum sæcularium congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Neapolis erectis per Nos, aut eosdem Romanos pontifices prædecessores Nostros quomodolibet concessis etiam specifica, et individua mentione, et expressione dignis, et quibus memoratæ congregationis, eorumque sodales, et personæ ex Nostra, aut ipsorum prædecessorum Nostrorum concessione de præsenti utuntur, fruuntur, et gaudent, uti, frui, et gaudere libere, ac licite possint, et valeant, in omnibus, et per omnia perinde ac si privilegia, favores, indulgentiæ, aliaque indulta, ac gratiæ spirituales hujusmodi ipsi congregationi ecclesiasticorum Cavensium, ejusque presbyteris sæcularibus, et personis quibuscumque specialiter concessa fuissent, dummodo ipsius congregationis presbyteri, et personæ nunc, et pro tempore existentes earumdem congregationum instituta observent, auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Clausulæ sublata, et decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus Nostra, et cancellariæ apostolicæ regula de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die vicesima octava julii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCXIV.

Dat. die 31 julii 1797 anno XXIII.

Facultas imponendi subsidium extraordinarium super bonis cleri sæcularis et regularis ditionis Ecclesiasticæ.

Venerabili fratri Nostro Carolo Sanctæ Romanæ Ecclesiæ episcopo cardinali Portuensi Rezzonico nuncupato ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ camerario.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater
Salutem, et apostolicam benedictionem.

Proœmium.

§. 1. Non opus esse credimus apud fraternitatem tuam multis verbis uti ad demonstrandum quot sumptus hisce novissimis temporibus cum religionis, et reipublicæ salus in discrimen adducta esset, pro causa publica fuerint necessarii. Quamobrem cum grande æs alienum a Nostro ærario jam ob alias gravissimas causas inopi fuerit contractum, nec non plures, atque plures schedæ nummariæ sub publica tantum fide fue-

rint impensæ, adeo ut ob immodicam illarum quantitatem tum ex rei natura, tum præsertim ex hominum malitia illarum valor quotidie decrescat: Nos ex officii Nostri debito nonnullos venerabiles fratres Nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales ad hanc difficilem provinciam deputavimus, ut omnibus od rerum circumstaotias perpensis, rationes Nobis suppeditarent, quibus, et schædarum hujusmodi quantitas, et publicum debitum levaretur, ita tamen ut Nostri, et apostolicæ Sedi in temporalibus subditi Nobis quam maxime cari, et accepti ex hisce quam minimum subirent incommodum. Itaque cum interim plures præsertim inter clerum prompti, ac parati ostendissent se sua bona pro viribus in hanc publicam causam cooferre, optimum fore arbitratum est, si aliquod extraordinarium subsidium a clero tum sæculari, tum regulari ditionis Nostræ ecclesiasticæ rogaretur.

Ratio concessionis

§. 2. Nos igitur considerantes quam æquum, ac justum sit, ut quemadmodum commuoe cum laicis fuit ecclesiasticorum periculum, communia pariter essent, quæ exiode extiteruot incommoda, atque a Romanis pontificibus prædecessoribus Nostris in urgeotissimis Ecclesiæ, et status temporibus similia fuisse adhibita remedia, horum vestigia sectantes, motu proprio, ex certa scientia, ec matura deliberatiooe Nostris, deque apostolicæ potestatia plenitudine fraternitati tuæ, de cujus prudentia, zelo, oc summa io rebus gerendis dexteritate plurimum in Domino confidimus per præsentes committimus, ac mandamus, ut extraordinarium subsidium unius sextæ partis valoris omnium, et quorumcumque bonorum, possessionum, ac capitalium cujuscumque generis, et conditionis sint etiam primæ erectionis, ad quascumque ecclesias, et mensas archiepiscopales, episcopales, abbatiales, cooventuales, capitulares, et ad prioratus, præceptorias, seu commendas, præposituras, canonicatus, præbeodas, et digoitates etiam majores, et principales, et ad alia quæcumque beneficia ecclesiastica cum cura, et sine cura sæcularis, et cappellanias etiam de jure patronatu, ac ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales spectantium, nec noo ad monasteria quæcumque, conventus, collegiatas, hospitia, et alia loca pia sæcularia, et regularia utriusque sexus etiam undecim congregationum, et ad fabricam basilicæ principis apostolorum, ad universalem Romanam inquisitionem, et ad quaslibet militias etiam fratrum hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani pertinentium, et in ditione Nostra ecclesiastica existentium auctoritate Nostra opostolica roges, indices, atque imperes. Quocirca volumus, ut eorumdem bonorum ecclesiasticorum possessoribus, seu administratoribus tum sæcularibus, tum regularibus, ut unum, aut plures annuos census pro sexta parte valoris eorumdem bonorum in solutionem dicti extraordinarii subsidii illorum pretium erogandos super bonis ecclesiasticis hujusmodi vendere, aut alios contractus more camerali, eo minori fœnore quo fieri poterit, de consensu dumtaxat, et approbatione ordinarii loci, ubi bona sita sunt, et absque solemnitatibus a sacris caoonibus præscriptis, ac sine ullo ecclesiasticarum pœnarum bona Ecclesiæ alieoantibus irrogatarum incursu inire libere, ac licite possiot, et valeant, auctoritate prædicta permittas.

§. 3. Tibi præterea injungimus, ut pro majori securitate illorum, qui hasce pecunias, ac summas fœnori dabunt oon solum bona censita, si hi contractus facti sint, sed etiam alias quatuor partes bonorum ecclesiasticorum hujusmodi tum pro sorte priocipali, tum pro ioterusuriis hypothecata esse, et fore declares. Immo, ut magis, magisque subventoribus prædictis caveatur, tibi committimus, ut in subsidium etiam cætera bona ecclesiastica ditionis ecclesiæ Romanæ, nec noo bona principatus pro eis hypothecata esse, et fore decernas. Quo porro indemnitati eorumdem possessorum bonorum ecclesiasticorum consulatur, tibi mandamus, ut eis usuras quadrantes pro sorte principali dicti subsidii extraordinarii ab ærario Nostro persolvendas dicta auctoritate promittas. Quod si nihilominus patrimoniorum sacrorum mensarum episcopalium, ac beneficiorum cum cura animarum, fructus, ac redditus ex subsidio extraordinario hujusmodi adeo imminuantur, ut eis congrua conciliaris taxatio deficiat, tum ea quoties hoc legitime constet, ab extraordinario subsidio hujusmodi omnino eximimus, et liberamus, atque ea exempta, et libera esse, et fore volumus, et declaramus. Postquam vero tum hisce ecclesiasticorum

Cauthelæ adhibendæ in creatione æris alieni.

subsidiis, quum, et aliis, quæ laicis quoque imperabimus, prædictarum schædarum moles plurimum fuerit imminuta, ut ea si quo adhuc reliqua superent earumdem quantitas integra apud omnes fide, et securitate fruatur præter alia in hanc rem opportuna adhibenda remedia, et signanter volumus ut pro his itidem bona fiscalia et principatus, aut eidem principatui quomodocumque obnoxia hypothecæ supponas.

Deputatio judicis privativi.

§. 4. Tandem tibi committimus, ut dilectum filium magistrum Hieronymum della Porta cameræ Nostræ thesaurarium generalem, vel pro tempore existentem thesaurarium generalem in judicem privativum, atque prædictæ voluntatis Nostræ exequutorem cum omnibus, et singulis facultatibus necessariis, et opportunis, omnes, et singulas causas de plano et sine forma, et strepitu judicii omni appellatione remota decidendi, terminandi auctoritate Nostra apostolica constituas ac deputes. Nos enim tibi omnem, et quamcumque circa præmissa faciendi, gerendi, exequendi, et exequi mandandi opportunam, et necessariam facultatem motu, scientia, et auctoritate paribus tenore præsentium tribuimus et impertimur.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac ab omnibus, et singulis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in futurum cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, et dignitatis existant inviolabiliter observari, et adimpleri debere, neque ipsas præsentes literas etiam ex eo, quod in præmissis quomodolibet interesse habentes, et habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, et auditi, neque causæ propter quas eædem præsentes literæ emanarint, sufficianter adductæ, verificatæ, et justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis juxta, legitima, pia, et privilegiata causa, colore, prætextu, et capite etiam in corpore juris clauso etiam enormis, enormissimæ, et totalis læsionis, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis formali, et substantiali, ac inexcogitato, et inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, et facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, nec impetrato, aut etiam motu proprio, et de apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, nec se juvare unquam posse; sicque, et non aliter in præmissis omnibus, et singulis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus omnibus, et singulis præmissis, nec non felicis recordationis Pauli pp. II., ac Pii pp. IV., aliorumque Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ, ac cameræ apostolicæ non alienandis, nec non ejusdem Pii prædecessoris de registrandis, ac Bonifacii pp. VIII. prædecessoris itidem Nostri de uno, ac concilii generalis de duabus dietis, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non ecclesiarum, monasteriorum, conventuum, collegiorum, et locorum piorum, ac ordinum, congregationum, societatum, militiarum, et aliorum præfatorum, et quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, stabilimentis et usibus etiam immemorabilibu; privilegiis quoque, indultis, ac literis apostolicis eisdem ecclesiis, monasteriis, collegiis, conventibus, et locis piis, ac ordinibus, congregationibus, societatibus, militiis, et aliis præfatis, illorumque præsulibus, capitulis, abbatibus, aliisque superioribus, et personis quibuslibet etiam in limine fundationis, et erectionis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus at singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut quæ-

vis alia exquisita forma ad hoc servenda foret, illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ac plenissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die trigesima prima julii millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCXV.

Dat. die 4 augusti 1797 anno XXIII.

Concessio indulgentiæ plenariæ assequandæ ab eis, qui die undecima septembris et die septima julii visitaverint ecclesias ordinis sancti Francisci Cappuccinorum.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam

Ratio, et tenor concessionis.

§. 1. Ad augendum fidelium religionem, et animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti; omnibus, et singulis utriusque sexus christifidelibus vere pœnitentibus, et confessis, ac s. communione refectis, qui aliquam ex ecclesiis tam fratrum, quam monialium ordinis minorum sancti Francisci cappuccinorum nuncupatorum ubicumque existentem die undecima mensis septembris, nec non die septima mensis julii a primis vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque: præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumptis.

§. 2. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ, vel procuratoris generalis dicti ordinis munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud s. Mariam Majorem sub annulo piscatoris die quarta augusti millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCXVI.

Dat. die 4 augusti 1797 anno XXIII.

Subjectio consulatus Tuneti cappellano majori exercituum regis catholici.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proœmium.

§. 1. Decet Romanum pontificem suam auctoritatem in ea libenter interponere, per quæ dissentiones, atque jurgia inter Christifideles præsertim in infidelium partibus commorantes facile compescuntur, prout in Domino salubriter expedire conspicit.

Expositio precum et ratio concessionis.

§. 2. Nuper siquidem pro parte carissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum regis catholici expositum fuit, quod cum non raro discordiæ inter suos consules generales, seu alios suos administrarios in oppido Tuneti degentes ex una, et dilectos filios missionarios congregationi venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium de propaganda fide subjectos, ex altera parte de ac super spirituali jurisdictione, quoad suos subditos extiterint, ut hisce promptum remedium, antequam in apertum scandalum convertantur, per Nos adhiberi summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Subjectio consulatus novæ jurisdictioni.

§. 3. Nos igitur piis ejusdem Caroli votis, quantum cum Domino possumus annuere, ac specialibus gratiis et favoribus prosequi volentes, ac singulas illorum personas, quorum interest a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, prævia dicti officii consulatus, cum omnibus, et singulis ei quomodolibet obnoxiis, cæterisque omnibus Hispanis eidem regi catholico subditis, corum-

que familiis Tuneti commorantibus, vel illuc adventantibus separatione, dismembratione, et divisione a quacumque ordinaria jurisdictione, et superioritate, cui usque adhuc fuit subiectum, illud, atque omnes omnino subditos Hispanos, cum suis familiis, qui Tuneti degunt, vel illuc in posterum se transferent omnimodæ atque ordinariæ moderni, et pro tempore existentis cappellani majoris exercituum regis catholici, vel ejus vicarii generalis, ac delegatorum jurisdictioni, et auctoritati apostolica auctoritate perpetuis futuris temporibus tenore præsentium subiicimus.

Concessio dispensationis super usu carnium temporibus inibitis.

§. 4. Præterea tum consuli prædicto, vel vice-consuli pro tempore existenti, tum omnibus, et singulis Hispanis, qui Tunetum migraverint, aut migraturi sint, et cujusque familiæ, atque iis quoque, qui eorum mensæ discumbunt, ut diebus esurialibus ab Ecclesia præscriptis, iisdem cibis uti libere, ac licite possint, et valeant, quibus ex apostolica dispensatione, ac indulto vesci eis fas esset, si intra regnorum Hispaniæ fines versarentur perpetuis pariter temporibus auctoritate, et tenore prædictia de speciali dono gratiæ concedimus, et indulgemus.

Clausula salutares.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper, et perpetuo validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri et obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, et jurica etiam ex eo, quod in præmissis omnibus, et singulis, et circa ea quomodolibet, vel ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes cujuscumque dignitatis, gradus, et præeminentiæ sint, illis non consenserint, aut ad id vocati, et auditi, et causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, ac justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alia quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, et inexcogitabili, ac specificam, et individuam mentionem, ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, et quævis alia servanda, et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuts, vel consuetudine aliqua resultante, seu onormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel causa etiam in capite juris clausa, occasione, aliave causa quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, vel quod de voluntate Nostra, et aliis superius expressis nullibi appareret, nec alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris, aut aliud quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu proprio concesso, vel impetrato, vel emanato uti, seu sa juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspeosionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus etiam per Nos, et successores Nostros Romanos pontifices pro tempore existentes, et Sedem apostolicam etiam motu proprio, certa scientia, et apostolicæ potestatis plenitudine etiam consistorialiter, et ex quibuslibet causis, et sub quibusvis verborum tenoribus, et formis, ac cum quibusvis clausulis, et decretis, etiam si in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ae data specialis mentio fiat, pro tempore factis, et concessis, ac faciendis, et concedendis comprehendi, sed tanquam ad majus bonum tendentes semper, et omnino ab illis exeipi, et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum et validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas fore, et esse.

§. 6. Sicque, et non aliter in præmissis omnibus, et singulis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata oia, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari et definiri debere ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§. 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, et cancellariæ apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliis- Declaratio concessionis.

que apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die quarta augusti millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCXVII.

Dat. die 4 augusti 1797 anno XXIII.

Indulgetur monialibus monasterii s. Catharinæ civitatis Cephaludensis, ut aliquoties in anno egredi valeant e monasterio.

Venerabili fratri episcopo Cephaludensi.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et apostolicam benedictionem

Ratio concessionis.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo filiæ abbatissa, seu priorissa, ac sanctimoniales istius monasterii sanctæ Catharinæ ordinis sancti Benedicti congregationis Cassinensis, quod cum monasterium prædictum valde angustum, atque altis ædificiis circumclausum sit, ipsæ pluribus morbis afficiuntur, ac præsertim illarum plurimæ lenta tabe perimuntur, quod cum physici aeris crassi, et gravis, quo illæ utuntur, vitio vertant, adeo ut adhuc in vivis agente prædecessore tuo, semel, ac iterum ab eo emigraverint, ut hinc aliquod remedium ajusmodi incommodo adhibeatur, e monasterio prædicto pluries in anno egredi posse per Nos sibi concedi summopere desiderant: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et singulas illarum personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, fraternitati tuæ per præsentes committimus, ac mandamus, ut quatenus vera sint narrata, ipsis modernis, et pro tempore existentibus abbatissæ, seu priorissæ, monialibus expresse professis, novitiis, educandis, conversis, et aliis in ejusmodi monasterio degentibus, ut quater in anno ab abatissa, seu priorissa ejusdem monasterii pariter pro tempore existenti pro opportunitate designandum, ab ortu, usque ad occasum solis a dicto monasterio egredi, et aliquas ecclesias extra istam civitatem Cephaludensem erectas adire, ac visitare possint, et valeant, auctoritate Nostra apostolica concedas, et indulgeas.

Conditiones adnexæ.

§. 3. Verum, ut hæc omnia rite, et ordine, et juxta cor Nostrum fiant, eidem fraternitati tuæ districte mandamus, ut facultatem, et licentiam prædictam non aliter exercere sinas, quam, ut infra præscribimus, nempe ut die per abatissam, seu prorissam prædictam, ut præfertur, designanda, et a te prius approbanda, nonnisi post ortum solis a dicto monasterio ab ordinario confessario, et a duobus illius deputatis, quatenus illi existant, associatæ egrediantur, et recto tramite ad constitutas ecclesias extra civitatem, nisi aliquod monasterium clausuræ ejusdem civitatis obtenta prius a te licentia, ad præmissum effectum minime denegandam ingrediantur, modeste, ac velum etiam ante faciem dimissum deferentes petant, refectionem vero corporalem in aliquo commodiori loco, vel extra, vel intra portas dictæ civitatis sumere possint, ita tamen ut curata per ministros dicti monasterii, aut alios quoscumque refectione, seu prandio hujusmodi, statim hi e loco assignato exe-

ant, et clausis jenuis villæ, seu domus, in qno ipsæ moniales, aliæque personæ prædictæ fuerint, et clavi per confessarium ceute servanda in villa, seu domo prædicte, nullns omnino masculus, neque ipse confessarius, aut deputeti, minusque agricolæ, eut domus, vel villæ custos, neque fæminæ quæcumque etiam servitio dicti monasterii adscriptæ, illique inservientes cujusvis status, gradus, conditionis, ac dignitatis, nec non monialium, et educandarum, ac converserum consanguineæ existentes, sub excommunicationis latæ sententiæ ipso facto etiam per abatissam, seu priorissam, ec moniales, et alias prædictas, si ed id aliquo modo, et pacto consenserint, inourrenda, ac privationis præsentis gratiæ remaueant, in eadem villa, aut domo, sic, ut præfertur, clausa, commorari, comedere aliaque religiosæ relaxationis agere possint, dummodo hora competenti, et ente occasum solis intra dicti monasterii clausuram reperiantur. Post quam autem omnia, ut præfertur præscripta, et ordinata, ec alia pro arbitrio, et prudentia tua præscribenda, et ordinanda probaveris, pro prima vice rite, pie, ac sine religiosæ reguleris disciplinæ detrimento, et sine populi offensione processisse, ite in posterum servanda cures, atque præcipias.

Clausula sublata ac decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ed quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus apostolicis ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibns conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non dicti monasterii, et ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione epostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ec cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ec aliis in contrerium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ec de verbo ad verbum insertis habentes; illis elias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariem Majorem sub annulo piscatoris die quarta augusti millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCXVIII.

Dat. die 4 augusti 1797 anno XXIII.

Confirmantur tria capitole nuper edita statutis universitatis Figulorum almæ urbis alias confirmatis eb apostolica Sede.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii universitas Figulorum, atque administratores societatis sub titulo sanctissimi Sacramenti in ecclesia sanctæ Ceciliæ trans Tyberim almæ Nostræ Urbis cenonice, ut asseritur, erectæ, quod nuper approbantibus venerabili fratre Nostro Henrico Senctæ Romanæ Ecclesiæ episcopo cardineli Tusculano duce Eboracensi nuncupato epud Nos, et henc senctam Sedem ejusdem universitatis protectore, ac dilecto filio megistro Francisco Mantica illius primicerio, quod suis statutis elias per Nostras in simili forma Brevis sub die vicesima quarta martii enni millesimi septingentesimi septuagesimi septimi expeditas literas approbatis, et confirmatis tria capitula superaddere e re sua puterunt tenoris, qui sequitur.

Cap. XXV.

Tenor capitulorum statutis noviter superadditorum

§. 2. Che i pedroni majolicari debbino pagare la loro tassa per ogni cottura di fornace a ragione di bajocchi dieci, come i vascellari di rosso, e nell' epertura di qualche fornace di majolica scudi venticinque, come è soggetto qualunque padrone vascellajo, accordando soltanto a quei, che presentemente si trovano nella fornaci di majolica la petente gratis, che possa servir solamente per la loro persona, ed accordandogli ancora il guardianato, ed altri onori, che sogliono godere i nostri aggiegati: i garzoni poi ma-

jolicari debbino pagare bajocchi due, e mezzo la sattimana, come pagano i garzoni vascellari, come si prescrive nel capitolo xxiii. e nei precedenti capitoli.

Cap. XXVI.

Che tutti gli orzaroli di Roma volendo vendere la robba da' vascellari debbino pagare bajocchi due la settimano, e per simil ragione tutti i spacci tanto di robbo da' vascellari, quanto di robba de' majolicari debbano pagare alla chiesa un paolo il mese.

Cap. XXVII.

Che i bagarini volendo andare vendendo par Roma la robba tanto dei vascellari, che dei majolicari debbino pagare tre paoli il mese, e prendere una piccola patente dell' università, senza la quale non gli sia permesso vendere simile robba, ed in caso di morosità possa la chiesa servirsi tanto contra dei majolicari, orzaroli, spacci, quanto contra dei bagarini della stessa mano ragia, che si serve per i vascellari.

Confirmantur dicta capitula, ut partem statutorum constituant.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quo tria quoque præinserta superaddita capitula firmius subsistant, ac serventur exactius memorati exponentes apostolicæ firmitatis patrocinio communiri summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur dictos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, illorumque singulas personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, de ejusdem Henrici cardinalis episcopi protectoris consilio, supplicationibus hujusmodi inclinati, superaddita tria præinserta capitula auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac dictæ universitatis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die octava augusti millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostro anno vicesimo tertio.

Dat. die 26 augusti 1797 anno XXIII.

MCXIX.

Damnatio electionis, et consecrationis pseudo archiepiscopi Ultrajectensis in Belgio.

Dilectis filiis universis catholicis in fœderato Belgio commorentibus.

Pius PP. VI.

Dilecti filii, salutem, et apostolicam benedictionem.

Miratur pontifex renovatum fuisse exemplum temeritatis, et contumaciæ in prætensa electione, et consecratione archiepiscopi.

§. 1. Perlatus ad Nos est infelix nuncius, dilecti filii, pristina in ista Ultrajectensi ecclesia nuper renovata esse contumaciæ, ac audaciæ exempla; electum nempe in Ultrajectensem archiepiscopum fuisse die decima mensis maij Joannem Jacobum Van Rhyn, euodemque die 5. julii episcopalem accepisse consecrationem ab Adriano Joanne Brockmam Harlemensi inter suos nuncupato episcopo. Ista quandoquidem in conspectu pene vestro peracta sunt, minime dubitamus, quin vos statim, præteritorum non ignari, omnino respuenda esse judicaveritis, ac pro vestra cum Romana b. Petri cathedra conjunctione detestati maxime sitis; quod facile intelligatis pluribus cumulatis ejus pertinaciæ, ac temeritatis actibus, graviores illos vel ex ipso temporis cursu, magisque execrandos effici. Tamen Nostri Nos officii memores, nostrisque, ac prædecessorum Nostrorum vestigiis insistentes has ad vos dare literas non omittimus, ut Nostros, quos antea in simili causa non semel cognovistis, nunc etiam pontificios vobis sensus confirmemus.

Utramque illicitam, ac sacrilegam declarat, et exercitium ordinis impedit.

§. 2. Itaque apostolici judicij auctoritate declaramus, ac decernimus tam electionem ejusdem Joannis Jacobi Van Rhyn in archiepiscopum Ultrajectensem, illicitam, irritam, ac nullam, quam ejus consecrationem esse illegitimam ac sacrilegam, contraque sacrarum legum sanctionem factam; memoratumque Adrianum consecratorem, et ipsum Joannem electum, consecratumque, omnesque eos, qui partem in nefaria electione habuerunt; quique tam electioni, quam consecrationi opem, operam, consensum, consilium que quomodolibet praestiterunt, excommunicamus, anathematizamus, atque ab Ecclesiæ communione segregatos, et prorsus schismaticos habendos, et vitandos esse pronunciamus, constituimus, et mandamus: præterea dictum Van Rhyn declaramus ab omni exercitio eorum, quæ jurisdictionis sunt, et quæ ordinis, esse suspensum, eidemque idcirco interdicimus sub pœna excommunicationis ipso facto sine ulla declaratione incurrendæ, ne ullo pacto chrisma conficere, confirmationis sacramentum conferre, clericos ordinare, aut alia quæcumque sunt episcopalis ordinis, exercere valeat, decernentes insuper vacuos, inanes, nulliusque prorsus roboris, ac momenti omnes, et singulos alios actus, quos ettentare præsumpserit.

Vetat ne quis ordines a pseudo archiepiscopo recipiat.

§. 3. Qui vero ab ipso ecclesiasticis ordinibus initiati fuerint, noverint suspensionis vinculo se obstrictos, atque irregularitati propterea obnoxios, si susceptos ordines exercuerint. Dum hæc vobis, dilecti filii, pro rei gravitate significanda duximus, illud etiam na ignoretis, volumus, ipsum Van Rhyn certiores Nos ejusmodi actorum per suas literas die x. julii datas facere voluisse, quodammodo illudere Nobis, sanctæque huic Sedi insultare tentans, cum nequaquam inscius esset, quo sensu excepturi ejus literas essemus, in quibus talem præscferens inobedientiem, pacis tamen, et charitatis osculum a Nobis petit, paternamque benedictionem efflagitat. Si id serio, ac ex animo postulasset, maximum Nobis ad ejus status commiserationem præbuisset incitamentum. Verum prætermittit omnia, quæ ipse optime novit præmitti oportere, ut Nos ad porrigendam pœnitenti, ac supplicanti dexteram inclinaret.

Monita ad episcopos, et Christifideles in Belgio commorantes.

§. 4. Quo ipso admonitos volumus vos, dilecti filii, ut omnino ab illius fallacibus, blandisque verbis caveatis. Illi enim, qui ab hac petræ soliditate defecerunt, omnem dant operam non desinunt, ut alios ab eadem per fraudem, deceptionemque misere seducant, suaque perversitatis, et contumaciæ peste depravent. Sed ea est Nostra de vestræ fidei, pietatis, et erga hanc Sedem observantiæ studio, quod egregio semper probastis, existimatio, ut nihil a vobis aliud expectemus, quam quod pristinas laudes vastras, ac in præclaris meritis constantiam magis in dies augeat, ac illustret. Proinde vobis, dilecti filii, et in divinorum munerum auspicium, et in paternæ singularis benevolentiæ testimonium apostolicam benedictionem ex intimo cordo deprompptam peramanter impertimur. Datum Romæ apud s. Mariam Majorem sub annulo piscatoris die vicesima sexta au-

gusti millesimo septingentesimo nonagesimo septimo pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 2 septembris 1797 anno XXIII.

MCXX.

Instantibus monialibus ordinis s. Augustini excalceatis nuncupatis diœcesis Carthaginensis indulgetur, ut officium in honorem beati Joannis de Ribera ab ipsis recitari die ejus festo, et a sacerdotibus in earum ecclesiam convenientibus missa tum ei officio conformis celebrari possit.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo filiæ moniales excalceatæ ex ordine eremitarum sancti Augustini asceterii Corporis Christi oppidi Murciæ civitatis nuncupat. diœcesis Carthaginensis, magno se studio ardere colendi apud se singulari aliqua præ ceteris ratione b. Joannem Ribera; Nosque orare, et obsecrare, ut sibi desuper opportune providere dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsas specialibus gratiis et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati; audito etiam dilecto filio magistro Dominico Coppola congregationis sacrorum rituum secretario, iisdem, ut officium ritu duplici minori in honorem supradicti beati in die ejus festo, prout jam concessum a Nobisest in diœcesibus Ispalensi, Pacensi, et Valentina ipsæ recitare; et sacerdotes omnes eodem die ad celebrandum convenientes in earumdem ecclesiam celebrare missam ei officio conformem libere, et licite possint, ac valeant auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non commemorati oppidi, aut diœcesis, aut ordinis, ipsiusque asceterii etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die prima septembris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 3 octobris 1797 anno XXIII.

MCXXI.

Confirmantur nonnulla decreta pro congregatione Camaldulensi Pedemontana.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proœmium.

§. 1. Decet Romanum pontificem libenter in iis suam interponere auctoritatem, quæ ad partium studia præsertim inter christifideles, qui in religione propius Deo famulari susceperunt antevertenda, ac sedandas controversias, quæ non sine aliquo christianæ charitatis detrimento difficillime aluntur, rite, ac prudenter disposita sunt, ut omnem optatum assequantur effectum, prout in Domino salubriter expedire arbitratur.

Expositio precum.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Salvator major fratrum eremitarum ordinis Camaldulensis congregationis Pedemontanæ, Sylvester et Hyacinthus ejusdem ordinis, et congregationis visitatores generales, nec non Robertus prior eremi Taurinensis, quod cum novissimis temporibus in ordine, ac congregatione prædictis plures exortæ sint simultates, ac dissidia in pacis, ac tranquillitatis eversionem, quæ adeo necessariæ noscuntur, ut regularis disciplina religiosa custodiatur: hinc tum ad tollenda vigentia mala, tum futura antevertenda in suo capi-

tulo generali nuperrime habito definitorium nonnulla articula præscripsit, seu decreta, quæ unanimi consensu fuerunt adprobata tenoris, qui sequitur.

Tenor articulorum.

§. 3. A 10. Maggio 1797. Volendo il reverendissimo definitorio rimettere per quanto è possibile la nostra congregazione nel primiero, ed antico stato di libertà spirituale ed economico politico, e considerata la moltiplicità dei decreti capitolari fatti in addietro, quali ingariscono confusione, ed inosservanza, ed alcuni dei quali angustiare possono e coartare la coscienza contro lo spirito delle nostre costituzioni approvate dalla Sede apostolica, ha giudicato di ridurli come infra in virtù della illimitata facoltà, che ha il capitolo generale di ciò fare, tanto a riguardo delle costituzioni, come dei decreti capitolari, che non obligano di più delle costituzioni medesime.

De observantia decretorum capitularium.

§. 4. Primo resteranno illesi tutti li decreti capitolari fatti, e soliti a leggersi relativi al divin culto e servizio, espressi ne' primi sei capitoli della fatta ultima compilazione. Quanto al vitto, e vestito comune, si osserverà, e conserverà la consuetudine ora vigente in congregazione.

De vetita carnium comestione.

§. 5. Starà ferma la proibizione di mangiar carne fuori dei nostri luoghi, ed occorrendo caso d' infermità il tribunale potrà concedere licenza per le case dei secolari con moderazione, e cautela; quanto al mangiarne in cella in questo sacro eremo, dove vi è l'infermeria, il tribunale ne darà licenza ma non il priore, che averà tuttavia la facoltà di concedere il brodo di essa in caso di bisogno.

De receptione oblatorum

§. 6. Gli oblati non si ricaveranno in congregazione, se non nel sacro eremo di Torino, come gli altri novizi, e nella maniera fin ora praticata. Si osserverà il decreto riguardante l' elezione dei discreti, e la precedenza dei vocali in tempo di capitolo generale; nè si rimoverà alcun corista dal suo eremo, quale sia vocale, ne' sei mesi precedenti il medesimo, e dovendosi per qualche caso straordinario fare il contrario, si osserverà quanto fu decretato su questo particolare. Continuerà ad aver luogo il decreto, che incomincia, *Trovandosi ne' nostri capitoli* riferibile ai parenti, consanguinei, o affini nelle votazioni, come pure quei decreti che regolano l' esercizio manuale.

Sarà perpetua l' obbligazione ai priori di trasmettere alla dieta, e seco portare a capitolo generale lo stato di casa dei rispettivi loro eremi, la nota dei debiti, e crediti da leggersi nel sabato precedente la terza domenica dopo Pasqua, prima dell' elezione del definitorio innanzi ai pp. vocali, ed i libri d'entrata, ed uscita col libro dei depositi ed impieghi correlativi. L' elezione dei cellerarii resterà privativa del capitolo generale, ed infra l' anno al tribunale o dieta a tenore del rescritto pontificio.

De prohibita librorum mutuatione.

§. 7. Seguiteranno ad essere in vigore i decreti di proibizione di dare, o imprestare libri incorporati nello nostre librerio, e la facoltà di trasportare da un eremo all' altro quelli cho sono stati provvisti con particolari elemosine di messe.

De libera celebratione missarum.

§. 8. La celebraziona delle messe sarà libera, come si pratica presentemente, e così pure si osserverà quanto fu posteriormente ordinato per gl' infermi, agonizzanti e defonti di nostra congregazione.

De publicatione decretorum.

§. 9. Li pp. visitatori faranno compilare una nuova raccolta dei decreti conforme al presente, e la spediranno per la solita pubblicazione in ogni oromo, prima della scadenza dell' anno corrente.

De decretis edendis tempore visitationis.

§. 10. Per ultimo li pp. visitatori generali, e particolari, pel buon governo, tranquillità, e pace delle rispettive famiglie, faranno in atto di visita i decreti particolari, quali dureranno da una visita all' altra, a qualora vonga fatta gravatoria ordinazione ai priori, o particolari, si dovrà avere ricorso al tribunale per la moderazione interpretazione, o rivocazione. Terminato il biennio saranno di niun valore se non saranno per la loro utilità spirituale, o temporale confermati.

De conservatione regestrorum

§. 11. Il libro dei decreti soliti leggersi nella quaresima, si conserverà intatto nell' archivio del tribunale, fino a tanto, che un nuovo capitolo generale disponga altrimenti.

De decretis e capitulo generali non faciendis.

§. 12. Li nostri capitoli generali futuri, non potranno più fare verun decreto riguardante la comune osservanza, o quello confermare, se non vi concorrono li tre quarti dei voti affermativi di tutti gli vocali, compreso il definitorio, il che tutto proposto e ballottato passò con tutti li voti favorevoli.

De compositione, et silentio imponendis iurgiis, et querelis.

§. 13. A 12. Maggio. Decreto secondo. Per ubbidire, e secondare la mente di sua sacra real maestà, che si è degnata di mostrare verso la romitua nostra congregazione per tratto speciale di sua bontà, compiacenza, ed af-

fetto, e ridonare una pace universale; per quanto è possibile, li padri del reverendissimo definitorio impongono un generale silenzio sovra le questioni insorte, che hanno agitato la medesima, ed aboliscono ogni particolare criminazione seguita contro chi che sia fino al giorno d'oggi, e commandano in virtù di santa ubbidienza, e sotto formale precetto, che chiunque ritenesse alcuna scrittura publica, o privata contro il buon nome, e buona fama di qualunque individuo, debba fra lo spazio di giorni quindici quella abbruciare, ed in avvenire saranno quelle considerate di niun valore, e riproducendosi sarà castigato chi le presenterà, facendosi il definitorio un dovere di porre in perpetua dimenticanza qualunque imputazione alternativa, fattasi in addietro in eseguimento ed ubbidienza ai supremi comandi del degnissimo e religiosissimo nostro real sovrano.

De celeritate in judiciis servanda.

§. 14. E perchè è dovere il rendere giustizia ad ognuno imparzialmente, si ordina al tribunale, che sarà pro tempore, ed ai visitatori generali in atto di visita, di agire secondo le istanze ragionevoli, che infra l'anno, o in detto tempo saranno fatte e qualora il padre maggiore ricusi di regolarmente procedere in dipendenza delle medesime dovranno questi avvertirlo per due volte di terminare al prescritto delle costituzioni, le querele che saranno al detto tribunale riferite, ed in caso di rifiuto, sarà facoltativo ai padri visitatori di agire, e sentenziare senza l'intervento di esso, al quale giudicio dovranno acquietarsi i religiosi di nostra congregazione, ed associarsi col priore, che sarà pro tempore di questo sant'eremo in questo solo caso; e dovrà specificarsi nelle loro risoluzioni il rifiuto fatto dal padre maggiore.

De libertate visitatorum generalium.

§. 15. L'indipendenza personale dei visitatori generali, risulta chiaramente dalla natura del loro grado dalle costituzioni, e consuetudini, perciò i padri del definitorio vi hanno prudentemente proveduto, quale provisione si conserverà io tribunale, e quanto sopra essendo stato dal reverendissimo padre presidente proposto, e ballottato passò con tutti i voti favorevoli; non avendo però il padre definitore don Leonardo voluto intervenire cogli oltri; cioè col suo voto alla ballottazione allegando, che vi ripugnava la sua coscienza; il che non ostante il definitorio ha diversamente ordinato di farsi, e di stabilire quanto sovra, massimamente che per due giorni fu il decreto ventilato, e dallo stesso don Leonardo modificato.

Segue il tenore di detta provisione

Provisio pro servanda libertate visitatorum.

§. 16. Qualora i padri maggiore, o priore avessero qualche cosa in contrario da opporre circa il compagno di viaggio, che li visitatori generali scelgono per se stessi, dovranno li suddetti spiegarne il motivo a detti visitatori, e se sarà legitimo si persuade il definitorio che defferiranno il rispetto dovuto a detti padri maggiore, e priore, ma se non risulterà tale, potrà il detto compagno ubbidire ai visitatori, e non dovrà il padre maggiore negargli la benedizione che per una lodevole consuetudine suole concedarsi dal medesimo, quando si pronotte fuori dell' eremo.

Confirmatio apostolica.

§. 17. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat quo præinserta articula firmius subsistant, et serventur exactius memorati exponentes apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis et favoribus prosequi volentes, illorumque singulos personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes supplicationibus hujusmodi inclinati præinserta articula, seu decreta, ac omnia, et singula in eis contenta auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et adprobamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, et sanamus.

Clausulæ sublatæ, et decretum irritans.

§. 18. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviobiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de la-

tere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 19. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non ordinis et congregationis præfatorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die tertia octobris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCXXII.

Dat. 3 die octobris 1797 anno XXIII.

Indultum pro monialibus sanctæ Luciæ nuncupatis civitatis Reatinæ egrediendi e monasterio certis anni temporibus.

Venerabili fratri episcopo Reatino.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum. §. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo filiæ abbatissa, ac moniales monasterii s. Luciæ ordinis s. Francisci istius civitatis Nostræ Reatinæ, quod alias, ac novissime per organum congregationis venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium negotiis, et consultationibus episcoporum, et regularium præpositorum a Nobis obtinuerunt ad triennium, ut pro spirituali illarum consolatione e monasterio præfato ad visitanda quædam sanctuaria extra mœnia ejusdem civitatis sita bis in anno egredi possent. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat indultum prædictum ad triennium, ut præfertur prorogari obtinuerint; atque ex indulto hujusmodi nullum unquam incommodum, ac scandalum exortum sit, ut illud perpetuis futuris temporibus confirmari, immo, ut si ex aliqua intercedente causa uti minime velint, ut pro sanctuariis prædictis ad aliquas ecclesias intra mœnia ejusdem civitatis sitas visitandas, pariter bis in anno egradi possint, per Nos eis concedi summopere desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et, ut infra, indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis. §. 2. Nos igitur ipsas exponentes specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, et earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes supplicationibus hujusmodi inclinati, fraternitati tuæ per præsentes committimus, ac mandamus, ut quatenus vera sint narrata, ipsis modernis, et pro tempore existentibus abbatissæ, monialibus,

expresse professis, novitiis, educandis, conversis, et aliis in dicto monasterio degentibus, ut bis in anno in diebus ab abbatissa dicti monasterii pariter pro tempore existenti pro opportunitate designandis ab ortu usque ad occasum solis e dicto monasterio egredi, atque ad sanctuaria prædicta extra mœnia istius civitatis Nostræ Reatinæ adire, ac visitare possint, et valeant, auctoritate Nostra apostolica concedas, quod si interdum aliquas ecclesias intra mœnia dictæ civitatis sitas, et a te pro tuo arbitrio, et prudentia eligendas pro sanctuariis prædictis visitare maluerint, id pariter abbatissæ, ac monialibus, cæterisque personis prædictis auctoritate Nostra apostolica indulgendi, dummodo tamen bis tantum in singulos annos hoc indulto utantur, plenam, et amplam facultatem tribuimus, et impertimur.

Conditiones servandæ. §. 3. Ut autem hæc rite, et ordine, ac juxta cor Nostrum fiant eidem fraternitati tuæ districte mandamus, ut facultatem, et licentiam prædictam non aliter exercere sinas, quam, ut infra, præscribimus, ut nempe præter ea, quæ pro tuo arbitrio, et pro opportunitate erunt statuenda, die per abbatissam prædictam, ut præfertur, destinanda, et a te approbanda nonnisi per ortum solis ex dicto monasterio ab ordinario confessario, ac decenti comitatu a te præscribendo associatæ egrediantur, ut recto tramite ad sanctuaria, seu constitutas ecclesias intra mœnia civitatis prædictæ, quin sub ullo unquam prætextu, causa, aut titulo ad domos sæcularium divertere, sed aliquod tantum monasterium monialium clausuræ ejusdem civitatis, obtenta prius a te licentia, et ad præmissum effectum minime denegauda, ingredi possint, modeste, ac velum etiam ante faciem dimissum deferentes petant, et ante occasum solis intra dicti monasterii septa regrediantur; utque dum sanctuaria prædicta extra mœnia ejusdem civitatis Reatinæ visitare intendunt, ob longam conficiendam viam aliquam refectionem corporalem in aliquo commodo, atque apto loco sumere possint, ita ut cursta per ministros ejusdem monasterii, aut aliquos quoscumque parca refectione, seu prandio hujusmodi, prout decet personis in sortem Dei vocatis, statim hi e loco assignato exeant, et clausis januis villæ, seu domus, in quo ipsæ moniales, aliæque personæ prædictæ fuerint, et clavi per confessarium caute servanda in villa, seu domo præfata nullus masculus, neque ipsa confessarius, cæterique de comitatu, minusque agricolæ, aut domus, seu villæ custos, neque feminæ quæcumque etiam servitio adscriptæ, illisque inservientes cujusvis status, gradus, conditionis, et dignitatis, nec non monialium, et educandarum, ac conversarum consanguineæ existentes sub excommunicationis latæ sententiæ ipso facto etiam per abbatissam, ac moniales, et alias personas prædictas, si ad id aliquo modo, et pacto consenserint, incurrendæ, ac privationis præsentis gratiæ remaneant, in eadem villa, seu domo, sic, ut præfertur, clausa commorari, comedere, aliqua religiosæ relaxationis agere possint, dummodo, ut pariter præmittitur, hora competenti, et ante occasum solis intra dicti monasterii clausuram reperiantur.

Clausula sublata, et decretum irritans. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et spectabit quomodolibet in futurum inviolabiter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 5. Non obstantibus fel. rec. Benedicti pp. XIV. prædecessoris Nostri super clausura monialium, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non dicti monasterii, et ordinis prædicti etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis: quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud s. Mariam Majorem sub annulo piscatoris die tertia octobris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 7 novembris 28 julii 1797 anno XXIII.

MCXXIII.

Instante episcopo Majoricensi indulgetur, ut in feria sexta post octavam corporis Christi a clero sæculari civitatis et diœcesis prædictæ officium sanctissimi cordis Jesu recitari possit.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Ratio concessionis.

§. 1. Cum sicut venerabilis frater episcopus Majoricensis Nobis nuper exponi fecit, ipse ob eam, qua in Jesu Christi Domini Nostri passionem afficitur, pietatem, ejusdem passionis, et mortis pro generis humani redemptione amantissime initæ memoriam in dies augeri summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, ac, ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur eumdem exponentem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis, quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, audito etiam dilecto filio magistro Dominico Coppola sacrorum rituum congregationis secretario, ut in posterum ab universo clero sæculari civitatis, et diœcesis Majoricensis, nec non a religiosis, et monialibus utentibus calendario diœcesano quotannis in feria sexta post octavam solemnitatis sanctissimi corporis Christi recitari possit ritu duplici majori officium cum missa in honorem sacratissimi cordis Jesu jam approbatum pro regnis Portugalliæ, et Algarbiorum auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dictæ civitatis consuetudinibus, privilegia quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenorea præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die septima novembris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 7 novembris 1797 anno XXIII.

MCXXIV.

Instante clero et hominibus loci de Alaba Terulensis diœcesis indulgetur, ut festum cum officio sancti Christophori patroni principalis dicti loci agi in postarum possit die secunda maii fixe simul assignato primo die non impedito officio sancti Athanasii eo die occurrenti.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Ratio concessionis.

§. 1. Cum sicut dilecti filii presbyteri, et magistratus loci Alaba nuncupati Terulensis diœcesis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi, pro eo, quem erga sanctum Cristophorum martyrem patronum principalem ipsius loci præseferunt, affecto, ejusdem cultum, et venerationem cum majore, quo fieri possit populi commodo in dies angeri summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, ac, ut infra, indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur dictos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentas, supplicationibus eorum nomina Nobis humiliter porrectis inclinati, audito etiam dilecto filio magistro Dominico Coppola sacrorum rituum congregationis secretario, ut, accedente venerabilis fratris episcopi Terulensis consensu, in eodem loco Alaba festum sancti Chri-

stophori in posterum in die secunda mensis maii loco diei decimæ mensis julii, quo adhuc celebratum est, translato in eumdem diem officio duplicis primæ classis, et octava, nec non præcepto adstandi sacro, et cessandi ab operibus servilibus, fixe simul assignato primo die non impedito juxta rubricas officio sancti Athanasii occurrenti in dicta die secunda maji, agi possit auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis nec non dictæ diœcesis consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die septima novembris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vigesimo tertio.

MCXXV.

Dat. die 7 novembris 1797 anno XXIII.

Instante episcopo Tlascalensi indulgetur, ut ab universo clero sæculari, a religiosis et monialibus kalendario diœcesano utentibus in die non impedito per ordinarium designando recitari possit officium pretiosi sanguinis Domini Nostri Jesu Christi.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Ratio concessionis

§. 1. Cum, sicut venerabilis frater episcopus Tlascalensis in Indiis Nobis nuper exponi fecit, ut ipse pro singulari, quam in sanctissimi redemptoris Domini Nostri Jesu Christi præsefert, devotione, ejus memoriam, et venerationem in dies augeri summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, ac, ut infra, indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur dictum exponentem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, audito etiam dilecto filio magistro Dominico Coppola sacrorum rituum congregationis secretario, ut quotannis in posterum ab universo clero sæculari diœcesis Tlascalensis, nec non a religiosis, et monialibus utentibus calendario dioecesano in die non impedito officio novem lectionum semel fixe ab eodem venerabili fratre episcopo Tlascalensi destinando recitari possit ritu dupl: maj: officium cum missa in honorem pretiosi sanguinis Domini Nostri Jesu Christi servatis rubricis auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dictæ civitatis consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die septima novembris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vigesimo tertio.

Dat. die 17 novembris 1797 anno XXIII.

MCXXVI.

Præceptum, ut præbendæ canonicales in ecclesia collegiata terræ Bictoniæ Assisiensis diœcesis nonnisi originariis loci concedantur.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii homines communitatis terræ Bictoniæ Assisiensis diœcesis, quod Nos alias ad divini cultus augmentum, atque ejusdem terræ, quæ inter cœteras provinciæ Umbriæ insignis, et antiqua est, decus, aliisque rationabilibus adducti de causis cleri, et communitatis prædictæ precibus annuentes ex pluribus beneficiis, atque ex redditibus parochialis ecclesiæ sub titulo sanctæ Mariæ Majoris in dicta terra existentis, unam collegiatam ecclesiam in eadem parochiali ecclesia, quæ constasset ex decem canonicatibus, seu præbendis canonicalibus, ac dignitate archipresbyterali, cui cura animarum curæ esset, auctoritate Nostra apostolica ereximus, atque constituimus, prout in Nostris hisce desuper sub die xiii. martii anni MDCCXCIII. sub plumbo expeditis literis uberius continetur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, exponentes, atque clerus præfatus hac in re illud maxime in mentem habuerint, ut ex hisce canonicatibus, seu præbendis popularibus suis prospiceretur, fieri, autem potest, ut in posterum, dum canonicatus, et præbendæ hujusmodi vel per obitum, vel per dimissionem, vel alias quomodolibet vacaverint, ea conterraneis suis minime conferantur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, ac ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur dictos exponentes specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, et absolutas fore censentes; audita prius venerabilis fratris episcopi Assisiensis relatione, supplicationibus hujusmodi inclinati; ut in posterum, et perpetuis futuris temporibus, dum canonicatus, seu præbendæ prædictæ, vel per obitum, vel per dimissionem, aut alias quomodolibet pro tempore vacabunt, ad ea, nisi cives originarii, non autem adgregati ejusdem terræ Bictoniæ nominari, aut præsentari, ac conferri possint, ita ut si canonicatus aut præbendas hujusmodi, quoties pro tempore quomodocumque vacaverint aliis quam civibus originariis prædictis conferri contigerit, collatio ipsa nulla sit eo ipso, auctoritate apostolica tenore præsentium statuimus, et ordinamus.

Clausulæ sublata, et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, ac ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis, per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus cancellariæ Nostræ apostolicæ regulis, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die decima septima novembris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 21 novembris 1797 anno XXIII.

MCXXVII.

Instante capitulo, et canonicis collegiatæ ecclesiæ insulæ Gaulensis Melitensis diœcesis extenditur indultum gestandi aliqua insignia alias eisdem concessum.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii capitulum, et canonici collegiatæ ecclesiæ insulæ Gaulensis Melitensis diœcesis, quod Nos alias ejusdem collegiatæ ecclesiæ insignem dignitatem, nec non eorumdem canonicorum erga Nos, et hanc sanctam Sedem fidei constantiam, ac devotionem considerantes, eidem capitulo, atque canonicis, ut omnes, at semper ubicumque etiam in Romana curia, crucem pectoralem octogonam ex encausto vulgo di smalto rubei coloris, auroque circumdatam, et quatuor libiis aureis cum ei desuper apposito imperiali ex auro confecto diademate, et in cujus centro ex encausto cærulei tamen coloris, et ovalis forma auro referto gloriosum beatæ Mariæ virginis nomen gyroglificis literis sit insculptum de collo per tæniam sericam ejusdem cærulei coloris auro exlistatam, et in humeris duobus terminantem aureo, at serico mixtis flocculis descendentem gestare libere, ac licite possent, auctoritate apostolica concessimus, prout in Nostris hisce desuper sub plumbo anno millesimo septingentesimo octuagesimo primo expeditis literis uberius continetur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, nonnullis rationabilibus de causis pro tænia serica aureo contexta prædicta funiculum pariter aureo contextum, ac floccis pariter ornatis uti, atque insuper pro mozzetta coloris violacei ejusdem coloris subsuta, illam deinceps purpurei coloris subsutam cum suis globulis, atque ansis pariter purpureis deferre posse summopere desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere, de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulas personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forta incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis canonicis dictæ collegiatæ ecclesiæ, ut in posterum non solum pro tænia serica aureo contexta prædicta, e qua tum pectoralis crux prædicta in pectus, ac flocculi serici cum aureo mixto pendent, funiculum sericum purpurei coloris aurao contextum cui in pectore dicta crux pectoralis, ac in humeris flocci purpurei pariter coloris auro mixti appensa pariter sint deferre, sed etiam, ut mozzettam coloris violacei, quam gestare jamdiu solant, deinceps serica tela purpurei coloris adsuere, ac globulis, et ansis ejusdem purpurei coloris ornare libere, ac licite possint, et valeant respective, auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, atque illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, val ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quatenus opus sit memoratis Nostris sub plumbo expeditis literis, aliisque constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque in contrarium quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima prima novembris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

MCXXVIII.

Dat. die 21 novembris 1797 anno XXIII.

Confirmatio transactionis initæ a capitulo, canonicis, et archiepiscopo Ferrariensi super nominatione ad cappellaniam, seu beneficium ecclesiasticum.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam

Proemium.

§. 1. Quoties a Nobis petitur, ut in ea, quæ ad tollendas controversias, atque inter ecclesiasticas præsertim personas dirimendas lites, ex quibus plerumque christiana charitas perturbatur, scite prudenterque conventa, et statuta fuere, providentiæ Nostræ partes interponamus, animo Nos decet libenti petentium desideriis congruum impertiri suffragium, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Expositio precum

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Noster Alexander Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalis De Matthæis nuncupatus ex indulto, et dispensatione apostolica archiepiscopus Ferrariensis, quod cum alias inter ipsum ex una, et dilectos filios capitulum, et canonicos suæ cathedralis ecclesiæ Ferrariensis ex altera parte gravis exorta sit controversia de ac super nominatione ad cappellaniam, seu beneficium sub titulo sancti Joannis evangelistæ de Calamelli nuncupat. in dicta cathedrali ecclesia erectum, unde tum ipse Alexander cardinalis archiepiscopus, tum capitulum, et canonici prædicti e re sua utrique putarunt cappellanos nominare, ac lis hujusmodi adeo processerit, ut etiam illius cognitio ad causarum palatii Nostri apostolici auditorium delata sit, tamen postmodum memorati litigantes omnem controversiam transactione decernere statuerunt, quapropter fuerunt exhibita, atque utrinque approbata capitula tenoris, qui sequitur.

Tenor transactionis.

§. 3. Capitoli, co' quali sembra, che si potesse terminare amichevolmente la lite agitata prima in Ferrara avanti di monsignor vicario, ed ora nel tribunale della s. Rota, per la provisione del benefizio, o cappellania di san Giovanni evangelista detto de' Calamelli della metropolitana di detta città di Ferrara fatta dall' emo. e rmo. sig. cardinal Mattei arcivescovo di detta città a favore dell' allora chierico ora sacerdote d. Pio Cittadella sotto il dì 11. dicembre 1793. e vertente tra l' e. s. rma. per una parte, e tra il rmo. capitolo di detta città, ed il mansionario sig. d. Michele Lambertini per l' altra.

I.

§. 4. Che il suddetto sig. d. Lambertini rinunziasse a qualunque diritto a lui competente in forza della nomina a detto benefizio, e presentazione coram ordinario fatta dal suddetto rmo. capitolo. Pacta conventa.

II.

Che si rinunziasse alla lite, e liti tanto in giudizio di manutenzione, quanto di petitorio da ambe le parti suddette dimenticandosi da tutte le parti le spese.

III.

Che per questa volta solo abbia ad avere il suo pieno effetto la suddetta provista in favore dell' anzidetto sacerdote Cittadella, e che abbia a continuare nel pacifico possesso del benefizio, e percezione de' frutti, ed altri diritti.

IV.

Che in avvenire, cessando però le affezioni, e riserve apostoliche rimanga a disposizione del rmo. capitolo la nomina, e presentazione del rettore, a detto beneficio non solo, ma anche dell' altro di sant'Antonio di Vienna, da farsi avanti all' emo. ordinario per averne da lui la instituzione alla forma, e tenore de' codicilli di ser Calamello Favelli fondatore dell' uno, e dell'altro beneficio; dovendosi fare per parte del medesimo capitolo la nomina, e presentazione nel termine di giorni otto a forma di detti codicilli.

V.

Che nel concorso di qualche affezione, o riserva apostolica nei rettori di detti beneficii, o in alcuno di essi debbono in conseguenza rimaner salvi, ed illesi i diritti della s. Sede apostolica, e dell' emo. sig. card. arcivescovo pro tempore sempre che questi sia fornito dell' indulto di conferire i beneficii riservati, o affetti alla s. Sede suddetta, come fin ad ora è stato osservato.

VI.

Che il rmo. capitolo ad ogni requisizione dell' emo. sig. cardinale ar-

civescovo sia tenuto di dargli copia autentica de' codicilli di Ser Calamello Tavelli da conservarsi nella sua cancelleria a perpetua memoria, onde possa li medesimi codicilli avere sempre presenti, e consultarsi ne' casi occorrenti.

VII.

Che sopra la concordia suddetta abbiasi a spedire l'opportuno apostolico beneplacito a spesa comune delle parti per la validità, a fermezza perpetua della riferita transazione, e debba obbligare il rmo. capitolo, e l'emo. sig. cardinal arcivescovo, e li suoi successori.

VIII.

Finalmente che qualora faccia d'uopo il S. P. si degni di sanare, in atto della spedizione del predetto apostolico beneplacito, la provista del prememorato beneficio di s. Gio. evangelista detto de' Calamelli a favore del sacerdote Pio Cittadella in allora chierico, per essere richiesta nella fondazione la qualità sacerdotale, la quale sembra di presente non essere necessaria, attesa la riduzione anni sono fatta, con autorità apostolica dell' obbligo di personalmente celebrare continuamente la messa ad annue messe 332. alla ragione di bajocchi 14. l'una per la notabile diminuzione della rendita del detto beneficio, o cappellania di san Gio. evangelista, per cui al presente il rettore o cappellano di detto beneficio non può godere della esenzione accordata dal fondatore dal celebrare, accedente corporali necessitate, sive justo impedimento, et justa causa; siccome anche si degni il S. P. colla pienezza di sua autorità di dichiarare, che in appresso si possa provvedere di detto beneficio, o cappellania anche un chierico per ragione della variazione dello stato di detto beneficio o cappellania, non ostante la contraria disposizione del fondatore.

Apostolica confirmatio.

§. 5. Cum autem sicuti eadem expositio subjungebat, dilectus filius Michael Lambertini nominationi, ac praesentationi de sui persona ad beneficium, seu capellaniam a capitulo, ut praefertur, factae solemniter renunciaverit, atque hisce desuper ab ipsis fuerit transigentibus reservatum necessarium beneplacitum apostolicum tum pro validitate actus inter ecclesiasticas personas, tum pro derogatione quatenus opus esset, voluntati fundatoris, seu fundatorum: Nobis propterea memoratus Alaxander cardinalis archiepiscopus humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum exponentem specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, ac singulares quorum interest personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, et absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati praeinserta capitula, ac omnia et singula in eis contenta auctoritate apostolica tenore praesentium confirmamus, ac approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper in eis quomodolibet intervenerint, supplemus, et sanamus.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 6. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et spectabit in futurum plenissime suffragari, et inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque judices, ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, quorumcumque fundatorum dispositionibus, codicillis, et testamentis, quibus per praesentes derogare intendimus, ac constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, caeterisque in contrarium quibuscumque. Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima prima novembris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 1 decembris 1797. anno XXIII.

MCXXIX.

Extensio pro hypotheca super bonis ecclasiasticis in regno Sardiniæ existentibus.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit carissimus in Christo filius Noster Carolus Emmanuel Sardiniæ rex illustris, quod quamvis inter cætera subsidia, quæ per Nostras in simili forma Brevis sub die xviii. mensis julii labentis anni expeditas literas ejus precibus annuentes, ex bonis cleri sæcularis, et regularis utriusque sexus intra limites suæ ditionis consistentis, angustiis, quibus ob urgentissimas causas regium suum ærarium premebatur, paravimus, ei concesserimus, ut omnia, et quæcumque bona ecclesiastica cleri sæcularis, et regularis prædicti, exceptis bonis ad mensas episcopales, et parochiales spectantibus, tum pro securitate sortis principalis, tum pro interusuriis a suo regio ærario pro subventoribus mutui argenti per suum edictum diei xvi. martii currentis anni rogati hypothecæ usque ad summam centies mille millia librarum monetæ Pedemontanæ supponere posset, eum tamen hoc remedium satis non sit, ut status ab urgentissimis malis, quibus est obnoxius ob immodicum æs alienum novissimis temporibus contractum, emergatur, quinimmo regium ærarium ex interusuriis dicti rogati mutui ultra vires prægravaretur, laici vero præter onera jam ei imperata nova sustinere impares sint, ne res publica alias bene constituta miserrime dilabatur, ut a clero tum sæculari, tum regulari hypothecæ prædictæ loco sibi subsidium quinquagies mille millia librarum monetæ Pedemontanæ solvatur, summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsius Caroli Emmanuelis votis quantum eum Domino possumus annuere, eumque specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, motu proprio, ex certa scientia, ac matura delibratione Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine unum subsidium quinquagies mille millia librarum Pedemontanarum ab omnibus, et quibuscumque archiepiscopis, episcopis, ac aliis ecclesiarum præsulibus, prælatis, ecclesiis parochialibus, capitulis, monasteriis, congregationibus, ordinibus, aliisque piis locis sæcularibus, et regularibus utriusque sexus quibusvis privilegiis suffultis, etiam undecim congregationum, aliisque speciali mentione dignis, ac quibuscumque militibus, etiam fratribus hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani in ditione, ac dominio ejusdem Caroli Emmanuelis regia pro sua uniuscujusque assignanda rata portione salvendum tenore præsentium indicimus, atque imperamus: ita tamen ut ecclesiæ archiepiscopalis, et episcopalis ad subsidium hujusmodi nisi pro rata, quæ annuum redditum librarum duodecim mille monetæ Pedemontanæ; et ecclesia metropolitana Taurinensis annuum redditum librarum hujusmodi triginta mille superet, parochiales vero nisi pro rata, quæ excedat annuum redditum librarum ter mille ejusdem monetæ respective teneantur. Quo autem subsidium hujusmodi ecclesiarum archiepiscopalium, parochialium, capitulorum, monasteriorum, congregationum, ordinum, aliorumque locorum piorum sæcularium, et regularium, ac etiam præceptoriarum seu commendarum, ac dignitatum militiarum etiam sancti Joannis Hierosolymitani hujusmodi possessores, seu administratores, tum sæculares tum regulares pro sua rata portione cum effectu persolvere valeant, iis ut sua omnia cujusque bona, reditus, ac proventus quoscumque pro eadem rata portione tantum vendere, ac alienare, vel etiam hypathecare absque solemnitatibus a sacris canonibus in contractibus hujusmodi prærequisitis, et sine ullo ecclesiasticarum pœnarum bona ecclesiæ irrogatarum incursu libere, ac licite possint, et valeant, motu, scientia, et auctoritate paribus tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

§. 3. Ut porro hujusmodi sic impositum subsidium facilius exigi possit venerabilibus fratribus archiepiscopis, episcopisque, ac cæteris prælatis jurisdictionem quasi episcopalem in ditione eidem Carolo Emmanueli regi subjecta habentibus committimus, ac mandamus, ut de ipsius Caroli Emmanuelis regis consensu ecclesiasticas personas non vero laicales in commissarios collectores, et exactores subsidii hujusmodi constituant, ac deputent,

Sanctio pœnalis pro exactione subsidii facilius curanda.

qui omnes summas juxta faciendam distributionem intra terminum ejusdem Caroli Emmanuelis regis arbitrio praefigendum perceptas memorato Carolo Emmanueli regi, sive ministris, et personis ab eo od hoc deputatis integre consignare, et tradere debeant. Praeterea eisdem archiepiscopis, et episcopis, caeterisque praelatis hujusmodi par praesentes pariter concedimus, ut quatenus ipsi a memorato Carolo Emmanuele rege requisiti sint juxta datam sibi a Deo prudentiam, at pro eorum arbitrio numerum praebendarum, seu canicatuum ecclesiarum collegiatarum tantum, non autem cathedralium intra suam uniuscujusque dioecesim consistentium numerum imminuere, vel etiam easdem collegiatas ecclesias, quatenus in Domino opportunum videatur, assignatis respondentibus pensionibus illarum canonicis, ac beneficiatis, auctoritate Nostra apostolica supprimere, ac extinguere, illorumque bona quaecumque in eamdem publicam causam attribuere, et applicore libere, ac licite possint et valeant; quamobrem eis haec omnia juxta tenorem praesentium auctoritate Nostra apostolica faciendi, gerendi, et exequendi, ac exequi mandandi plenam et amplam facultatem motu, scientia, auctoritate, et tenore praedictis tribuimus, et impertimur.

Collatio faciend a clero saeculari, et regulari a subsidii solutione exempto.

§. 4. Tandem cum aequum, et justum sit, ut etiam alia pars cleri saecularis, et regularis, quae subsidio hujusmodi obnoxia, ac subiecta non est, in bonum publicum aliquid conferat: hinc motu, scientia, ac auctoritate, et tenore praedictis praecipimus, ac mandamus, ut omnes, et singuli possessores abbatiarum, ecclesiasticorum beneficiorum, seu capellaniarum, aut praeceptoriarum, seu commendarum, exceptis iis, qui, ut praefartur, ad subsidium praedictum cootribuunt, unum annuum proventum, seu annatam, seu cujusque abbatiae, beneficii, seu capellaniae, ac praeceptoriae, seu commendae, detractis tamen prius oneribus quorumcumque vectigalium, ac pensionum, quibus gravantur, nec non dempta summa librarum sexcentum monetae Pedemontanae in propriam substentationem, et exhibitionem convertendam commissariis, exactoribus, et collectoribus praedictis pro publica utilitate persolvere omnino teneantur: sicuti pariter decernimus, ut omnes ii, qui aliquam annuam pensionem excedentem summam librarum quingentarum dictae monetae super bonis, reddititibus, ac proventibus ecclesiasticis sibi reservatam, constitutam, et assignatam exigunt, et percipiunt, ad solutionem unius annatae ejusdem pensionis pro rata portione tamen, quae dictam summam librarum quingentarum superat, in eamdem publicam utilitatem erogandae obnoxii, et subjecti omnino sint.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 5. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectobit in omnibus, et per omnia plenissimo suffragari: sicque in praemissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae cardinales etiam de latere legatos, et sanctae Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non ecclesiarum, monasteriorum, conventuum, collegiorum, et locorum piorum, ac ordinum, congregationum, societatum, militiarum, hospitiorum, aliorumque praedictorum, et quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, stabilimentis et usibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis ejusdem ecclesiis, monasteriis, collegiis, hospitiis, conventibus, et locis piis, ac ordinibus, congregationibus, societatibus, militiis, et aliis praedictis, illorumque praesulibus, capitulis, abbatibus, aliisque superioribus, et personis quibuslibet etiam in limine fundationis, et erectionis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, non autem per clausulas ge-

nerales idem importantes mentio habenda, aut quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ac plenissime derogatum esse statuimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

De conservatione ornamentorum ecclesiasticorum curanda

§. 7. Cæterum volumus pariter, ut juxta piæ memoriæ Clementis pp. V. prædecessoris Nostri in concilio Viennensi æditam constitutionem, calices, libri, cæteraque ornamenta ecclesiarum, monasteriorum, prioratuum, et beneficiorum, ac piorum locorum sub præsentibus comprehensorum divino cultui dicata, aliave suppelex ecclesiastica causa pignoris, vel alias occasione exactionis, et solutionis contributionis, seu vectigalis, seu tributi hujusmodi nullatenus capiantur, distrahantur, aut quomodolibet occupentur. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die prima decembris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 5 decembris 1797 anno XXIII.

MCXXX.

Indultum recitandi missam B. M. V. ad Nives, et officium proprium alias monialibus asceterii concessum extenditur ad fratres ordinis s. Francisci de observantia provinciæ Portugalliæ.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius minister provincialis provinciæ Portugalliæ fratrum ordinis minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum, quod Nos alias per organum congregationis venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium sacris ritibus præpositorum dilectis in Christo filiabus monialibus asceterii titulo sanctissimi Crucifixi ordinis sanctæ Claræ civitatis Lisbonensis ad impetrandum Beatæ Mariæ Virginis patrocinium in hora mortis, cum in ejus honorem peculiare festum die decimatertia mensis augusti agere consueverint, ut in eadem die in earum ecclesia officium cum missa Beatæ Mariæ Virginis, ut in festo ad Nives cum lectionibus secundi nocturni, et orationibus propriis tunc adprobatis recitare possent, utque etiam sacerdotes omnes eadem die in eadem ecclesia ad sacrificandum convenientes missam de eodem festo celebrare valerent, auctoritate apostolica indulsimus. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, veneratio Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Bona Morte ad illius validissimum assequendum auxilium in supremo vitæ agone, ubi nomine antiquus hostis omni contentione, ac vi sua christifideles in sui condemnationem pertrahere studet, in Portugalliarum regnis longe lateque diffusa sit, hinc memoratus exponens, quo tam utilem, tamque proficuam in Beatam Mariam Virginem religionem inter fratres suæ provinciæ, cæterosque, qui ejusdem provinciæ kalendario utuntur, promoveat, ut indultum alias per Nos, ut præfertur, dictis sanctimonialibus concessum sibi pariter, ac provinciæ, cæterisque prædictis per Nos dari summopere desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur eumdem exponentem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, ei quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, ut indultum prædictum ad omnes fratres, et ecclesias fratrum ordinis, et provinciæ prædictorum, cæterosque, qui kalendario ejusdem provinciæ canonice utuntur, auctoritate apostolica tenore præsentium extendimus, et ampliamus, eisque, ut in conventibus, ac ecclesiis ordinis, et provinciæ hujusmodi, cæterisque, qui juxta kalendarium prædictum horas canonicas recitant, ac missam celebrant, ut die decima tertia augusti cujusque anni officium pro dicto asceterio adprobatum recitare, ac missam præscriptam celebrare libere, ac licite possint, et valeant in omnibus, et per omnia perinde ac si eis principaliter indultum fuisset concessum, auctoritate, et tenore prædictis concedimus, et indulgemus.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die quinta decembris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

Dat. die 12 decembris 1797 anno XXIII.

MCXXXI.

Instante commissario generali Indiarum ordinis minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum confirmantur nonnulla articula.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proemium.

§. 1. Decet Romanum pontificem libenter in iis pastoralis suæ providentiæ auctoritatem interponere, quæ ad tollendas animorum ambages, regularemque disciplinam sancita sunt, ut ea sic in ævum stare certius possint, prout in Domino salubriter expedire arbitratur.

Expositio precum.

§. 2. Nuper siquidem dilectus filius Paulus de Moya frater ordinis minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum, ac commissarius generalis Indiarum Nobis exponi fecit, quod cum alias munera, seu officia commissariorum generalium in Indiis residentium interdicta, seu suspensa fuerint, plura hinc dubia inter fratres sui ordinis missionarios in Indiarum regnis commorantes sibi subjectos exorta sunt, quorum ab ejus auctoritate enixe postulabatur, ut pote quæ solutio una ad sedandas omnes animorum perturbationes, nec non religiose custodiendas Innocentianas constitutiones pro collegiis apostolicis de Propaganda Fide editas optima videbatur. Quodque insuper iidem fratres missionarii ab eo desiderabant, ut ipse aliqua præmia pro exantlatis laboribus, cuique in futurum constitueret: quapropter ut hisce postulationibus pro debito sui officii munere faceret satis, atque ut quantum in eo est suorum subditorum quieti, et regulari disciplinæ studeat, viginti, et octo concinnavit articula tenoris, qui sequitur.

I.

Tenor articulorum, et de computatione decennii pro fratribus conscendentibus naves Indias versus.

§. 3. Constituimus, ut decennium fratribus ad collegia de Propaganda Fide pro missionibus migrantibus a die ipsa, in qua naves conscendunt Indias versus, dummodo jam sacerdotes sint, vel si nondum sacerdotes reperiantur, a die, qua ad hunc sacrum ordinem erunt promoti, numerandum sit: et sic pariter annus approbationis requisitus ad obtinendum jus utriusque suffragii in guardianorum capitulis erit computandus: ut frater, qui per annum in collegiis commoratus est, ad provincias transit, et dein ad easdem collegia regreditur, habendus sit veluti missus ad ferendum suffragium in electionibus, quin denuo annus approbationis ab eo sit suscipiendus, quod idem servandum venit pro commigrantibus ex uno in aliud collegium. Nemo jus alieni suffragii habebit, seu in prælatum eligi poterit, quin a quatuor annis eidem collegio sit incorporatus: electio vero guardianorum, et commissariorum, qui missionibus præsunt deinceps sic erit omnino peragenda: tres ex omnibus vocalibus cujusque capituli erunt pluribus suffragiis eligendi cui major pars vocalium suffragata erit, præses ejusdem capituli cum guardianum, seu commissarium præfectum omnino renuntiabit, nullo ei hisce desuper relicto arbitrio juxta dispositionem secundæ Innocentianæ constitutionis sub numero trigesimo, alii vero duo erunt discreti; ac deinde a vocalibus prædictis tertius, ut quartus discreti erunt designandi, ita ut, qui duo plura tulerint suffragia in discretos etiam erunt constituendi. Quo autem consentiatur dispositioni statuti tum generalis Romæ anni millesimi sexcentesimi quinquagesimi primi, tum custodiarum de Propaganda Fide anno millesimo septingentesimo octogesimo ab

Emmanuele de la Vega editi pro electionibus visitatorum, præsidentium capitulorum provincialium, et custodialium, ubi nominati a prælato generali suum adventum diutius different, statuitur, ut si expletis duobus solidis annis cum dimidio officii guardianorum prædictæ superiorum dispositiones nondum pervenerint, tunc quæque discretoria suos visitatores, et præsidentes, aut ex alumnis sui cujusque collegii, aut ex alumnis provinciæ eis, quoad suffragia unitæ eligere poterunt, et debebunt: sic vero electi suis muneribus fungentur cum iisdem prorsus facultatibus, quibus nominati a superioribus generalibus utuntur: ita tamen ut si diplomata commissaria pro muneribus prædictis nondum solido triennio exacto accipiantur, quamvis, ut præfertur electi visitationem susceperint, illico ab ea desistent, et in eo statu a commissario generali Indiarum pro tempore existente nominati illas continuabunt, usque dum præsidentiæ capitulorum, eorumque incidentiæ juxta ordinis prædicti statuta ad effectum sint redditæ, atque ad præcavenda incommoda guardianus et discreti de ipso celebrationis capituli anno certiorem facient commissarium generalem, ut ipse ad proximum futurum capitulum visitatores, et præsidentem opportune deputet.

II.

De suffragiis faciendis pro animabus eorum qui Indias petunt.

§. 4. Ut obeunte fratre, priusquam navim conscenderit, suffragia in ipsius animæ expiationem erunt facienda a provincia, seu collegio, a quo discessit; si autem ascensa jam navi, tunc eadem suffragia per provinciam, seu collegium, cui erat assignatus, erunt explenda: quod si aliqui ex iis, qui collegiorum decennium jam exegerunt, postquam a collegio, seu provincia missi fuerunt, decesserint, quoties id contingat, aut priusquam navim Hispaniam versus ascenderint, aut antequam alicui ex provinciis Indiarum fuerint addicti, tunc onus suffragiorum erit seminario, cui inservierunt: si vero jam conscensa navi, tunc erit provinciæ, ad quam revertuntur illorum animæ suffragari: si tandem hi missionarii alicui ex provinciis Indiarum fuerint adjuncti, expleto decennio in collegiis, tunc hi tanquam fratres seniores quoad suffragia censentur.

III.

De privilegiis eisdem concessis.

§. 5. Ut si missionarii, exacto decennio, in suis collegiis juxta apostolicas constitutiones, ac præsertim secundum Innocentianam constitutionem numero XXV ad aliquam ex provinciis Indiarum adjungantur, erunt subinde idonei, et capaces ad omnia munera, et officia ejusdem provinciæ obtinenda a die, qua fuerunt adgregati.

IV.

Idem ut supra.

§. 6. Ut collegiorum missionarii deinceps hisce fruantur privilegiis, qui nempe emensis laudabiliter duodecim annis, aut ad suas matres provincias regredi, aut provinciis indiarum, cum Hispani sint, aggregari desiderant, in iisdem provinciis erunt semper admittendi, et recipiendi cum honore, et gradu concionatoris, seu prædicatoris generalis de jure. Qui autem per sexdecim annorum curriculum sua obsequia ordini præstiterunt, iis eadem spectabunt privilegia, perinde ac si fuissent definitores, jusque erit eligendi pro suo arbitrio quemque conventum provinciæ, ut in eo adfilientur, et ad illum adjungantur: si vero per viginti annos inservierint, perfunctis interim muneribus, seu officiis commissariorum missionum, et illarum collectorum, hi, sicut pariter guardiani et collegiorum discreti, et qui per quindecim annos munus magisterii in aliqua utili scientia, seu facultate exercuerint, omnes hi, si aut ob infirmam valetudinem, aut ex alia justa causa apostolico ministerio se abdicare postulaverint, tunc non solum jure sibi eligendi pro suo arbitrio quemlibet conventum, verum etiam omnibus, et singulis privilegiis tam de jure, usu, et consuetudine ministris provincialibus inter limites provinciarum suæ filiationis, aut adgregationis competentibus uti, frui, et gaudere libere, ac licite poterunt: immo fratres provinciarum Hispanarum dicti ordinis, qui ad provincias Indiarum erunt adjuncti, postquam laudabiliter memoratum annorum curriculum emensi fuerint, a die, qua eisdem provinciis fuerunt adgregati pro alternativa censentur habilitati. Hisce tamen addendum est, ut collectores missionum in suis respective collegiis sint discreti perpetui, eodem prorsus modo, quo commissarii missionum, ac guardiani tam actuales, quam habituales; ita tamen ut omnes

prædictæ præeminentiæ, atque exemptiones subrogationis habendæ sint sine præjudicio patrum immediati, et senioris, atque aliorum, qui sunt ex-provinciales ex jure subrogationis, quoad dictos patres immediatum et seniorem.

V.

De confessariis.

§. 7. Ut confessores in suis respective provinciis constituti illorum institutionis vi omnium subditorum ordinis prædicti sacramentales confessiones excipere, nec non propria peccata, cui confessario ejusdem ordinis voluerint quamvis nisi a ministro provinciali ipsi facultates habeat, confiteri poterunt: salvo tamen semper jure ordinariorum, suarumque facultatum.

VI.

De nominatione prædicatorum.

§. 8. Ut guardianus, et collegiorum discreti prædicatores, et confessarios tum fratrum, tum monialium nominare, dimissoria ad ordines concedere, ac illos ordinariis præsentare poterunt, quos ad verbum Dei evangelizandum, atque Christifidelium utriusque sexus confessionas audiandas idoneos, et capaces reputabunt, non secus ac provinciales; quoad suos subditos sine pariter jurium, ac facultatum ordinariorum localium præjudicio.

VII.

De concessione habitus regularis.

§. 9. Ut guardianus, et collegiorum discreti regularem habitum concedere, atque ad religionem, et professionem regularem emittendam eos admittere queant, in quibus et vera vocatio elucebit, atque ea erunt, quæ ab Innocentiana constitutione sub numero: 21. prærequiruntur; siculi pariter arbitrii majoris partis discretorii erit, illos interdum inter fratres ordinis prædicti accipere, qui viginti, et unius anni ætatem nondum exegerunt, ita tamen ut hisce desuper illorum conscentia onerata sit, et omnia juxta sacrosancti Tridentini concilii decreta fiant, ac nemo recipiatur ultra illorum numerum, qui commode ex eleemosynis sustentari possunt.

VIII.

De fratribus missionariis in quolibet collegio recipiendis.

§. 10. Ut fratres missionarii post decursum decennium in aliud collegium recipi possint: quod si justis de causis ante emensum decennium traslationem hujusmodi postulent ad aliud pariter collegium adgregari poterunt, accedente tamen utriusque discretorii consensu, et retento quod jam fuit præscriptum pro translatione de una ad aliam provinciam.

IX.

De præsidibus hospitiorum, et conversionum.

§. 11. Ut hospitiorum et conversionum præsides easdem habeant facultates, quibus per statuta ordinis prædicti vicarii conventuum absente guardiano, utuntur, utque in electionibus præsidum hujusmodi ea, quæ a toties memorata constitutione Innocentiana pro electione vicarii conventuum præscribitur, omnino sint servanda.

X.

De exclusione discretorum ab officio præsidum.

§. 12. Ut collegiorum actuales discreti in præsides hujusmodi neque eligi, neque domibus conversionum assignari possint durantibus eorum respective officiis.

XI.

De remotione præsidum ab officio.

§. 13. Ut præsides prædicti ab eorum officio amoveri possint, quoties guardianus, et discreti majus Dei, et regis catholici servitium id exigere censebunt.

XII.

De iis qui præsidere debent electionibus guardianorum et commissariorum.

§. 14. Ut in qualibet communitate, seu domo conversionis frater sit, qui capitulis ad eligendos guardianos, seu commissarios præsit: utque si contingat fratres de familia discrepare in electione prædicta, tunc ex duobus, aut pluribus designatis, qui officium obtinebit, erit sorte legendus: qui tamen in scriptis vocem, seu suffragium activum abdicabit, hæcque renuntiatio capitulo, et discretorio erit exhibenda.

XIII.

De jure præsidis eligendi, et deputandi vicarium.

§. 15. Ut si guardianus aliquis frater absens renuntiatus fuerit præses capituli cum discretis commorantibus in collegio eadem pollet facultate, quæ a secunda Innocentiana constitutione sub numero trigesimo secundo novo guardiano ad eligendum vicarium attribuitur, qui subinde tamquam præses in capite rem omnem administrabit primum locum occupans usque dum electus guardianus in collegium perveniat,

quod si novus electus guardianus interim e vita excedat, vel officium recuset, vicarius prædictus in suscepta administratione, et guberoio communitatis veluti præses in capite usque ad exitum unius anni cum dimidio electionis perget: si porro guardianus intra ipsum suæ electionis deficiat annum, vicarii erit intra breve trium dierum spatium a die obitus, seu dimissionis, aut renunciationis vocales omnes, quot intra spatium viginti dierum haberi poterunt, convocare pro novi guardiani electione, cui electioni dignior collegii præerit: et recens electus suum gubernium usque ad incepti triennii exitum geret: si autem guardianus in secundo, aut tertio sui guberoii anno deficiat, tunc vicarius prædictus tamquam præsidens in capite usque ad proximam capituli convocationem, quæ nunquam ultra solitum triennium protrahatur, communitatem moderabitur, ea tamen lege, ut hæc omnia commissario generali significentur, ut hinc ab illa juxta rerum, ac temporum opportunitates necessaria capiantur consilia.

XIV.

De requisitis necessariis ad admittendam dimissionem guardianorum ab officio.

§. 16. Ut quod ad admittendam guardianis dimissionem suorum officiorum, seu guardianatuum intra annum, cum dimidio sui officii a ministro provinciali illarum provinciarum, ad quas quoad suffragia adgregati sunt, spectat, prout cavetur in dicta Innocentiana constitutione sub numero: 31. consuetudo in dictis collegiis a die retenta, qua commissarii generales Peruvianus, et Mexicanus defecerunt, semper firma remanebit.

XV.

De missionibus instituendis.

§. 17. Ut guardiano, et eo absente vicario integrum sit tum missiones ad fideles populos committere non solum per sex menses ab Innocentianis constitutionibus prædictis expressos, sed etiam in aliud tempus prout mature pensatis locorum distantiis ei opportunum, ac necessarium videbitur: tum missionariis concedere, qui recusare non poterunt, ut concionarii, sermocinarii, ac de laudibus sanctorum moraliter verba facere valeant, vitia evitanda, ac virtutes ad sanctorum, qui laudantur, imitationem sequendas annunciando.

XVI.

De domibus conversionum e nomine recusandis.

§. 18. Ut nemo deinceps ad damus conversionum, atque ad antiquas doctrinas suorum respective collegiorum se conferre recusare possit, quamvis iter vel terra, vel mari habendum sit; ita tamen ut pro conversionibus infidelium in omnibus collegiis, quod a memorata secunda Innocentiana constitutione sub numero sexagesimo tertio disponitur, indiscriminatim, ac religiose custodiatur, sint collegiales vel e Hispaniis, vel habitum susceperint, ac professionem regularem in eisdem collegiis emiserint.

XVII.

De electione fratrum pro absolutione a casibus reservatis.

§. 19. Ut guardiano, ac discreti cujusque collegii, absque ullo jurium, ac facultatum ordinariorum præjudicio, tot fratres tum intus tum extra collegia, quot juxta alumnorum cujusque collegii numerum conveniens erit, nominare possint pro absolutione pœnitentium a casibus reservatis, pro habilitatione incestuosorum, aliisque ad forum conscientiæ spectantibus peragendis.

XVIII.

Idem ut supra.

§. 20. Ut collegiorum guardianis absque pariter ullo jurium, ac facultatum ordinariorum præjudicio sit concedere facultatem absolvendi a casibus reservatis in ordine prædicto absque temporis limitatione, et toties quoties destinati e collegio discedant, aut extra claustra degant, qua quidem facultate eodem prorsus modo, nec aliter quam guardiani prædicti utentur, commissarii missionum pro suis subditis, qui infidelium, ac neophitorum missionibus inserviunt.

XIX.

De juribus guardianorum.

§. 21. Ut quidquid provinciali erga suos subditos licet, liceat pariter et guardianis collegiorum in suos; quid provinciali cum suis definitorio, et guardianis itidem cum suis discretis fas erit.

XX.

De receptione fratrum missorum a seminariis.

§. 22. Ut provincialis et definitorium, cum quibus incorporatum est respective collegium quoad suffragia, eos fratres qui a seminariis missi erunt

in provinciam omnino recipient, prout cavetur in secunda Innocentiana constitutione num. 13. ita tamen ut de hisce certiorem facere commissarium generalem Indiarum teneantur: sicuti pariter commissario generali prædicto, si regiis sumptibus hi missi fratres fuerint ducti, hæc regio Indiarum consilio significare incumbet.

XXI.

De nominatione syndacorum.

§. 23. Ut liceat guardiano cum suis discretis ubique collegiorum, et domorum conversionis syndicos, sic exigente necessitate nominare, ac instituere etiam non audito commissario generali.

XXII.

De distributione eleemosynarum.

§. 24. Ut in collegiis, in quibus exstant eleemosynæ, et pia opera ad missiones spectantia, onus sit præsidentis capituli cum discretorio in singula triennia aliquem ex fratribus cum titulo procuratoris conversionis deputare, ut ipse hosce proventus, et fructus summa sedulitate curet, quo etiam diligenter suo officio hujusmodi fungente, eis integrum erit, illum in munus hujusmodi ad aliud sibi benevisum tempus confirmare, eique etiam aliquod congruum munus elargiri, et assignare.

XXIII.

De unione officii commissarii missionum, cum officio præfecti.

§. 25. Ut officium commissarii missionum cum officio earumdem missionum præfecti deinceps unitum sit, quemadmodum pro eis, qui in nova Hispania degunt a felicis recordationis Clemente pp. XIV. per suas in simili forma Brevis die vicesima secunda novembris millesimo septingentesimo sexagesimo nono expeditas literas incipientes *Alias pro parte dilecti filii Michaelis del Rosal* fuit dispositum, et a supremo Indiarum consilio sub die decima maji millesimo septingentesimo septuagesimo fuit recognitum.

XXIV.

De electione commissarii missionum.

§. 26. Ut commissarius missionis prædictus in quolibet collegio juxta dictas constitutiones Innocentianas fundato in singula sexennia eligatur, eodem prorsus modo, quo in singula triennia guardiani eliguntur, prout expressum legitur in declaratione primi dubii; omnibus vero sacerdotibus, qui ab anno in collegio commorantur juxta consuetudinem electionum commissariorum septenalium, et primam Innocentianam constitutionem sub numero vicesimo primo huic electioni suffragium ferendi jus erit: omnes præfecti commissarii missionum sic, ut præfertur, in singula sexennia electi tamquam delegati commissariæ generalis omnem habebunt, et obtinebunt superioritatem in missionibus, et in conversionibus, quæ quodammodo ad respectiva collegia spectant, atque illius oneri, et servitio stant, cum teneantur illas visitare, atque illarum progressui invigilare, etiam fratres missionarios de uno in alterum populum, seu missionem transferendo, quando illarum bonum, atque utilitas sic postulet. Quam quidem auctoritatem etiam quoad ipsos fratres, qui actu missionibus inserviunt, hi commissarii exercere poterunt, eos corrigendo, ac ad claustra etiam revocando, si obliti vocatione, qua vocati sunt, ei in sibi concredito ministerio haud responderent, aut sua mala vivendi ratione Indos perverterent: quæ quidem de consensu guardiani sui cujusque collegii fieri debent, nisi res ita urgerent, ut necessarium foret, ut ipse per se hisce incommodis prospiceret. Quod si memorati præfecti commissarii missionum ex aliqua gravi, aut utiliori causa disienti hæc per se exequi non poterunt tunc suas facultates vice-præfecto missionum, seu alteri missionario ejusdem seminarii, qui probitate vitæ commendabilis in Domino sit, committent, prout jam ab Innocentianis constitutionibus dispositum fuit.

XXV.

§. 27. Ut commissarius, ut præfertur, electus per integrum suum sexennium omnibus facultatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis utatur, quas memoratæ Innocentianæ constitutiones electo ad septennium tum commissariis, tum præfectis concedunt.

De facultatibus commissarii.

XXVI.

§. 28. Ut quæ usque adhuc in more fuit ad formam dispositionis secundæ Innocentianæ constitutionis sub numer. 34. in ferendis suffragiis discretorialibus, ac in eorum subrogatione, qui illa ferre debent, etiam in posterum erunt religiose retinenda.

De forma servanda in ferendis suffragiis.

XXVII.

De convocatione capituli pro electione præfecti commissarii.

§. 29. Ut eveniente obitu, vel dimissiono, aut abdicatione commissarii præfecti actualis nondum exacto triennio, guardianus sui collegii sub pœna privationis officii post triduum a die habitæ notitiæ computandum omnes fratres absentes ad novum capitulum coget, atque iis perventis, quibus facile fuit inter viginti dierum terminum venire, communitas erit convocanda, novumque eligendum commissarium juxta disposita in articulo. I. Cui quidem capitulo dictus guardianus præerit, atque factam electionem cum omnibus necessariis facultatibus confirmabit, atque sic electus usque ad proximum futurum capitulum guardianale, in quo novus commissarius erit seligendus, suo fungetur officio.

XXVIII.

De guardianorum, et discretorum jure decernendi ea quæ in constitutionibus expresse non reperiuntur.

§. 30. Tandem constituitur, ut ea omnia, de quibus hæc articula expresse non disponunt, guardianus, et discreti (si ipsi unanimi consensu id ad Dei cultus augmentum, ac regis catholici servitium pertinere reputabunt) per se ipsi, et quomodolibet eis cum adsistentia superioris generalis licuerit, decidere, definire, ac statuere valebunt, prout disponitur a decreto sacræ congregationis de Propaganda Fide, quod incipit *Sacra congregatio* die decima sexta novembris millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo sub numero sexto: ita tamen ut guardianus, et discreti prædicti quidquid novi ab eis statuetur, commissario generali significare teneantur, qui etiam de hoc ipso supremum consilium Indiarum certiorem reddet: utque nihil adversus hæc vicesima septima articula disponere eis fas sit. Utque quoad gratias, exemptiones, et privilegia pro fratribus dicti ordinis de observantia supra notata, et concessa fuerunt, ea etiam valeant pro missionariis excalceatis de Propaganda Fide Indiarum, qui cum eadem missionum religionis, et status progressu, et utilitate in eodem apostolico ministerio multos exantlaot labares: sicuti pariter iisdem gratiis, et exemptionibus utentur missionarii conscripti ad missiones provinciarum, hac tamen tantum ratione, non autem quoad alteralternativam, aut paræcias, aut doctrinas visitationi ordinariorum diœcesanorum subjectas. Quod si intra duodecim annos requisitos ad obtinendas exemptiones, et privilegia prædicatorum generalium, aut sexdecim annos pro privilegiis definitorum, aut viginti annos pro privilegiis patrum provinciæ, ut præfertur, respective necessarios hi aliquam prælaturam de officio, quæ institutum cursum intercidit, consecuti sint; tunc transactum tempus nihil eis proderit, cum dictæ graduationes iis tantum debeantur, qui sine ulla interruptione susceptum curriculum emensi sunt. Ut porro haec omnia religiose serventur, sciant provinciales, et definitores eis haud licare quoquomodo variare, ac mutare assignationem, propter quam fratres conscripti fuerunt, aut propter missiones scilicet, aut propter alternativam. Insuper declaratur, quod commissarii præfecti missionum, et harum collectores iisdem ac patres provinciæ gaudere debeant exemptionibus, et quod electio, et nominatio commissariorum præfectorum missionum, qui a provinciis, non autem a collegiis de Propaganda Fide sustentantur, ad commissarium generalem Indiarum privative spectet tum pro primo sexennio tum etiam pro futuris usquedum aliter disponendum sit, ex quibus tamen nihil in iis, quæ in articulis primo, et vicesimo quarto ubi de electionibus commissariorum præfectorum collegiorum fuit dispositum, innovatum, aut mutatum censendum erit.

Confirmatio apostolica.

§. 31. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quo præinserta articula firmius subsistant, et serventur exactius memoratus exponens apostolicæ firmitatis patrocinio communiri summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum exponentem specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodalibet innodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, omnia et singula præinserta articula, ac quæcumque in eis inserta auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausula sublata, et decretum irritans. §. 32. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios at integros effectus sortiri, et obtinere; atque illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, judicari, at definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 33. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non ordinis prædicti etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die duodecima decembris millesimo septingentesimo nonagesimo septimo, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio.

PIUS VI.

ANNO VICESIMO QUARTO

Dat. die 13 martii 1798 anno XXIV.

MCXXXII.

Supplicante episcopo Egitaniensi confirmatur reservatio annuæ perpetuæ pensionis ducatorum 51. auri de camera, et juliorum duorum monetæ Romanæ cum dimidio alterius julii similis super fructibus parochialis ecclesiæ de Pouza Foles Egitaniensis diœcesis favore episcopalis seminarii dictæ diœcesis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit venerabilis frater Joseph Antonius episcopus Egitaniensis, quod alias bonæ memoriæ Hieronymus, dum vixit, episcopus Egitaniensis immediatus prædecessor suus, quo episcopalis seminarii rei familiaris angustiis, quibus premebatur, aliquatenus consuleret, atque de alicujus subventionis auxilio provideret, eidem seminario, ac pro eo rectori illius, seu administratoribus pro tempore existentibus, vel eorum legitimo procuratori unam annuam perpetuam pensionam ducatorum quinquaginta et septem auri de camera, et juliorum duorum monetæ Romanæ cum dimidio alterius julii similis super fructibus, redditibus, et proventibus parochialis ecclesiæ de Pouza Foles ejusdem Egitaniensis diœcesis in actu provisionis ejusdem parochialis ecclesiæ prævio consensu illius rectoris, seu parochi, ac reservato apostolico beneplacito, reservavit, constituit, et assignavit, prout in hisce desuper expeditis literis uberius dicitur contineri. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, memoratus Hieronymus episcopus supremum clauserit diem, nondum impetrato reservato apostolico beneplacito, ipse vero exponens, cum rei familiaris dicti episcopalis seminarii angustiæ urgentissimæ sint, parochialis vero ecclesia prædicta pluribus affluat bonis, ac redditibus, quo dictæ annuæ perpetuæ pensionis reservatio, constitutio, et assignatio ad suum adducatur effectum, ac firmius subsistant, et serventur exactius, apostolicæ Nostræ auctoritatis beneplacito per Nos communiri summopere desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur memorati Josephi Antonii episcopi votis quantum cum Domino possumus annuere, eumque specialibus gratiis, ac favoribus prosequi volentes, ac episcopalis seminarii hujusmodi rectorem, seu illius administratores pro tempore existentes a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quos forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, reservationem, constitutionem, et assignationem dictæ perpetuæ annuæ pensionis ducatorum quinquaginta et septem auri de camera, et juliorum duorum monetæ Romanæ cum dimidio alterius julii similis super fructibus, redditibus, ac provantibus dictæ parochialis ecclesiæ de Pouza Foles, et pro eo illius rectori, seu administratoribus a memorato Hieronymo episcopo, ut præfertur, factas, auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illisque inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper in illis quomodolibet intervenerint, supplemus, et sanamus: quocirca ejusdem episcopalis seminarii rectori, vel illius administratoribus pro tempore existentibus, ut ipsi per se, vel suum legitimum procuratorem perpetuam annuam pensionem hujusmodi percipere, exigere, et levare, atque in ejusdem episcopalis se-

minarii usus, et utilitatem erogare, et convertere libere, ac licite possint, et valeant auctoritate, et tenore prædictis concedimus, et indulgemus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac dicto rectori, seu administratoribus pro tempore existentibus in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus felicis recordationis Benedicti pp. XIV. prædecessoris Nostri super divisione materiarum, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non quatenus opus sit dictæ parochialis ecclesiæ etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Senis sub annulo piscatoris die decima tertia martii millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCXXXIII.

Dat. die 20 martii 1798 anno XXIV.

Conventus civitatis Panormitanæ ordinis sancti Francisci de Paula erigitur in conventum novitiatus.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Ratio concessionis.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius provincialis provinciæ Panormitanæ fratrum ordinis sancti Francisci de Paula minimorum nuncupatorum, quod cum alias conventus sanctæ Mariæ de Victoria civitatis Panormitanæ ordinis prædicti fuerit in conventum strictioris observantiæ vulgo ritiro ad formam constitutionis Innocentianæ constitutus, eumdem in novitiatus etiam conventum per Nos erigi ipse summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignoremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsum exponentem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes supplicationibus hujusmodi inclinati, conventum prædictum in conventum novitiatus, ita ut in posterum in eo clerici, seu choristæ, ac laici, seu conversi ad habitum probationis recipi, et absoluto tempore novitiatus per constitutiones, et statuta ejusdem ordinis præfixo ad regularem professionem admitti libere, ac licite possint, et valeant, ac professio hujusmodi inibi emissa, servatis tamen omnibus, et singulis per apostolicas, et ordinis prædicti constitutiones, et statuta præscriptis, in omnibus, et per omnia valida sit, et censeatur, auctoritate apostolica tenore præsentium erigimus, atque constituimus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et de-

legatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dicti ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibusvis tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Senis sub annulo piscatoris die vicesima martii millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCXXXIV.

Dat. die 20 martii 1798 anno XXIV.

Instantibus rectore, seu superioribus collegii Angli civitatis Lisbonensis privilegia, quæ alias a felicis recordationis Gregorio XV. et Urbano VIII. alumnis dicti collegii concessa fuerunt extenduntur ad alios juvenes Anglos, qui in eodem collegio educationis, et studiorum causa pro tempore commorabuntur, licet consuetum missionum juramentum non emittent.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum. §. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii rector, et superiores collegii Angli sanctorum apostolorum Petri, et Pauli civitatis Lisbonensis, quod alias felicis recordationis Gregorius pp. XV. et Urbanus pp. VIII. prædecessores Nostri per suas in simili forma Brevis die vicesima secunda septembris anni millesimi sexcentesimi vicesimi secundi, et die decimaquarta octobris millesimi sexcentesimi vicesimi septimi respective expeditas literas omnia, et singula privilegia, gratias, et indulta, quæ alias a felicis recordationis Gregorio pp. XIII. prædecessore itidem Nostro collegio Anglicano de urbe fuerunt concessa ad alumnos dicti collegii Angli Lisbonensis auctoritate apostolica extenderunt, atque ampliarunt, prout in memoratis apostolicis literis uberius dicitur contineri. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præter alumnos Anglos dicti collegii, qui juramentum missionum juxta ejusdem collegii apostolicas constitutiones, et statuta præstare tenentur, alii etiam juvenes Angli in eodem collegio excipiantur, qui licet juramentum hujusmodi non emittant, tamen sperari potest fore, ut quam maxime eisdem missionibus sint; hinc memorati exponentes ad hosce juvenes Anglos memorata privilegia, gratias, et indulta per Nos ampliari summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis. §. 2. Nos igitur eosdem exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et illorum singulares personas, quorum interest a quibusvis excommunicationis, suspensio-

nis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratio absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, omnia, et singula privilegia, gratias, et indulta, ut præfertur, a memoratis Gregorio, et Urbano prædecessoribus Nostris alumnis dicti collegii Angli sanctorum apostolorum Petri, et Pauli civitatis Lisbonensis concessa, ad alios etiam juvenes Anglos tantum, qui non præstito solito missionum juramento in eodem collegio educationis, ac studiorum causa commorantur, vel pro tempore commorabuntur auctoritate apostolica tenore præsentium extendimus, et ampliamus.

Clausula sublata, et decretum irritans

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, illisque, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate et auctoritate judicari et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non ejusdem collegii etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Senis sub annulo piscatoris die vicesima martii millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCXXXV.

Dat. die 27 martii 1798 anno XXIV.

Indulgetur fratribus ordinis Prædicatorum conventus Landishuti Frisigensis diœcesis, ut paræciam de Oberglaim dictæ diœcesis in administrationem retinere valeant.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum, et ratio concessionis.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres ordinis Prædicatorum conventus Landishuti Frisingensis diœcesis in Bavaria, quod conventus prædictus ob sibi denegatos plurimis ab hinc annis a statu provinciali fructus cujusdam census ad summas rei familiaris angustias redactus est, quapropter dilectissimus in Christo filius Noster dux Bavariæ sacri Romani imperii princeps elector fratres, et conventum hujusmodi quo illum aliqua in parte sublevaret, conventum,seu fratres prædictos ad parochiam Oberglaim Frisingensis diœcesis episcopo Frisingensi præsentavit, et nominavit. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, exponentes prædicti commodo, et effectu præsentationis, seu nominationis hujusmodi sine speciali Nostra, et sanctæ Sedis dispensatione, seu indulto uti nequeant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, eisdem exponentibus, ut ipsi, seu unus, aut alter illorum, servatis juxta canonum, et præsertim Tridentini concilii dispositionibus alias servandis, dictam parochialem ecclesiam

de Oberglaim, vel etiam ea dimissa, aliam, ad quam canonice electi, aut nominati, ac præsentati pro tempore fuerint in administrationem consequi, et obtinere, illarumque fructus, redditus, ac proventus in suos, ac conventus prædicti usus, et utilitatem convertere libere, ac licite possint, et valeant, auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus, ac cum eis desuper de speciali dono gratiæ opportune dispensamus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus quibusdam felicis recordationis Benedicti pp. XIV. prædecessoris Nostri super divisione materiarum, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non quatenus opus sit ordinis, et conventus prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Senis sub annulo piscatoris die vicesima septima martii millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCXXXVI.

Dat. die 10 aprilis 1798 anno XXIV.

Declaratio literarum apostolicarum alias super approbatione statutorum ordinis fratrum B. M. V. de monte Carmelo expeditarum.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

§. 1. Inter multas tribulationes, quæ in hisce difficillimis reipublicæ christianæ temporibus invenerunt Nos nimis ex debito pastoralis officii humilitati Nostræ ex alto commissi ad ea quoque providentiæ Nostræ intuitum convertere tenemur, unde ea omnia tollantur inter christifideles, qui Deo in religione propius famulari satagunt, ex quibus, et contentiones, et animorum dissidia, vel etiam fidelium scandala non sine gravi regularis disciplinæ detrimento facile exurgere possunt, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Memoratur vetus concessio.

§. 2. Nos alias ad preces dilectorum filiorum fratrum Beatæ Mariæ Virginis de monte Carmelo excalceatorum nuncupatorum congregationis Hispanæ nova statuta, et constitutiones ordinis, ac congregationis prædictorum, quæ ipsi in particulari congregatione vigore Nostrarum apostolicarum literarum habita exararunt, quo firmius subsisterent atque exactius servarentur, auctoritate Nostra apostolica confirmavimus, prout in Nostris hisce desuper sub die decima quarta martii anni millesimi septingentesimi octuagesimi sexti expeditis literis uberius continetur. Priusquam tamen ea fuerint, ut præfertur, a Nobis confirmata, ut in re tanti momenti debita consideratione ageretur, illorum examinatio bo: me: Gregorio dum vixit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ diacono cardinali Salviati remisimus, de cujus consilio aliqua in eisdem constitutionibus, ac statutis moderavimus, aliqua penitus cassavimus: inter ea autem, quorum rigorem moderare censuimus, fuit præceptum formale abstinentiæ ab esu carnium extra conventum: siquidem in antiquioribus constitutionibus hujusmodi præceptum semper excepto casu infirmitatis aut debilitatis tantum, urgebat omnes: novis vero constitutionibus addi voluimus, ut præter causam infirmitatis, et debilitatis ob alias etiam causas, quæ justæ a superioribus domorum in singulis casibus reputatæ fuissent, carnibus fratres prædicti vesci pos-

sent: quamobrem novæ constitutiones sic se habent: Præcipimus in virtute Spiritus Sancti omnibus, et singulis fratribus, ne extra conventum carnes comedant nisi licentiam a suis prælatis habeant in scriptis, quorum conscientiam oneramus ne nimis faciles sint in hujusmodi facultatibus tribuendis, nisi præter infirmitatem, aut debilitatem, aliasve justas ob causas, alioquin subjaceant pœnæ gravibus culpis statutæ secundum formam regulæ, et constitutionum.

Ratio edendæ declarationis.

§. 3. Cum autem sicut nuper accepimus discussio facta sit inter prælatos in capitulo generali congregatos, ac difficultas exagitata in definiendis causis prædictis: nec omnes verborum sensum æqualiter assequantur, sed unusquisque pro suo captu, verba illa interpretet, unde non raro eveoit, ut in eadem mensa assidentes ejusdem ordinis, et congregationis fratres diversorum tamen conventuum alumni uni iis cibis utantur, qui aliis prohibiti sunt, quod non sine fidelium scandalo permitti longius potest:

Tenor declarationis.

§. 4. Nos hinc pro paterna charitate, qua ordinem, et congregationem prædictam sincere in Domino complectimur præcepti hujusmodi difficultati attendentes dum fratres extra domos suorum conventuum peregrinantur, ac illorum conscientiæ quieti, ac tranquillitati consulere volentes, ac memoratas Nostras literas pro plene ac sufficienter expressis insertas habentes, motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine harum serie statuimus, ac mandamus, ut in posterum fratres ordinis, et congregationis, prædictorum a præcepto prædicto absolventes, dum extra domos seu congregationis, et ordinis comedunt, carnibus vesci atque uti non secus, ac cæteri fideles libera, ac licite possint, et valeant statuimus, concedimus, et indulgemus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri, debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non quatenus opus sit ordinis, et congregationis prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Senis sub annulo piscatoris die decima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

Dat. die 10 aprilis 1798 anno XXIV.

MCXXXVII.

Confirmatio encyclicæ a priore generali fratrum ordinis beatæ Mariæ virginis de Monte Carmelo excalceat. congregationis Hispanæ factæ ad moderandum indefinitivum confessariorum extraordioariorum usum.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

§. 1. Inter cætera, quæ ex pastoralis officii debito humilitati Nostræ in universa Ecclesia ex alto commissi Nobis incumbunt, illud quoque grave est, ut sanctimonialium statui ita consulamus, ut quantum in Nobis est, omne removeatur impedimentum, quominus ipsæ, quæ mundana desideria abnegarunt, quæque oleum charitatis secum portant, tamquam virgines prudentes ad æterni sponsi nuptias, eo pulsante introducantur, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Expositio precum.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Regibus prior generalis ordinis fratrum beatæ Mariæ virginis de Monte Carmelo excalceatorum nuncupatorum congregationis Hispanæ, quod cum per constitutiones sanctimonialium ordinis, et congregationis prædictorum, quæ sub jurisdictione ac regimine eorumdem fratrum reperiuntur, auctoritate apostolica approbatas sub numero septimo, et octavo capituli noni partis secundæ eisdem monialibus; ut peccata sua quibusvis confessoribus extraordinariis, et quotiescumque eis per annum libuerit, confiteri libere, ac licite possint, et valeant concedatur, atque ex facultate hujusmodi plura, atque gravia in regularis disciplinæ detrimentum proficiscantur incommoda, quæ in dies augentur, nisi firmum, ac promptum adhibeatur remedium, ne succrescentia scandala majores figant radices. Quo circa memoratus Antonius prior generalis, suum definitorium præ oculis habentes tum eadem mala, tum dispositiones a Tridentino concilio in sessione vicesima quinta cap. decimo de regularibus et Romanis pontificibus prædecessoribus Nostris, ac signanter fel: rec: Benedicto pp. XIV. prædecessore itidem Nostro in constit. quæ incipit = *Pastoralis curæ* = hisce desuper emanatas censuerunt inter cætera novam methodum esse præscribendam per encyclicam epistolam tenoris, qui sequitur.

Tenor encyclicæ.

§. 3. Che li provinciali, ad effetto, che mai manchi alle monache copia di confessori estranei, debbano assegnare nelle città grandi, e capitali sei soggetti gravi fuori dell' ordine, e tre almeno di questi del clero secolare: nelle città poi, e popolazioni men grandi di quattro confessori simili, e due di essi del clero secolare: e che una tale individuazione di soggetti venga manifestata alle respettive priore, e queste la facciano palese allo loro comunità, onde restino inteso le monache della copia de' confessori loro assegnati; e le superiore, quando sappiano di mancare, o per morte, o per altro caso alcuno de' suddetti confessori, debbano daro pronto avviso ai provinciali per rimpiazzare il numero, a segno che questo sempre abbia da essere pieno: e alla religiosa, che abbia bisogno di trattare, o confessarsi con confessore estraneo, sia in libertà di farlo con qualunque di questi designati non solo in due, o tre volte all' anno, conforma dispongono il sacro concilio Tridentino, e la costituzione Benedettina, ma anche una volta al mese avendo giustificata necessità.

Sequitur ut supra.

§. 4. Cha alla religiosa inferma abitualmente, che volesse il confessore straordinario, si debba dare per una volta al mese, o quando detto confessore ovesse da entrare in clausura, dovesse sempre essere accompagnato da un religioso dell' ordine, che abbia le qualità ricercate dalla costituzione per confessore ordinario, con precetto, e severa proibizione a tutte le monache le quali per cagione dei confessori ordinarj, o straordinarj per spirito di partito si disgustassero con reciproche invettive, e satire piccanti, tanto quelle, che preferiscono li confessori dell' ordine agli estranei, quanto le altre che al contrario si avvalgono degli estranei confessori, di non ardire ad ingiuriarsi, nè direttamente, nè indirettamente, sotto pena alle superiore di privazione di officio, e alle suddite di voce attiva e passiva per sei mesi, estensiva la stessa pena contro quelle, che maltrattassero, o ingiuriassero li confessori estranei, che nel modo di sopra espresso concorressero ai monasterj, per esercitare tale officio di carità.

Idem ut supra.

§. 5. Che per diritto appartenendo ai provinciali di assegnare come sopra li confessori estranei, ad effetto, che le religiose restino sempre provvedute

abbondantemente di simil rimedio, e con la competente libertà per la guida della loro coscienze non debba mai la religiosa particolare eleggere di suo arbitrio, e capriccio il confessore estraneo, con cui abbia da trattare fuori delli designati, ma quando per caso raro, che quasi è impossibile a succedere, a fronte delle suddette tanto ampie providenze stabilite, vi concorressero giustificati motivi in una particolare religiosa di chiedere il confessore estraneo, fuori di quei assegnati, gli si debba accordare, purchè abbia simile confessore le qualità espressate.

Conclusio encyclicæ.

§. 6. E finalmente, che, dopo il disposto di sopra, avendo qualche religiosa giustificati motivi di querela, o contro li provinciali, o contro la superiore, o contro alcun altra persona in particolare, per aver tentato di impedirgli ingiustamente l' uso di santa libertà di confessori, debba sempre fare il ricorso immediatamente al padre generale dell' ordine con avvertenza, per evitare ogni dolo, e far vedere di esser tutto giustificato, che detto ricorso abbia da essere firmato da altre due religiose le più gravi della comunità, e non possa mai far ricorso ai tribunali fuori dell'ordine, senza esibire la providenza originale, che per esso ricorso avesse interposto il riferito padre generale, e senza di essere insieme autorizzato con la firma delle duo religiose le più gravi delle comunità; tutto a fine, che per tali cautele venga evitato ogni ricorso vizioso, insussistente, e clandestino.

Confirmatio apostolica.

§. 7. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quo nova hæc methodus firmius subsistat, et servetur exactius apostolicæ auctoritatis patrocinio communiri memoratus Antonius prior generalis, ac definitorium prædictum summopere desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, præinsertam methodum ut pote continentem spiritum constitutionum ordinis, et congregationis prædictorum, ac ad firmiter præcidenda incommoda, quæ ex nimis ampla facultate per constitutiones præfatas dictis monialibus concessa ponebantur, tendentem, ita tamen ut moniales prædictæ designatis confessoribus extraordinariis non semel in mense, sed quoties eis libuerit uti possint, utque ipsæ tum ad priorem generalem, tum ad tribunalia ecclesiastica extra ordinem, et congregationem prædictam instituta, non servatis præscriptis in præinserta methodo cauthelis, ac conditionibus recurrere libere, ac licite possint, et valeant, in reliquis auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et adprobamus illique apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, et sanamus.

Clausulæ sublata, et decretum irritans.

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et spectabit quomodolibet in futurum in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non monialium, ordinis, et congregationis prædictorum, ac memorato capitulo nono, aliisque etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis; quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro pleno,

et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Senis die decima aprilis, sub annulo piscatoris anno millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCXXXVIII.

Dat. die 10 aprilis 1798 anno XXIV.

Indulgetur missionariis collegii apostolici de Guadalupe Guadalaxariensis diœcesis, ut in eorum ecclesia missa votiva de beata Maria virgine celebrari possit quotannis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Ratio concessionis.

§. 1. Cum, sicut dilecti filii missionarii collegii apostolici ordinis Seraphici titulo beatæ Mariæ virginis de Guadalupe nuncupatæ de Guadalaxariensi dioecesi Nobis exponi fecerunt, ipsi pro eo, quem erga eamdem beatissimam virginem præseferunt affectum, ejusdem cultum, et venerationem in dies augeri summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur dictos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, audito etiam dilecto filio Vincentio Banucci sacrorum Rituum congregationis pro secretario, ut in posterum in die duodecima cujuslibet mensis in eorum ecclesia una missa votiva solemnis propria de eadem beata Maria virgine, dummodo non occurrant festa dupl. primæ, vel secundæ classis, nec non feriæ privilegiatæ, celebrari possit, auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dicti ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Senis sub annulo piscatoris die decima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCXXXIX.

Dat. die 10 aprilis 1798 anno XXIV.

Indulgetur monialibus reformatis ordinis sancti Augustini civitatis Pampilonensis, ut in feria vi. post octavam corporis Christi officium cordis Jesu recitare possint.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Ratio concessionis.

§. 1. Cum sicut dilectæ in Christo filiæ abbatissa seu priorissa, et moniales reformatæ ordinis sancti Augustini civitatis Pampilonensis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsæ pro ea, qua in passionem Dominicam afficiuntur devotione, passionis ejusdem venerationem in dies augeri summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur dictas exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis si quas forte incurrerint hujus tantum rei

gratia absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis humiliter porrectis incliti, audito dilecto filio Vincentio Benucci sacrorum Rituum congregationis pro secretario, ut in posterum recitare quotannis in feria sexta post octavam solemnitatis sanctissimi corporis Christi ritu dupl. maj. officium sacratissimi cordis Jesu, jam approbatum pro regnis Portugalliæ, et Algarbiorum possint, addita etiam facultate sacerdotibus omnibus eodem die ad sacrificandum convenientibus in earumdem ecclesiam celebrandi missam dicto officio conformem auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum. §. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dicti ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Senis sub annulo piscatoris die decima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCXL.

Dat. die 17 aprilis 1798 anno XXIV.

Extentio literarum apostolicarum die quarta augusti MDCCXCVII. quibus consulatus, et Hispani Tuneti commorantes jurisdictioni cappellani majoris exercituum regis catholici subjecti fuere.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum. §. 1. Nuper pro parte carissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum regis catholici expositum fuit, quod Nos alias, ut discordiæ, et dissentiones firmiter dirimerentur, quæ inter suos consules generales, seu alios suos administros ex una, et missionarios congregationi venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium de Propaganda Fide subjectos Tuneti commorantes ex altera parte, de ac super jurisdictione spirituali quoad suos subditos Hispanos non raro extabant, precibus ejusdem Caroli regis catholici Nobis tunc humiliter porrectis inclinati, omnes subditos Hispanos cum suis familiis Tuneti commorantes, vel illuc pro tempore adventantes omnimodæ jurisdictioni spirituali, et auctoritati cappellani majoris exercituum regis catholici, seu ejus delegatorum subjecimus, prout in Nostris hisce desuper in simili forma Brevis die iv. augusti MDCCXCVII. expeditis literis uberius continetur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat hoc remedium satis non fuerit, ut omnia præciderentur incommoda, quæ compescere intendimus, quippe quia novæ turbæ inter eosdem missionarios ex una, et hospitale fratrum ordinis sanctissimæ Trinitatis Hispanorum, non solum domui consulari adnexum, atque unitum, sed etiam protectioni regum catholicorum obnoxium, ex altera itidem parte excitentur; quapropter memoratus Carolus rex catholicus cappellam consularem in dicto hospitali fratrum prædictorum erigere intendat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis. §. 2. Nos igitur eumdem Carolum regem catholicum specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, illorumque, quorum interest, personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliis-

que ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicotionibus hujusmodi Nobis humiliter porrectis inclinati, memoratas Nostras apostolicas literas, quarum tenorem per præsentes satis, et sufficienter expressum, atque insertum habemus, non solum auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et adprobamus; verum etiam illarum dispositionem quoad præmissa, prævia ejusdem hospitalis a quacumque spirituali jurisdictione, et auctoritate, cuiusque adhuc obedivit, dismembratione, ad dictum hospitale fretrum sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum nuncupatorum auctoritate, et tenore prædictis extendimus, et ampliamus, iteut tum hospitale, tum domus, et officium consulatus, cæterique subditi Hispani ad formam memorati Nostri indulti uni jurisdictioni, et auctoritati spirituali cappellani majoris exercituum regis catholici, et ejus delegatorum imposterum subjecti sint, dicta auctoritate mandamus, statuimus, atque declaramus.

Clausulæ salutares et irritantes.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper, et perpetuo validas et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, et juridica, etiam ex eo, quod in præmissis omnibus, et singulis, et circa ea quomodolibet, vel ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione, jus vel interesse habentes, seu habere prætendentes cujuscumque dignitatis, gradus, et præeminentiæ sint, illis non consenserint, aut ad id vocati, et auditi, et causæ propter quas eædem præsentes amanaverint, adductæ, verificatæ, et justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno substantiali, inexcogitato, et inexcogitabili, ac specificam et individuam mentionem et expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, et quævis alia servanda, et adimplenda, servata, et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione vel causa etiam in capite juris clausa, occasione, aliave causa quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, vel quod de voluntate Nostra, et aliis superius expressis nullibi appareret, nec alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris, aut aliud quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu proprio concesso, vel impetrato, ac emanato uti, seu se juvare in judicio et extra illud posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, et successores Nostros Romanos pontifices pro tempore existentes, ac Sedem apostolicam, etiam motu proprio, certa scientia, et apostolicæ potestatis plenitudine etiam consistorialiter; et ex quibuslibet causis, et sub quibusvis verborum expressionibus, tenoribus, et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat pro tempore factis, et ec... cessis, ac faciendis, et concedendis comprehendi, sed tamquam ad majus bonum tendentes semper, et omnino ab illis excipi, et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, et validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum, restitutas, repositas, et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, et fore.

Decretum irritans.

§. 4. Sicque et non aliter in præmissis omnibus, et singulis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiem de latere legatos, vice legatos, ac Sedis apostolicæ nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitu-

tionibus et ordinationibus, caeterisque, quæ in memoratis Nostris literis obstare non volnimus. Datum Senis sub annulo piscatoris die decima septima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

Dat. die 24 aprilis 1798 anno XXIV.

MCXLI.

Unio perpetua canonicatus, seu præbendæ primo vacaturæ metropolitanæ ecclesiæ Compostellanæ regiæ cappellæ regis catholici, ut fructus in augmentum congruæ illius cappellani, et cleri erogentur.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

§. 1. Quoties a Nobis petitur, quod religioni, et æquitati convenire dignoscitur animo, Nos decet hoc libenter concedere, et petentium desideriis congruum impertiri suffragium, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Expositio preces porrectarum ab Hispaniarum rege.

§. 2. Nuper siquidem pro parte carissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum regis catholici expositum fuit, quod cum dilecti filii capellani altaris, cæterique ecclesiastici, seu clerus suæ regiæ cappellæ congruam sibi assignatam minime habeant, neque huic defectui aliquo modo suppleri possit ex pensionibus super redditibus, ac proventibus aliquarum ex mensibus episcopalibus regni prædicti reservandis, quod jam tertia illarum fructuum, ac redditunm pars in alias æque graves causas applicata sunt: hinc memoratus Carolus rex catholicus, quo eorumdem cappellanorum, atque cleri congruæ sustentationi consulatur, prævia perpetua suppressione præbendæ, seu canonicatus metropolitanæ ecclesiæ Compostellanæ, qui primo erit vacaturus suos redditus, ac proventus quoscumque in augmentum dotationis, seu assignationis regiæ cappellæ prædictæ, seu potius illius cappellanorum, ac cleri per Nos perpetuo uniri, et assignari summopere desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum Carolum regem catholicum specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, ac illorum singulares personas, quorum interest a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, nunc prout ex tunc, et e contra cum primum aliqua præbenda, seu canonicatus metropolitanæ ecclesiæ Compostellanæ per cessum, vel decessum, vel aliter quomodolibet vacaverit, etiamsi actu non vacet, ac tanto tempore non vacaverit, quod illius collatio, provisio, et omnimoda alia dispositio juxta Lateranensis concilii statuta ad apostolicam Sedem legitime devoluta existat, ex nunc hanc præbendam, seu canonicatum, illiusque titulum collativum, itaut quoties præbenda, seu canonicatus hujusmodi vacaverit, collativus esse desinat, nec in titulum, vel commendam amplius impetrari, aut aliter de illo quomodolibet disponi queat, et si in titulum, commendam, aut aliter de illo disponi contigerit, collatio, commenda, et quævis alia dispositio de illo quovis modo vacaturo, aut vacante etiam per Nos, et Romanum pontificem pro tempore existentem, et Sedem apostolicam, vel illius de latere legatos cum quibusvis clausulis, et decretis tamquam contra mentem, et intentionem Nostras facta nulla, et invalida, nulliusque roboris, ac momenti existat, nec colorатum titulum possidendi cuiquam tribuat, auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuo supprimimus, et extinguimus; fructus vero, redditus, proventus, ac jura quæcumque ad eamdem præbendam, seu canonicatum primo, ut præfertur, vacaturum quomodolibet pertinentia, et spectantia ex nunc prout ex tunc, cum primum scilicet præbenda, seu canonicatus hujusmodi vacaverit, regiæ cappellæ prædictæ, et in ejus locum dictis cappellano, et clero auctoritate, et tenore prædictis unimus, adnectimus, atque incorporamus, ac ex nunc præbendam, seu canonicatum prædictum eidem regiæ cappellæ unitum, adnexum, et incorporatum fore, et esse statuimus, atque decernimus: itaut statim, ac præbenda, seu canonicatus prædictus quovis modo vacaverit eidem regiæ cappellæ, et in ejus locum cappellanis, ac clero prædicto ad hoc ut fructuum, reddi-

Tenor concessionis.

tuum, proventuum, ac jurium quorumcumque dictæ præbendæ, ac canonicatus veram, realem, et actualem possessionem, vel quasi per se, seu potius per legitimum procuratorem a dictis cappellanis, ac clero deputandum propria auctoritate libere apprehendere, et apprehensam retinere, ac fructus, et redditus prædictos, supportatis tamen, si quæ erunt, omnibus ejusdem præbendæ, seu canonicatus annuis oneribus, percipare, exigere, et levare, ac in suos usus, et utilitatem convertere, ac distribuere libere, ac licite possint, et valeant, auctoritate, et tenore prædictis concedimus, et indulgemus.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 4. Decernentes has præsentes literas, ac omnia, et singula in illis contenta etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, ac ad ea vocati, citati, et auditi, seu causæ propter quas præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ non fuerint, aut ex alia quavis quamtumlibet legitima, pia, juridica, et privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, et capite etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quamtumvis magno, et substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, nullatenus posse, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, ac cancellariæ apostolicæ regulis unionem effectum suum non sortiturum revocatoriis a Nobis, et successoribus Nostris emanatis, et emanandis comprehendi, vel confundi, sed tamquam pro dotis regiæ cappellæ prædictæ, ac divini cultus augmento factas semper ab illis excipi, et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, et validissimum statum restitutas, repositas, et plenarie redintegratas esse, et fore suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

In contrarium facientibus derogatur.

§. 5. Non obstantibus quatenus opus sit fel. rec. Benedicti pp. XIV. prædecessoris Nostri super divisione materiarum, Nostris, et cancellariæ apostolicæ regulis de exprimendo vero annuo valore beneficiorum ecclesiasticorum in unionibus, deque illis committendis ad partes, vocatis, quorum interest, ac Lateranensis, et aliorum etiam generalium conciliorum unionas perpetuas nonnisi in casibus a jure permissis fieri prohibentium, aliisque in synodalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non ecclesiæ, et capituli Compostellani etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Senis sub annulo piscatoris die vicesima quarta aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

Dat. die 30 aprilis 1798 anno XXIV.

MCXLII

Indulgetur monialibus Cisterciensium monasterii s. Clementis civitatis Hispalensis, ut ritus officii sac: Cordis Jesu a dup: mai: ad dupl. secundæ classis elevari possit.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Ratio concessionis.

§. 1. Cum sicut dilectæ in Christo filiæ abbatissa, seu priorissa, et moniales ordinis Cisterciensis asceterii sancti Clementis Hispalensis civitatis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsæ pro ea, qua in Dominicam passionem afficiuntur devotione, ejusdem memoriam in dies augeri summopere desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, ac ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur dictas exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, audito, etiam dilecto filio Vincentio Benucci sacrorum Rituum congregationis pro-secretario, ut in posterum ritum officii, quod jam in eodem asceterio recitatur in honorem sacratissimi Cordis Jesu a dupl. mai. ad dupl. secundæ classis pro dictis monialibus elevari possit auctoritate apostolica, tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dicti ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et litteris apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Senis sub annulo piscatoris die trigesima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCXLIII.

Dat. die 5 junii 1798 anno XXIV.

Ut in provincia utriusque Castellæ ordinis s. Francisci de Paula superiores locales ad triennium eligantur.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni provincialis, definitorium provinciale, et capitulum fratrum ordinis sancti Francisci de Paula minimorum nuncupatorum provinciæ utriusque Castellæ, quod in statutis, et constitutionibus ordinis, et provinciæ prædictorum auctoritate apostolica confirmatis illud inter alia præscriptum reperitur, ut omnes locales superiores per unius anni spatium tantum suo munere fungi debeant, quo elapso ad novam præsidum electionem devenire oporteat. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ex hac tam frequenti superiorum mutatione multa dictæ provinciæ conventibus incommoda proveniant, oc pejora sint metuenda; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, eisdem exponentibus, ut in posterum incipiendo a primo capitulo provinciali, quod in ipsa provincia proximo mense septembris habebitur omnes, et singuli superiores locales in dicta provincia tantum ad triennium eligi, ac sic electi suis respective muneribus, seu officiis ad di-

etum tempus fungi libere, et licite possint, et valeant facultatem auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et impertimur.

Clausulæ sublata, et decretum irritans. §. 3. Decernentes præsentes literas firmas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dicti ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum apud monasterium monachorum ordinis Carthusiensis extra mœnia civitatis Florentinæ sub annulo piscatoris die quinta junii millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCXLIV.

Dat. die 21 julii 1798 anno XXIV.

Conceditur regi catholico, ut ad suppetias ferendas suo regio ærario in præsenti bello, decimas, fundos, proprietates, jura, et præeminentias ad magisteria quatuor ordinum militarium regnorum Hispaniarum vendere possit, assignatis tamen fundis ad adimplenda onera, quibus eadem magisteria gravantur.

Dilecto filio Nostro Antonio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbytero cardinali de Sentimanat nuncupato ex indulto, ac dispensatione apostolica patriarchæ Indiarum.

Pius PP. VI.

Dilecte fili Noster salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum. §. 1. Exponi Nobis nuper fecit carissimus in Christo filius Noster Carolus Hispaniarum rex catholicus, quod quamvis ob difficillimum, ac diuturnum bellum, quod ipse terra marique in præsentiarum gerit, suum regium ærarium pene exhaustum sit, nullum tamen usque adhuc extraordinarium, ac speciale subsidium e militiis, seu militaribus ordinibus sancti Jacobi de Spatha, de Calatrava, de Alcantara, et sanctæ Mariæ de Montesa, quorum ipse perpetuus administrator auctoritate apostolica deputatus reperitur, exigit, etsi ordinum hujusmodi milites, ut asserit, quoties a regibus catholicis sint requisiti, ex illorum primævo instituto propriis sumptibus in ingruentibus bellis militare tenebantur, quoties magni magistri a regibus catholicis erant requisiti; est cum nulla spes effulgeat, quamprimum tam sumptuosum bellum confectum iri, quemobrem in dies sui regii ærarii difficultates augeantur, ac duriores fiant, quo urgentissimis hisce necessitatibus facere possit satis, decimas, fundos, aliasque proprietates, jura, et præeminentias ad magna magisteria ordinum, seu militiarum hujusmodi vulgo Maestrazgos ordinum, seu militiarum hujusmodi spectantia alienandi ac distrahendi, assignatis tamen fundis necessariis ad omnia onera spiritualia, quibus dicta magna magisteria gravantur, adimplenda, opportunam licentiam per Nos tibi concedi plurimum desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune

providere, et ut infra indulgere de benigoitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur omnibus rerum, ac tamporum circumstantiis serio parpensis, supplicationibus hujusmodi inclinati, circumspectioni tuæ, de cujus fide, intagritate, ac in rebus gerendis dextoritata plurimum in Domino confidimus, eidam Carolo regi catholico, ut ipse, assignatis prius fuodis, qui ad adimplenda onera apiritualia, quibus magna magisteria eorumdem ordinum, sau militiarum gravantur, satis sint, decimas, fundos, aliasque proprietates, jura, et præeminentias ad magna magistaria prædicta quomodolibat spectantia, et pertinentia ab ullo censurarum, intardicti, aliarumque ecclasiasticarum pœnarum incursu vendere, ac alienare libere, ac licita possit, et valeat, auctoritate Nostra apostolica concedendi, et indulgendi pleuam, et amplam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, et impertimur, ac respective per præsentes committimus, ac mandamus.

Juris remedia tolluntur, quæ retardare possent executionem literarum

§. 3. Decernentes præsentes literas etiam ex eo, quod interesse habentes, sau habere quomodolibet prætandentes illis non fuerint sive vocati, et auditi, neque causæ propter quas præsentas amanarunt, adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatonus fuerint, ullo unquam tempore da subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intantionis Nostræ, aut alio quovis dafectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, et substantiali, siva atiam ex eo, quod in eisdem præmissis solemnitas, aut quævis alia servanda, et adimplenda, sarvata, et adimpleta non fuarint, val ex quocumque alio capito a jura, val facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante etiam in corpora juris clauso, sive etiam enormis, enormissimæ, et totalis læsionis, et quovis alio prætextu, occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, et privilegiata atiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimanda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel advarsus illas restitutionis in integrum, aparitionis oris, aut alind quodcumque juris, et facti, vel gratiæ remedium impotrari, seu quomodolibat concesso, aut impatrato quemquam in judicio, vel extra illud uti, aut se juvare posse, sed ipsas præsantes literas semper firmas, validas, et efficaces existera, ac fore, suosque plenarios, et intagros affectus sortiri, at obtioere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibos, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis raspective inviolabiliter observari.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 4. Sicque in præmissis per quoscumquo judicas ordinarios, at delegatos atiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam do latera legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, at interpratandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus supar bis a quoquam quavis auctoritate scientor, vel ignoranter contigerit attontari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nac non aorumdem ordinum, seu militiarum etiam juramanto, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, at literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisqua efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusqua, et aliis decretis in genare, vel in apecie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis, atiamsi de illis, eorumque totis tanoribus specialis, specifica, expressa, et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habanda, aut quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter exprassis, ac de verbo ad varbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitar, et expresse derogamus, ac plenissima derogatum essa volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud monasterium ordinis monachorum Carthusiensium extra moenia civitatis Florentinæ sub annulo piscatoris dio vicesima prima julii millasimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

Dat. die 30 julii 1798 anno XXIV.

MCXLV.

Separatio latifundii la Florida nuncupati a jurisdictione archiepiscopi Toletani, et parochi sancti Martini ejusdem civitatis, ejusque subjectio cappellano majori regis catholici.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit carissimus in Christo filius Noster Carolus Hispaniarum rex catholicus, quod alias a felicis recordationis Benedicto pp. XIV. prædecessore Nostro ad preces claræ memoriæ Ferdinandi VI. dum vixit earumdem Hispaniarum regis catholici regiam suam cappellam in ecclesiam parochialem erexit, eique peculiare, ac separatum territorium assignavit, quam spirituali jurisdictioni cappellani majoris exercituum regum catholicorum pro tempore existentis subjectam perpetuis futuris temporibus esse voluit, prout in suis hisce desuper in simili forma Brevis die vicesima tertia junii anni millesimi septingentesimi quinquagesimi tertii expeditis literis uberius continetur. Quoniam autem post earumdem literarum executionem plures sunt exortæ controversiæ, ac lites inter archiepiscopum Toletanum tunc in vivis degentem, cæterosque interesse habentes ex una, et cappellanum majorem prædictum ex altera parte, Nos ad preces claræ memoriæ Caroli III., dum vixit pariter Hispaniarum regis catholici omnibus perpensis, ac consideratis juribus tum ad dirimendas jam exortas, tum ad præcavendas controversias, quæ in posterum suscitari possent per Nostras in simili pariter forma Bravis die octava aprilis millesimi septingentesimi septuagesimi septimi expeditas literas, quædam confinia territorii eidem sic erectæ parochiali ecclesiæ assignati, nec non personas, ac loca, quæ eidem jurisdictioni forent subjecta præscripsimus, atque præfinivimus, prout in memoratis Nostris literis uberius pariter continetur.

Ratio concessionis.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, memoratus Carolus rex novissime ad ampliandum, laxandumque suum latifundium loci la Florida nuncupati multos circumjectos agros mercatus sit, qui sub jurisdictione spirituali parochialis ecclesiæ sancti Martini oppidi civitatis nuncupati Matriti Toletanæ diœcesis sunt: ipse vero eos cum universo latifundio prædicto, quod regio suo palatio Matritensi, ac memorato separato territorio cappellæ suæ regiæ adhæret, eidem cappellæ regiæ, ac patriachæ Indiarum, et cappellano majori prædicto pro tempore existenti per Nos subiici summopere desideret. Quamobrem cum abbati curato, ac communitati dictæ parochialis ecclesiæ sancti Martini, ne ex separatione, ac dismembratione hujusmodi, quam postulat, aliquod illis inferatur incommodum, pro decimis, aliisque juribus, quæ parochialis ecclesia intra ejusdem latifundii ambitum, nec non a domo magna del Duande percipiebat, atque exigebat, jam triginta et unum vulgo *faneghe* terreni jam assignaverit, immo a die usque decima octava augusti anni millesimi septingentesimi nonagesimi septimi in ejusdem terreni possessionem abbatem, et communitatem prædictam miserit, atque intra ambitum ejusdem latifundii publicam satis amplam ecclesiam, ut in ea e deputandis ecclesiasticis ministris cura animarum illuc habitantium geratur, e fundamentis construxerit, immo ut in posterum quoque optum inibi construatur cœmeterium, utque sacerdotum exhibitioni, quot ad curam animarum erunt necessarii, congruenter consulatur, et eadem ecclesia decenti sacra supellectili ditetur, illiusque conservationi opportune prospiciatur, pro sua pietate, ac religione omnibus modis intendat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Dismembratio latifundii, ejusque descriptio.

§. 3. Nos igitur piis ejusdem Caroli votis, quantum cum Domino possumus annuere, eumque specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, ac supplicationibus hujusmodi inclinati, memoratum latifundium, ejusque circuitum, et ambitum, et quidquid de pleno regio dominio intra se complectitur, nempe habitatio da Moncloa, hortus erbarius, hortus comitis Noblexas, hortus Marcelli Laurel, habitationes hortorum communitatis sancti Hieronymi, vetus bubile, antiqua officia revisoria portæ sancti Vincentii, duæ domusculæ hortorum majoratus da Romanillos, habitatio hortus fodinarum, habitatio laterariæ Joannis Blesa, hortus Jacobi Almedilla supra conventum sancti Bernardini, magna rustica domus della Gransilla nuncupata communitatis sancti Hieronymi, nec non dicta

domus magns nuncupata del Duande, suusque ambitus, qui in Matritum, et portam sancti Bernardini intra seminarium, et domus ducis de Leria e conspectu regiæ possessionis porrigitur, cæteræque habitationes, quæ intra septum ejusdem latifundii in posterum contruentur, juxta limites, ac confinia infra exprimenda, nec non clerum, ac populum infra eosdem limites commorantes, qui anta sub ordinaria jurisdictione spirituali tum archiepiscopi Toletani, tum dictæ ecclesiæ parochislis sancti Martini ejusdem Toletanæ diœcesis erant ab omni archiepiscopi Toletani, ac parochi sancti Martini jurisdictione penitus apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo dismembramus, segregamus, separamus, ac dividimus, ac ab omni archiepiscopi Toletani, et parochi prædicti superioritate, jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, correctione, et quibusvis aliis juribus ecclesisrum Toletanæ, et sancti Martini prædictarum etiam decimas quascumque, et proveotus, aliaque jura persolvendi omnino, ac perpetuo pariter eximimus, et liberamus.

Subjectio illius jurisdictioni cappellani majoris.

§. 4. Eoque, ut præfertur, dismembrato latifundium prædictum juxta exprimenda confinia, et limites cum omnibus, et singulis habitationibus, et possessionibus jam supra expressis, nec non moderoum clarum, et populum infra eosdem limites nunc, et pro tempore degentem cappellæ regiæ, ac patriarchæ Indiarnm cappellano majori exercituum regum catholicorum nunc et pro tempore existenti, et illius ordinariæ jurisdictioni, auctoritati, et potestati, collationi quoque, ac visitationi, et correctioni, nec non quibusvis omnibus, et singulis actibus, qui quasi episcopalis ordinis sunt, et episcopi in sua quilibet dioecesi de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet agere, facere, et quibus uti solent, et possunt, nec non etiam cum quibuscumque juribus, decimis, et proventibus ex eodem latifundio, ejusque possessionibus, et habitstionibus ab antedictis archiepiscopo Toletano, et parocho sancti Martini hactenus percipi solitis, assignamus, subiicimus, subponimus, et plenarie concedimus: dictisque clero et populo, ut ipsi moderno, et pro tempore existenti patriarchæ Indiarum, et cappellano majori prædicto tamquam proprio earum ordinavio in omnibus pareant, et obediant, præcipimus pariter, et mandamus; confinia porro sic dismembrati, ac separati latifundii hæc sunt.

Descriptio confiniorum latifundii.

§. 5. Exordiuntur illa ab angulo laterariarum de Blesa, ac parietis magni, quo nova dividuntur, atque amplectuntur stativs, atque totam viam sancti Vincentii, Prato novo nuncupat. juxta septum usque ad portam novam præcipui ingressus oppidi civitatis nuncupati progrediuntur: deinde ab exitu ejusdem portæ sequitur linea limitanea, quæ continenter ad dexteram pergens omnem ambulationem justa flumen la Florida nuncupatum amplectitur, atque usque ad mediam lineam viæ regiæ del Pardo procurrit, ac ab eadem parte, quæ occasum spectat, et a termino prædicto, et hortu ducissæ de Alba linea prædicta oblique, ac in septentrionem flectens totum montem, et pratum de Cantarranas usque ad laterariam ejusdem ducissæ da Alba ascendit postea in orientem vergens ab ora vallis de Amaniel perpetuo usque ad primum angulum conventus fratrum ordinis minorum sancti Francisci de observantia excalceatorum nuncupatorum; et hortus ducis de Granata pergit, qui quidem conventus quasi centrum totius lineæ constituitur: a secundo porro angulo dicti conventus eadem linea jugiter continuans ad portam ingressus dicti oppidi civitatis nuncupati Matriti sancti Bernardini dictum Matritum pervadens ad novam usque viam, quæ nunc in nova Matriti regione contra domum, seu palatium ducis de Liria construitur, ab eadem via progreditur austrum prospiciens usque ad angulum dictæ parietis magni lataterariarum de Blesa, et novorum stativorum, a quibus eadem linea, ac confinia, ut præmittitur, exorsa sunt.

Dotatio parochiæ et assignatio redditumm illius.

§. 6. Quo autam parochia in ecclesia intra limites dicti latifundii la Florida, ut præmittitur, constructa in posterum erigenda congruis dotetur redditibus, cæterisque ministris ad curam animarum inibi gerendam necessariis, nec non ornatui, ac conservationi ejusdem ecclesiæ decenter prospiciatur, hoc pietati, ac religioni ejusdem Caroli regis catholici permittimus, ut prævia Nostra ac apostolicæ Sedis concessione, atqua indulto modis omnibus studeat hisce consulera, aut alia bona ecclesiastica illi assignando, aut aliquam annuam pensionem super fructibus mensarum archiepiscopalium, aut episcopalium regni Hispaniarum de suo jurepatronatus reservando, et constituendo.

Clausulæ salutares et irritantes.

§. 7. Decernentes ipsas præsentes literas, et in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quilibet etiam cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, ac dignitatis, aut alias etiam specifica, et individua mentione, et expressione digni in præmissis forsan jus vel interesse habentes, aut habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, et auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt, sufficienter adductæ, verificatæ, et justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juridica, pia, legitima, et privilegiata causa, colore, prætextu, et capite etiam in corpore juris clauso etiam enormis, et totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, et quantumvis magno, et substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas, aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, et facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, et ex certa scientia, et potestatis plenitudine concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas, ac in eis contenta semper, et perpetuo firma et valida, et efficacia existere, ac fore suosque plenarios effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et spectabit quomodolibet in futurum plenissime suffragari, et inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, ac quatenus opus sit Nostra, et cancellariæ apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac dictarum metropolitanæ Toletanæ, ac parochialis ecclesiarum etiam juramento confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficientor expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, et manu alicujus notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum apud monasterium monachorum ordinis Carthusiensis extra mœnia civitatis Florentinæ sub annulo piscatoris die trigesima julii millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCXLVI.

Dat. die 21 septembris 1798 anno XXIII.

Indultum ut præfatio propria die festo in octava, ac in missis votivis sancti Philippi Nerii in ecclesiis tantum congregationis Oratorii ejusdem sancti Philippi recitari possit.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii presbyteri sæculares congregationis Oratorii sancti Philippi Nerii civitatis Limanæ, nomine etiam aliarum congregationum regni Peruviani, quod ipsi ad promovendum in eumdem sanctum Philippum Nerium suum institutorem cultum, ac venerationem, ut missa ejusdem sancti Philippi pro festo, et ejus octava, nec non in quibusvis missis votivis ipsius sancti, quæ celebrari solent intra, et extra præfatas congregationes præfatio propria recitari possit tenoris, qui sequitur » Vere » dignum, et justum est, æquum, et » salutare nos tibi semper, et ubique gra- » tias agere, domine sancte Pater omni- » potens æterne Deus, qui beatum Phi- » lippum gratiæ tuæ muneribus reple- » tum amoris igne æstuare fecisti. Qua » ineffabili charitate inflammatus novam » ad animarum lucrum congregationem » instituit, et quæ aliis dedit salutis mo- » nita, operum exhibitione complevit. » Quæsumus ergo clementiam tuam, ut » illius nos festivitate lætifices, exemplo » piæ conversationis exerceas, verbo præ- » dicationis erudias, grataque tibi sup- » plicatione tueris: et ideo cum ange- » lis etc. = per Nos sibi concedi summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur prædecessorum Nostrorum exempla, qui indulta hujusmodi ordinibus regularibus pro suis fundatoribus concesserunt, sectantes, eosdemque exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, auditis prius dilectorum filiorum magistri Hieronymi Napolioni promotoris, nec non Aloisij Gardellini sub-promotoris fidei relationibus, supplicationibus hujusmodi inclinati, eisdem exponentibus, cæterisque congregationibus Oratorii hujusmodi intra regnum Peruvianum consistentibus, ut in omnibus missis die festo ejusdem sancti Philippi Nerii fundatoris, ac per ejus octavam, et in missis quoque votivis in ipsius honorem in qualibet tantum ecclesia congregationum Oratorii hujusmodi celebrandis præinserta præfatio libere, ac licite recitari possit auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Clausulæ sublatæ, et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis od quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cœterisque contrariis quibuscumque. Datum apud monasterium monachorum ordinis Carthusiensis extra moenia civitatis Florentinæ sub annulo piscatoris die undecima septembris millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

Dat. die 24 septembris 1798 anno XXIV.

MCXLVII.

Confirmantur articule pro recta directione collegii missioneriorum ordinis minorum sancti Francisci de abbatia in villa de Balthanas Palentinæ diœcesis erectæ.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proemium.

§. 1. Decet Romanum pontificem ea quæ vel pro tuenda vel pro regulari disciplina si interdum ex misera rerum humanarum conditione alicubi collapsa est restituenda, scite ac prudenter disposita sunt quoties ad id postuletur, apostolicæ auctoritatis providentia confirmere, prout in Domino salubriter expedire arbitratur.

Expositio precum.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii definitorium provinciale, et provincialis provinciæ sancti Pauli Castellæ veteris fratrum ordinis minorum sancti Francisci de observantia excalceatorum nuncupatorum, quod inter cæteras conventus ordinis, et provinciæ prædictorum etiam auctoritate felicis recordationis Benedicti pp. XIII. prædecessoris Nostri collegium missionariorum ejusdem ordinis in villa, seu loco de Balthanas Palentinæ diœcesis erectum fuit, in quo jamdiu plures viguerunt optimi missionarii, qui per plures annos verbo, at opere vineam Domini sedulo atque utiliter coluerunt. Ast nuperrimis temporibus adeo pristino statu excidit, ut ex operariorum penuria episcoporum postulationibus vel minime fieri satis possit. Quamobrem exponentes prædicti quædam articula, seu decreta, quæ tum circa numerum alumnorum dicti collegii et officia, tum circa regularem observantiam, cum demum circa præmia, ac privilegia iis, qui laudabiliter suo munere functi sunt debite versantur, e re sua concionare putarunt ex quibus futurum, ut collegium prædictum ed suum primævum splendorem restituatur, omnino confidunt. Articula vero seu decreta ab eodam definitorio edita tenoris sunt, qui sequitur.

Tenor decretorum de numero, et munere missionariorum.

§. 3. Quoad numerum igitur, et munia missionariorum statuitur, ut in præfato collegio viginti duo tantummodo sint missionarii, eorumque electio fiat a p. provinciali, qui ad ministerium apostolicum aptiores eligat, ejus desuper onerata conscientia; sique eligi poterunt statim ec a sua provincie in concionatores fuerint destinati, eoque munere per viginti quatuor, et non ultra annas sint perfuncti, nisi aliter singulares alicujus religiosi suadeent enimi dotes; in hoc enim casu religiosus iste de judicio venerebilis definitorii poterit admitti. Pater autem provincialis, novis subinde advenientibus operariis dimittat antiquos, qui ob adversam valetudinem, impotentiam, et infirmitates actu ad missiones peregendas idonei amplius minime deprehendantur; ita ut in collegio nullus sacerdos ultra numerum missionariorum ut supre præfixum esse debeat; et in eo nec concionator conventualis, nec præsides, nec visitetor sit, sed guardianus, consulto p. provinciali tres ex operariis, qui hisce perfungantur muneribus præfiniat, quin ex hoc præpediantur ad missiones peragendas, quoties eis a prælato præcipiatur. Ad guardiani autem munus alter ex missionariis erit omnino assumendus, at nemo ex illis derelicto collegio guardiani officium in altero ex provinciæ conventibus, quin annos sui apostolici ministerii expleverit sub pœna emissionis honorum ei competentium admittat. Ibibi tamen sit commissarius a provinciali electus, et hic erit definitor actualis, sive habitualis, vel honorarius missionibus tamen addictus, cujus erit collationibus moralibus et catholicæ præesse, quæ sunt disputanda proponere dubia vel casus, qui occurrant definire ordinariorum, in quorum diœcesibus missiones habendæ siut, licentias, vel facultatem impetrare, de consensu patris guardiani, quos quolque in singulos annos ad missiones progredi debeant, præfiniri, et hanc præfixionem pro confirmatione in scriptis dare patri provinciali, constitutionum observantiam studiose curare, et missionariorum defunctorum scripta servare.

De observantia regularia missionariis prebenda.

§. 4. Quo vero ad regularem missionariorum observantiam decernitur, ut cunctis omnino diebus, iis tantummodo exceptis, in quibus festum eb ecclesia, et religione sub ritu duplici primæ classis colitur, ac illo, in quo per hebdomadam animi relaxatio habebitur post complatorium omnes missionarii quantumvis qualificati mentis orationi per horam vacent, ac silentium in singulis diei horis, et ubiqua in conventu exceptis temporibus quieti, et animi relaxationi destinatis inviolabiliter servetur. Per singulos vero dies, festis exceptis, post vesperas per

horam moralis, ac in duobus per hebdomadam diebus a patre guardiano designandis per dimidium horæ de mane rethoricæ collatio respective habeatur. Sæcularibus autem interiorem conventus partem quovis prætextu adire denegatur præterquam si quis ecclesiasticus, vel sæcularis, ut spiritualibus exercitiis vacet collegium ipsum petere intendat; interdicitur vero religiosis ab illo egressu præterquam si ad quæstuandum, ad audiendas Christifidelium sacramentales confessiones, mortique proximis auxiliandum, benefactorum cadavera associanda, eorumque exequiis interessendum illinc egredi debeant, ea tamen sub lege, ut dum hisce ultimo dictis charitatis operibus in villa de Balthana intererint, nullam aliam præter illam in qua hujusmodi charitatis opus explendum est domum ingredi valeant, et in hisce casibus æque, ac dum prælatus villam potat, ut sui muneri expleat partes, socius ab unoquoque assumendus, missionarius minima sit, sed alter ex conversis. Demum missionarii, qui ex obedientia ad guardianiæ loca se conferant, oportet, negotio sibi commisso peracto, in collegium se recipiant, ita ut a nemine voluntaria extra illud permanentia etiam minima in eis deprehendatur.

De necessaria religiosorum substentatione

§. 5. Ut autem necessariæ religiosorum substentationi consulatur, poterunt missionarii in majoribus hebdomadis, et in dominicis conciones, ac orationes panegyricas in loco, et extra illum habere, nequeant autem aliquam aliam orationem panegyricam sine consensu patris provincialis, et universæ communitatis admittere, cæteris aliis secus admissis illico rejectis. Missionarii autem, qui ad missiones progrediuntur, extra conventum a mense octobris usque ad pascha Resurrectionis, quatenus in majori hebdomada conciones in religione, in qua reperiuntur habere debeant, et non ultra permanere debeent, ac in reliquis regularem observantiam respicientibus missionarii uti veri provinciæ filii quidquid in ea quod regularem observantiam hujusmodi sancitum est dummodo supradictis non adversertur, servent omnino et in missionibus pium viæ Crucis exercitium promovere, et calvarium in locis in quibus eas peragunt ad præscriptum Benedicti papæ XIV. curent collocare.

De præcedentiis, et præmiis missionariorum.

§. 6. Quoad præcedentias, levamina, et præmia missionariorum decernitur, ut missionarius, qui per decennium concionatoris munus expleverit locum immediatum post concionatorem conventualem, si per viginti annos post eum qui semel guardianus extitit, si per viginti et octo annos, post eum qui semel et iterum guardiani munus obivit: si tandem per triginta sex annos conciones habuerit post definitores cononice electos respective habeant in provincia. Missionarius autem, qui per viginti annos concionator fuarit, levaminibus, et exemptionibus, quæ a provincia ei qui semel guardianus extitit concessæ reperiuntur. Si autem munus prædicationis per viginti et octo annos obierit exemptionibus ab eadem provincia ei, qui semel, et iterum guardiani munus prosequutus est assignatis perfruatur. Qui vero triginta sex annorum curriculum in concionibus habendis consumpserit definitoribus honorariis æquiparetur, et cunctis levaminibus, honoribus, exemptionibus, et præminentiis gaudebit, quibus definitores in capitulo electi excepta solummodo præcedentia hisce semper præstanda, quæ quidem præcedentia inter ipsos missionarios ab habitus susceptione servanda erit perfruatur.

De definitoribus nominandis.

§. 7. Si quis vero ex concionatoribus ad collegium designatus lectoris philosophiæ, et theologiæ munere pro qualibet facultate hujusmodi per triennium functus sit gradu definitoris honorarii cum omnibus præeminentiis anno ei conceditur. In singulis noveniis a capitulo proxime futuro computandis guardianus conventus de Balthanas in quartum definitorem omnino eligatur: curet hinc pater provincialis in guardianum illum eligere, qui definitura dignus sit, quin id impediat quominus in hoc proximo futuro capitulo, vel in quolibet alio ex successivis quilibet ex concionatoribus missionariis pro tempore existentibus in definitorem eligi queat. Ut autem missionarius omnibus hisce levaminibus, præeminentiis, et exemptionibus fruatur, saltem quolibet triennio nisi secus prælatus præceperit, ad missiones peragendas progredi aportet. Si quis vero ex missionariis ob infirmitatem, vel aliquam aliam causam quam justam a patre provinciali cognitam e collegio egrediatur levaminibus, et præeminentiis guadeat, quæ juxta prærecensitum ordinem annis quibus missionum munus expleverit respondeant. Si missionarius absoluto trigesimo sexto prædicationis anno, qui ad missionum exercitium adhuc aptus, et spiritualis animarum salutis zelo perculsus permane-

re vellet in collegio, et missiones prosequi id ei integrum erit; si vero inhabilis jam reperiatur, vel prosequi nequeat, collegium deserat oportet, et preces porrigat patri provinciali, ut conventum petenti benevisum ad inibi morandum assignet, et pater provincialis ei suffragari debebit ad hoc, ut ipse ab anteactis quiescat laboribus, et levaminibus, quibus mater provincia labores hujusmodi rependit perfrui valeat. Lectoribus autem vel concionatoribus deinceps dictum collegium ingressuris, uti etiam missionariis antiquis, qui uti ad missionum exercitium adhuc apti inibi moram trahunt, nec non missionariis, qui actu extra collegium reperiuntur, quosque pater provincialis uti idoneos, et aptos ad ferendum missionum opus ad collegium revocare existimet, hi omnes, et singuli honores, præeminentiæ, et exemptiones adjudicari debebunt; secus autem quoad missionarios antiquos, qui ob eorum fractam salutem, et infirmitates, et quam inhabiles ad missiones peragendas, a collegio, uti supra sancitum est, sunt dimittendi; hi enim in conventu, ubi de familia degent, levaminibus, et exemptionibus tantummodo perfruantur, quibus actu in conventu de Balthanas gaudent: qui quidem honores, præeminentiæ, et exemptiones cæteris missionariis antiquis actu extra collegium degentibus pariter denegantur. Tandem ut missionarii præfati in possessionem omnium horum honorum, ac exemptionum immittantur patentes literas a patre provinciali impetrare debebunt, qui eas denegare nequeat, quoties missionarius se per recensitos annos concionatoris munus exercuisse doceat.

Confirmatio apostolica.

§. 8. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quo præinserta articula, seu decreta firmius subsistant, et serventur exactius memorati exponentes apostolicæ firmitatis patrocinio per Nos communiri summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis si quas forte incurrerint hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, præinserta articula, seu decreta, atque omnia in ea contenta auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, atque omnes, et singulos juris et facti defectus, si qui desuper in eisdem quomodolibet intervenerint supplemus, et sanamus.

Declaratio specialis.

§. 9. Volumus tamen, et harum serie decernimus, ut omnes facultates, quæ per eadem articula, seu decreta soli provinciali conceduntur, ipse iis uti non valeat nisi cum suo definitorio; sicuti pariter eidem provinciali ac definitorio auctoritatem eadem articula, seu decreta in rebus dubiis, atque in iis, quæ major collegii utilitas, atque profectus postulabit, glossandi, interpretandi, atque declarandi, prout in Domino arbitrabuntur, auctoritate et tenore præsentis reservamus.

Clausulæ sublata, et decretum irritans.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, atque illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque per quoscumque judices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et Sedis apostolicæ nuncios sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non ordinis, provinciæ, et collegii prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmisso-

rum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum apud monasterium monachorum ordinis Carthusiensis extra mœnia civitatis Florentinæ die vicesima quarta septembris millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

Dat. die 24 septembris 1798 anno XXIV.

MCXLVIII.

Dismembratio quatuor villarum, seu locorum a diœcesi Turritana, ut tres diœcesi Algarensi, et una erigendæ diœcesi Bisarciensi uniantur.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam

Proœmium.

§. 1. Inter multas tribulationes, quæ in hisce difficillimis christianæ reipublicæ temporibus invenerunt Nos nimis, ex debito pastoralis officii humilitati Nostræ ex alto commissi ad ea quoque providentiæ Nostræ intuitum convertere tenemur, unde plurimum commodi catholicæ religioni proficisci speratur, præsertim cum ad id sublimorum principum preces accedant.

Expositio pro cam. et ratio decernendæ dismembrationis.

§. 2. Nuper siquidem pro parte carissimi in Christo filii nostri Caroli Emmanuelis Sardiniæ regis illustris expositum fuit, ad faciliorem, ac promptiorem diœcesis Turritanæ administrationem pertinere, quatenus vel nunc ea sede archiepiscopali vacante, et priusquam novus ei a Nobis archiepiscopus præficiatur, vel etiam sede plena, aliaque loca, seu villæ auctoritate apostolica per Nos divellantur, ut hæ vel diœcesi Algarensi, vel diœcesi Bisarciensi, in posterum, Deo dante, restituendæ, atque redintegrandæ, aut etiam aliis diœcesibus uniantur. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Dismembratio, et descriptio villarum dismembratarum.

§. 3. Nos igitur ipsius Caroli Emmanuelis votis quantum cum Domino possumus annuere, eumque specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, quatuor villas, unam scilicet Semestene, alteram Uri, tertiam Olmedo, quartam d' Iteri Fustiarbus respective nuncupatas, earumque circuitus, et ambitus per integros earum limites, cum omnibus, et singulis parochialibus, aliisque ecclesiis, oratoriis, monasteriis, conventibus, ac hospitiis utriusque sexus regularium, piisque locis, quæ intra limites earumdem villarum existunt, nec non parochialium, et aliarum ecclesiarum prædictarum rectores, et quoscumque presbyteros, clerum omnem tum sæcularem, tum regularem, sanctimoniales, et populum universum infra eosdem limites commorantes, quæ, et qui antea Turritani archiepiscopi ordinariæ jurisdictioni subjecta, et subjecti erant, atque de ejus diœcesis fuerunt ab omni archiepiscopi Turritani jurisdictione, et ab illius diœcesi penitus auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuo dismembramus, sejungimus, separamus, atque dividimus, ac ab archiepiscopi Turritani superioritate, jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, correctione, et quibusvis aliis juribus metropolitanæ ecclesiæ Turritanæ, etiam decimas quascumque, et proventus, aliaque jura persolvendi omnino, perpetuo pariter eximimus, et liberamus.

Tres villæ de Semestene, Uri, et Olmedo nuncupatæ uniuntur diœcesi Algarensi, quarta de Iteri uniter diœcesi Bisarciensi.

§. 4. Ex quibus quidem quatuor sic dismembratis villis, seu locis tres villas nempe, seu loca de Semestene, Uri et Olmedo diœcesi Algarensi, aliam videlicet de Iteri Fustiarbus erigendæ seu redintegrandæ diœcesi Bisarciensi, cum illorum circuitu, et ambitu per integros ipsorum limites, cum omnibus, et singulis parochialibus, aliisque ecclesiis, oratoriis, monasteriis, conventibus, ac hospitiis utriusque sexus regularium, piisque locis infra limites earumdem villarum, seu locorum, vel nunc, vel in futurum existentibus, modernos itidem, et pro tempore existentes, præfatarum quatuor villarum seu locorum parochialium, aliorumque ecclesiarum rectores, et quoscumque presbyteros, ac omnem clerum tum sæcularem, tum utriusque sexus regularem, populum ibi nunc, et pro tempore degentes, vel ecclesiæ Algarensis, illiusque pro tempore existenti episcopo Algarensi, vel de novo erigendæ, seu potius redintegrandæ ecclesiæ Bisarciensis juxta tenorem præsentium, ac illorum respective ordinariæ jurisdictioni, auctoritati, et potestati, visitationi quoque, et correctioni, nec non quibusvis omnibus,

et singulis actibus, qui episcopalis ordinis sunt, et episcopi in sua qualibet diœcesi de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet agere, facere, et quibus uti solent, et possunt, nec non etiam cum quibuscumque juribus, decimis, et proventibus, ex memoratis villis seu locis ab antedicto archiepiscopo Turritano hactenus percipi solitis etiam perpetuo assignamus, subjicimus, subponimus, et plenarie concedimus, dictisque parochialium, aliarumque ecclesiarum rectoribus, presbyteris, clericis, et incolis quibuscumque, ut pro tempore existenti episcopo Algarensi, seu in posterum designando episcopo Bisarciensi respectiva tanquam proprio ordinario in omnibus pareant, et obediant præcipimus pariter, et mandamus.

Consulitur Semporaneo regimini villarum usque ad erectionem diœcesis Algarensis.

§. 5. Cum autem unio trium locorum seu villarum prædictarum statim perfici nequeat, ecclesiæ Algarensi, atque sedes episcopalis Bisarciensis nondum sit erecta, hinc ut in iisdem sic dismembratis quatuor villis, seu locis, earumque circuitu, et ambitu per integros ipsarum limites interim, et dum unio trium villarum, seu locorum prædictorum ecclesiæ Algarensis perficiatur, ac sedes episcopalis Bisarciensis erigatur, seu redintegretur, et ad Nostrum, et Sedis apostolicæ beneplacitum eidem præficiendo archiepiscopo Turritano omnimodam spiritualem jurisdictionem exercendi plenam, et amplam facultatem auctoritate, et tenore prædictis tribuimus, et impertimur. Mandamus, atque harum serie statuimus, ut quamvis ab archiepiscopo Turritano interim in memoratis quatuor sic dismembratis villis, seu locis jurisdictio spiritualis auctoritate Nostra apostolica exerceatur, nihilominus ab œconomo mensæ archiepiscopalis hujusmodi fructuum, redditnum, ac proventuum, qui ex quatuor villis prædictis quomodolibet percipiuntur, ratio separata, atque distincta habeatur, quo hinc mensis episcopalibus seu Algarensi, seu Bisarciensi respectiva suo tempore fructus, redditus, ac proventus prædicti attribuantur.

Consensus archiepiscopi Turritani reposcitur super decreta segregatione.

§. 6. Præterea cum eædem causæ, quæ fuerunt supra adductæ poscere possent, ut etiam in posterum, ac sede plena aliæ villæ, seu loca, et parœciæ ab eadem diœcesi Turritana separandæ, atque dismembrandæ sint: volumus propterea, ut archiepiscopus eidem metropolitanæ ecclesiæ Turritanæ præficiendus in actu possessionis metropolitanæ ecclesiæ hujusmodi suum præstet consensum ad hoc ut etiam sede plena omnes ecclesiarum parochialium, ac villarum, seu locorum eidem metropolitanæ ecclesiæ Turritanæ nunc subjectorum dismembrationes, ac separationes, et respective cum aliis diœcesibus uniones exequi cononice possint, quas Nos et apostolica Sedes juxta rerum, ac temporum vices christifidelium saluti, ac christianæ religionis augmento utiles fore conspexerimus. Nobis enim, ac Sedi apostolicæ prædictæ hasce dismembrationes, et respective uniones pro Nostro, et ejusdem apostolicæ Sedis arbitrio, et prudentiæ juxta ejusdem Caroli Emmanuelis votum, ac desiderium perficiendi, et absolvendi facultatem et auctoritatem harum serie specialiter reservamus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 7. Decernentes easdem præsentes etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes ad id vocati, et auditi non fuerint, seu etiam ex eo, quod Turritana metropolitana ecclesia modo pastoris solatio destituta existit, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, seu in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, et facti remedium impetrari posse, seu illas sub quibusvis generalibus derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, si quæ fierent, comprehendi, sed tanquam ad prosperum populorum spiritualem regimen in salutem animarum editas, et emanstas semper ab illis excipi, validasque, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere; sicque per quoscumque judices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§. 8. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, et cancellariæ apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, et de unionibus, et dismembrationibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, ac de præstando consensu in similibus unionibus, et dismembrationibus, ac fel: rec: Benedicti pp. XIV. prædecessoris

Nostri super divisione materiarum, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non metropolitanæ ecclesiæ Turritanæ etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, et manu alicujus notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum apud monasterium monachorum ordinis Carthusiensis extra mœnia civitatis Florentinæ sub annulo piscatoris die vicesima quarta septembris millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCIL.

Elevatio ritus officii exaltationis sanctæ Crucis a duplici majori ad duplex secundæ classis cum octava pro civitate Limana.

Dat. die 24 septembris 1798 anno XXIV.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Ratio concessionis.

§. 1. Cum sicut dilecti filii clerus sæcularis, et regularis civitatis Limanæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro eo, quo in Christi Domini passionem afficiuntur devotionis affectu, ejusdem cultum, et venerationem in dies angeri summopere desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur dictos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forta incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, ut in posterum pro eadem civitate Limana ritum officii exaltationis sanctæ Crucis a duplici majori ad duplex secundæ classis cum uctava pro clero sæculari, et regulari elevari possit anctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dictæ civitatis etiam juramanto, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum ef-

fectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum apud monasterium monachorum ordinis Carthusiensis extra moenia civitatis Florentinæ sub annulo piscatoris die vicesima quarta septembris millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

Dat. die 24 septembrie 1798 anno XXIV.

MCL.

Dismembratio duodecim villarum a diœcesi Arborensi.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

§. 1. Pastoralis omnium ecclesiarum sollicitudo, qua ex divina dispositione fungimur, exigit, ut pro locorum, ac temporum ratione sic earumdem ecclesiarum statui, ac finibus consulamus, ut venerabilibus fratribus archiepiscopis, seu episcopis, quos eisdem ecclesiis præesse dignoscitur, expeditius fiat spirituale sibi concreditarum animarum regimen, ac gubernium, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Preces porrectæ a rege Sardiniæ.

§. 2. Quocirca cum nuper pro parte carissimi in Christo filii Nostri Caroli Emmanuelis Sardiniæ regis illustris expositum fuerit, faciliorem, ac promptiorem diœcesis Arborensis administrationem postulare, ut vel nunc vacante hac archiepiscopali sede, et priusquam novus ei a Nobis archiepiscopus præficiatur, vel etiam sede plena, aliqua loca, seu villas auctoritate Nostra apostolica divellamus, ut hæ illis diœcesibus nuiantur, quæ ad majorem animarum Christifidelium profectum pertinere ex idoneis documentis in posterum dignoscetur.

Dismembratio villarum, earumque enumeratio, et descriptio.

§. 3. Nos piis ejusdem Caroli Emmanuelis votis annuere, eumque specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, duodecim villas, unam videlicet, Albæ Sanctæ, alteram Rido Majoris, tertiam Bonacardo, quartam Baronedda, quintam Domus Novas, sextam Ghilarza, septimam Norghiddo, octavam Pauli-latino, nonam Sedilo, decimam Soddi, undecimam Tadasuni, ac duodecimam Zuri respective nuncupatas, earumque circuitus, et ambitus per integros eorum limites cum omnibus, et singulis parochialibus, aliisque ecclesiis, oratoriis, monasteriis, conventibus, ac hospitiis utriusque sexus regularium, quisque locis, quæ intra limites earumdem villarum existunt, nec non parochialium, et aliarum ecclesiarum prædictarum rectores, et quoscumque presbyteros, clerum omnem tum sæcularem, tum regularem, sanctimoniales, et populum universum infra eosdem limites commorantes, quæ, et qui ante Arborensis archiepiscopi ordinariæ jurisdictioni subjecta, et subjecti, atque de ejus diœcesi fuerunt, ab omni archiepiscopi Arborensis jurisdictione, et ab illius dioecesi penitus auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuo dismembramus, sejungimus, separamus, atque dividimus, ac ab archiepiscopi Arborensis superioritate, jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, correctione, et quibusvis aliis juribus metropolitanæ ecclesiæ Arborensis etiam decimas quascumque, et proventus, aliaque jura persolvendi omnino perpetuo pariter eximimus, et liberamus.

Villæ dismembratæ subjiciantur dioecesibus erigendis in posterum.

§. 4. Quas quidem sic dismembratas duodecim villas, earumque circuitus, et ambitus per integros ipsarum limites cum omnibus, et singulis parochialibus, aliisque ecclesiis, oratoriis, monasteriis, conventibus, ac hospitiis utriusque sexus regularium, piisque locis infra limites earumdem villarum vel nunc, vel in futurum existentibus itidem modernos, et pro tempore existentes dictarum parochialium, aliarumque ecclesiarum rectores, et quoscumque presbyteros, omnemque clerum tum sæcularem, tum utriusque sexus regularem, et populum inibi nunc, et pro tempore degentes suo tempore designandis dioecesibus, illarumque respective pro tempore existentibus episcopis, atque illorum ordinariæ jurisdictioni, auctoritati, et potestati, visitationi quoque, et correctioni, nec non quibusvis omnibus, et singulis actibus, qui episcopalis ordinis sunt, et episcopi in sua qualibet dioecesi de jure, usu, et consuetudine, aut alias quomodolibet agere, facere, et quibus uti solent, et possunt, nec non etiam cum quibus-

cumque juribus, decimis, et proventibus ex memoratis duodecim villis, seu locis ab antedicto archiepiscopo Arborensi hactenus percipi solitis nunc prout ex tunc cum scilicet dioeceses, quibus eadem loca, seu villæ sunt unienda, erunt statutæ etiam perpetuo assignamus, aubiicimus, subponimus, et plenarie concedimus, dictisque parochialibus, aliarumque ecclesiarum rectoribus, presbyteris, clericis, et incolis quibuscumque, et pro tempore existentibus, et earumdem diœcesum episcopis tamquam propriis ordinariis in omnibus respective pareant, et ubediant, præcipimus pariter, et mandamus.

Consulitur temporaneo gobernio villarum usque ad novam earum unionem diœcesibus erigendis.

§. 5. Ne autem interim, et dum diœceses, quibus eædem villæ, seu loca erunt unienda, designentur, pastore viduatæ sint, ut in eisdem duodecim sic dismembratis villis, seu locis, earumque circuitu, et ambitu per integros illarum limites interim, et usque uniones prædictæ perficiantur, et ad Nostrum, et apostolicæ Sedis beneplacitum eidem præficiendo archiepiscopo Arborensi omnimodam spiritualem jurisdictionem exercendi pleoam, et amplam facultatem auctoritate, et tenore prædictis tribuimus, et impertimur. Mandamus tamen, atque barum serie statuimus, ut quamvis ab archiepiscopo Arborensi interim jurisdictio spiritualis in memoratis sic dismembratis villis, seu locis auctoritate Nostra apostolica exerceatur, nihilominus ab œconomo mensæ archiepiscopalis hujusmodi fructuum, redditnum, ac proventuum, qui ex duodecim villis prædictis quomodolibet percipientur, ratio separata, atque distincta habeatur, quo hinc mensæ, seu mensis episcopali, aeu episcopalibus, quarum episcopo, seu episcopis erunt in postorum eædem villæ subjectæ, ac subpositæ, fructus, redditus, ac proventus prædicti attribuantur.

Consensus dismembrationi præbendus ab archiepiscopo Arborensi.

§. 6. Præterea cum eædem causæ, quæ fuerunt supra adductæ poscere possent, ut etiam in posterum, ac sede plena aliæ villæ, aeu loca, ac paræciæ ab eadem diœcesi Arborensi separandæ, ac dismembrandæ sint: volumus propterea, ut archiepiscopus eidem metropolitanæ ecclesiæ Arborensi præficiendus in actu possessionis metropolitanæ ecclesiæ hujusmodi suum præatet consensum ad hoc, ut etiam sede plena omnes eæ ecclesiarum parochialium, ac villarum, seu locorum eidem metropolitanæ ecclesiæ Arborensi nunc subjectarum dismembrationes, ac separationes, et respective com aliis diœcesibus uniones exequi canonice possint, quas Nos, et apostolica Sedes juxta temporum, ac rerum vices christifidelium saluti, ac Christianæ religioni augmento utiles fore conspexerimus: Nobis enim, ac Sedi apostolicæ prædictæ basce dismembrationes, ac separationes, et respective uniones pro Nostro, et ejusdem apostolicæ Sedis arbitrio, et prudentia juxta ejusdem Caroli Emmanuelis votum, ac desiderium perficiendi, et absolvendi facultatem, et auctoritatem harum serie specialiter reservamus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 7. Decernentes easdem præsentes etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes ad id vocati, et auditi non fuerint, seu etiam ex eo, quod Arborensis metropolitana ecclesia modo pastoris solatio destituta existit, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel alio quovis defecto notari, impugnari, invalidari, seu in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, et facti remedium impetrari posse, seu illas sub quibusvis generalibus derogatiooibus, aut aliis contrariis dispositionibus, si quæ fierent, comprehendi, sed tamquam ad prosperum populorum spirituale regimen in salutem animarum editas, et emanatas semper ab illis excipi, validasque, et efficaces esse, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere; sicque per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obstantibus, quatenua opus ait, Nostra, et cancellariæ apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac de unionibus, et dismembrationibus committendis ad partes, vocatia quorum interest, ac de præstando consensu in similibus unionibus, et diamembrationibus, ac felicis recordationis Benedicti pp. XIV. prædecessoris Nostri super divisione materiarum, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus

constitutionibus, et ordinationibus, nec non metropolitanæ ecclesiæ Arborensis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 9. Volumus autem, et earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis etiam impressis, et manu alicujus notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum apud monasterium monachorum ordinis Carthusiensis extra mœnia civitatis Florentinæ sub annulo piscatoris die vicesima quarta septembris millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCLI.

Dat. die 26 octobris 1798 anno XXIV.

Erectio oppidi Varsaviensis in episcopatum, ejusque collegiatæ in cathedralem.

Pius episcopus

Servus servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

§. 1. Ad universam agri Dominici curam, et inspectionem ubi primum fuimus ex divinæ bonitatis consilio, nulloque Nobis assistente meritorum suffragio vocati, nedum Nos plane ad hoc constitutos esse intelleximus, ut juxta verbum propheticum prava germina evellere, ac noxia quæque curaremus destruere, ut fructuosa plantaremus, atque ædificaremus utilia; sed vicissim agnovimus vigilis esse, et industrii agricolæ studium præcipuum, ut ubi inspexerit partem aliquam ipsius agri bonis undique florentem arboribus et plantis, illic satagat coloniam instruere, novumque præficere cultorem, ut circa eam duplicatis operariorum labore, et industria nullum in posterum, quod mereatur succidi germen appareat, sed herbis ita salubribus virescere videatur, ut dulcia pabula fiant, quæ gregem eo advenientem valeant saginare; ac denique repetente Domino cujusque villicationis rationem, et Nos de injuncto Nobis munere gaudeamus, et de traditis quisque sibi talentis relatos fructus uberius ei possit exhibere.

Descriptio oppidi Varsaviæ.

§. 2. Cum itaque sicut ex insinuatione Nobis a Friderico Guillelmo hoc nomine tertio Borussiæ rege nuper facta accepimus satis insigne nomine suo Varsaviæ oppidum sub dioecesi Posnaniensi in ultimis ferme orientem versus finibus provinciæ Borussiæ meridionalis, in ea nempe regione, quæ Masovia dicebatur consistens, in elatiori planitie, quæ per longum terrarum tractum ab occidente in orientem late patere dignoscitur, fluviumque Vistulam attingit, quo trajecto devincit subito solum, rursusque in vastissimam planitiem orientem versus protenditur. Fundatum arce regia munitum, regioque itidem palatio, et diversorum procerum curiis magnificis, ac privatorum domibus, quarum pleræque eleganti opere e latere cocto sunt constructæ, reliquæ vero ligneæ extremam dumta-

xst prædicti oppidi partes occupantes exornata, nec non populi frequentia celebre, utpote sexaginta, et aliquot millium habitatorum numero inter quos quamplurimæ nobiles, aliæqua honestæ, civilique cultu viventes, ac pro temporum conditione satis locupletes enumerantur familiæ refertum, ob situs amplitudinem, sive ambitum octo Italorum milliaria, suburbiis, ipsomet oppido splendidioribus hoc in calculo comprehensis facile complectens, aerisque mitis, et temperati salubritatem, soli amœnitatem, humanarumque rerum ubertatem, et præcipue pro eo, quod in ipso oppido prædictæ nobiles familiæ per maxima anni parte hyemali potissimum tempore resident; ubique mons Pietatis provide institutus reperitur, licet attenta illius reddituum tenuitate, quæ præsentibus necessitatibus nequeant respondere. Pignatoria societas, quæ montis Pietatis hujusmodi vices abunde supplet subrogata existat, et insuper duo ecclesiastica puerorum seminaria, alterum nempe prope infrascriptam collegiatam ecclesiam, cui sacerdotes sæculares vitæ communis genere addicti præsunt, in quo octodecim circiter alumni educari consueverunt. Alterum vero prope parochialem ecclesiam sanctæ Crucis prædictæ diœcesis, quæ una cum ipso secundodicto seminario a presbyteris congregationis Missionis nuncupatæ administratur, congruisque pro sexdecim alendis clericis redditibus jampridem dotatum respective erecta, et fundata existunt. Quæ quidem seminaria licet non levem in eorum redditibus, hisce præsertim temporibus perpassa fuerint jacturam, adeo ut in posteriore nunc quinque tantum clerici manuteneri queant, spes tamen effulget, ut ope et ministerio summ im rerum administrantium seminaria, ipsa nedum in eorum necessitatibus relevamen recipiant, verum etiam ad florentiorem statum redigantur, ac præter tres urbanas, duasque suburbanas nuncupatas parochiales ecclesias, quæ ambitu suo partem ejusdem oppidi attingunt, ac regularium diversorum respective ordinum infra exprimendorum domus, et cœnobia tam intra, quam extra prædictum oppidum existentes, et existentia, inter quæ unum videlicet clericorum regularium pauperum matris Dei Scholarum Piarum majus, et aliud nobilium respective nuncupata, ac reliquum clericorum itidem regularium sanctissimi redemptoris respective collegia pro adolescentibus humanis, divinisque literis instituendis adnumerentur. Ac unum æremitarum sancti Augustini, nec non duo sancti Dominici Prædicatorum nuncupatorum; ac quatuor minorum sancti Francisci conventualium, et observantium, ac recollectorum, et cappuccinorum respective nuncupatorum; ac denique duo beatæ Mariæ virginis de monte Carmelo quoque nuncupatæ respective ordinum cœnobia, ac unam sancti Augustini canonicorum regularium, ac aliam fratrum sancti Pauli primi eremitæ nuncupati, ac reliquam sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum respective quoque ordinum regulares domus, seu conventus; nec non quinque sanctimonialium monasteria diversorum quoque respective ordinum.

§. 3. Et extra oppidum prædictum intra ambitum prædicti archidiaconatus Varsaviensis quindecim præterea virorum diversi itidem ordinis paria cœnobia præter alia bina mulieribus virginibus addicta, nec non complurea domus officiis charitatis exhibendis designatas, inter quas merito quidem primo recensentur xenodochium amplissimum sub invocatione, seu titulo infantis Jesu curæ eorumdem presbyterorum congregationis missionis hujusmodi, et sororum charitatis nuncupatarum commissum, ubi infantes expositi, et orphani aluntur, ac ægrotis, et pauperibus victum ex quotidiana eleemosyna sibi comparantibus perfugium offertur. Ac unum et alterum Sancti Spiritus, et sancti Rochi respective nuncupata nosocomia, quæ a sororibus charitatis, ut præfertur, nuncupatis prædictis reguntur, ægrotis itidem destinata. Ac aliud pariter curæ, et sollicitudini fratrum congregationis sancti Joannis de Deo nuncupatorum demandatum, ac reliqua duo Sancti Spiritus videlicet, et sancti Lazari respective nuncupata similiter nosocomia, quorum posterius Cœltica lue laborantibus est assignatum. Ac ulterius domum sancti Casimiri nuncupatam, ubi puellæ parentibus orbatæ, aut illæ, quarum parentibus hujusmodi tenuiores sunt facultates educantur, quæ domus et pro puellarum conservatorio haberi potest, regiturque ab eisdem sororibus charitatis, ut præfertur, nuncupatis, quæ ipsæ et in domo ad vitam instituto suo respondentem informantur. Ac demum ultra laicorum confraternitates in omnibus ferme ecclesiis tam sæcularibus, quam regularibus prædicti oppidi existentes, binasque ecclesias, alteram nempe olim ad suppressam

Descriptio locorum extra oppidum, sed intra ambitum archidiaconatus Varsaviensis existentium.

societatem Jesu spectantem, alteram vero sancti Beuonis nuncupatam sodalitatibus nationis Germanicæ attributas.

Descriptio ecclesiæ collegiatæ.

§. 4. Adest sæcularis, et admodum insignis collegiata, quæ etiam parochialis existit ecclesia divo Joanni Baptistæ dicata, quæ licet vetusta existat, ex ipsa tamen vetustate structuræ, quantæ sit soliditatis plane dignoscitur. Ipsa quidem ejus est amplitudinis, ut confluentem populum solemnioribus, majorique apparatu celebratis, celebrandisque festis facile recipiendi capax existat, ac fonto baptismali, choro, organo, cœmeterio, sacrario, quod pluribus sacris ad pontificalia officia peragenda ornamentis sufficienter provisum existit instructa, et in qua collegiata ecclesia de sanctissimæ Crucis ligno pars quædam, et spina e sacra Salvatoris nostri corona, et superstes e corpore divi Joannis Baptistæ ejusdem collegiatæ, quæ etiam parochialis existit ecclesiæ patroni particula, aliorumque sanctorum lipsana priora illa, videlicet thecis orationibus acclusa speciali cultu, et veneratione decenter asservantur.

Insignitas capituli memoratur.

§. 5. Ac cujus insigne capitulum decano scilicet, qui decanatum inibi principalem, ac archidiacono, qui archidiaconatum secundam, ac præposito, qui præposituram tertiam, et custode, qui custodiam quartam, ac scholastico quintam, et cancellariatum sextam, nec non primicerio, qui primiceriatum septimam respective dignitates, ut inibi existentes, quam quidem posteriorem dignitatem pro tempore obtinens utpote de jurepatronatus laicorum gentilitio certe illarum partium familiæ existens, suosque redditus extra fines ditionis Borussiæ constitutos possidens nihil cum capitulo dictæ collegiatæ, quæ etiam, ut præfertur, parochialis existit, ecclesiæ habet commune, præter stallum in choro, vocemque et votum in capitulo ipso, ac duodecim canonicia, qui totidem canonicatus, similesque præbendas (qui tamen, prout et dignitates prædictæ non nisi presbyteris, aut saltem clericis ad sacrum presbyteratus ordinem suscipiendum obstricti conferri solent) respective obtinent componitur, ac cujus capitularis mensa, licet satis superque redditibus primum foret dotata, cum illi ante quinquennium duodecim millium scutorum monetæ Romanæ annuam excedereot summam, factum tamen est inde postremis hisce temporibus, ut quam maximam, et fere in iis omnibus jacturam experiatur, cui quidem malo, quod et universo huic collegiatæ, quæ etiam parochialis, ut præfertur existit ecclesiæ, addicto clero commune fuit infrascriptæ erectionis ministerio, quæ meliorem capitulo ipso in redditibus ex regia benignitate certe pollicetur sortem, consultum, prospectumque iri autumatur.

Numerantur vicariæ, et ecclesiæ parochiales.

§. 6. Ac præter capitulares hujusmodi novem vicariæ, quas pro tempore respective obtinentes curam animarum parochianorum dictæ collegiatæ, quæ etiam, ut præfertur, parochialis existit ecclesiæ sub illius capituli directione, et subordinatione exercent. Novemque pariter mansionariæ, et septem cappellaniæ, quarum vicariarum, et mansionariarum, nec non cappellaniarum respective possessores inferiorem in dicta collegiata, quæ etiam parochialis, ut præfertur, existit ecclesia clerum constituunt, respective erectæ, et institutæ reperiuntur. Ita idcirco celebra esse noscuntur, ut inter illustriora illarum partium oppida, optimo quidem jure recenseetur, et tam oppidum ipsum, ut ad episcopalis civitatis honorem evehatur, quam dicta collegiata, quæ etiam, ut præfertur, parochialis existit ecclesia, ad cathedralis ecclesiæ statum, et dignitatem promoveatur respective digaum, et digna reputentur.

Ratio decernendæ erectionis, et processus adhibitus ad hunc effectum.

§. 7. Proindeque Nos, quibus jampridem innotuit, quantæ foret utilitatis unam in dicto oppido episcopalem sedem instituere intuitu etiam extensæ, et peramplæ diœcesis Posnaniensis, quique usque etiam de anno Domini millesimo septingentesimo nonagesimo quarto postquam congregatio tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium rebus concistorialibus præpositæ, cui res hujusmodi pro illius cognitione commissa fuerat, matura super hoc prius habita deliberatione ad erectionem ipsam, prævia approbatione certi tunc expressi tractatus, ac mediante divisione, et separatione ab episcopatu Posnaniensi, attenta illius sedis episcopalis vacatione tunc pridem secuta, et provisione, et perfectione ecclesiæ Posnaniensis pastoris solatio sic destitutæ de episcopo per Nos eatenus nondum facta partis illius diœcesis certis limitibus subjectæ, quæ et Varsaviense oppidum prædictum complectitur, deveniendum fore censuerat, prout in decreto ejusdem congregationis sub die prima mensis februarii sopradicti anni desuper edito plenius contioetur. Decretum ipsum apostolica auctoritate approbavimus, et successive ex proces-

su a venerabili fratre Nostro Josepho Ribinski episcopo Wladislaviensi in vim facultatis apostolicæ sibi ad id specialiter, et expresse delegatæ in partibus desuper confecto compertum habuimus nedum congruum, et consentaneum, verum et utile, et necessarium fore, ut nova in oppido Varsaviensi prædicto episcopalis sedes pro catholicæ fidei propagatione, divinique cultus incremento et spirituali populorum bono instituatur.

Ecclesiæ collegiatæ titulus, et parochialitas extinguatur.

§. 8. Ad tam utile opus exequendum omne studium, universamque pastoralis officii Nostri sollicitudinem convertentes motu proprio, et ex certa scientia, deque apostolicæ potestatis plenitudine dictam collegiatam, quæ etiam parochialis, ut præfertur, existit ecclesiam, et in ea titulum, denominationem, naturam, et essentiam collegialitatis, ita ut illa ex nunc collegiata esse desinat, et de cætero uti talis amplius denominari, inscribi, censeri, vel reputari non possit, salva tamen, et illæsa illius parochialitate remanente de consensu dilectorum filiorum modernorum capituli, et canonicorum dictæ collegiatæ, quæ etiam, ut præfertur, parochialis existit ecclesiæ apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo supprimimus et extinguimus.

Oppidum in civitatem episcopalem erigitur.

§. 9. Illaque sic suppressa, et extincta prædictum oppidum in civitatem episcopalem Varsaviensem, ut prius nuncupandam cum omnibus juribus, honoribus, et prærogativis, quibus aliæ civitates pontificali sede insignitæ, et earum respective cives utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, atque uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum.

Ecclesia collegiata cathedralis declaratur.

§. 10. Dictam vero collegiatam, quæ etiam, ut præfertur, parochialis existit ecclesia per Nos sic, ut præfertur suppressam, et extinctam in cathedralem parochialem, ut antea extituram ecclesiam sub præfata ejusdem sancti Joannis Baptistæ invocatione, et in ea dignitatem, et sedem epicopalem pro uno deinceps episcopo Varsaviensi nuncupando, qui eidem ecclesiæ, illiusque civitati Varsaviensi, ut præfertur, nuncupandæ, et diœcesi etiam Varsaviensi, ut infra assignandæ præsit.

Concessio privilegiorum.

§. 11. Abbates, inferiores prælatos, et alios ad synodum convocat, ac omnia, et singula jura, et officia, et munia episcopalia habeat, et exerceat cum suis capitulo, sigillo, arca, mensa episcopali, cæterisque cathedralibus, et pontificalibus insigniis, nec non juribus, jurisdictionibus, facultatibus, præeminentiis, prærogativis, privilegiis, honoribus, gratiis, favoribus, et indultis realibus, personalibus, et mixtis, quibus aliæ in contermediis provinciis illarum partium cathedrales ecclesiæ, illarumque præsules quomodolibet, non tamen titulo oneroso, aut ex privilegio particulari similiter utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, atque uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum ad omnipotentis Dei laudem, et gloriam, prædictique sancti Joannis Baptistæ honorem, fideique catholicæ exaltatione dicta apostolica auctoritate ipsarum tenore præsentium etiam perpetuo erigimus, et instituimus, dictamque cathedralem ecclesiam per Nos sic, ut præfertur, erectam et institutam Sedi apostolicæ immediate subiectam semper et perpetuo fore, et esse eadem apostolica auctoritate declaramus.

Distributio dignitatum in capitulo.

§. 12. Deinde vero supradictum capitulum ejusdem collegiatæ, quæ etiam, ut præfertur, parochialis existit, ecclesiæ per Nos, ut præfertur, suppressæ et extinctæ, et in cathedralem ecclesiam, ut præfertur, erectæ in capitulum cathedralem ecclesiam Varsaviensem nuncupandam, ac decanatum, qui principalis in dicta collegiata, quæ etiam, ut præfertur, parochialis existit ecclesia per Nos, ut præfertur, suppressa et extincta, dignitas hactenus existit in majorem post pontificalem, archidiaconatum vero secundam, et præposituram tertiam, ac custodiam quartam, et scholastriam quintam, et cancellariatum sextam, nec non primiceriatum septimam respective dignitates hujusmodi in totidem sub eodem quo enumerantur ordine similiter dignitates. Ac eosdem duodecim canonicatus, totidemque præbendas ipsius collegiatæ, quæ etiam, ut præfertur, parochialis existit, ecclesiæ per Nos, ut præfertur suppressæ, et extinctæ, eorumque, ac prædictarum septem dignitatum ut infra subrogandarum respective modernos, et pro tempore existentes possessores in totidem canonicatus, et præbendas, ac respective dignitarios, et canonicos, parique modo easdem novem vicarias, et novem mansionarias, septemque cappellanias, earumque respective quoque possessores in totidem vicarios, ac mansionarias, et cappellanias, et respective in totidem vicarios, et mansionarios, ac cappellanos dictæ cathedralis ecclesiæ Varsaviensis per Nos, ut præfertur, erectæ, et institutæ eadem apo-

stolica auctoritate ipsarum quoque tenore præsentium similiter perpetuo respective substituimus, et subrogamus, ac substitutas, et subrogatas, nec non substitutos, et subrogatos esse, et fore, omnesque et singulos tam dignitotes, ac canonicatus, et præbeodas, quam vicarias, et mansionarias, nec non cappellanias bujusmodi respective nunc obtineotes per eos huc usque habita possessione absque alia eis desuper de novo facienda provisione, et in eorumdem fructuum, rodditunm, et proventuum, quos de præsenti respective percipiunt, illorumque pariter etiam sibi in futurum attribuendorum fruitiono libera, et licite remanere posse, et debere, salvis, firmis, et illæsis remaoentibus favore eorumdem modernorum, et pro tempore existentium copituli, et canonicorum dictæ cathedralis ecclesiæ Varsoviensis per Nos, ut præfertur, erectæ, et institutæ, per Nos sicut præfertur, subrogatorum hujusmodi privilegiis, indultis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, præeminentiis, insiguiis, prærogativis, honoribus, indulgentiis, aliisquo gratiis quibuscumque tam spiritualibus, quam temporalibus, et mixtis, oliisque respective juribus eisdem capitulo et canonicis, aliisque mombris prædictae cathedralis ecclesiæ Varsaviensis, per Nos, ut præfertur erectæ, subrogatis, hujusmodi apostolica, vel alia quavis auctoritate hactenus quomodolibet concessis, ac etism de jure, consuetudine, aut alias quomodolibet competentibus, dummodo tamon illa sint in usu, et revocata non sint, ac sacris canonibus, et constitutionibus apostolicis non repugnent, in omnibus, et per omnia, perinde ac si status collegialitatis hujusmodi minime immutatus foret eadem apostolica auctoritate perpetuo quoque decernimus, et ordinamus.

Assignatio territorii pro nova diœcesi.

§. 13. Ut autem diœcesis Varsaviensis, illiusque ecclesiæ episcopalis respective territorium coostitui possit a diœcesi Posnaniensi oppidum ipsum Varsavienso prædictum, omnemque partem, seu regionem, quæ sub archidiaconatu Varsaviensi prædicto comprehenditur, et a quorum tunc in humanis agente Michaele Poniatowski dum viveret archiepiscopo Guesnonsa, uti in administratore in spiritualibus, et temporalibus apostolica auctoritate prædicta deputato regebatur, et ad præsens sub temporali præfati Friderici Guillelmi regis ditione existit, finitimis terminis apprime descriptam juxta tractatum divisionis, et separationis hujusmodi superius expressum; et successivum decretum prædictæ congregationis, servatis de jure servandis, ab eo tunc sancitum, et per Nos etiam, ut præfertur, dicta opostolica auctoritate approbatum, cum omnibus, et singulis locis, terris, pagis, et vicis in ea existentibus dicta apostolica auctoritate etiam parpetuo dismembramus, dividimus, et seporamus, dictumque Varsaviense oppidum, et partem, seu regionem sub archidiaconatu prædicto, ut prafortur, comprehensam, sic dismembratas, divisas, et separatas una cum locis, terris, pagis, et vicis etiam ut præfertur, dismembratis, divisis, et separatis, atque in eis respective contentis paræciis, beneficiis, conventibus, monasteriis, locis piis, aliisque regularibus domibus, nec non utriusque sexus personas, habitatores, et incolas tam laicos, quam clericos presbyteros beneficiatos, et religiosos quoscumque cujuscumque status, gradus, ordinis, et conditionis existant ab ordinaria jurisdictione, potestate, et superioritate venerabilis fratris Nostri moderni, et pro temporo existentis episcopi Posnaniensis, ad tramites troctatus, et decreti prædictorum dicta apostolica auctoritate itidem perpetuo disjungimus, et eximimus, ac oppidum Varsaviense prædictum in civitatem episcopalem per Nos, ut præfertur, erectam ac partom, seu regionem, sic, ut præfertur, comprehensam, nec non terras, loca, pagos, et vicos sic, ut præfertur dismembratas, divisas, et separatas, ac dismembrata, divisa, et separata, nec non dismembratos, divisos, et separatos, et in eis, ut præfertur, consistentes, et consistentia, parœcias, beneficia, monasteria, loca pia, conventus, aliasque ragulares domus hujusmodi, et utriusque sexus habitatores, et incolas, tam sæculares, quam ecclesiasticos, et quorumvis ordinum regulares personas superius expressas novæ ecclesiæ episcopali Varsaviensi per Nos, ut præfertur, erectæ, illiusque futuro præsuli pro suis civitate, territorio, diœcesi, clero, et populo; ita quod liceat personæ ecclesiæ episcopali Varsaviensi, per Nos, ut præfertur, erectæ, et institutæ, tam a primæva illius erectione, et institutiona hujusmodi, quam deinceps pro tempore quomodolibet pastoris solatio destitutæ in episcopum dicta apostolica auctoritate præficiendæ per se, vel alium, seu alios ejus nomine veram, realem, actualem,

et corporalem possessionem, seu quasi regiminis spiritualis, at omnimodi juris diœcesani in dicto oppido Varsaviensi, et in parte, seu regione, ac locis, terris, pagis, et vicis, sic per Nos, ut præfertur, dismembratis, divisis, et separatis, propria auctoritate libera apprehendere, et apprehensam perpetuo retinere, venerabilis fratris Nostri moderni, et pro tempore existentis archiepiscopi Gnesnensis, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita apostolica auctoritate prædicta similiter perpetuo assignamus, et respective supponimus, atque subiicimus.

Dotatio mensæ episcopalis.

§. 14. Mensæ vero episcopalis Varsariensis per Nos, ut præfertur, erectæ dotationi, ad hoc ut primo futurus, et pro tempore existens episcopus Varsaviensis pontificalem dignitatem decenter tenere valeat, providere volentes, congruam, et muneri hujusmodi respondentem jam statutam summam octo millium scilicet scutorum monetæ Romanæ, duodecim millia taleorum Borussicorum constituentium ab omni prorsus onere liberam, immunem, et exemptam, annuatim perpetuis futuris temporibus primo futuro, et pro tempore existenti episcopo Varsaviensi e regio ærario in parata pecunia pendendam; ita quod liceat eidem primo futuro, et pro tempore existenti Varsaviensi episcopo dictam summam ei, ut præfertur, attributam percipere, exigere, levare, ac in suos, dictæque mensæ episcopalis per Nos, ut præfertur, erectæ usus, et utilitatem convertere, cujusvis quoque licentia desuper minime requisita.

Assignatio habitationis pro episcopo

§. 15. Eidemque primo futuro, et pro tempore existenti episcopo Varsaviensi pro sui commoda, et decenti habitatione amplissimum palatium æque ac magnificum, et omni in parte integerrimum jam pro hujusmodi usu assignatum, in quo ipse residentiam suam facere debebit dicta apostolica auctoritate etiam perpetuo respective concedimus, et assignamus.

Concessio juris condendi statuta favore capituli.

§. 16. Cæterum, ut erecta in prædicta cathedrali ecclesia rerum dispositio in iis, quæ illius capitulum concernunt in futurum servetur, eisdem futuris, et pro tempore existentibus decano, et archidiacono, ac præposito, et custodi, ac scholastico, et cancellario, ac primicerio, singulisque canonicis dictæ cathedralis ecclesiæ per Nos, ut præfertur, erectæ, sic ut præfertur, subrogatis hujusmodi, ut ipsi capitulariter congregati pro dictæ cathedralis ecclesiæ per Nos, ut præfertur, erectæ, illiusque mensæ capitularis, nec non sacristiæ, eorumque respective rerum, et bonorum, ac jurium tam spiritualium, quam temporalium prospero, et felici statu, regimine, gubernio, et directione, nec non onerum illis nunc, et pro tempore quomodolibet incumbentium supportatione, divinorum officiorum, processionum, funerum, anniversariorum, et suffragiorum celebratione, distributionum quotidianarum, et aliorum emolumentorum quorumcumque dexactione, perceptione, repartitione, divisione, pœnarum per absentes, et divinis officiis hujusmodi suis loco, et tempore non interessentes, seu onera, et ministeria eis, et eorum cuilibet respective incumbentia subire negligentes incurrendarum servitio chori præstando singulorum præsentiis notandis, cæremoniis, ac ritibus in prædicta cathedrali ecclesia per Nos, ut præfertur, erecta, illiusque choro, capitulo, processionibus, et aliis actibus capitularibus hujusmodi servandis, officialibus, et ministris dictæ cathedralis ecclesiæ per Nos, ut præfertur, erectæ, necessariis deputandis, et amovendis, ac ministeriis per ipsos subeundis, salariis, et stipendiis præstandis, ac quibuscumque aliis rebus in præmissis, et circa præmissa quomodolibet necessariis, et opportunis statuta, ordinationes, et decreta alia hactenus edita, quoties opus fuerit cum approbatione tam ipsius futuri episcopi Varsariensis in meliorem formam redigere, et reformare, seu etiam alia de novo ex integro sacris canonibus, et constitutionibus apostolicis, decretisque concilii Tridentini minime adversantia, et, ut præfertur, per prædictum futurum episcopum Varsaviensem examinanda, et approbanda, ac per eos, ad quos nunc spectat, et pertinet, ac pro tempore quomodolibet spectabit, et pertinebit observanda sub pœnis in contravenientes infligendis similiter edere libere, et licite possint, et valeant plenam, liberam, et omnimodam facultatem, potestatem, et auctoritatem dicta apostolica auctoritate similiter perpetuo concedimus, et impartimur.

§. 17. Eisdemque futuris, et pro tempore existentibus decano, et archidiacono, et præposito, ac custodi, et scholastico, ac cancellario, et primicerio, singulisque canonicis, et vicariis, maosionariis, et cappellanis dictæ cathedralis ecclesiæ, per Nos, ut præfertur, erectæ, sic per Nos, ut præfertur subrogatis hujusmodi, ut ipsi et co- Concessio privilegiorum

rum quilibet, nec non ipsorum respective officiales, et ministri, ac res, bona, proprietates, jura quæcumque omnibus, et singulis tam spiritualibus, quam temporalibus, privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, et gratiis, quibus aliæ similes illarum partium cathedrales ecclesiæ, earumque capitula, canonici, et dignitates, ac beneficia in eis obtinentes, illarumque ministri, et bona, jura, res et proprietates de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut alias quomodolibet, non tamen titulo oneroso, aut ex indulto, seu privilegio particulari utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum similiter, et pariformiter æque principaliter, et absque ullo prorsus differentia, dummodo tamen illa sint in usu, et non revocata, nec sub aliqua revocatione, comprehensa, sacrisque canonibus, et concilii Tridentini prædicti decretis, aliisque constitutionibus, et ordinationibus apostolicis non repugnent, et uti, frui, potiri, et gaudere quoque possint, et valeant, perinde ac si eis specialiter nominatim et expresse concessa fuissent eadem apostolica auctoritate perpetuo pariter respective concedimus, et indulgemus.

Omnia in præsentibus literis disposita exequenda esse decernitur sublato quovis remedio juris in contrarium faciente.

§. 18. Ac suppressionem, extinctionem, erectionem, institutionem, declarationem, substitutionem, subrogationem, decretum, ordinationem, dismembrationem, divisionem, separationem, disjunctionem, exemptionem, suppositionem, subjectionem, concessionem, assignationem, licentiæ, et facultatis impartitionem, concessionem, indultum, nec non easdem præsentes semper, et perpetuo validas, et efficaces esse, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac ab omnibus, et singulis ad quos nunc spectat, et pro tempore quomodolibet spectabit in futurum firmiter, et inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quamtumvis juridica, et legitima, etiam ex eo quod causæ propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, et justificatæ non fuerint de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quocumque alio quamtumvis magno, substantiali, inexcogitato, et inexcogitabili, ac specialem, et individuam mentionem, et expressionem requirente defectu, seu etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, et quævia alia servanda, et adimplenda, servata, et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite de jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, aliaque ratione, vel causa quantumvis justa, rationabili, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate Nostra, et aliis superius expressis nullibi appareret notari, impugnari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad viam, et terminos juris reduci, aut adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, et terminos juris, aut aliud quodcumque juris hujusmodi, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus concesso, et impetrato, vel emanato quempiam uti, seu se juvari in judicio, vel extra illud posse, neque easdem præsentes, sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus per quascumque literas, et constitutiones apostolicas, aut cancellariæ apostolicæ regulas, etiam in crastinum assumptionis Nostræ, et successorum Nostrorum Romanorum pontificum pro tempore existentium ad summi apostolatus apicem etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ex quibuslibet causis, et sub quibuscumque verborum expressionibus, tenoribus, et formis, ac cum quibusvis clausulis, et decretis, etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat editas, et in posterum edendas comprehendi, sed semper, et omnino ab illis excipi, et quoties illæ emanabunt toties in pristinum, et validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, et plenarie reintegratas esse, et fore.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 19. Sicque, et non alias per quoscumque judices ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, etiam de latere legatos, vice legatos, dictæque Sedis nuncios, aliosque quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, et privilegio fungen-

tes, ac honore, et præeminentie fulgentes, sublata eis, et eorum cuilibet quevis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate in quocumque judicio, et in quacumque instantia judicari, et definiri debere, et si secus super his a quoquem quevis euctoritate scienter, vel ignoreuter contigerit ettenteri, irritum quoque, et inene decernimus.

Deputatio executoris apostolici.

§. 20. Postremo autem desiderentes, ut præmissa omnia sic per Nos, ut præfertur, provide disposita, et ordineta ad suum feliciter perducantur effectum, et quæcumque, quæ in similibus forsan suscitori solent, obstacula dirimantur, hinc prædictum Josephum episcopum Wladislovicosem in exequutorem pro exequtione earumdem præsentium opostolica auctoritate prædicta constituimus, et deputamus; eidemque episcopo Wladislaviensi facultatem, ut ipse quamcumque personam in dignitate ecclesiastica constitutam pru hujusmodi exequutionis effectu subdelegare libere, et licite possit, ac tam eidem episcopo, quam dilectis etiam filiis modernis illius vicario in spiritualibus generali, aut officiali, vel delegato hujusmodi, ut ipsi, et eorum quilibet super quacumque oppositione in actu executionis hujusmodi quomodolibet oritura, servetis tamen, quæ fuerint de jure servanda, definitive pronunciare libere quoque, et licite valeat dicta apostolica eutoritate ipsarum tenore præsentium concedimus, et impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 21. Non obstentibus Nostris, et cancellariæ apostolicæ prædictæ regulis de jure quæsito non tollendo, ee de suppressionibus, dismembretionibus, et unionibus ad partes committendis, ac de exprimendo in eis vero annuo beneficiorum ecclesiasticorum valore, nec non Lateranensis concilii novissime celebrati uniones, et applicatiooes perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri, et ab ecclesia membra distingui, et dividi prohibentis, ac quibusvis eliis etiam in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generolibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, dictæque ecclesiæ Posnaniensis etiam juremento, confirmatione epostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis quibusvis superioribus, et persouis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogetoriis, eliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, irritantibusque, et oliis decretis in genere, vel in specia etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus pro tempore concessis, et concedendis; quibus omnibus, et singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alies de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifiea, et expressa, ac individua; ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generoles idam importantes mentio, et quævis alia etiam expressio habenda, seu quælibet alie, etiam exquisito forma ad boc servonda foret tenores hujusmodi, ee si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata etiam inserti forent eisdem præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris latissime et plenissime ad præmissorum velidissimum effectum specialiter, et expresse, nec non opportune, et valide hec vice dumtaxat motu, seientie, et potestatis plenitudine simllibus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præceptum de erigendis præbendis teologali, et pœnitentiaria.

§. 22 Et attento, quod in prædicte collegiata, quæ etiem, ut præfertur, suppressa, et extincta, ac in cathedralem ecclesiam, ut præfertur, erecte hactenus theologalis, et pœnitentiaria respective præbendæ institutæ minime existunt, volumus, quod una, et eltera præbendæ hujusmodi per primo futurum episcopum Varsaviensem juxta præscriptum concilii Tridentini erigi, et institui debeant, conscientiam ipsius futuri episcopi super hoc onerando.

Onus episcopis impositum expediendi bullas.

§. 23. Volumus etiam quod personæ dictæ ecclesiæ Varsaviensi per Nos, ut præfertur, erectæ tam pro hac prima vice, quam dum illem in futurum pro tempore pastoris solatio destitui contigerit per Nos, et successores Nostros Romanos pontifices pro tempore existentes in episcopos præficiendæ literas apostolicas sub plumbo per cancellariam apostolicem prædictem desuper de more expedire debeant, et teneantur.

Præceptum de inscribendis fructibus mensæ in literis cameræ.

§. 24. Præterea etiem volumus, quod fructus prædictæ mensæ episcopalis Varsaviensis per Nos, ut præfertur, erectæ ad octingentos florenos auri taxari, et hujusmodi taxa in libris cameræ apostolicæ describi debeat.

Sanctio pœnalis.

§. 25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ suppressionis, extinctionis, erectionis, institutionis, declarationis, substitutionis, subrogationis, decreti, ordinetionis, dismembra-

tionis, divisionis, separationis, suppositionis, subjectionis, concessionis, assignationis, liceotiæ, et facultatis impartitionis, et concessionis, indulti, decreti, constitutionis, deputationis, posterioris licentiæ, et facultatis impartitionis, derogationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum prope Florentiam in cœnobio Carthusianorum, decimo septimo kalendas novembris millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

Dat. die 13 novembris 1798 anno XXIV.

MCLII.

Declaratio literarum apostolicarum sanctissimi Domini Nostri Pii pp. VI alias sub die 30 decembris 1797 expeditarum, quibus oppertuna præscribitur methodus servande in casu obitus ejusdem pontificis extra Romanam curiam.

Pius episcopus

Servus servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Memorantur præcedentes literæ apostolicæ, et refertur quid in aliis dispositum fuerit super methodo servanda in nova electione pontificis.

§. 1. Cum Nos superiori anno invalescente in dies inimicorum Nostrorum potentia, eum in locum Romanam Ecclesiam adductam videremus, ut omnia Nobis metuende essent, quæ ad ejus libertetem extinguendam pertinerent, nihiltam vehementer pertimuimus, quam ne vacante post obitum Nostrum Sede apostolica, impeditis per vim, aut perturbatis comitiis, quæ de successere Nostro eligendo futura sunt, aut impossibilis omnino ratio novi ereandi pontificis redderetur, aut saltem tantæ rei celeriter expediendæ infinita impedimenta opponerentur. Itaque, ut huic periculo, qua ratione per Nos fieri poterat, occurreremus, per alias Nostras literas sub plumbo datas tertio kalendas januarii, pontificatus Nostri anno vicesimo tertio decrevimus, ut esset penes arbitrium majoris partis cardinalium, qui præsentes essent eum in locum ad pontificem eligendum convenire, qui iis opportunior videretur, iisdemque potestatem fecimus sive protrahendi, sive contrahendi, si id opus esset, spatium decem dierum a Romanis pontificibus prædecessoribus Nostris, ac præsertim a beato Gregorio X constitutum, quod a pontificis obitu ad ingressum in conclave intercedere debet; haud abrogantes tamen ulla ex parte cæteris cæremoniis, atque solemnitatibus, quæ per eorumdem pontificum constitutiones in electione Romani pontificis præscribuntur.

§. 2. Nec vero Nos inani malorum impendentium formidine perculsi fueramus, siquidem multo graviora, ac detestabiliora contra Romanam ecclesiam, ejusque libertatem fieri vidimus quam illa essent, quæ a Nobis metuebantur. Venerabiles enim fratres Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales, ad quos privative Romani pontificis spectat electio, vel urbe expulsi, vel in eercerem conjecti, vel alii eliorum in locum deportati, patrimonium beati Petri direptum, bona ecclesiarum divendita, monasteria, expulsis regularium familiis, in prophanos usus conversa, ipsa quoque disciplina Ecclesiæ perturbata, nec sacerdotii conculcata immunitas solum, sed etiam auctoritas circumscripta, libertasque sublata; Nos vero ipsi, qui beati Petri patrimonii vindices, atque custodes constituti sumus, et meritis licet imparibus, ita Domino volente, universæ Christi Ecclesiæ præsumus, ejusque vices tamquam beati Petri successores in terris gerimus, et sacerdotii violata jura defendere, ac tueri tenemur, ex Romana Sede ejecti, et in alienas terras commigrare compulsi, atque hoc in Carthusianorum cœnobio detenti, nec per apostolicam auctoritatem taota mala impedire, nec reclamare contra tantam cum humanorum, tum divinorum jurium conculcationem possumus, quin vereamur ne ob tantam hominum impietatem, ac vim graviora ex inde mala in Ecclesiam, religionemque universam sint oritura.

Exponitur mala graviora, et detestabiliora obvenisse in perniciem Ecclesiæ Romanæ, ejusque libertatis.

§. 3. Non tamen in tantis periculis defuit Ecclesiæ suæ Deus. Prætertquamquod enim tantam firmitatem venerabilibus fratribus Nostris indidit, quanta eos præstare necesse erat ad infinitas illas ærumnas alacri animo sustinendas, quas subire coacti sunt, ita etiam divino suo auxilio debilem hanc senectutem Nostram sustentavit, ac rexit, ut non solum tantis Nos Ecclesiæ malis superstites essemus, verum etiam, ut cœlesti gratia confirmati tantos labores constanter perferre, ac si minus præsentibus, futuris saltem Ecclesiæ pe-

Exponitur quo modo Deus in tantis periculis non defuit Ecclesiæ suæ.

riculis aliquo modo providere possemus. Quoniam vero ad novos casus temporum novorum consiliorum rationes sunt accommodandæ: cum Nos propterea nova mala, quæ contra apostolicam libertatem acciderunt his novem mensibus, qui consecuti sunt, videamus ad electionis pericula præcavenda non satis esse posse ea remedia, quæ tunc per præfatas Nostras literas præscripta fuere: auctis enim Ecclesiæ difficultatibus, novis derogationibus tempora indigent, ne pontificis electio perturbetur, cum magis quærendum sit Nobis, ut faciliter, et celeriter eligatur Romanus pontifex, quam ut servatis rite cæremoniis, ac solemnitatibus eligatur, quarum his præsertim temporibus nulla forsan ratio haberi potest.

Ex novis causis praecipitur electionem futuri pontificis fieri posse in primis, vel secundis comitiis.

§. 4. Motu proprio, et ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, in iis tantum comitiis, quæ de pontifice eligendo prima post obitum Nostrum futura sunt, ac etiam in immediate sequentibus, quatenus, quod absit, minime in melius immutatis circumstantiis, et nulla super hoc prolata nova lege decedat successor Noster, derogamus, volumus, et plane, atque expresse derogamus non solum iis legibus, quæ de habendis comitiis in eo loco, ubi mortuus est pontifex, constitutæ sunt, sed etiam omnibus cæremoniis, solemnitatibus, consuetudinibus, quæ ad substantiam canonicæ electionis minime pertinent, et in pontifice eligendo servari solent ex præscripto, et sanctionibus Romanorum pontificum, ac præsertim beati Gregorii X. constitutione = *Ubi periculum* = edita in concilio generali Lugdunensi, constitutione Clementis V. edita in concilio generali Viennensi = *Ne Romani* = constitutione Clementis VI. = *Licet in constitutione* = ann. MCCCLI., Urbani VIII. = *Ad Romani pontificis* MDCXXVI., Pii IV. = *In eligendis* = MDLXII., duabus Gregorii XV. MDCXXI. = *Æterni patris* = *Decet Romanum pontificem* = Clementis XII. *Apostolatus officium* = MDCCXXXII., et Nostra = *Christi Ecclesiæ* = anni proximi superioris in iis, quæ posteriori huic adversantur, simulque cardinales tum universos, tum singulos ab omni sacramenti religione, qua se obstrinxerunt ea omnia servandi, ac retinendi in pontificis electione, pro primis tantum futuris comitiis, et quatenus opus sit pro immediate dumtaxat sequentibus solvimus, ac solutos declaramus.

Conceditur facultas ineundi consilia inter cardinales super electione novi pontificis, etiam ante obitum prædecessoris.

§. 5. Cum autem intelligamus quoque plurimum ad celeritatem electionis collaturum, si cardinales ante obitum Nostrum consilia ineant inter se, deliberentque quænam expeditior sit ratio, qua et ea fieri, quæ a Nobis constituta sunt, et futuri pontificis electio mature, ac celeriter haberi possit; cumque apostolicæ constitutiones gravissimis censuris eos affectos velint, qui vivente, et inconsulto pontifice de successore ejus eligendo sermones habere, ac deliberare audent, ut in constitutione præsertim Pauli II. = *Cum secundum* =; propterea Nos tam huic constitutioni, quam cæteris hujusmodi derogantes potestatem facimus cardinalibus universis, ac singulis, etiam viventibus Nobis, sermones habendi, deliberandi, conveniendi de ratione, qua facilius possint, quæ a Nobis provisa sunt, exequi, atque expedire: ita ut de indicendo comitiorum die, de loco, in quem eadem convocanda erunt, de conclavis clausura utrum ea servanda an tollenda judicabitur, de eorum delectu, qui ministri in conclavi sunt designandi, de iis denique omnibus, de quibus agi ad maturandam pontificis electionem necessarium videbitur, ipsis liberum sit colloqui, deliberare, et constituere: dummodo in hac deliberandi, et costituendi facultate cautum semper maneat, ne cui unquam ex cardinalibus de eo, qui pontifex eligendus erit nisi post obitum Nostrum aut convenire, aut deliberare liceat.

Deputatio illius qui cardinales, mortuo pontifice convocare debet ad conclave.

§. 6. Cæterum salvis, ac firmis conditionibus omnibus, quæ necessariæ sunt in quavis electione canonica Romani pontificis tam iis, quæ ad loci ubi comitia habenda erunt securitatem pertinent, quam illis, quæ spectant ad electorum libertatem, et ad duas tertias partes suffragiorum eorum, qui congregati sint, quibus conveniri in electum debet, exclusо item omni ambitus, ac simoniæ crimine, de quo ne suspicari quidem Nos possumus; præcipimus, ac mandamus, ut ex eo loco, unde Nos tantis e vitæ laboribus ad aeternam pacem, quam speramus migrare justus, et misericors Dominus voluerit, quicumque e cardinalibus aderit, et si plures erunt eorum dignior, aut iis omnibus absentibus nuntius apostolicus, sive in hujus defectu loci ordinarius, aut prælatus, vel alius quispiam in dignitate ecclesiastica constitutus, quam celeriter de pontificis obitu certiores cardinales faciat, ut qui ex iis accedere ad comitia possunt, statim ad conveniendum se comparent.

Statuitur, qui cardinales novum pontificem creare possint.

§. 7. Et qnoniam vi distracti, ec dissipati per diversas regienes cardinales maxime timendum est, ne ad libitum discederc, etque in uuum locum sc conferre prohibcantur, ut vel diu Petri navis præsentibus jactata permagnis fluctibus gubernatere sno eareat, vel congregatis hac illac nennullis cerdinslibns plures eligantur pemifices, et schismate, quod Deus svertet, vexetur sancta Dei Ecclesia; idcirco ut tantis Dee edjuvante oceurramus celamitatibus, simili metu preprie, ac certe acientia, et de apostolicæ potestatis plenitudine decernimus, statuimus, ac mandamus, ut eveniente extra Remanam curiam obitis Nestro jus eligendi summum pentificem per eos cardinalca unice exerceatur, qui in ditione alicujus catholici principis plures numere, quam alii ulle alie in regieue commoraules invenieotur, simulque per eos, qui ex aliis regienibus ad comitie in præfata ditione explende accesserint.

Quo in loco conclave sit habendum statuitur.

§. 8. Ob eamque causam velumus, ut de mare cardinalis sacri cellegii decanus, si tameo is io dominatiene ille ederit, in qua plures numero versentur cardinales, sive ee absente, qui potier dignitate inter illes erit certier factns dc obitu Nostre statim de nonnullerum ex iisdem eardinalibus censilio, nisi ferte pridem cum ipsis statutum fucrit, oppertunierem locum ad habeuda comitia censtituat, io eumque cunctis ex locis cardinales omnes ubicumque degentes per indictionis literas evocet, et ad illos, qui alibi commorantur de ipsorum pluralitate informandes nomine mittat, eorum cardinalium, qui in ditione ejusdem principis existunt. Quare io virtute saoctæ obedientiæ præcipimus, ut nisi gravissima intercesserint impedimente eardiosles emnes denunciatioois literis ad comitia evecantibus stetim parere teneantur: iisque dumtaxat cardinalibus, qui plures in eedem loce congregati erunt, cæterisque eccedentibus ante peractam electienem, amplam petestatem facimus non selum decerneodi persuffragierum pluralitetem de iis emnibus, quæ ed pentificis electienem pertinent, verum etiam trensacto consuete decennio pentificem ipsum, quamvis nen expectato cæterorum cardinalium adveotu, libere, ac licite eligendi; ita ut, qui a duabus tertiis partibus cengregatorum cardioalium electus pontifex fuerit, is rite electus, et vere sit Remanus pontifex Christi vicarius; et talis ab universa Ecclesia agnosci, etque haberi debeat. Mamdamus prætcrea, ut hæ literæ epostolicæ voluntatis Nostræ prima die, in qua ad suffragia cardinales convenerint, palam recitentur, et si qua in re aut interpretatiane, aut declaratiene aliqne indigere videbuntur, id per seoteotiarum pluralitatem ab iisdem cardinalibus, qui congregati fuerint interpretetur, ac declaretur, ite ut quidquid a majeri parte cardinalium cengregaterum censtitutum hac ratiene fucrit, id habeator perinde ac apostolica aucteritate esset a Nobis censtitutum.

Observantia præmissorum decernitur, etiam virtute sanctæ obedientiæ.

§. 9. Quia vero res, de qua agitur, taoti momenti est, ut ab ea potissimum et matura pentificis electio, catholicæ uoitatia ceoservatio, et Ecclesiæ tranquillitas pendere videantur, Nos utentes apestolica Nostra aucteritate in virtute sanctæ ebedientiæ, et sub pœna excommunicationis præcipimns, ne quis e sacro callegie cardinslium fas sibi esse quevis prætextu arbitretor his, quæ a Nobis per has alteras Nostras literas præscripta sunt animo minus prempte, atque ebsequenti repugnare; quinimo volumus ut universi singula quæque scrvarc, atque exequi teneantur. Iteque per viscera misericordiæ Dei Nostri, per diffusam io cerdibus Nostris divini spiritus charitetem, ec per eam sacramenti religienem, qua unusquisque in sacrum cardioalium collegium coeptatus sese obstringit tuendi, ac defendendi Christi Ecclesiam usque ad sanguinis effusionem hertamur, tum singulos, tum universos, ut in taote christianæ religieuis periculo privatis retienibus Dei gloriæ, et Ecclesiæ tranquillitati pastpositis, libentibus, et concordibus animis in hanc unam curam incumbant, ut nc nimium diu Petri navicula tantis tempestatibus agitata, rectore, ac gubernatere destituta fluctuare cogatur, nec catholicus grex universus tet lupis in evium prædam uodecumque irruentibus per privata studia pastore, et custede suo careat, e quo defendi, ac servari possit: illud sibi persuadentes, se quamvis tet, tamque ecerbis ærumnis pre Christe in omni patientia ac mansuetudioe tolleratis fidem suam taota cum gloria probariot ecclesiæ, nulla temen fidei suæ in eam luculentiora documenta esse daturos, quam si concordibus studiis in pentifice celeriter eligende illud ostenderiot se revere uulla propriorum cemmodorum ratione habita selum Ecclesiæ tranquil-

litati Christiani gregis saluti, orbis terrarum universi periculis prospicere statuisset.

Decretum irritans. §. 10. Decernentes præsentes literas, et in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, sive auditi fuerint; sed easdem præsentes literas semper, ac perpetuo firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, ac integros effectus sortiri, et obtinere, ac iis, ad quos spectat, et pro tempore spectabit plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter quoque observari debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 11. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostris, et cancellariæ apostolicæ regulis de jure quæsito non tollendo, ac iam Alexandri III. quam Gregorii X. et Clementis V., ac Pii IV., aliorumque Romanorum pontificum prædecessorum Nostrorum circa electionem summi pontificis hactenus editis constitutionibus, et ordinationibus, earumque omnium tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis; ac de verbo ad verbum insertis habentes, quoad reliqua in eis contenta in suo robore permansura volumus, et mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis. §. 12. Volumus insuper, et apostolica auctoritate decernimus, quod præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, et manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio poenalis. §. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum permissionis, relaxationis, dispensationis, ordinationis, decreti, mandati, voluntatis, et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum ex cœnobio Carthusianorum prope Florentiam anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, idibus novembris, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

MCLIII.

Dat. die 26 novembris 1798 anno XXIV.

Ut in die festo s. Leucii recitarii possit officium et missa alias pro civitate Beneventana approbat. instantibus clero sæculari, et regulari Coloniæ Regalis s. Leucii Neapolitanæ diœcesis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio precum. §. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii clerus sæcularis, et regularis Coloniæ sancti Leucii Neapolitanæ seu alterius diœcesis, quod ipsi ad augendam christifidelium in sanctum Leucium ejusdem Coloniæ patronum devotionem, officium, ac missam ejusdem sancti alias ab apostolica Sede pro civitate Nostra Beneventana approbata recitare, ac respective celebrare posse in ejus die festo summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis. §. 2. Nos igitur eorumdem exponentium votis quantum cum Domino possumus annuere volentes, eosque specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, memoratis exponentibus, ut officium, et missam prædicta in die festo ejusdem sancti recitare, et respective celebrare libere, ac licite possint, et valeant auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et impertimur.

Clausulae sublata, et decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi fa-

cultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum apud monasterium monachorum ordinis Carthusiensis extra mœnia civitatis Florentinæ sub annulo piscatoris die vicesima sexta novembris millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pontificatus Nostri anno vicesimo quarto.

PIUS VI.

ANNO VICESIMO QUINTO

MCLIV.

Dat. die 6 martii 1796 anno XXV.

Erecto ecclesiæ monasterii ordinis sancti Basilii magni sub titulo beatæ Mariæ virginis et sancti Joannis evangelistæ Greco-Rutheni uniti ritus in ditionibusKiovensi, et Bretensi respective diœcesibus existentibus.

Pius episcopus

Servus servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam

Proœmium.

§. 1. Susceptam a Nobis, divina sic disponente clementia, imparibus sane meritis pastorale officium exigit, ut spiritualibus Dominici gregis, cui tamquam universalis pastor præsidemus utilitatibus provide, firmiterque prospicere curemus, quod si per plures gregis hujusmodi oves a propriis eorum pastoribus, quos in partem sollicitudinis Nostræ vocavimus, earum cura, et inspectione pastoribus ipsis Nobis hoc in munere adjutoribus concredita temporum, humanarumque rerum vicissitudine sejunctas, atque distractas, et spirituali pabulo destitutas novimus, de apostolicæ potestatis plenitudine illas ab eorum, quibus modo subsunt pastoribus perpetuo segregando novam intra præfinitos agrorum, ubi ipsæ consistunt, limites pastoralem satagimus instruere sedem, ovesque sic distractas in unum reducere gregem, qui provido pastori eas probe noscens, et nutriens spacialibus commissus, spiritualibus proficere valeat incrementis.

Ratio decernendæ erectionis, et unionis.

§. 2. Cum itaque, sicut accepimus fideles nationis Græco-Rutheni ritus catholicæ Romanæ Ecclesiæ inviolabili unitatis fœdere junctæ in districtibus Kioviensis, et Bretensis respective diœcesum, et temporali Friderici Guillelmi hoc nomine III. Borussiæ regis illustris dominio subjecti ob plures, nec superabiles rerum circumstantias, et difficultates necessariis sacrosanctæ religionis subsidiis, quæ a legitimis ecclesiarum suarum pastoribus consequi solebant antequam ii, eorumque episcopales sedes alienæ temporali ditioni cessissent, adeo destituti evasarint, et de præsenti reperiantur, ut ad rectam rursus inter pastores ipsos, eorumque gregum distractas portiones in supradictis diœcesibus existentes communicandi aperiendam viam, qua suas quisque pastor circum habeat oves spirituali pabulo nutriendas. Novæ episcopalis sedis erectio ejusdem Greco-Ruteni uniti ritus in loco ad hunc effectum juxta populorum illarum regionum non præsuli adiicandorum vicinitatem aptiori nedum utilis, verum etiam necessaria dignoscatur. Cumque sicut ex insinuatione prædicti Friderici Guillelmi regis Nobis facta pariter accepimus in provincia Lithuaniæ adsit Supraslie locus olim in limitibus magni ejusdem Lithuaniæ ducatus, nunc vero in novo orientali Borussia sub temporali ejusdem Friderici Guillelmi regis ditione in planitie positus, qui licet circum adjacentes habeat sylvas, amœnitate tamen positionis, et salubritate aaris gaudet, et in quo celebre monasterium Suprasliense nuncupatum ordinis sancti Basilii Ruthenorum vigintiduobus monachis eorumdem ordinis, et ritus expresse professis constans; quod quidem monasterium e fluvio Suprasliensi nuncupato ipsum alluens nomen sumpsit jam pridem fundatum reperitur; ad ipsum autem monasterium, cui attiguum est palatium pro habitatione pro tempore existentium illius abbatum, aliasper quondam tunc in humanis agentem Leonem Kiszka, dum viveret,

archiepiscopum Kioviensem, unaque simul monasterii prædicti abbatem ex solido muro extructum spectet ecclesia Deo in honorem Annunciationis beatæ Mariæ virginis, et divi Joannis evangelistæ dicata usque et de anno ejusdem Domini millesimo quingentesimo tertio per quondam pariter tunc in eisdem humanis agentes Josephum Soltan Kioviensem pariter dumviveret archiepiscopum, et Alexandrum Chodhiecviez a fundamentis, ut fertur, ædificata lamina alba ferrea conperta, ac quatuor turribus, quinta autem eminentiori supra medium tecti exornata, fonte baptismali, et sacrario necessariis ad divina peragenda, et ad pontificalia exercenda officia, suppellectilibus ut pote in monasterio abbatiali sat bene proviso instructa, nec non præter lignum sanctissimæ crucis, quam pluribus sanctorum decorata reliquiis, inter quas illæ sanctorum martyrum Justini Josaphat, dum viveret, archiepiscopi Plocensis adnumerantur, quæ in tumbis eleganter excitatis, exornatisque speciali cultu, et veneratione decenter asservantur, nec non choro, organis, ac segregata ab ipsa ecclesia turri cum campanis non mediocribus ditata, suum penes sylvam non procul ab ipsa ecclesia sepibus circumductum habens cæmeterium, quod ab illo monachorum omnino separatum existit cum cadavera eorum in cathacumbis in horto prope monasterium hujusmodi existentibus, super quibus cappella extructa reperitur, pie condantur; hic sane Suprasliæ locus, qui suam ex ipso monasterio mutuatur celebritatem, ut ad episcopalis civitatis honorem evehatur, dictique monasterii ecclesia ad cathedralis ecclesiæ statum, ac dignitatem promoveatur respective dignus, et digna reputentur.

Processus fabricatus super utilitate, et convenientia unionis.

§. 3. Proindeque Nos, qui jam usque et de anno ejusdem Domini millesimo septingentesimo nonagesimo septimo ad tanti momenti opus, ac quapar est maturitate incoandum, prævio consilio congregationis venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium ecclesiasticis istarum regionum negociis præpositorum, auditisque pariter ecclesiarum superius expressarum præsulibus, quorum diœceses infrascriptæ necessariæ dismembrationi fuissent obnoxiæ, animum Nostrum adjecimus, ac singularem pro illius prosecutione, et parfectione anxietatem demonstravimus, quique ex processu a venerabili etiam fratre Nostro Onuphrio Cajetano Szembek moderno Plocensi episcopo tunc temporis coadjutori cum futura successione quondam tunc in eisdem humanis agenti Hilario etiam Szembek tunc, dum viveret, episcopo Plocensi in regimine, et administratione ipsius Plocensis ecclesiæ apostolica auctoritate prædicta deputato in vim facultatis utrique eorum ad id specialiter, et expresse delegatæ in partibus confecto de erectionis hujusmodi necessitate plene instructi fuimus, eximiam prædicti Friderici Guillelmi regis erga catholicos suis in ditionibus existentes humanitatem, et beneficentiam, regiamque simul liberalitatem summopere commendantes, fideique catholicæ propagationem in illis præsertim regionibus, quantum in Domino possumus favere, simulque indubium huic inclytæ genti apostolicæ Nostræ benignitatis testimonium præbere volentes.

Erectio loci Suprasliæ in civitatem, et concessio privilegiorum

§. 4. Motu proprio, et ex certa scientia, deque apostolicæ potestatis plenitudine prædictum Suprasliæ locum in civitatem Suprasliensem nuncupandam cum omnibus juribus, honoribus, et prærogativis, quibus aliæ civitates pontificali sede insignitæ, et earum respective cives utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, atque uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum: præfatam vero ejusdem monasterii ecclesiam in cathedralem ecclesiam sub prædicta Annunciationis ejusdem beatæ Mariæ virginis, et sancti Joannis evangelistæ invocatione sæcularem ejusdem Græco-Rutheni uniti ritus exituram, in qua ejusdem monasterii monachi prædicti, ut antea remanere, et opportune ecclesiæ ipsi in cathedralem, ut infra erigendæ et primo futuro, et pro tempore existenti episcopo obsequia præstare, et exhibere, et in assuetis eorum piis operibus, et religiosis officiis, ritibus, et cæremoniis juxta ordinis ejusdem sancti Basilii regularia instituta perseverare valeant, antiquis ejusdem monasterii fundationibus salvis, firmis, et illæsis, ut antea, remanentibus.

Erectio sedis episcopalis, et capituli.

§. 5. Et in ea dignitatem, ac sedem episcopalem pro uno deinceps episcopo Suprasliensi nuncupando ejusdem ritus, qui eidem ecclesiæ, illiusque civitatis Suprasliensis, ut infra, assignandæ præsit, abbates, inferiores prælatos, et alios ad synodum convocet, ac omnia, et singula jura, officia, et munia episcopalia habeat, et exerceat, cum suis capitulo, sigillo, arca, mensa

episcopali, cæterisque cathedralibus, et pontificalibus insigniis, nec non juribus, jurisdictionibus, facultatibus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, favoribus, et indultis realibus, personalibus, et mixtis, quibus aliæ illarum partium cathedrales ecclesiæ ejus ritus, illarumque præsules quomodolibet (non tamen titulo oneroso, aut ex privilegio particulari) similiter utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, atque uti, frui, potiri, et guadere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum.

Distributio dignitatum capitularium.

§. 6. Atque in ea unam post pontificalem majorem pro uno presbytero, qui capituli ejusdem cathedralis ecclesiæ, ut infra, erigendæ caput existat, ac tam in choro, quam in eodem capitulo, actibusque capitularibus publicis, et privatis, processionibus, aliisque functionibus quibuscumqua præsit, ac præeminentiam, et præcedentiam, primumque, et digniorem locum habeat. Ac aliam secundam nuncupandam respective dignitates extitoras pro uno itidem presbytero respective futuris dictæ cathedralis ecclesiæ, ut infra, erigendæ praepositis, seu praelatis, nec non quatuor canonicatus, totidemque praebendas pro quatuor similiter presbyteris respective quoque futuris dictae cathedralis ecclesiae, ut infra erigendae canonicis, qui illius capitulum constituant, et apud cathedralem ecclesiam prædictam, ut infra erigendam personaliter certis a futuro Suprasliensi episcopo in statutis, ut infra, condendis præfiniendis diebus, et temporibus residere, horasque canonicas tam diurnas, quam nocturnas, cæteraque divina officia juxta eorum ritum, sarvataque Ecclesiæ disciplina ad instar aliarum cathedralium ecclesiarum ejusdem ritus recitare, decantare, et psallere, eidemque cathedrali ecclesiæ, ut infra, erigendæ laudabiliter deservire respective debeant, et teneantur; qui quidem canonici, prout etiam dignitates prædictas in dicta cathedrali ecclesia, ut infra erigenda ad residendum continuo apud illam minime adstricti, parochiales ecclesias, earumque perpetuas vicarias ejusdem Græco-Rutheni uniti ritus eis canonice conferendas una cum suis dignitatibus, seu canonicatibus, et præbendis, ut infra, erigendis absque dispensatione apostolica consequi, et retinere queant, ad quem effectum opportunam eis ex nunc pro tunc licentiam tribuimus, et facultatem, ad omnipotentis Dei, beatissimæ virginis laudem, et gloriam, prædictique sancti Joannis evangelistæ honorem, fideique catholicæ exaltationem dicta apostolica auctoritate perpetuo erigimus, et instituimus.

Nova cathedralis Ecclesia soli sedi apostolicæ subjicitur.

§. 7. Dictamque cathedralem ecclesiam per Nos sic, ut præfertur, erectam sedi apostolicæ immediate subjectam semper, et perpetuo fore, et esse eadem opostolica auctoritate declaramus. Cum autem diœcesis Suprasliensis, illiusque ecclesiæ episcopalis respective territorium constitui debeat ex illis diœcesum portionibus ejusdem Græco-Rutheni uniti ritus sub prædicti Friderici Guillelmi regis temporali dominio prædicto existentibus ad hoc, ut oves distractæ ad proprium perducantur ovile, simulque providus pastor præfinitos habeat agrorum limites, ubi illas pascuis doctrinæ salubribus valeat saginare.

Dismembrationes aliarum diœcesum pro nova erigenda.

§. 8. Cumque, sicut accepimus, pro infrascriptæ dismembrationis executione procedendum in primis sit a diœcesi Kioviensi, et a diœcesi Bretensi Lithuaniæ in longum præter civitatem Varsaviensem per Nos nuper opostolica auctoritate prædicta eractam, in qua unica dumtaxat reparitur monachorum prædicti ordinis sancti Basilii regularis domus, quam vocant residentiam a fluvio Niemeri ad fluvium Bug numerando triginta milliaria, in cujus meditullio prædictum Supraslicnse, ut præfertur, nuncupatum extat monasterium; in latum vero quoniam declive procedit ad summum ad duodecim, ad minimum autem ad quatuor milliaria protenditur; adsint præterea futuræ diœcesi hujusmodi adiicienda viginti septem oppida, et quadringentæ septuaginta quatuor villæ, in quibus ecclesiæ Kioviensi avellendæ triginta una, et ex Bretensi respective ecclesiis triginta septem adnumerantur, quarum quidem ecclesiarum respective parochiani sacramentorum pœnitentiæ, at eucharistiæ capaces quadraginta quinque millium, et ultra numerum constituunt, minime tamen comprehendendo parochianos Latini ritus, qui duas ubique locorum in iis partibus distinctas habent parochiales ecclesias: inter has ecclesias præter monasterium Supraslicnse prædictum sint duæ regulares domus, quæ residentiæ itidem appellantur, eidem monasterio per primævas suas fundationes annexæ, ad quas pro habitatione monachi ejusdem ordinis ab ipso monasterio transmittuntur, scilicet residentia Knanicensis in Borussia novo orientali septem millia-

ribus, et Varsaviensis in Borussia meridionali triginta duobus milliaribus a monasterio prædicto distantes post secutam divisionem regni Poloniæ; reperiatur insuper in Borussia novo orientali residentia itidem monochorum prædicti ordinis sancti Basilii in civitate Drogiezya quatuordecim milliaribus ab eodem monasterio dissita antea ad provinciam Lithuanam pertinens, quæ a dilecto filio moderno generali prædicti ordinis sancti Basilii Magni ex re mutati domicii abbati monasterii hujusmodi extitit subjecta; Kuanicensis, et Varsaviensis residentiæ hujusmodi suas habeant parochiales ecclesias, earumque pastores curam animarum parochianorum sui ritus exerceant. Ac demum Drochiensis quoque residentia pro sacris peragendis missionibus pie reperiatur fundata, in quibus quidem regularibus domibus, seu qualibet residentia hujusmodi tres ejusdem ordinis monachi continuo commorantur.

Erectio novæ diœcesis.

§. 9. Ac præter prædictas residentias nulla amplius nec virorum, nec monialium ejusdem Græco-Rutheni, uniti ritus enumerentur monasteria. Nos propterea prædictum Suprasliæ locum, et cum eo monasterium prædictum, ac superius descriptas illarum diœcesum portiones, ubi oppida, loca, villæ, ecclesiæ, et regolares domus, seu residentiæ hujusmodi prædicti Græco-Rutheni uniti ritus, ut præfertur, coosistunt, quæque temporali prædicti Friderici Guillelmi regia dominio subsunt, ab eisdem diœcesibus, ubi oppida, loca, villæ, ecclesiæ et regulares domus, seu residentiæ hujusmodi comprehenduntur dicta apostolica auctoritate perpetuo dismembramus, dividimus, et separamus, dictumque Suprasliæ locum, unaque simul monasterium prædictum, ac hujusmodi diœcesum portiones, in quibus oppida, loca, villæ, ecclesiæ, et regulares domus, seu residentiæ hujusmodi, ut præfertur, consistunt, et in eis quoque contentas utriusque sexus personas, habitatores, et incolas tam laicos, quam clericos, et presbyteros quoscumque cujusvis status, gradus, ordinis, et conditionis, dummodo tamen ejusdem Græco-Rutheni uniti ritus existant, ab ordinaria jurisdictione, potestate, et superioritate venerabilium fratrum Nostrorum modernorum, et pro tempore existentium illarum ecclesiarum respective præsulum, quibus modo subesse dignoscantur, dicta apostolica auctoritate perpetuo disjungimus, atque eximimus: ac locum Suprasliæ prædictum in civitatem episcopalem per Nos, ut præfertur, erectum, et monasterium hujusmodi, nec non memoratas illarum diœcesum portiones, oppida, loca, villas, ecclesias, et regulares domus, seu residentias hujusmodi, ut præfertur, complectentes, et in eis itidem, ut præfertur, contentos utriusque sexus habitatores, et incolas tam laicos, quam clericos, et presbyteros superius expressos prædicti Græco-Rutheni uniti ritus novæ ecclesiæ episcopali Suprasliensi, illiusque futuro præsuli pro suis civitate, territorio, diœcesi, clero, et popolo, ita quod liceat personæ ecclesiæ episcopali Suprasliensi per Nos, ut præfertur, erectæ, et institutæ tam a primæva illius erectione, et institutione hujusmodi, quam deinceps pro tempore quomodolibet pastoris solatio destitutæ in episcopum dicta apostolica auctoritate præficiendæ per se, vel alium, seu alios ejus nomine veram, realem, actualem, et corporalem possessionem, seu quasi regiminis spiritualis, et omnimodi juris diœcesani in dicto Suprasliæ loco, et monasterio, prædictisque oppidis, locis, et villis sic per Nos ab eisdem diœcesibus, ut præfertur, dismembratis, divisis, et separatis propria auctoritate libere apprehendere, et apprehensam perpetuo retinere: venerabilis quoque fratris Nostri moderni, et pro tempore existentis archiepiscopi Kiovionsis, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, apostolica auctoritate præfata similiter perpetuo assignamus, et respective supponimus, atque subiicimus.

Providetur curæ animarum monachis antea concreditæ.

§. 10. Et quoniam, sicut pariter accepimus, ejusdem monasterii monachi prædicti animarum curam in villis circa monasterium ipsum existentibus, quæ a parochialibus ecclesiis sunt remotiores, exercent; cum consensu vero parochorum loci, dum constituetur episcopus facile foret propinquiores villas ecclesiæ cathedrali per Nos, ut præfertur, erectæ adjungere, curamque animarum hujusmodi monachis sæpedictis committere; eidem propterea primo futuro Suprasliensi episcopo, ut ipse id pro sui arbitrio, et conscientia, servatis tamen de jure servandis facere, et exequi libere, et licite possit, et valeat plenam, et absolutam licentiam, et facultatem dicta apostolica auctoritate tribuimus, et impertimur.

Mensibus episcopali, et cathedrali providetur.

§. 11. Utriusque vero mensæ episcopalis scilicet et capitularis dotationi, quam prædictus Fridericus Guillelmus rex, ut quoque accepimus, in se au-

coepit constituendam providere volentes, adhoc ut primo futurus, et pro tempore existens Suprasliensis episcopus pontificalem dignitatem decenter tenere, ac futuri quoque, et pro tempore existentes capitulum, et canonici dictæ cathedralis ecclesiæ per Nos, ut præfertur, erectæ congrue substantari, ac onera eis, et eorum cuilibet respective pro tempore quomodolibet incumbentia supportare respective valeant, primo futuro, et pro tempore, ut præfertur, existenti Suprasliensi episcopo prædicto videlicet summam quatuor millium talerorum Borussicorum e regio ærario quotannis in parata pecunia pendendam; capitulo vero, et canonicis prædictis pro prædictarum duarum dignitatum, ac quatuor canonicatuum, et præbeodarum per Nos, ut præfertur, erectarum, et erectorum respectiva dote congruam itidem annuam summam ex regia liberalitate illas, et illos pro tempore respective obtinentibus annuatim pariter tribuendam. Ita quod liceat eidem primo futuro, et pro tempore existenti Suprasliensi episcopo prædicto, videlicet prædictam jam sibi, ut præfertur, attributam, seu designatam; dignitates vero, ac canonicatus, et præbendas per Nos, ut præfertur, respective erectas, et erectos pro tempore respective obtinentibus, eis, ut præfertur, tribuendam respective summas hujusmodi respective percipere, exigere, levare, et in eorum, ac episcopalis, et capitularis respective mensarum per Nos, ut præfertur, erectarum respective usus, et utilitatem convertere, cujusvis quoque licentia desuper minime requisita.

Concessio palatii pro episcopo.

§. 12. Eidemque primo futuro, et pro tempore existenti Suprasliensi episcopo palatium in parte ædificii ejusdem monasterii juxta combinationem cum illius monachis prædictis jam factam, quod satis decens, et pro commoda episcopi habitatione sufficiens existit, sumptus tamen aliquos pro illius resteuratione, et conservatione requiret, et licet eidem monasterio sit conjunctum, segregatos tamen ab illo habet aditus; in quo quidem palatio idem primo futurus, et pro tempore existens Suprasliensis episcopus residentiam suam facere debebit dicta apostolica auctoritate etiam perpetuo respective concedimus, et assignamus.

Concessio insignium pro capitulo.

§. 13. Ac propterea iisdem primo futuris, et pro tempore existentibus dictae cathedralis per Nos, ut præfertur, erectae praepositiis, seu praelatis, ac canonicis, ut ipsi, eorumque io singulis dignitatibus, ac canonicatibus, et praebendis respective successores pre majori dictae cathedralis ecclesiae per Nos, ut praefertur, erectae decore, et in ea divini cultus augmento, et ad ingerendam in animis populorum erga Dei ministros in dicta cathedrali ecclesia per Nos, ut praefertur, erecta ecclesiasticis ministeriis, et officiis addictos majorem venarationem consuetam pectoralem crucem juxta formam ab eodem primo futuro Suprasliensi episcopo praefiniendam tam in dicta cathedrali ecclesia per Nos, ut præfertur, erecta, quam extra, cum in processionibus, et funeralibus, anniversariis, et aliis quibuscumque actibus, et functionibus publicis, et privatis, ac inter missarum, et horarum canonicarum diurnarum, ac vesperarum, aliorumque divinorum officiorum hujusmodi celebrationem, ac etiam extra prædictam civitatem, et diœcesim Suprasliensem per Nos, ut præfertur, erectas, et ubique locorum, etiam in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque conciliis etiam in præsentia dictorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium etiam de latere legatorum, vice-legatorum, et Sedis apostolicæ prædictæ nuntiorum, archiepiscoporum, et episcoporum, ac ordinarii etiam proprii, vel aliorum quorumcumque deferre, et gestare, illaque respective uti libere, et licite possint, et valeant.

Privilegia, et aliæ gratiæ concessæ.

§. 14. Ac ulterius ut ipsi, et eorum quilibet, nec non ipsorum officiales, et ministri, nec non res, bona, proprietates, et jura quæcumque omnibus, et singulis tam spiritualibus, quam temporalibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, et gratiis, quibus aliæ similes illarum partium cathedrales ecclesiæ ejusdem ritus, eorumque capitula, canonici, ac dignitates in eis obtinentes, illarumque ministri, ac bona, jura, res, proprietates de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut alias quomodolibet, non tamen titulo oneroso, aut ex indulto, seu privilegio particulari utuntur, fruuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum, similiter, et pariformiter, ac æque principaliter absque ulla prorsus differentia, dummodo tamen illa sint in usu, et non revocata, neq sub aliqua revocatione comprehensa, sacrisque canonibus, et concilii Tridentini decretis, aliisque constitutionibus, et ordina-

tionibus apostolicis non repugnent, etiam uti, frui, potiri, et gaudere possint, et valeant perinde ac si eis specialiter, nominatim, et expresse concessa fuissent dicta apostolica auctoritate itidem perpetuo respective concedimus, et indulgemus.

Jus condendi statuta pro eodem capitulo.

§. 15. Cæterum, ut recta in prædicta cathedrali ecclesia per Nos, ut præfertur, erecta in iis, quæ illius capitulum concernunt, ecclesiastica disciplina servetur, eisdem primo futuris, et pro tempore existentibus dictæ cathedralis ecclesiæ per Nos, ut præfertur, erectæ præposit.s, seu prælatis, singulisque canonicis, ut ipsi capitulariter congregati pro dictæ cathedralis ecclesiæ per Nos, ut præfertur, erectæ, illiusque mensæ capitularis, nec non sacristiæ, eorumque respective rerum, et bonorum, ac jurium tam spiritualium, quam temporalium prospero, et felici statu, regimine, guberoio, et directione, nec non onerum illis nunc, et pro tempore quomodolibet incumbentium supportatione, divinorum officiorum, processionum, funerum, anniversariorum, et suffragiorum celebratione, distributionum quotidianarum, et aliorum emolumentorum quorumcumque exactione, perceptione, repartitione, divisione, pœnarum per absentes, et divinis officiis hujusmodi suis loco, et tempore non interessentes, seu onera, et ministeria eis, et eorum cuilibet respective incumbentia incurrendarum incursu servitio chori præstando singulorum præsentiis notandis, cæremoniis, ac ritibus in prædicta cathedrali ecclesia per Nos, ut præfertur, erecta, illiusque choro, capitulo, processionibus, et aliis actibus capitularibus hujusmodi servandis, officialibus, et ministris dictæ cathedralis ecclesiæ per Nos, ut præfertur, erectæ necessariis deputandis, et amovendis, ac ministeriis per ipsos subeundis, salariis, et stipendiis præstandis, ac quibuscumque aliis rebus in præmissis, et circa præmissa quomodolibet necessariis, et opportunis, quæcumque statuta, ordinationes, capitula, et decreta, licita tamen, et honesta, ac eisdem sacris canonibus, et concilii Tridentini prædicti decretis hujusmodi minime adversantia, et per futurum Suprasliensem episcopum prius examinanda, et approbanda edere, et edita, prævia dicti futuri episcopi approbatione, declarare, interpretare, et in meliorem formam redigere, et reformare, seu etiam alia de novo, ex integro, eisdem tamen sacris canonibus, et constitutionibus apostolicis, decretisque prædictis minime adversantia, et ut præfertur, per dictum episcopum prius examinanda, et approbanda, ac per eos, ad quos spectat, et pertinet, ac pro tempore spectabit, et pertinebit observanda sub pœnis in contravenientes infligendis similiter edere libere, et licite possint, et valeant plenam, liberam, et omnimodam facultatem, potestatem, et auctoritatem dicta apostolica auctoritate perpetuo concedimus, et impertimur.

Omnia juris remedia tollontur, quæ obstare possent in nova erectione.

§. 16. Ac erectionem, institutionem, declarationem, dismembrationem, divisionem, separationem, disjunctionem, exemptionem, suppositionem, subjectionem, utriusque licentiæ, et facultatis impartitionem, concessionem, assignationem, indultum, nec non casdem præsentes semper, et perpetuo validas, et efficaces existere, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac ab omnibus, et singulis, ad quos nunc spectat, et pro tempore quomodolibet spectabit in futurum firmiter, et inviolabiliter observari debere, ac ullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa quantumvis juridica, et legitima etiam ex eo, quod causæ propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, et justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, et invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut quocumque alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac specialem, et individuam mentionem, et expressionem requirente defectu, seu etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, et quævis alia servanda, et adimplenda, servata, et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite de jure, vel facto, seu statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, aliave ratione, vel causa quantumvis juste, rationabili, juridica, pia, privilegiata, et tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate Nostra, et aliis superius expressis nullibi appareret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad viam, et terminos juris reduci, aut adversus illas restitutionis ad viam, et terminos juris, aut aliud quodcumque juris hujusmodi, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu, scientia, et po-

testatis plenitudine similibus concesso, et impetrato quempiam uti, seu se juvari in judicio, vel extra illud posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus per quascumque literas, et constitutiones apostolicas, aut cancellariæ apostolicæ regulas etiam in crastinum assumptionis Nostræ, et successorum Nostrorum Romanorum pontificum pro tempore existentium ad summi apostolatus apicem etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter ex quibuscumque verborum expressionibus, tenoribus, et formis, ac cum quibusvis clausulis, et decretis etiamsi in eis de iisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat, editas, et in posterum edendas comprehendi, sed semper, et omnino ab illis excipi, et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, et validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, et plenarie reintegratas fore, et esse.

Clausula sublata et decretum irritans.

§. 17. Sicque, et non alias per quoscumque judices ordinarios, et delegatos quavis auctoritate fungentes, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ cardinales etiam de latere, ut præfertur, legatos, dictæque Sedis nuncios hujusmodi, aliosque quoscumque quavis auctoritate, potestate, facultate, prærogativa, ac privilegio fungentes, ac honore, et præeminentia fulgentes, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, in quocumque judicio, et in quacumque instantia judicari, et definiri debere, et si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, et inane dicta apostolica auctoritate motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus decernimus.

Deputatio executoris apostolici.

§. 18. Postremo autem desiderantes, ut singula præmissa sic per Nos, ut præfertur, ad spiritualem animarum salutem, divinique numinis gloriam, ut præfertur, disposita, et ordinata debitæ exequutioni demandentur, et quæcumque obstacula, quæ forsan desuper oriri possent, dirimantur; hinc prædictum Onuphrium Cajetanum, ut præfertur, moderunum episcopum Plocensem in executorem pro executione tantum earumdem præsentium apostolica auctoritate prædicta constituimus, et deputamus. Eidemque Onuphrio Cajetano episcopo facultatem, ut ipse dilectum etiam filium suum in spiritualibus vicarium generalem, sive officialem, aut quamcumque personam in dignitate tamen ecclesiastica constitutam pro hujusmodi executionis effectu subdelegare libere, et licite possit, ac tam eidem Onuphrio Cajetano episcopo, quam vicario, aut officiali, vel delegato hujusmodi, ut ipsi, et eorum quilibet super quacumque oppositione in actu executionis hujusmodi quomodolibet oritura, servatis tamen quæ fuerint de jure servanda, definitive pronunciare libere quoque, et licite valeant, ac respective valeat eadem apostolica auctoritate ipsarum tenore præsentium concedimus, et impertimur.

Derogatio contrariorum

§. 19. Non obstantibus Nostris, et cancellariæ prædictæ regulis de jure quæsito non tollendo, ac de dismembrationibus, et unionibus ad partes committendis, ac de exprimendo in eis vero annuo beneficiorum ecclesiasticorum valore, nec non Lateranensis concilii uniones, et applicationes perpetuas nonnisi in casibus a jure permissis fieri, et ab ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, ac quibusvis aliis etiam in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, dictarumque ecclesiarum, quæ dismembrationem hujusmodi patiuntur, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis quibusvis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, ac irritantibus, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet etiam motu, scientia, et potestatis plenitudine paribus concessis, et concedendis; quibus omnibus, et singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expressio habenda, seu quælibet alia etiam exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et for-

nia in illis tradita observata etiam inserti forent eisdem præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, et plenissime, ac specialiter, et expresse, nec non opportune, et valide ad præmissorum validissimum effectum motu, scientia, et potestatis plenitudine similibus harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis

§. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ erectionis, institutionis, declarationis, dismembrationis, divisionis, separationis, disjunctionis, exemptionis, suppositionis, subjectionis, licentiæ, et facultatis impartionis concessionis, assignationis, indulti, decreti, constitutionis, deputationis, et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum prope Florentiam in cœnobio Carthusianorum anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo nonagesimo octavo, pridie nonas martii, pontificatus Nostri anno vigesimo quinto.

MCLV.

Dat. die 1 aprilis 1798 anno XXIV.

Facultas archiepiscopo Limano elevandi ritum officii exaltationis sanctæ crucis ad dupl. secundæ vel etiam primæ classis sine octava.

Venerabili fratri archiepiscopo Limano

Pius PP. VI.

Venerabilis frater
Salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Augustinus Vasquez de Noboa y la Plaza Maldonado, Limanus, quod ipse, pro eo, quo cum suis concivibus in Christi Domini passionem afficitur devotionis affectu, ejusdem cultum,et venerationem in dies augeri summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur dictum exponentem specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, fraternitati tuæ, ut, inspectis omnibus circumstantiis, ritum officii exaltationis sanctæ crucis pro clero sæculari, et utriusque sexus regulari ejusdem civitatis Limanæ a dupl: maj: ad dup: vel secundæ, vel primæ etiam classis sine octava, prout magis in Domino expedire judicaveris, elevare pro tua prudentia, et conscientia auctoritate Nostra apostolica possis, et valeas facultatem tenore præsentium tribuimus, et impertimur.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non dictæ civitatis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque

efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum apud monasterium ordinis monachorum Carthusianorum extra moenia civitatis Florentinæ sub annulo piscatoris die prima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo nono, pontificatus Nostri anno vicesimo quinto.

MCLVI.

Dat. die 20 aprilis 1799 anno XXV.

Instantibus monachis monasterii Præmetensis ordinis Cisterciensis Posnaniensis diœcesis indulgetur eidem, ut deinceps pro abbate perpetuo prior triennalis eligatur.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

§. 1. Decet Romanum pontificem ea, quæ ad utilitatem, et regularium ordinum commodum spectare quodammodo cognoscuntur, pro sui pastoralis officii ministerio concedere, prout in Domino salubriter expedire arbitratur.

Expositio precum.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii monachi ordinis Cisterciensis monasterii Præmetensis Posnaniensis diœcesis in Borussia meridionali, quod cum jamdudum suum monasterium pene totum fuerit igne consumptum, ac satis ampla sua ecclesia novissimis temporibus fuerit turbine miserrime concussa, quo monasterii fabrica alias incœpta perficiatur, atque ecclesia opportunis, atque necessariis reparationibus firmetur, grandes sumptus omnino requiruntur, quibus res familiaris ejusdem monasterii facere satis haud valet; hinc ipsi post obitum ultimi abbatis regularis ejusdem monasterii capitulariter coacti suæ regulari communitati quammaxime utile fore unanimi fere consensu censuerunt, ut deinceps pro abbate regulari a vocalibus prior triennalis eligatur, quatenus hisce desuper Nostrum, et apostolicæ Sedis sibi indultum suffragetur et licentia, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 3. Nos igitur hisce, aliisque rationabilibus de causis adducti, ac precibus regis Borussiæ hisce desuper Nobis humiliter porrectis annuere cupientes, ac eorumdem exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, eisdem exponentibus, ut monachi vocales deinceps pro abbate perpetuo dicti monasterii priorem triennalem, non attenta nativæ nobilitatis qualitate, servatis tamen in reliquis ejusdem monasterii in electionibus abbatum statutis, et constitutionibus, quibus per præsentes derogare non intendimus, eligere libere, ac licite possint, et valeant auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Declaratio specialis.

§. 4. Quocirca, ut prior triennalis hujusmodi, ut præfertur, deinceps eligendus, duranta triennio hujusmodi omnibus, et singulis juribus, auctoritate, jurisdictione, facultatibus, gratiis, indultis, honoribus, et oneribus solitis, et consuetis uti, frui, et gaudere debeat, auctoritate, et tenore prædictis statuimus, atque decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, aliisque arbitrio Nostro infligendis pœnis omnibus, et singulis dicti monasterii monachis, cæterisque, ad quos spectat, et pro tempore quomodolibet spectabit, ut priorem triennalem deinceps juxta tenorem præsentium canonice eligendum, suo munere, illiusque libero exercitio juxta earumdem præsentium tenoram fungi sinant, et permittant, eique in omnibus, et per omnia ad munus, et officium hujusmodi pertinentibus, et quomodolibet spectantibus prompte pareant, et obediant, faveantque, et adsistant.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ac quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit

in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non ordinis, et monasterii prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Parmæ sub annulo piscatoris die decima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo nono, pontificatus Nostri anno vicesimo quinto.

Dat. die 10 aprilis 1799 anno XXV.

MCLVII.

Confirmatio electionis s. Antonii abbatis in patronum præcipuum loci de Aleazar y Barxis Granatensis diœcesis.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Expositio precum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii clerus sæcularis, ac regularis, nec non populus, ac corpus administrator loci de Aleazar y Barxis Granatensis diœcesis, quod cum ipsi legitime coacti juxta constitutionem felicis recordationis Urbani pp. VIII. prædecessoris Nostri in præcipuum loci prædicti patronum sanctum Antonium abbatem, quem speciali animi devotione prosequuntur, elegerint, quo electio hujusmodi firmius subsistat, ac servetur exactius apostolicæ auctoritatis patrocinio per Nos communiri summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur piis eorumdem exponentium votis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, ac illorum singulas personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes supplicationibus hujusmodi inclinati, memoratam electionem sancti Antonii abbatis in præcipuum dicti loci de Aleazar y Barxis patronum, ut præfertur, legitime factam auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illique apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, et sanamus. Quocirca solemni ejusdem sancti Antonii abbatis festivitati, quæ in posterum celebrabitur, omnes, et singulæ prærogativæ, quæ festis diebus aliorum sanctorum patronorum principalium quomodolibet competere reperiuntur, auctoritate, et tenore prædictis pariter concedimus, et indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Parmæ sub annulo piscatoris, die decima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo nono, pontificatus Nostri anno vicesimo quinto.

Dat. die 10 aprilis 1799 anno XXV.

MCLVIII.

Instantibus monachis ordinis Cisterciensis monasterii Præmetensis Posnaniensis diœcesis indulgetur, ut priores triennales dicti monasterii deinceps eligendi regulares novitiorum professiones recipere possint.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriem

Ratio concessionis. §. 1. Cum Nos hodie per Nostras in simili forma Brevis expeditas literas ad preces dilectorum filiorum monachorum ordinis Cisterciensis monasterii Præmetensis Posnaniensis diœcesis pluribus justis de causis adducti eis concesserimus, ut pro abbate regulari perpetuo dicti monasterii prior triennalis deinceps eligatur: iidem monachi Nobis insuper supplicari fecerunt, ut eidem priori sic deinceps eligendo facultatem admittendi regulares novitiorum dicti monasterii professiones indulgere dignaremur.

Tenor concessionis. §. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, eidem priori triennali, ut præfertur deinceps eligendo, ut solemnia religionis vota, quæ e novitiis dicti monasterii in abbatum manibus nuncupari solebant, in posterum admittere, ac recipere, servatis alias servandis libere, ac licite possit, et valeat, ita ut professio hujusmodi sic e novitiis prædictis emissa valida sit, ipsisque suffragetur in omnibus, et per omnia perinde ac si in manibus abbatum ejusdem monasterii pro tempore existentium emissa esset, auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum. §. 3. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non ordinis, et monasterii prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Parmæ sub annulo piscatoris die decima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo nono, pontificatus Nostri anno vicesimo quinto.

MCLIX. Dat. die 23 augusti 1799 anno XXV.

Facultas episcopis Hispaniarum, et Americæ, ut ad dimittendum publicum debitum convenire possint in alienationem honorum ad nosocomia, hospitia, aliaque loca pia spectantium, ita tamen ut ab ærario regio eisdem locis piis solventur fructus trium in singule centena et annos.

Venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis, ac dilectis filiis cæteris locorum ordinariis regnorum, ac insularum tam citra, quam ultra mare carissimo in Christo filio Nostro Carolo Hispaniarum regi catholico subjectarum.

Pius PP. VI.

Venerabilis frater, ac dilecti filii Salutem, et apostolicam benedictionem.

§. 1. Quoties animo repetimus, in quæ difficillima incidimus tempora, inter ipsas tribulationes, quæ invenerunt Nos nimis, et quibus nisi gratia Jesu Christi adjuvasset Nos, certo obrueremur, Nobis visum est, haud inopportunum fore, si precibus carissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum regis catholici, ac de Christiana republica optime meriti Nobis humiliter porrectis obsecundaremus. Proœmium.

Expositio precum, et ratio concessionis.

§. 2. Nobis siquidem ejusdem Caroli regis catholici nomine expositum fuit quod cum debitum publicum adeo excreverit, ut immensa sint pertimenda damna in suos subditos, quad ipse maturo considerans nil opportunius inter cætera remedia futurum fore duxit, quam si venditis, ac alienatis fundis, ac bonis ad nosocomia, hospitia, brephotrophia, confraternitates, cæteraque opera pia, ac jurapotronatus laicalia, nec non ad cappellanias collativas, aliasque ecclesiasticas fundationes similis jurispatronatus etiam ecclesiastici quomodolibet pertinentibus, et apectantibus, ac inter limites suæ ditionis consistentibus illorum pretium in dimissionem, atque extinctionem publici æris alieni hujusmodi erogetur, pollicita interim fundorum, ac bonorum hujusmodi possessoribus quadranti usura eis per regium ærarium solvenda. Quod quidem si a Nobis ei concedatur nedum in præjudicium, sed in manifestum eorumdem bonorum piorum, ac fundationum utilitatem convertetur. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 3. Nos igitur ejusdem Caroli regis catholici votis, quantum cum Domino possumus, annuere, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, fraternitatibus, ac discretionibus vestris respective per præsentes committimus, ac mandamus, ut quatenus vobis constet de evidenti locorum piorum, etiam ecclesiasticorum utilitate pro ea tantum parte fundorum, ac bonorum hujusmodi, quorum alienatio, ac distractio erit utilis, quibus desuper uniuscujusque vestrum conscientiam districte oneramus, ac dummodo fructus trium in singula centena pretii, quod ex publicatis, oc venditis bonis habitum erit, et ab aerario regio persolvendi adeo certe constituantur, ut nullo unquam casu froctus hujusmodi deficere, aut illorum perceptio intercipi possit, alienationem, ac distractionem fundorum, ac bonorum hujusmodi intra uniuscujusque vestrum diœcesum limites consistentium absque ullo suspensionis, interdicti, aliarumque ecclesiasticarum pœnarum incursu, servata tamen in venditionibus, ac alienationibus hujusmodi constitutionum apostolicarum forma ex speciali dono gratiæ nunquam in exemplum traducendæ auctoritate Nostra apostolica pro vestro arbitrio, et conscientia permittatis.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, et Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus quorumcumque piorum testatorum, aliorumque fundatorum dispositionibus, etiam ultimis voluntatibus, quibus per præsentes in ea tantum parte, quæ huic indulto adversatur, expresse derogamus, apostolicis, ac in universalibus, vel provincialibus, ac synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non eorumdem locorum piorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, et manu alicujus notarii publici subscriptis, ac si-

gillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum de speciali mandato Nostro sub annulo piscatoris die decima tertia augusti millesimo septingentesimo nonagesimo nono, pontificatus Nostri anno vicesimo quinto.

Dat. die 13 augusti 1799 anno XXV.

MCLX.

Facultas regi catholico erogandi fructus commendarum quatuor ordinum militariumHispaniarum nunc vacantium, ac deinceps vacaturarum in extinctionem hodierni aeris alieni vulgo della Corona, et quatenus opus sit etiam aliquam bonorum partam ad easdem commendas pertinentium alienandi.

Carissimo in Christo filio Nostro Carolo Hispaniarum regi catholico

Pius PP. VI.

Carissime in Christo fili Noster salutem, et apostolicam benedictionem.

Expositio precum porrectarum a rege catholico.

§. 1. Majestatis tuæ nomine nuper Nobis expositum fuit, quod cum tuum regium aerarium, ad nationis Hispanæ decus tuendum, ac gravibus status necessitatibus satisfaciendum impar omnino sit, tu, qui perpetuus administrator quatuor militiarum, seu militarium ordinum de Alcantara scilicet, sancti Jacobi de Spatha, de Calatrava, et Sanctæ Mariæ de Montesa auctoritate apostolica deputatus existis, ac ut hisce incommodis aliquod promptum, ac præsens remedium adhibeatur vehementer exoptas, ut fructus, redditus, et proventus quoscumque omnium, et singularum præceptoriarum, seu commendarum earumdem quatuor militiarum, seu militarium ordinum tum in præsentiarum vacantium, tum in posterum vacaturarum in dimissionem regii aeris alieni, vulgo della Corona erogare, ac quatenus regii aerarii necessitatibus sic satis consultum haud sit, etiam bona militiarum hujusmodi publicare, ac vendere possis, per Nos tibi concedi summopere desideras. Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Tenor concessionis.

§. 2. Nos igitur cum tua religio, ac pietas Nobis quammaxime explorata sit, quamobrem confidimus fore, ut præsenti indulto, ac gratia, nisi ubi vera necessitas postulet, usurus sis, tuis votis quantum cum Domino possumus annuere, teque specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, supplicationibus tuo nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, majestati tuæ, ut deputatis administratoribus omnium, et singularum præceptoriarum, seu commendarum quatuor militiarum, seu militarium ordinum prædictorum tum nunc vacantium, tum in posterum quomodolibet vacaturarum, illarum fructus, redditus, ac proventus quoscumque in dimissionem hodierni regii aeris alieni vulgo della Corona erogare, ac quatenus indultum hujusmodi satis haud reperiatur ad redimendum aes alienum, ut præfertur, vulgo dellaCoronacontraetum, ac urgentes regii aerarii necessitates id omnino postulent, etiam aliquam partem bonorum ad easdem militias, seu militares ordines spectantium publicare, distrahere, ac vendere, illorumque pretium in causam prædictam conferre libere, ac licite possis, et valeas auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, et impertimur.

Clausulæ sublata et decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, et sanctæ Sedis nuncios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, nec non earumdem militiarum, seu militarium ordinum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis, sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus

efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum de speciali mandato Nostro sub annulo piscatoris die decima aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo nono, pontificatus Nostri anno vicesimo quinto.

PIUS VI.

APPENDIX

Cum in operis prosecutione variae repertae fuerint apostolicae literae, hinc extra ordinem juxta earum publicationem hic recensentur

MCLXI.

Dat. die 24 maii 1785 anno XI.

Confirmatio decreti congregationis rituum super recitatione officii et missæ de beato Sisebuto abbate.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Tenor decretorum a congregationis Rituum.

§. 1. Alias emanavit a congregatione venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium sacris ritibus præpositorum decretum tenoris sequentis videlicet.

Die xv. martii.

IN FESTO

BEATI SISEBUTI

SANCTI NUNCUPATI

Abbatis ordinis sancti Benedicti

Omnia de communi cum sequenti oratione

Oratio

Accende, quæsumus Domine, in cordibus nostris ignem tui amoris, ut beati Sisebuti abbatis sancta exempla imitemur, ejusque intercessione gaudia æterna consequamur. Per Dominum Nostrum etc. in unitate Spiritus Sancti etc.

Burgensis

Porrectis sacræ Rituum congregationi humillimis precibus ex parte reverendissimi archiepiscopi civitatis Burgensis, et pp. abbatis, et monachorum monasterii sancti Petri Caradignensis dictæ archidiœcesis pro concessione officii, et missæ de communi eum suprascripta oratione propria beati Sisebuti abbatis sancti nuncupati ordinis sancti Benedicti recitandi die decima quinta martii, sacra eadem congregatio ad relationem eminentissimi, et reverendissimi domini cardinalis Boschi ponentis, petitam concessionem cum suprascripta oratione propria, ab eodem eminentissimo ponente revisa, et adprobata in memoriam ejusdem beati sub ritu duplicis minoris a monachis monasterii sancti Petri de Cardena; ab universo vero clero dictæ civitatis et archidiœcesis sub ritu semiduplicis benigne concessit, si sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die trigesima aprilis millesimo septingentesimo octuagesimo quinto.

Et facta deinde per me secretarium de prædictis eidem sanctissimo domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benigne annuit. Die quarta maii millesimo septingentesimo octuagesimo quinto.

I. card. Archinto præf.

Julius Maria de Somalia S.R.C. secret.

Loco ✠ signi

Preces porrectæ pro eorum confirmatione.

§. 2. Cum autem sicut venerabilis frater modernus archiepiscopus Burgensis, ac dilecti filii abbas, et monachi dicti monasterii sancti Petri Caradignensis ordinis sancti Benedicti Burgensis diœcesis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decretum hujusmodi quo firmius subsistat, et servetur exactius apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent.

Tenor apostolicae confirmationis.

§. 3. Nos dictos exponentes specialibus gratiis, et favoribus prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati; præinsertum decretum hujusmodi cum omnibus, et singulis in eo contentis, et expressis auctoritate apostolica tenore præsentium approbamus, et confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, et sanamus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere; ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis omnibus, et singulis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, dictæque civitatis, ac diœcesis Burgensis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die vicesima quarta maii millesimo septingentesimo octuagesimo quinto, pontificatus Nostri anno undecimo.

Dat. die 11 januarii 1786 anno XII.

MCLXII.

Erectio montis nuncupati « di Porzioni vacabili » pro extinctione cartae papyraceae usque ad scuta quindecim centena millia.

R. P. D. thesaurarius publicat apostolicas litteras expeditas pro novi montis erectione.

§. 1. Quantunque da alcuna operazioni economiche, che si è avuta la opportunità di eseguire, si vegga diminuita in parte la difficoltà del commercio riguardo alla moneta, nondimeno perchè la sorgente principale del disordine si rinviene nella disproporzione dell' effettivo contante colle cedole, che lo rappresentano, la Santità di nostro signore intenta sempre alla felicità de' suoi sudditi, ha determinato di erigere un monte di Porzioni vacabili per togliere dalla circolazione delle cedole la somma di un milione, e mezzo di scudi, e così richiamare l' abbondanza della moneta. Noi intanto per dovere del nostro ufficio notifichiamo a tutti la sovrana disposizione del santo Padre; ed acciocchè possa ognuno comodamente esaminare le condizioni vantaggiose, colle quali è invitato ad impiegare il proprio denaro, diamo qui trascritto di parola in parola il pontificio chirografo.

Monsignor Fabrizio Ruffo
Nostro tesoriere generale.

Exponitur ratio, et finis erectionis novi

§. 2. » La repugnanza, che in molti s' incontra di ricevere le cedole, » domanda a Noi un qualche opportuno riparo, onde si fermi il corso ai » disordini, che vanno seguendo, e si » ristabilisca il commercio nella sua » tranquillità, ed agevolezza. E' noto » a tutti con quanta saviezza ne fu introdotta la invenzione, e come per » la facilità del trasporto, e della custodia l' uso della carta, munita dalla » pubblica fede, meritò di essere preferito all' effettivo contante. E' altresì » a tutti palese consistere il preggio » delle cedole nella reale corrispondenza della somma della moneta alla » somma, che esse rappresentano, della » quale corrispondenza assicurato ognuno dalla publica fede, è naturalmente stimolato a ricercare piuttosto la » carta, che il metallo coniato, pel » maggior comodo, che in quella rinviene. Ed in fatti le cedole furono » sempre in riputazione, fino a tanto » che il rappresentato si tenne in esatta proporzione col rappresentante. Ma » la condizione de' tempi da una parte, » le gravi spese dall' altra sofferte dalla » zecca pontificia, ed altri emergenti » di tratto in tratto sopravvenuti sotto » più pontificati, han fatto sì, che la » somma rappresentata nelle cedole crescesse con notabile disproporziona » sull' effettivo contante; onde è seguita la difficoltà di cambiarle, la inquietudine del pubblico, e la malagevolezza del commercio in tutti i » suoi rami. Ora fra diversi espedienti, » che ci sono stati suggeriti per secondare la viva premura, che abbiamo » di rimetter le cose nell' antico sistema, quello, che ci è sembrato il più » adatto, e che vada alla radice del male, si è di estinguere tante cedole, » quante ne fa d' uopo per ragnagliare » la somma di quelle, che resteranno, » alla somma del contante. A tale effetto oltre gli altri mezzi già posti » in esecuzione, abbiamo giudicato opportuno di erigere, come altre volte » si è fatto, un monte di pietà vacabile in vantaggio di tutti coloro, i » quali vorranno con onesto profitto » impiegare il loro denaro, con espresso » intendimento, che tutto il capitale, » che da tale invito ritrarrassi, serva » alla sollecita estinzione di altrettante cedole.

Tenor erectionis.

» §. 3. Col presente Nostro chirografo adunque, in cui abbiamo per » espressa qualunque cosa, quanto si » voglia necessaria d' esprimersi, e degna di speciale, ed individua menzione, di Nostro moto proprio, di » certa scienza, e colla pienezza della » Nostra suprema, ed assoluta potestà, » ordiniamo a voi, che erigiate, ed » instituiste, siccome Noi erigiamo, » ed instituiamo, un monte di porzioni vacabili componenti la somma » di un milione, e mezzo di scudi » Romani, da nominarsi porzioni vacabili del sacro monte della Pietà di » Roma coll' infrascritte condizioni.

Conditiones appositae.

§. 4. » Primo, ogni porzione sia » del valore, e del capitale di scudi » cento. Secondo, che l' annuo fruttato » certo sia al cinque per cento, da pagarsene le rate posticipatamente di » bimestre in bimestre. Terzo, che possano rassegnarsi in qualunque età a » favore di tutte le persone capaci di acquistare monti vacabili anche a ragione di centesimi, purchè la rassegna si faccia, come è uso, in istato » di perfetta salute. Quarto, che le porzioni, le quali per morte de' porzio-

» narj senza preventiva legittima rassegna vacheranno, e ricaderanno, non debbano più vendersi, e rassegnarsi, ma vadino a beneficio, e vantaggio del sacro monte di Pietà. Quinto, che possano mettere il loro vacabile sopra due teste quelle persone, che ne faranno per la prima volta l'acquisto.

Ex pretio retrahendo praecipitur extinctio cedolarum pro intranti quantitate.

§. 5. » Con questi patti, e capitoli, ed altri, che a voi parrà di aggiungere per la migliore esecuzione della sovraindicata Nostra volontà, erigereta le anzidette porzioni vacabili fino all'enunciata somma di un millione, e mezzo di scudi Romani, delle quali porzioni vogliamo, cha dichiariate, siccome Noi dichiariamo creditore lo stesso monte di Pietà di Roma, il quale sia tenuto col denaro, che ritrarrà dalla vendita delle suddette porzioni estinguere immediatamenta altrettante cedole. Acciochè poi i concorrenti sieno perfettamente tranquilli sulla sicurezza del denaro, cha piacerà loro d'investire nella divisata maniera; è Nostra mente, che rimangano obbligati, siccome voi obbligarete, non solo tutti i beni, e tutti gli effetti dell'accennato monte di Pietà, ma tutti quegli ancora della Nostra camera apostolica. E trattandosi di materia vacabile, vogliamo, che della rassegna sia incaricato, conforme voi incaricarete, l'amministratore delle compouende, e che la computisteria de' luoghi de' monti abbia la incombenza di tenere il conto de' capitali, e di formar le liste per pagare i porzionari, ed inoltre che si destini dal medesimo monte una stanza a parte, ed un pagatore pe' frutti.

Concessio iudicis privativi in causis, et controversiis portionariorum

§. 6. » A tal fine vi diamo, e concediamo l' autorità non solo di eseguire tutto ciò, che sinora abbiamo ordinato, ma la giurisdizione ancora privativa ad ogni altro giudice, e tribunale, di procedere, conoscere, e giudicare in tutte, e singole cause, e controversie, che sopra le nominate porzioni vacabili, e loro porzionari, e da quelle, e quelli dipendenti in qualunque tempo insorgessero, e sopra tutt' altro, che potesse appartenere alla provvida direzione, ed amministrazione delle medesime porzioni vacabili, comunicandovi Noi tutta le più ample facoltà in qualunque modo necessarie, ed apportune di pubblicare editti, pronunciar decreti esecutoriali, e far tutt' altro, che vi parrà aspediente per l'adempimento della presente Nostra disposizione, essendo così mente, e volontà Nostra espressa, e precisa.

Clausulae salutares, et irritantes, cum derogatione contrariorum.

§. 7. » Volendo, e decretando, che il presente Nostro chirografo, benchè non emmesso, nè registrato in camera, o ne' suoi libri secondo la Bolla di Pio IV. Nostro predecessore = *de registrandis* = vaglia, e debba avere sempre il suo pieno effetto, ed esecuzione colla semplice Nostra sottoscrizione, nè gli si possa mai in alcun tempo opporre la taccia di sorrezione, ed orrezione, o altro qualunque difetto della Nostra volontà, ed intenzione, e che così, e non altrimenti debba giudicarsi, definirsi, ed interpetrarsi dal r̃mo cardinal camerlengo, da voi, e da qualsivoglia giudice, e tribunale abbenchè collegiale, e composto di r̃mi cardinali, tolta loro, ed a ciascuno di essi la facoltà di poter giudicara, definire, ed interpetrare diversamente, dichiarando Noi preventivamente fin d' adesso nullo, irrito, ed invalidu tutto ciò, che scientemente, o ignorantemente si facesse in contrario, ancorchè non vi siano stati chiamati, e sentiti, gli altri provvisori, e deputati dal Nostro monte di Pietà, nè monsignor commissario della Nostra camera, e qualunque altra persona, che vi avesse, o potesse avervi interesse, non ostante la Bolla del detto Pio IV. = *de bonis Ecclesiae non alienandis*, e qualsisiano altre costituzioni, ed ordinazioni apostoliche Nostre, e de' nostri predecessori, leggi, statuti, riforme, privilegi, usi, consuetudini, ed ogni altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il loro tenore, qui per espresso, a supplendo Noi colla pienezza della Nostra suprema podestà a qualunque vizio, e difetto anche sostanziale, e formale, per questa sola volta, ed all' affetto premesso, ampiamente, ed espressamente deroghiamo. Dato dal nostro palazzo apostolico Vaticano questo dì 11. gennaro 1786.

PIUS PAPA VI.

Declaratio specialis. §. 8. Si avverte in fine per istruzione del pubblico, che chiunque attenderà all' acquisto degl' indicati vacabili, sarà esente da ogni spesa di spedizione, e di componenda, nè soggiacerà ad altro pagamento, fuori che a quello tenuissimo della sola patente. Dalla nostra solita residenza nel palazzo di Monte Citorio questo dì 17. gennaro 1786.

Dat. die 4 augusti 1786 anno XII.

MCLXIII.

Beatificatio venerabilis servi Dei Pacifici a sancto Severino ordinis sancti Francisci de observantia.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium. §. 1. Cum arcta sit via, quae ducit ad vitam, arduus, atque angustus limes, et nemo tutus per eum ingrediatur, et ad culmen securus pertingat, nisi vestigiis insistat Christi Domini dicentis; si quis vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam quotidie, et sequatur me; qui cupimus esse christiani, debemus carnem nostram crucifigere cum vitiis, et concupiscentiis, ut, quod Christus dixit, et fecit, imitemur, at sic vita Jesu manifestetur in corporibus nostris, et respondeat ad fidem nominis sectatio veritatis.

Laudes Servi Dei. §. 2. Cum autem hos inter Dei athletas, qui opera, et laboriosa hac via incesserunt, atque accincti robore, et ex alto virtute induti, spiritu facta carnis, mortificantes, in auctorem fidei, et consumatorem Jesum aspicientes tribulationes, et passiones hujus seculi fortiter sustinuerunt, longe, lateque refulserit Dei servus Pacificus a sancto Severino ordinis fratrum minorum sancti Francisci de observantia reformatorum nuncupatorum, sacerdos professus qui portans jugum ab adolescentia sua poenitentiae austeritatem cum vitae candore usquequaquo conjunxit, ac in omnibus, praecipue vero in aerumnis, in vigiliis multis, in jejuniis, in corporis demum cruciatibus, quibus in extrema vitae suae periodo afficiebatur, exhibuit seipsum discipulum, ac imitatorem Christi Domini; ut universis Christifidelibus uberiora quotidie suppetant ad imitandum exempla, et in patrocinio praesidia; Nos in suprema universalis Ecclesiae procuratione, meritis licet imparibus, sed inscrutabili divinae sapientiae consilio constituti ministerio Nostro congruum esse intelligimus, ut ad omnipotentis Dei gloriam, et Ecclesiae catholicae decus, quantum Nobis ex alto conceditur, ejusdem servi Dei honorem, et venerationem promovere studeamus.

Judicium sacrae congregationis Rituum. §. 3. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per congregationem venerabilium fratrum Nostrorum S.R.E. cardinalium sacris ritibus praepositorum processibus de apostolicae Sedis licentia confectis super vitae sanctitate, et virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus servus Dei Pacificus multipliciter claruisse, nec non miraculis, quae ad ejus intercessionem, et ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse, quandocumque Nobis videretur, praedictum Dei servum beatum declarari cum consuetis indultis.

Tenor beatificationis cum concessione missae, et officii proprii. §. 4. Hinc est, quod Nos totius antedicti ordinis fratrum minorum sancti Francisci de observantia reformatorum nuncupatorum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati de supradictae congregationis consilio, et assensu auctoritate apostolica tenore praesentium indulgemus, ut idem Dei servus Pacificus a sancto Severino in posterum beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, et reliquiae venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendae) exponantur; imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die ab ordinario, et ordinis praedicti praesulibus, ad quos spectat, designando recitetur officium, et missa de communi Confessoris non Pontificis cum orationibus propriis a Nobis approbatis juxta rubricas breviarii, ac missalis Romani. Porro recitationem officii, et missae celebrationem hujusmodi fieri concedimus in toto ordine fratrum minorum sancti Francisci reformatorum nuncupatorum, ac in civitate, et dioecesi sancti Severini, in qua dictus servus Dei natus est, et ubi ut plurimum commoratus est, ac ad caelos evolavit, ejusque venerabile corpus requiescit, ab omnibus utriusque sexus

christifidelibus tam sæcularibus, quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, et quantum ad missas attinet, etiam ab omnibus sacerdotibus ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, et quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in ecclesiis ordinis, civitatis, et diœcesis dictarum solemnia beatificationis ipsius servi Dei cum officio, et missa sub ritu duplici majori die ab ordinario respective constituta, postquam in basilica Nostra sancti Petri in Vaticano de urbe celebrata fuerint eadem solemnia die decima tertia currentis augusti, pariter celebrandi facimus potestatem.

Derogatio contrariorum, et fides habenda transumptis.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut earumdem Nostrarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu secretarii dictæ congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo præfecti ejusdem congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam majorem sub annulo piscatoris die quarta augusti millesimo septingentesimo octuagesimo sexto, pontificatus Nostri anno duodecimo.

MCLXIV.

Dat. die 18 augusti 1786 anno XII.

Beatificatio venerabilis servi Dei Nicolai Factor ordinis fratrum minorum de observantia.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam

Proœmium.

§. 1. Cum ex debito apostolici muneris officio, quod pastorum princeps Christus Dominus per ineffabilem clementiæ suæ abundantiam humilitati Nostræ imponere dignatus est, ea sollicitis studiis curare teneamur, quæ christianam religionem magis adaugere, et christifideles ad pietatem amplius excitare valent, in hac præcipue temporum iniquitate; nihil propterea aptius, nihil opportunius nobis videtur quam illustrium heroum virtutes, quibus catholica Ecclesia diversis illarum coloribus circumornatur, super candelabrum ponere, ut luceant his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes suos in viam pacis.

Laudes servi Dei

§. 2. Quamobrem cum misericordias suas, et divitias bonitatis suæ Deus manifestare voluerit in servo suo Nicolao Factor ordinis fratrum minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum sacerdote professo, qui postquam lubricum inter blandientis mundi illecebras pueritiæ, ac adolescentiæ iter mira cum morum innocentia confecisset, arduum perfectionis curriculum sub severioris disciplinæ ordinis præfati instituto iniens non solum in omnibus exhibuit se ipsum sicut Dei ministrum, et præcipue in charitate non ficta, qua erga Deum, et proximos mirabiliter æstuavit, verum etiam tanta profecit humilitate, ut cæteris christianam perfectionem inhiantibus faciem præferens se maximum inter peccatores constanter affirmaret; unde constans illud desiderium jejuniis, carnisque afflictationibus corpus in servitutem spiritus redigendi, ac quotidie orationi vacandi, in quo usque ad extremum suæ vitæ firmiter hæsit. Inter alia dona divinitus accepta plane mirabiles fuerunt frequentissimæ ecstases, ac raptus, in quibus, dum diu omnibus sensibus destitutus transigeret, in faciem, in oculos, in totum corpus divinæ consolationes non sine magna

spectantium commotione rednudabant. Hinc illius honorem, et venerationem ad omnipotentia Dei gloriam, Ecclesiæ decus, catholicæ fidei præsidium, ac spiritualem Christifidelium ædificationem, quantum Nobis ex alto conceditur, promovere constituimus.

Judicium sacræ congregationis Rituum.

§. 3. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpausis per congregationem venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium sacris ritibus præpositorum processibus de apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, et virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus eumdem servum Dei Nicolaum Factor multipliciter claruisse, nec non miraculis, quæ ad ejus intercessionem, et ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse, quandocumque Nobis videretur, præfatum Dei servum beatum declarari cum consuetis indultis.

Beatificatio, et concessio missæ, et officii cum orationibus propriis.

§. 4. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis charissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum regis catholici, et quamplurium venerabilium fratrum archiepiscoporum, et episcoporum regnorum Hispaniæ, ac totius insuper antedicti ordinis minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de supradictæ congregationis consilio, et assensu, auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei servus Nicolaus Factor in posterum beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, et reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendæ) exponantur, imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die ab ordinariis, et ordinis præfati præsulibus, ad quos spectat, designanda, recitetur officium et missa, de communi confessoris non pontificis cum orationibus propriis a Nobis approbatis juxta rubricas breviarii, ac missalis Romani.

Declaratio specialis.

§. 5. Porro recitationem officii, et missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in toto ordine fratrum minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum, ac in civitate, et diœcesi Valentina, in qua dictus servus Dei natus est, et ubi ad cælos evolavit, ejusque venerabile corpus requiescit, ac in diœcesi Barchinonensi in qua insignia dedit sanctitatis exempla, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam secularibus, quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur et quantum ad missas attinet, etiam ab omnibus sacerdotibus ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, et quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint, incboando in ecclesiis ordinis civitatum, ac diœcesum antedictarum solemnia beatificationis ipsius servi Dei cum officio, et missa sub ritu duplici majori die ab ordinario respective constituta, postquam in basilica Nostra sancti Petri in Vaticano de urbe celebrata fuerint eadem solemnia die vicesima septima currentis augusti, pariter celebrandi facimus potestatem.

Derogatio contrariorum, et fides habenda transumptis.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu secretarii dictæ congregationis cardinalium subscriptis et sigillo præfacti ejusdem congregationis munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die decima octava augusti millesimo septingentesimo octuagesimo sexto, pontificatus Nostri anno duodecimo.

Oratio

Orationes in festo beati recitandæ.

§. 7. Deus, qui beatum Nicolaum confessorem tuum inaffabili charitatis tuæ igne succensum te puro corde sectari fecisti; da nobis famulis tuis, ut eodem spiritu repleti, et charitate ferventes, viam mandatorum tuorum inoffenso pede curramus. Per Dominum etc.

Secreta

Divini illius amoris incendio, quæsumus Domine, hæc sacrosancta mysteria jugiter Nos inflamment, quo beatus Nicolaus eadem peragendo mirabiliter æstuabat. Per Dominum etc.

Postcommunio

Angelorum panem nutriti, et superna dulcedine perfusi te, Domine, suppliciter exoramus, ut beati Nicolai intercessione, et exemplo corda Nostra a terrenis cupiditatibus sint libera, et ad cœlestia semper aspirent. Per Dominum etc.

Dat. die 18 augusti 1786 anno XII.

MCLXV.

Beatificatio venerabilis servi Dei Thomæ a Cora ordinis fratrum minorum de observantia.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

§. 1. Dominus, ac servator Noster Jesus Christus, priusquam in ara crucis pro peccatis Nostris hostiam pacificam sese offerret patri, in ipso suæ passionis pervigilio volens omnia præcepta, quæ jam discipulis suis diversis temporibus per vices tradiderat, quasi in unum complecti, fraternam dilectionem eis summopere commendavit: in hoc, ait, cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem: quo scilicet ipsi intelligerent, multa quidem esse præcepta, sed omnia in sola dilectione solidari, atque ut multi arboris rami ex una radice prodeunt, sic multæ virtutes ex una charitate generantur.

Laudes servi Dei.

§. 2. Quamobrem Dei servus Thomam a Cora ordinis fratrum minorum s. Francisci de observantia nuncupatorum sacerdotem professum profusissimæ charitatis virum, ac proinde omnium virtutum sectatorem admirari satis non possumus, qui cum a juventute sua coram Deo perfecte ambulasset, ut a sæcularibus curis solutus Deo suo liberius famularetur, ordinem fratrum minorum s. Francisci de observantia nuncupatorum esset ingressus, vix ad sacrum presbyteratus ordinem initiatus adeo proximorum saluti incubuit, ut nec pericula, nec corporis infirmitates, nec fœdum ulcus, quo io crure laborabat, nec frigus, nec æstus a suscepto ministerio deterrere potuerunt; nam omnibus omnia factus, suique oblitus, læto, ac hilari animo omnia suffert, omnia sustinet, modo ut animas Christo Domino Deo suo lucrifaciat. Quapropter compertum fuit apud omnes, virum hunc non absque speciali Dei præordinatione, ac providentia in conventu Civitellæ Sublacensis diœcesis totam fere vitam duxisse, ut inde eximia charitas, qua ejus cor inflammabatur, opere ipso manifestata in spiritualem finitimorum locorum utilitatem verteretur. Apostolici muneris, quod Nos gerere voluit Altissimus, ratio exigit, ut Dei servi honorem, et cultum ad omnipotentis Dei gloriam, catholicæ Ecclesiæ decus, christianique populi consolationem, et ædificationem, quantum Nobis ex alto conceditur, promovere studeamus.

§. 3. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per congregationem venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium sacris ritibus præpositorum processibus de apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, ac virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus dictum servum Dei Thomam multipliciter claruisse, nec non miraculis, quæ ad ejus intercessionem, et ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit posse, quandocumque Nobis videretur, prædictum Dei servum beatum declarari cum consuetis indultis. — Judicium sacræ congregationis Rituum

§. 4. Hinc est, quod Nos totius antedicti ordinis fratrum minorum s. Francisci de observantia nuncupatorum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de supradictæ congregationis consilio, et assensu auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei servus Thomas a Cora in posterum beati nomine nuncupetur, ejusque corpus et reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendæ) exponantur; imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die a Nobis, et ab ordinariis, ac ordinis prædicti præsulibus, ad quos spectat, designanda, recitetur officium, et missa de communi Confessoris non Pontificis cum orationibus propriis a Nobis approbatis juxta rubricas breviarii, ac missalis Romani — Beatificatio, et concessio missæ, et officii de communi confessorum non pontificum

§. 5. Porro recitationem officii, et missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in toto ordine fratrum mi- — Declarationes speciales

norum sancti Francisci de observantia nuncupatorum utriusque sexus, ac in civitatibus Corana, ubi ortum habuit, at Veliterna, totaque ejus diœcesi, nec non in oppidis Civitellæ, ubi plerumqua commoratus est, ac ad æterna gaudia avolavit, ejusqua venerabile corpus requiescit Sublacensi, et Palumbariæ Sabinensi diœcesibus ab omnibus utriusque sexus christifidelibus tam sæcularibus, quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, et quantum ad missas attinet, etiam ab omnibus sacerdotibus ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, et quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in ecclesiis ordinis, civitatum, ac diœcesum prædictarum solemnia beatificationis ipsius servi Dei cum officio et missa sub ritu duplici majori die ab ordinario respective constituta, postquam in basilica Nostra sancti Petri in Vaticano de urbe celebrata fuerint eadem solemnia die tertia mensis septembris, pariter celebrandi facimus potestatem.

Derogatio contrariorum, et fides habenda transumptis.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisqua contrariis quibuscumqua. Volumus autem, ut earumdem Nostrarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu secretarii dictæ congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo præfecti ejusdem congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die decima octava augusti millesimo septingentesimo octuagesimo sexto, pontificatus Nostri anno duodecimo.

In Festo

BEATI THOMÆ A CORA

Sacerdotis professi ordinis minorum de observantia sancti Francisci

Oratio

Orationes recitandæ in festo beati.

§. 7. Deus, qui beatum Thomam tuo amore succensum interiori mortificatione, et eximia in proximum dilectione decorasti: ejus meritis, precibusque concede, ut nosmetipsos pro te abnegantes, et charitatis opera jugiter exequentes, æterna præmia consequi mereamur. Per Dominum etc.

Secreta

Illo nos igne Deus miseratus adure, qui beati Thomæ cor, dum hæc sacra perageret, mirabiliter inflammavit. Per Dominum etc.

Postcommunio

Spiritum nobis, Domine, tuæ dilectionis benignus infunde, ut quos mysteriis cœlestibus recreasti, interveniente beato Thoma confessore, tua facias pietate concordes. Per Dominum etc.

DECRETUM

Veliterna, seu Corana

Approbatio orationum

§. 8. Ad humillimas preces p. fr. Luca a Roma sacerdotis professi, lectoris jubilati, et postulatoris generalis dicti ordinis, referente v. p. Carolo Erskine fidei promotore sanctissimus dominus Noster Pius Sextus pontifex maximus suprascriptas orationes proprias in honorem beati Thomæ a Cora adprobavit, easque tam die solemnis beatificationis, quam in posterum in officio, et missa ejusdem beati ab omnibus utriusque sexus in Brevi beatificationis comprahensis recitari posse benigne indulsit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Die decima nona augusti millesimo septingentesimo octuagesimo sexto.

J. card. Archinto præfectus.

Loco ✠ sigilli

Dat. die 22 augusti 1786 anno XII.

MCLXVI.

Beatificatio servi Dei Gasparis de Bono sacerdotis professi ordinis fratrum s. Francisci de Paula.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proemium.

§. 1. Cum in Ecclesia Dei in omni ætate nonnulli semper fuerint placentes Deo viri sancti, qui viventes in carne, desideria carnis vicerunt, et cœlestem vitam in terris egerunt, quos justus, et misericors Dominus ante mundi constitutionem elegit, et prædestinavit, quo se in electis suis mirabilem demonstraret, suamque potentiam signis, et virtutibus declararet, ac justorum hominum, quos similes nobis infirmitate circumdatos in terris agnovimus, propositis laboribus, et meritis, segnitiem, ac tarditatem nostram in via virtutis excitaret, et frigescentem accenderet charitatem, pusillorumque, et instabilium corroboraret fidem, atque illorum, qui quoquomodo desciverunt, et naufragaverunt in fide, pravitas coerceretur, et dum ad sacras beatorum reliquias ægroti sanantur, dœmones pelluntur, aliaque plura perpetrantur prodigia, pertinacia confunderetur, intelligentes viros justos, etsi eorum hominibus mori videantur, immortalitate tamen plenam esse ipsorum spem, et feliciori vita æternum in cœlis vivere: apostolici nostri muneris est, dum illos cognovimus, eorum cultum, et honorem, quantum Nobis ex alto conceditur, promovere, ac christifidelibus suas virtutes proponere, sperantes fore, ut dum ipsi illorum sanctitatem reverentur, et colunt, patrocinium invocant, et gesta imitari student; Nobis inter hujus mundi fluctus, qui hisce præsertim difficillimis temporibus Nos undique quasi obruunt, navigantibus, suæ intercessionis dexteram porrigant, et adnitentes Nos ad terram viventium pergere, potentissimis quibus valent auxiliis adjuvent, et Nobis opitulentur.

Laudes servi Dei.

§. 2. Inter alios porro, qui placuerunt Deo, quique invenerunt portam angustam, et arctam, quæ ducit ad cœlum, Valentiæ Hispaniarum urbs Nobis opportune suspiciendum exhibet Gasparem de Bono sacerdotem professum ordinis fratrum s. Francisci de Paula minimorum nuncupatorum, qui nedum in pueritia, sed etiam in adolescentia, vel dum in mercatoris officina suam negotiationi navabat operam, vel præsertim dum militaribus signis conscriptus inter sequioris militum vitæ pericula per integrum decennium vixit, tantum assidua oratione, et christianæ vitæ candore profecit, ut dein in ipsa senectute, cum scilicet jam diu sub suavi religionis jugo christiana perfectio totum hominem possidebat, non semel sui illius ætatis in Dei servitio fervoris memoriam replicavit. Postquam vero religionem ingressus est, novum hominem indutus, suo corpori, ac omnibus carnis concupiscentiis asperum indixit bellum, illudque assiduis jejuniis, ac afflictationibus in servitutem spiritus redigens, omnes blanditis mundi dignitates, et honores fortiter contempsit; tanta porro cura, et diligentia in regulari disciplina versatus est, quam in omni vita, sancte, inviolateque custodivit, ut sua agendi ratio expressa quædam, et vivens regula esse videretur.

§. 3. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per congregationem venerabilium fratrum Nostrorum SanctæRomanæEcclesiæ cardinalium sacris ritibus præpositorum processibus de apostolicæSedis licentia confectis super vitæ sanctitate, et virtutibus, tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus eundem servum Dei Gasparem de Bono multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, et ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit posse quandocumque Nobis videretur, præfatum Dei servum beatum declarari cum consuetis indultis. Judicium sacræ congregationis Rituum super virtutibus, et miraculis ejus intercessione patratis.

§. 4. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis charissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum regis catholici, et quamplurium venerabilium fratrum archiepiscoporum, et episcoporum regnorum Hispaniæ, ac totius insuper antedicti ordinis s. Francisci de Paula minimorum nuncupatorum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis, benigne inclinati, de supradictæ congregationis consilio, et assensu, auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei servus Gaspar de Bono in posterum beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, et reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendæ) exponantur; imagines quoque radiis, Beatificatio

seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die ab ordinariis, sd quos spectat, designanda, et ab ordine prædicto die quarta julii recitetur officium, et missa de communi confessoris non pontificis cum orationibus propriis a Nobis approbatis juxta rubricas breviarii, ac missalis Romani.

Concessio officii, et missæ propriæ.

§. 5. Porro recitationem officii, et missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in toto ordine fratrum sancti Francisci de Paula minimorum nuncupatorum, ac in civitate, et diœcesi Valentina, in qua dictus servus Dei natus est, et ubi ad cœlos evolavit, ejusque venerabile corpus requiescit; ac in diœcesi Majoricensi, in qua insignia dedit sanctitatis exempla, et inter cujus cives fuit alias cooptatus, ab omnibus utriusque sexus christifidelibus tam secularibus, quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, et quantum ad missas attinet,etiam ab omnibus sacerdotibus ad ecclesias,in quibus festum peragetur confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, et quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in ecclesiis ordinis, civitatum, ac diœcesum antedictarum solemnia beatificationis ipsius servi Dei cum officio, et missa sub ritu duplici majori die ab ordinario respective constituta, postquam in basilica Nostra s. Petri in Vaticano de urbe celebrata fuerint eadem solemnia die decima septembris currentis anni, pariter celebrandi facimus potestatem.

Derogatio contrariorum, et fides habenda transumptis.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu secretarii dictæ congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo præfecti ejusdem congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud s. Mariam Majorem sub annulo piscatoris die xxii. augusti MDCCLXXXVI. pontificatus Nostri anno duodecimo.

IN FESTO

B. GASPARIS DE BONO

Sacerdotis professi ordinis minorum s. Francisci de Paula

Oratio

Orationes in festo beati recitandæ.

§. 7. Deus, qui beatum Gasparem confessorem tuum insigne tuæ dilectionis, et sacerdotalis ministerii exemplar esse voluisti; da nobis ejus precibus, ut per eadem vestigia gradientes, præmia consequi mereamur æterna. Per Dominum etc.

Secreta

Beati Gasparis, quæsumus Domine, meritis, et intercessione spiritum nobis tuæ charitatis infunde, ut sicut te in illo mirabilem prædicamus, ita in nos misericordem fuisse lætemur. Per Dominum.

Postcommunio

Refecti cibo potuque cœlesti, te supplices exoramus, omnipotens Deus, ut qui beato Gaspari plenam de mundi illecebris victoriam tribuisti, nos facias ejus imitatione sæculi blandimenta vitare, et ad te puris mentibus pervenire. Per Dominum etc.

DECRETUM

VALENTINA

Confirmatio orationum prædictarum.

§. 8. Suprascriptas orationes proprias in honorem beati Gasparis de Bono sacerdotis professi ordinis minimorum s.Francisci de Paula, referente r. p. CaroloErskine fidei promotore,ac humillime supplicante p. fr. Francisco Folch sacerdote professo supradicti ordinis postulatore,ssmus Dominus Noster Pius VI. pont. maximus adprobavit, indulsitque, ut recitari valeant die solemnis beatificationis ejusdem beati Gasparis de Bono, et successive in ejus officio, et missa ab omnibus comprehensis in Brevi ejusdem beatificationis, contrariis quibuscumque non obstantibus. Die 9. augusti 1786.

J. card. Archinto præfectus

Loco ✠ Sigilli

Dat. die 21 septembris 1786 anno XII.

MCLXVII.

Beatificatio venerabilis servi Dei Nicolai a Longobardis oblati professi fratrum ordinis s. Francisci de Paula.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

§. 1. Benedictus Dominus pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui inter assiduos tribulationum, et calamitatum fluctus, quibus hisce luctuosis temporibus pro peccatis nostris affligimur, multiplici spirituali gaudio Nos diebus istis consolari dignatus est. Vere enim magna extitit spiritalis lætitiæ ratio, cum Deus illustrium servorum suorum victorias manifestat, qui telis quidem secularibus spoliati, sed divina virtute armati adversus blandientis mundi insidias, vel frementis infernalis hostis impetus, vel mundanorum turbinum minas, spe vivida, mente incorrupta, constanti fide, charitate ferventi fortes, et stabiles in acie persliterunt, et bonum certamen, certamen fidei, certamen spiritale, prælium Christi ita decertarunt, ut gloriosum cursum consumarint, atque immarcescibilem coronam de manu Dei promeruerint.

Laudes venerabilis servi Dei

§. 2. Quamobrem cum magna superni numinis benignitate factum sit, ut in brevi dierum curriculo beatorum honores, et cultum quinque Dei servis decernere Nobis ex alto concessum sit, Nos lætari, et in Domino merito gloriari oportet, quod Deus omnipotens per humilitatis Nostræ ministerium hos famulos suos, ut in domo sua colluceant, in candelabro collocari voluerit. Congaudeat etiam nobiscum hæc Nostra Ecclesia fidei, ac morum magistra, ac ecclesiarum mater, in qua renovans Dominus multarum excellentium virtutum exempla hac ipsa ætate in ornamentum totius catholicæ Ecclesiæ exaltavit vere humilem Dei servum Nicolaum a Longobardis oblatum professum fratrum ordinis s. Francisci de Paula minimorum nuncupatorum, quem neque doctrina clarum, neque ex literis humano studio comparatis præstantem, sed prorsus idiotam delegit, quo nimirum ostenderet abundantes divitias gratiæ suæ, et cujus admirabili vitæ sanctitate, atque exemplo multos quidem ad vitam salutis perduceret, mundus vero, ejusque sectatores magis magisque coarguerentur. Siquidem postquam ipse in simplicitate cordis, et in sinceritate Dei primæ suæ ætatis, ac adolescentiæ tempus in humili, et agresti domo paterna degerat, divino spiritu ductus ad religionis portum confugit, eamque ingressus cœpit omni contentione corporis, et spiritus divina suffragante gratia digne ambulare in vocatione, qua vocatus fuerat. Nam carnem suam diris flagellis, et jejuniis castigans omnia terrena desideria mortificare studuit, quare pacatis passionibus, et concupiscentiis illum captivantibus in lege peccati, ac sibi ipsi perfecte mortuus tanta cœlestium rerum contemplatione, ac suavissimo Dei colloquio fruebatur, ut licet plane rudis, et literarum omnino ignarus mirum in modum tamen de rebus divinis loqueretur, atque incomprehensibiles earum sensus proferret; dum vero sacrosanctæ Triadis mysterium recogitabat, aut illud ab aliis vel verbo, vel signis ei repræsentabatur, a sensibus alienatus ad tam sublimis mysterii contemplationem illico raperetur; atque a Deo tantis erat præventus supernæ dulcedinis benedictionibus, ut etiam tum quando demandatis sibi muneribus fungebatur, a cœlestis patriæ gaudiis haud unquam recederet. Quamobrem illud, quod de seipso dicebat apostolus, ad eum transferre quodammodo posse videtur, vivo jam non ego, sed vivit in me Christus.

§. 3. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per congregationem venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium sacris ritibus præpositorum processibus de apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, et virtutibus, tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus eundem servum Dei Nicolaum multipliciter claruisse, nec non miraculis, quæ ad ejus intercessionem, et ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit posse, quandocunque Nobis videretur, prædictum Dei servum beatum declarari cum consuetis indultis. — Judicium sacræ congregationis Rituum.

§. 4. Hinc est, quod Nos totius antedicti ordinis fratrum s. Francisci de Paula minimorum nuncupatorum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de supradictæ congregationis consilio, et assensu, auctoritate apostolica tenore præsentium in- — Beatificatio

dulgemus; ut idem Dei servus Nicolaus a Longobardis in posterum beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, et reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendæ) exponantur; imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die ab ordinario, et ordinis prædicti præsulibus, ad quos spectat, designando, recitetur officium, et missa de communi Confessoris non Pontificis cum orationibus propriis a Nobis approbatis juxta rubricas breviarii, ac missalis Romani.

Concessio missæ et officii de communi confessorum non pontificum.

§. 5. Porro recitationem officii, et missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in toto ordine fratrum sancti Francisci de Paula minimorum nuncupatorum, ac in civitate, et diœcesi Tropiensi, in qua terra de Longobardi est sita, ubi dictus servus Dei natus est, ac in diœcesi Consentina, in qua poriter diu commoratus est, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam secularibus, quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, et quantum ad missas ottinet, etiam ab omnibus sacerdotibus ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, et quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in ecclesiis ordinis, civitatum, et diœcesum prædictarum solemnia beatificationis ipsius servi Dei cum officio, et missa sub ritu duplici majori die ab ordinario respective constituta, postquam in basilica Nostra sancti Petri in Vaticano de urbe celebrata fuerint eadem solemnia die decima septima currentis septembris, pariter celebrandi facimus potestatem.

Derogatio contrariorum, et fides habenda transumptis.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem Nostrarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu secretarii dictæ congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo præfecti dictæ congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud s. Mariam Majorem sub annulo piscatoris die xii septembris MDCCLXXXVI. pontificatus Nostri anno duodecimo.

IN FESTO

BEATI NICOLAI

A LONGOBARDIS CONFESSORIS

Oratio

Orationes recitandæ in festo beati.

§. 7. Deus charitatis fons, et pœnitentium virtus, et præmium, qui beatum Nicolaum confessorem tuum vitæ mortificatione, et charitate in pauperes mirabilem esse voluisti; da nobis, quæsumus, ut ejus exemplum imitati præmii quoque consortes effici mereamur. Per Dominum etc.

Secreta

Hostia, quam tibi, Domine, offerimus, illum in nobis misericoditer tui amoris ignem accendat, quo beati Nicolai cor jugiter æstuavit. Per Dominum etc.

Postcommunio

Sacramenta, quæ sumpsimus, Domine, beati Nicolai confessoris tui memoriam recolentes, ab omni nos adversitate custodiant, et ad salutem proficiant sempiternam. Per Dominum etc.

DECRETUM

ROMANA

Decretum pro approbatione orationum prædictarum.

§. 8. Sanctissimus Dominus Noster Pius Sextus pont. max. referente r. p. Carolo Erskine fidei promotore, et p. fr. Liborio Maria Tedeschi sacerdote professo ordinis minimorum s. Francisci de Paula, postulatore, humillime supplicante, suprascritas orationes proprias in honorem beati Nicolai a Longobardis oblati professi supradicti ordinis adprobavit, easque recitari indulsit tum die solemnis beatificationis prædicti beati, tum in posterum in ejus officio, et missa ab omnibus utriusque sexus comprehensis in Brevi beatificationis, contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 9. septembris 1786.

J. card. Archinto præfectus

Loco ✠ Sigilli

Dat. die 19 septembris 1789 anno XV.

MCLXVIII.

Confirmatio statutorum conditorum a sacra congregatione nuncupata » della Grascia » pro recta ejusdem tribunalis administratione.

EDITTO

Carlo per la Divina Misericordia vescovo di Porto, e santa Rufina cardiual di san Marco, della Santa Romana Chiesa camerlengo.

Cardinal.camerarius chirographum pontificium exequendum accepit.

§. 1. Intenta la Santità di Nostro signore Papa Pio Sesto felicemente regnante a rettificare, e dirigere ol maggior bene dello atato le diverse parti dell' amministrazione, e del governo, ha rivolta la sua attenziona eziandio ai veglianti ragolamenti del tribuuale della Grascia, affine di conciliare l'importante oggetto di assicurare a questa dominante l' obbondanza dci diversi generi di vittuali più necessarj al sostentamento del popolo con la maggiore prosperità, e floridezza dell' agricoltura, della pastorizia, e del commercio aole sorgenti di una tale abbondanza. A tale effetto inerendo al sentimento di una particolare congregazione composta di eminentissimi signori cardinali, e di prelati a ciò deputata dalla atessa Santità Sua è venuta nella benigna determinazione di abolire, e sopprimere perpetuamente la precettazione degli agnelli, degli animali neri, e dell' olio, sostituendo alla medesima diversi altri provvedimenti più utili, e più confacanti al divisato intento di assicurare a questa dominante la indicata abbondanza, come diffusamente si rileva da speciale clementissima cedola di moto proprio della medesima Santità Sua segnata sotto questo medesimo giorno del tenore seguente: cioè;

Pius PP. VI.

Motu proprio

Tenor pontificii chirographi

» §. 2. L' importante oggetto di
» accrescera sempre più i vantaggi de'
» Nostri amatissimi sudditi, al quale
» sono atate sempre rivolte lc Nostre
» paterne core, ci ha resi sopratutto
» sommamente solleciti di liberarli dai
» vincoli, e dalle leggi proibitive, che con
» sommo Nostro rammarico scoprimmo
» opporsi al libero esercizio della loro
» industria; e del loro commercio;
» e consegnentemante all'ingrandimento
» della poblica prosperità, ed opu-
» lenza: ed a tal' effetto dopo di ave-
» re sino al principio stesso del No-
» stro pontificato aboliti generalmente
» li pedagj, che in tanta copia s' in-
» contravano ne' pontificj dominj, e
» di avere in seguito ulteriormeote
» provveduto all' accrescimento dall'in-
» terna circolazione colla nota genera-
» le riforma delle gabelle, mediante
» la quale sono state queste intiera-
» mente trasportate al confine, abbia-
» mo dipoi rivolta la Nostra attenzione
» all' attuale legislazione del tribunala
» della Grascia, dove non ignoravamo,
» che abbondavano li regolamenti proi-
» bitivi, e vincolanti, e perciò siamo
» venuti nella determinazione di depu-
» tare una particolare congregazione
» composta di alcuni cardinali, e pre-
» lati, affinchè fra le altre cose esami-
» nasse, e riferissa, se si poteva con-
» ciliare l' importante oggetto di assi-
» curare a questa Nostra dominante l'ab-
» bondanza delle grasce coll' abolizio-
» ne dei divisati regolamenti proibitivi
» e vincolanti, e particolarmente di
» quelli, che concernono li precetti
» da tanto tempo sospirata dal ceto
» universale, dai proprietarj, e ripro-
» duttori delle grasca medesime nelle
» provincia suburbane sottoposte a det-
» ti vincoli.

Ratio concessionis.

» §. 3. Ed avendo la congregazio-
» ne suddetto corrisposto pienamente
» all' aspettazione, e fidncia, che in
» lei avevamo, ha assunto un lungo,
» e maturo esama del surriferito im-
» portantissimo oggetto, e dopo di ave-
» re minutamente ponderato tutto ciò,
» che tanto a favore, quanto contro
» del predetto sistema dello precetta-
» zione è stato alla medesima diffusa-
» mente, e replicate volte dedotto,
» nella sessione tenuto sotto li 13 del
» corrente mese ha risolnto, che deb-
» ba intieramente abolirsi il predetto
» sistema della precettaziona insino ad
» ora creduto necessario ad assicurare
» alla capitale l'abbondanza degli agnel-
» li, e degli animali neri, e dell' olio
» con averc immaginati diversi altri
» provvedimenti più confacenti a con-
» seguire il medesimo intento: ed aven-
» doci il reverendissimo card. Vitalio-
» no Borromeo, come capo della stes-
» sa congregazione, fatta ampia, e det-
» tagliata relazione della risoluzione in-
» dicata, ha la medesima meritata in
» tutte le sue parti la sovrana Nostra

» approvazione per li vantaggiosi, e » salutari effetti, che dallo sua esecu- » zione saranno per derivare tanto al- » la prefata Nostra capitale, quanto » alle riferite provincie suburbane, spe- » rando, che gli abitanti delle mede- » sime, e per il loro interesse, e per » corrispondere al pensiere, che ci sia- » mo dati di rendere pienamente esau- » diti i loro voti, si applicheranno se- » riamente o rendere sempre più flo- » ridi i loro gregi, ed oliveti, cosic- » chè in ordine ai bestiami, e all'olio » possano non solo servire al consumo » delle provincie stesse, e di Roma, » ma eziandio aprire dei detti generi » un' utilissimo capo di commercio at- » tivo cogli esteri.

Concessionis tenor.

» §. 4. Inerendo Noi pertanto al- » l'enunciata risoluzione della surri- » ferita congregazione particolare della » Grascia, colla presente Nostra cedo- » la di moto proprio, in cui abbiamo » per espresso, e di parola in paro- » la inserto il tenore di tutte le co- » stituzioni, leggi, editti confermato- » rj del veglione sistema del tribu- » nale della Grascia, ed ogni altra co- » sa necessaria ad esprimersi, di cer- » ta scienza, e pienezza della Nostra » suprema potestà aboliamo, e perpe- » tuamente sopprimiamo il sistema del- » la precettazione insino ad ora tenu- » to, e praticato dal mentovato tribu- » nale dellaGrascia per assicurare la pro- » vista, e la consumazione degli agnelli, » degli animali neri, e dell'olio, e conse- » guentemente, ad eccezione della proi- » bizione di trasportare tali grasce, e » vittuali fuori di stato senza le dovu- » te licenze, che anche in appresso » dovrà restare nel suo pieno vigore, » vogliamo, che tanto nell' agro Ro- » mano, quanto nelle provincie subur- » bane di Marittima, e Campagna, La- » zio, Sabina, Patrimonio, come anche » nell' Umbria la contrattazione delli » surriferiti vittuali sia intieramente » libera, e rapporto ai medesimi s' in- » troduca nella più sciolta circolazio- » ne, che con tanto loro utile si tro- » va da molto tempo stabilita, ed in- » trodotta in tutte le altre provincie » de' Nostri dominj, come pure in- » tendiamo, che lo grasce, e vittuali » suddetti trasportati che sieno in que- » sta Nostra dominante vengano in av- » venire esentati da tutte le altre leg- » gi vincolanti, ch' erano famulative di » quella della percettazione come sopra » rimasta del tutto obolita, e che per » conseguenza portati, che sieno in » Roma, possano di nuovo ritornare » indietro, qualora tra il venditore, » ed il compratore non si convenga del » prezzo, e che parimente nessun ven- » ditore di essi generi possa essere » come lo è stato insino od ora astretto » a consegnare al compratore il genere » stesso, senz' averne contestualmente » ricevuto l' importo, ed il prezzo. In » ordine però agli agnelli per togliere » ogni dubio, che nel primo anno del- » la nuova legislazione sieno essi per » mancare al consumo di questa do- » minante, vogliamo, che li mercanti » di campagna, non meno che gli af- » fidati della dogana del Patrimonio nei » giorni del prossimo venturo mese di » dicembre esibiscano formale obbli- » gazione al capo della stessa congre- » gazione particolare della Grascia di » somministrare con abbondanza al cam- » po gli agnelli per le tre prime set- » timane dopo la pasqua.

Declarationes speciales.

» §. 5. Ed in vista del medesimo » oggetto di togliere sempre più il sur- » riferito dubio, vogliamo, che la fide- » jussione solita prestarsi in ciascun' an- » no dai macellari di tenere provveduti » i loro spaccj per tutta la stagione ab- » braccj eziandio l' obbligazione parti- » colare di tenere provveduti i loro ma- » celli della conveniente quantità di » carni agnelline nelle riferite tre pri- » me settimane dopo la pasqua. Una » tale fidejussione non dovrà peraltro » essere più illusoria, e soltanto appa- » rente, come lo è stato insino ad ora, » ma bensì reale, ed idonea; e perciò » mancando alcuno di detti macellari » di esibire questa idonea sicurtà, non » gli dovrà essere permessa l' apertura » del macello. Ed anche li pizzicaro- » li dovranno essere tenuti a dare ido- » nea sicurtà di tenere ne' debiti tem- » pi provvedute le loro botteghe di car- » ni porcine, e di olio, sotto la stes- » sa pena di essere inabilitati od eser- » citare la loro arte; ed in ordine poi » a quest' ultimo genero di vittuale per » tranquillità, e per quiete della Grascia » dovrà ogni pizzicarolo dare alla pre- » sidenza l'assegna dell' olio da lui prov- » veduto, e accaparrato, ed ogni mese » di quanto ne avrà spacciato, e di » quando in quando senz' alcuna sua » spesa, o vessazione li ministri della » stessa presidenza mediante la visita » effettiva della pizzicheria verifiche- » ranno, se esista effettivamente il ge- » nere assegnato. Dovranno poi aprirsi » quattro macelli, ed altrettante piz- » zicherie per conto della Nostro ca-

» mera, ad oggetto che servino a tenere ben regolati li macelli, e le pizzicherie già esistenti, ed anche perchè col somministrare una notizia esatta delle spese, e dei ricavi servino di scorta sicura alla fissazione della tariffa dei prezzi: E tanto nelli surriferiti nuovi macelli, e pizzicherie normali, quanto negli altri, ed altre come sopra già esistenti non potrà in alcun modo, e sotto le più forti pene ad arbitrio oltrepassarsi la predetta tariffa de' prezzi: potrà per altro in ciascun macello, o pizzicheria tanto normale, che non normale vendersi al di sotto della stessa tariffa. E la medesima tariffa, che dovrà abbracciare eziandio le carni di abbacchj, vogliamo, che sino a nuovo Nostro ordino in contrario si fissi, e stabilisca dalla surriferita particolare congragazione della Grascia nell' approssimamento delle respettive stagioni, ed anche che si rinnuovi di trimestre, in trimestre se lo esigerà il moto, e l'andamento del commercio.

Removentur abusus.

» §. 6. E'pure mente Nostra espressa, che si tolga affatto l' abuso introdotto da qualche tempo a questa parte nei macelli di contrattare non a peso, ma a paoli, ed a bajocchi, e perciò tanto il reverendissimo cardinal camerlengo, quanto monsignore presidente della Grascia, ed i conservatori del popolo Romano invigileranno col mezzo de' respettivi loro grasceri, che non ritorni a ripullulare l' aboso suddetto, come puro che ne' suddetti macelli, e nelle pizzicherie non vengano in modo alcuno oltrepassati li prezzi da stabilirsi come sopra dalla congregazione deputata. E siccome poi a facilitare alla capitale il trasporto, e la concorrenza delle grasce influisce molto la modicità, e semplicità delle gabelle su di essa imposte, sarà cura di monsignor tesoriere di formare, ed esibire alla più volte nominata congregazione particolare un piano per semplificaro il complicato metodo della esigenza delle gabelle relative alla Grascia, avendo in vista di diminuire quella sopra gli agnelli, e trasportarla per mera, e sola indennità del Nostro erario sopra le carni di lusso.

Jurisdictio congregationis deputatae.

» §. 7. La predetta congregazione particolare della Grascia, che per l' esecuzione delle surriferite incombenze, come altresì ad oggetto, che dia la necessaria sussistenza alla nuova legislazione, vogliamo, che continui a sussistere sino a nuovo Nostro ordine, dovrà adunarsi regolarmente una volta in ciascun bimestre, e straordinariamente poi tutte le volte, che dal capo della medesima si giudicherà espediente; ed in tali incontri tanto monsignor tesoriere, quanto monsignor presidente della Grascia dovranno rendere esatto conto alla medesima della esecuzione dei surriferiti nuovi regolamenti da Noi stabiliti, ciascuno per quello, che concerne il rispettivo dipartimento, e dalla stessa attenderne gli opportuni provvedimenti. Nei casi urgenti però, e che non ammettessero dilazione, ciascuno dei suddetti due prelati potrà per l' oggetto indicato indirizzarsi soltanto al capo della stessa congregazione, il qualo però trattandosi di materia grave, ed importante non potrà prendere alcuna risoluzione, e dare alcun' ordine se prima non avrà interpellato il Nostro oracolo; poichè tale è mente, e volontà Nostra espressa.

Clausulae sublatores et irritantes.

» §. 8. Volendo, e decretando, che la prescote Nostra cedola di moto proprio sebbene non ammessa, nè registrata in camera, e ne' suoi libri a tenore della bolla di Pio pp. IV. Nostro predecessore *de registrandis*, vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla semplice Nostra sottoscrizione, e che non gli si possa in alcun tempo mai opporre di sorrezione, orrezione, nè di alcun' altro vizio, o difetto della Nostra volontà ed intenzione, e che così, e non altrimenti debba sempre nelle cose premesse giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi dalla surriferita congregazione deputata, dal reverendissimo cardinal camerlengo, dal tribunale della Nostra camera, e da qualonque altro giudice, e tribunale ancorchè collegiale, e composto di reverendissimi cardinali, togliendo loro, ed a ciascuno di essi la facoltà di giudicaro, decidere, definire, ed interpretare diversamente, e dichiarando Noi d' adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che si facesse in contrario, ancorchè non ci sia stato chiamato, citato, nè sentito monsignor commissario della Nostra camera, e qua-

» lunque altro, che vi avesse, o po-
» tesse avervi interesse.

Derogatio contrariorum.

» §. 9. Non ostanti le costitutzioni, chirografi, moti proprj, decreti, e stabilimenti in qualunque tempo, ed in qualsivoglia modo emanati a favore del vegliante sistema del tribunale della Grascia, la citata bolla di Pio IV. *de registrondis*, la regola della Nostra cancelleria *de jure quæsito non tollendo*, e quali si sieno altre costituzioni, ed ordinazioni apostoliche Nostre, e de' Nostri predecessori, leggi, stili, usi, e consuetudini, ed ogni altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserito, supplendo Noi colla pienezza della Nostra suprema potestà a qualunque vizio, e difetto quantunque sostanziale, e formale, che nelle cose premesse potesse intervenire, per questa volta sola, e per gli effetti indicati ampiamente deroghiamo. Dato dal Nostro palazzo apostolico Quirinale questo dì 19 settembre 1789.

Pius PP. VI.

Executio chirographi.

§. 10. Mentre per tanto noi abbiamo la soddisfazione di dedurre a notizia del pubblico col presente nostro editto queste provvide determinazioni prescritte da Nostro signore nella riferita graziosissima cedola di moto proprio, e che tanto in questa dominante quanto nelle mentovata suburbane provincie saranno al glorioso nome di Sua Santità ben degno oggetto di eterne benedizioni; per l' autorità del nostro uffizio di camerlengo, ed anche per ordine espresso della istessa Santità Sua non lasciamo d' ingiungerne la più esatta osservanza sotto le pene comminate nello stesso moto proprio, ed altre ancora più forti eziandio afflittive di corpo, o pecuniarie a nostro arbitrio.

Sanctio poenalis

§. 11. Ed affinchè delle predatte sovrane determinazioni niuno possa giammai allegare ignoranza, ed abbiano essa in ogni tempo la loro più esatta, ed inviolabile esecuzione, ordiniamo, che il presente nostro editto venga affisso, e pubblicato non solo ne' soliti luoghi di questa capitale e in tutte le altre città, a terre delle surriferite suburbane provincie; cioè di Marittima, e Campagna, Lazio, Sabina, e Patrimonio, ed anche dell'Umbria, ma inoltre, che l' editto medesimo debba restare sempre affisso in tutti li macelli, pizzicharie, ed altre botteghe di rivenditori di olio di questa istessa capitale, sotto pena di scudi dieci d' oro in ciaschedun caso di contravenzione. Dato in camera apostolica questo dì 19 settembre 1789.

C. card. Rezzonico camerlengo.

Tommaso Selli segretario e cancelliere della R. C. A.

MCLXIX

Dat. die 6 aprilis 1789 anno XV.

Erectio episcopatus in Civitate Baltimori.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

§. 1. Ex hac apostolicæ servitutis specula ad universas orbis terræ partes animum intendentes, ut impositum Nobis licet immerentibus munus regendi, ac pascendi Dominicum gregem, quantum in Domino possumus exequamur, ed id potissimum curas, sollicitudinesque Nostras convertimus, et christifideles, qui in diversis provinciis dispersi catholica Nobiscum communione sociantur, a suis regantur pastoribus, a quibus in evangelicæ vitæ, ac doctrinæ disciplina diligentissime erudiantur; sic enim statuimus, ut qui vitam, moresque suos ad christianæ sapientiæ præcepta conformaverit, suis ope divina fretus ita imperet cupiditatibus, ut sectando justitiam non sibi solum, sed suis etiam, cum quibus diversatur prodesse plurimum possit. Qui vero docentibus episcopis cœlestem doctrinam a Christo Domino catholicæ Ecclesiæ traditam probe hauserit, eique refrænata ingenii immoderantia firmissime inhæserit non circumferatur omni vento doctrinæ, ut inquit apostolus, sed Dei revelantis auctoritate nixus in catholicæ Ecclesiæ fide conquiescat, repudiatis hominum novis, variisque doctrinis, cum quibus nec ipse civilis potest respublica salva consistere. In hac enim perditorum morum colluvie, in quam præceps ruit humana natura, Christi jugo repugnas, in eaque inge-

niorum superbia, nescia subdere hominum opiniones, et deliramenta evangelio Christi, et ab eo traditæ veritati maxime subvenire debuit cœlestis auctoritas, quæ catholicæ Ecclesiæ in omne ævum duraturæ tamquam columnæ, ac fundamento firmissimo commendata, ejus voce, ejusque magisterio disceremus, cum quæ agenda sunt, tum ejus voce, quæ credenda, non tantum propter adipiscendam sempiternam salutem, et sempiterni cujusdam populi cœlestem divinamque rempublicam, sed etiam propter hanc vitam honestissime gerendam, et propter terrestris civitatis concordissimam societatem. Hoc autem docendi, ac regendi munus primum apostolis concreditum, ac potissimum b. Petro apostolorum principi, supra quem unum ædificata est Ecclesia, cuique Dominus, ac redemptor noster oves, atque agnos pascendos commisit, per temporum, et successionum vices in episcopos est derivatum, ac præsertim in Romanos pontifices beati Petri successores, ejusque potestatis, ac dignitatis hæredes, ut inde verissime constaret haud portas inferi adversus Ecclesiam prævalere unquam posse, divinumque ejus institutorem usque ad consummationem sæculi præsto semper adfuturum, ne in quacumque morum fœditate, vel in quibuslibet æstuantium opinionum fluctibus, aut episcopalis successio deficeret, aut navicula Petri submergeretur.

Ratio cur nova episcopatus erectio decreta fuit.

§. 2. Quamobrem cum ad aures Nostras perlatum sit in florentissima tresdecim provinciarum Americana republica plurimos christifideles, qui cathedræ Petri in qua catholicæ unitatis centrum constitutum est communione sociati, licet a suis presbyteris animarum curatoribus spiritualiter gubernentur, plurimum tamen optare, ut episcopus præficiatur, qui non modo ea, quæ sunt ordinis episcopalis, exerceat, sed etiam ad uberius pascendam salutaris doctrinæ pabulo, custodiendamque illam catholici gregis partem sedulo incumbat, libentissime eam occasionem amplexi sumus, qua Nobis de catholici episcopi opera ac solatio tam dissitas regiones providere, Deo opt. max. opitulante gratia conceditur.

Judicium ad rem editum a sacra congregatione propaganda fidei.

§. 3. Quod ut felicius, ac juxta sacrorum canonum regulas melius perficeretur, venerabilibus fratribus S. R. E. cardinalibus negotiis congregationis propagandæ fidei præpositis in mandatis dedimus, ut totum hoc negotium diligentissime curarent, et ad Nos referrent. Itaque eorum decreto die 12. julii superioris anni edito, ac per Nos adprobato sancitum est, ut presbyteris, qui in fœderatæ Americæ provinciis catholicæ religionis ministeria rite exercent, curamque agunt animarum, committeretur, ut collatis simul consiliis id primum inquirerent, qua in urbe sedes ista episcopalis constitui deberet, deinde qui potissimum idoneus ad hoc tantum munus ex iisdem presbyteris assumendus videretur, quem Nos pro prima hac vice tantum, et ex speciali gratia ab eodem clero eligendum, atque huic apostolicæ Sedi præsentandum permisimus.

Presbyteri delegati seligunt civitatem Baltimori pro nova episcopi sede, et nominato episcopo a sancta Sede confirmando.

§. 4. Obsequentes huic decreto supra memorati presbyteri in fœderatæ Americæ provinciis curam animarum gerentes concordi studio prius existimarunt in civitate Baltimori episcopum cum ordinaria jurisdictione esse constituendum, quippe quæ urbs sita in Merilandia, in qua major fidelium, ac sacerdotum pars degit, aptissima commercio cum reliquis provinciis videatur, tum etiam quod ex ea provincia in reliquas religio, fidesque catholica propagata fuerit. Deinde vero statuto electionis tempore insimul convocati, ac peracto sanctissimæ missæ sacrificio, divinique spiritus implorata ope omnium suffragia exquisita sunt, et ex viginti sex sacerdotibus, qui convenerant, viginti quatuor suffragium tulerunt pro dilecto filio Joanne Carroll, quem aptissimum episcopali subeundo oneri judicarunt, confectoque tutius rei gestæ instrumento ad eamdem congregationem cardinalium transmiserunt.

Processum electionis s. congregatio confirmavit.

§. 5. In ea rebus omnibus mature perpensis, ac consideratis, facile in sententiam itum est, quam maxime conducere religionis catholicæ incremento, si Baltimori sedes episcopalis figeretur, et fere cunctis eorumdem sacerdotum suffragiis designatus Joannes Carroll in in ejusdem episcopum præficeretur.

Erectionis tenor

§. 7. Nos igitur, quibus a dilecto filio Nostro cardinali Antonellio præfecto ejusdem congregationis sententia relata fuit, nihil habentes antiquius quam quæ ad veræ fidei propagationem, sanctæque catholicæ Ecclesiæ decus, et amplificationem pertinent, ad optatum exitum perducere, prædictam civitatem Baltimori apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium in episcopalem sedem pro uno episcopo a Nobis in futuris quandocumque vacationibus eligendo tenore præsentium perpetuo erigimus, et constituimus.

Concessio jurisdictionis pro novo episcopo.

§. 8. Ac propterea ejusdem civitatis episcopo, ejusque successoribus quandocumque futuris episcopalem jurisdictionem, et potestatem exercere, omnia et singula quæ ordinis ac jurisdictionis, et cujuslibet alterius muneris episcopalis sunt, et quæ alibicumque constituti episcopi in suis ecclesiis, civitatibus, et diœcesibus de jure, vel consuetudine, vel alias quomodolibet ex generalibus privilegiis, gratiis, et indultis, ac dispensationibus apostolicis gerere, et facere possunt, cum præeminentiis, honoribus, immunitatibus, et gratiis, quibus ceteræ cathedrales ecclesiæ de jure, vel consuetudine; vel alias quomodolibet utuntur, potiuntur, et gaudent, uti, potiri, et gaudere quomodolibet in futurum apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium perpetuo concedimus, et indulgemus.

Nova sedes nullius metropolitico jure subjecta declaratur.

§. 9. Eamdem vero episcopalem sedem sic erectam nullius metropolitico juri volumus obnoxiam esse, aut suffraganeam, sed Nobis, ac successoribus Nostris Romanis pontificibus, ac huic apostolicæ Sedi perpetuo subjectam decernimus, et declaramus: episcopis autem novæ hujus Baltimorensis ecclesiæ perpetuis quandocumque temporibus, donec alia Nobis alios catholicos episcopos in fœderatis Americæ provinciis deputandi sese offerat occasio, ac donec aliter per hanc apostolicam Sedam fuerit dispositum omnes christifideles catholica communione viventes tam ecclesiasticos, quam sæculares, universumque clerum, ac populum in prædictis fœderatæ Americæ provinciis existentem, quamvis alteri cuiuscumque dioecesis episcopo hucusque subjectus fuerit, eidem episcopo Baltimorensi subjectam fore, et esse Nostra auctoritate decernimus et declaramus, cum facultate eidem futuro episcopo ejusque successoribus contradictores quoscumque, suisque mandatis inobedientes appellatione postposita compescendi, catholicas ecclesias vel per se, vel per alios ab ipso delegatos, visitandi, abusus tollendi, fidelium mores corrigendi, eaque omnia exercendi, quæ juxta canonicas sanctiones, Tridentini concilii decreta, et apostolicæ Sedis auctoritate.

Confirmatio electionis novi episcopi.

§. 10. Cum vero juxta præmissa ex speciali gratia, et pro hac prima tantum vica sacerdotibus in foederatæ Americæ provinciis animarum curam gerentibus indulserimus, ut personam eligerent a Nobis in episcopum præficiendam, omniumque fere suffragia in presbyterum Joannem Carroll collata fuerint, Nos ejusdem fidem, prudentiam, pietatem, ac zelum aliunde perspectum habentes, quoniam magna cum laude postremis hisce annis Nostro mandato spirituali animarum regimini præfuit, eumdem propterea ex apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Baltimorensis ecclesiæ episcopum, et pastorem declaramus, creamus, præficimus, et constituimus, facultatem eidem impertientes, ut consecrationis munus a quocumque catholico antistite apostolicæ Sedis communionem habente cum assistentia duorum ecclesiasticorum aliquâ saltem dignitate fulgentium, quatenus duo episcopi haberi non possint, præstito prius juxta pontificale Romanum juramento, munus consecrationis suscipere possit, et valeat. Eidem vero sic electo episcopo committimus, ut in præfata Baltimorensi civitate unam ecclesiam sibi benevisam ad formam cathedralis ecclesiæ redigi faciat, et prout temporum ac rerum ratio permiserit, aliquem sibi clerum instituat divino cultui et ejusdem ecclesiæ servitio addictum, ac præterea seminarium episcopale, vel in eadem civitate vel alibi, prout magis expedire judicaverit, erigat, ecclesiasticos proventus administret, aliqua gerat pro catholicæ fidei incremento, ipsiusque sic novæ erectæ cathedralis ecclesiæ cultu, at decore amplificando, prout magis in Domino expedire judicaverit. Mandantes propterea eidem episcopo, ut jussis s. congregationis venerabilium fratrum Nostrorum S.R.C. cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum obtemperet, relationem visitationis ecclesiæ debito tempore transmittat, eamque instructam reddet de iis omnibus, quæ spirituali sibi commissi gregis bono, ac saluti noverit profutura.

Clausula sublata et decretum irritans

§. 11. Decernentes has præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios effectus sortiri, et obtinere, et ab illis, ad quos spectat, et spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate judicari, et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 12. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque,

et synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die sexta novembris millesimo septingentesimo octuagesimo nono pontificatus Nostri anno decimo quinto.

Dat. die 27 junii 1796 anno XVI.

MCLXX.

Reformatio legum vigentium in provincia Ferrariæ super solutione vectigalis, et incorporatio emporii ibidem extantis cum cæteris statui ecclesiastici.

Pius PP. VI.

Motu proprio.

I.

Oggetto, che ha indotto Nostro Signore a stabilire le dogane ai confini. Provvisionale eccettuazione di un tale stabilimento per la provincia di Ferrara

§. 1. L'industria delle arti, e delle manifatture, che dopo l'agricoltura forma l'opulenza, ed il principale sostegno degli stati, e che influisce eziandio al ben'essere dell'agricoltura stessa, mediante l'impiego, che fa de' suoi prodotti, e delle sue materie, non può fiorire, e prosperare in alcuna nazione senza un ben regolato sistema di gabelle sulla importazione, ed esportazione delle merci, il quale per una parte renda meno dura, e meno estesa la concorrenza delle somiglianti manifatture forastiere, o per l'altra faccia che le indicate materie prime delle arti abbiano una tendenza, ed un pendio agli opificj nazionali, piuttosto che verso quelli degli esteri: e a tale oggetto dopo di aver Noi fino dai primi giorni del Nostro innalzamento al trono pontificio in diverse guise particolarmente favorito quelli, i quali si esercitavano nell' indicata carriera dell' industria, o delle arti, con Nostro speciale chirografo segnato li ventisei aprile 1786. riformammo il sistema delle gabelle in tutta l'estensione delle cinque provincie del Nostro stato, cioè, di Romagna, Marca collo stato di Urbino, Umbria, Patrimonio, Marittima, e Campagna col Lazio, e Sabina, ed avressimo fatto lo stesso anche nella provincia di Ferrara, mentre ad essa pure giudicavamo convenire, ed eravamo effettivamente determinati di estendere una siffatta riforma se non avessimo veduto, che in allora non erano peranche in pronto, e preparati tutt' i materiali occorrenti per l' esecuzione.

II.

Riguardi, che ha avuti Sua Beatitudine alla provincia di Ferrara, sebbene non compresa nel nuovo stabilimento delle finanze.

§. 2. Sebbene peraltro la riferita provincia di Ferrara non restasse allora compresa nella generalità del sistema, e che per conseguenza i confini della provincia medesima nell'esecuzione del predetto nuovo piano si considerassero provvisionalmente, e sino a nuov' ordine Nostro, conforme ci esprimemmo nello stesso chirografo, come confini di stati esteri, abbiamo ciò non ostante avuto ogni possibile riguardo eziandio all' avvanzamento dell' industria nella provincia stessa, al qual'effetto abbiamo accordato ai suoi abitanti, che quantunque come sopra esclusi dall' indicato nuovo piano, potessero nulladimeno continuare, come per lo passato, a tirare da tutte le altre parti dello stato senza pagamento di gabella li generi grezzi, e le materie prime occorrenti all' alimento delle loro manifatture, come pure che senza alcun pagamento di gabella potessero trasmettere queste stesse loro manifatture nelle altre provincie dello stato; vantaggi grandissimi, e tanto più da rimarcarsi, che gli abitanti delle predette altre provincie dello stato non ricevevano, nè ricevono un' eguał trattamento nella dogana di Ferrara, venendo in essa per tutti gli effetti considerati intieramente, come se appartenessero ad esteri dominj.

III.

Collusioni provenienti dal non essere stata compresa l' accennata provincia di Ferrara nella generalità del sistema delle finanze, e le quali si oppongono ai buoni effetti del sistema medesimo

§. 3. Noi non tardammo però molto ad accorgerci, che questa Nostra condescendenza verso la mentovata provincia di Ferrara nell'atto pratico era estremamente pericolosa, e produceva parecchie collusioni in pregiudizio non meno del Nostro erario per il fraudamento delle nuove prescritte gabelle, che dell' interesse dell' industria nazionale, a cui unicamente erano dirette le gabelle istesse; difatti sotto pretesto, che li generi grezzi, e le materie prime dell' altre provincie dello stato andassero nel Ferrarese per l' oggetto di essere messe in opera, scoprimmo con Nostro rammarico, che si trasportavano negli stati esteri confinanti a quella

legazione, come da altra parte, col manto, e sotto pretesto di marci Ferraresi vedemmo, che il rimanente dello stato, e sopratutto la contermine provincia di Romagna si trovò inondata ben presto di merci forastiere introdotte in fraude. E quantunque per ovviare a siffatti inconvenienti si fossero subito presi diversi provvedimenti, vedevamo di non poterci molto riposare sulla loro efficacia, e che per rimediarvi radicalmente non v' era altra strada fuori che o d' incorporare intieramente l' indicata provincia di Ferrara nella generalità del sistema, ovvero di lasciarla separata per tutti gli effetti risguardanti le dogane, e che relativamente alle medesime venisse intieramente risguardata come se appartenesse ad esteri dominj; cosa la quale ridonderebbe tutta in disvantaggio della provincia stessa di Ferrara, giacchè il rimanente dello stato ritrovando nella moltiplicità de' luoghi, che lo compongono, abbondantemente tutto ciò, che occorra al pascolo, ed allo smaltimento della propria industria, potrebbe facilmente, e senza alcun danno soffrire una tale separazione, laddove la provincia indicata, non potendo avere in se stessa tutte queste risorse, verrebbe per conseguenza ad essere moltissimo pregiudicata, se per continuare a tirare dalle altre parti dello stato i generi grezzi inservienti all' alimento delle proprie arti, e per trasmettere a queste altre parti dello stato li prodotti della sua industria, come ha fatto insino ad ora, dovesse essere soggetta ai dazj, a' quali in vigore del nuovo sistema si trovano in simili circostanze sottoposti i generi provenienti dagli esteri dominj.

IV.

Altri disordini derivanti dalla non comprensione di Ferrara nella generalità del sistema delle finanze.

§. 4. Un' altro disordine Noi vedevamo derivare dall' anzidetta separazione della riferita città, e provincia di Ferrara, ed è, che le merci forastiere, le quali si trovano vendibili in Ferrara stessa, e che per conseguenza hanno pagata la gabella d' introduzione in quella dogana, debbono pagarla eziandio nelle dogane dell'altre provincie dello stato, se in esse si vogliono introdurre ad oggetto di restarvi, e consumarvisi, come all' opposto debbono di nuovo pagarla nella ridetta città di Ferrara, se dopo di essere state sdaziate in qualche altra parte dello stato, vengono destinate al consumo di quella stessa città. Ed il medesimo disordine della duplicazione di pagamento, e di dazio, attesa la mentovata separazione, Noi vedemmo verificarsi eziandio in ordine ai transiti.

V.

Determinazione di Sua Santità di comprendere il Ferrarese nella generalità del sistema delle finanze.

§. 5. E però volendo Noi togliere di mezzo tutti questi inconvenienti, i quali si oppongono alla perfezione del già introdotto generale sistema delle finanze, come pure per dare eziandio agli abitanti della predetta provincia di Ferrara quegl' incoraggimenti alla coltura del commercio, e delle arti, che mediante il predetto generale sistema esperimentano felicemente gli altri abitanti de' Nostri dominj, fino da due anni a questa parte ordinammo, che s' intraprendessero le opportune operazioni, e si adunassero i materiali occorrenti per mettere in istato di esecuzione il divisato progetto della comprensione della riferita provincia di Ferrara nella generalità del sistema, cosicchè essendo al presente tutto disposto, ed ordinato, abbiamo creduto di non esitare più oltre ed effettuare la comprensione indicata fino da principio come sopra, da Noi risoluta, ma che allora provvisionalmente soltanto, e per non essere per anche in pronto tutt' i mezzi dell' esecuzione avevamo lasciato in sospeso.

VI.

Abolizione di tutte le leggi risguardanti l'attuale sistema delle gabelle nella città, e provincia di Ferrara.

§. 6. Affine pertanto di mandare ad effetto questa Nostre benefiche intenzioni colla presente Nostra cedola di moto proprio, in cui abbiamo per espresso, e di parola in parola inserto il tenore di tutte le costituzioni apostoliche leggi, statuti locali, ed altre particolari ordinazioni in fino ad ora osservate, e che tutt' ora si osservano nella predetta Nostra di provincia di Ferrara rispetto all' esazione delle gabelle, quali disposizioni tutte intendiamo di sopprimere, ed abolire, a che per conseguenza non debbano più avere luogo, ed effetto alcuno, come se mai non fossero state emanate, ordiniamo, e comandiamo in via di legge inviolabile quanto appresso.

VII.

Incorporazione delle provincie di Ferrara nel rimanente dello stato ecclesiastico, per tutti gli effetti concernenti le gabelle.

* §. 7. Primieramente sopprimiamo, ed aboliamo intieramente tutte le distinzioni, che in vigore della anzidette costituzioni, leggi, statuti locali, ed altro particolari ordinazioni si fossero insino ad ora osservate, e tuttora si osservano rispetto alle gabelle fra la predetta provincia di Ferrara, ed il rimanente de' Nostri stati, e conseguentemente per lo stesso oggetto delle gabelle incorporiamo la riferita provincia di Ferrara nel sistema generale delle finanze, che col citato Nostro chirografo dei 26 aprile 1786. abbiamo prescritto, e si ritrova attualmente in vigore nelle surriferite cinque provincie del Nostro stato, cosicché, ristrettivamente però al solo suddivisato oggetto delle gabelle, formi essa un sol corpo colle ridette cinque provincie dello stesso Nostro stato.

VIII.

Avvertenze circa la gabella d'introduzione.

§. 8. E in conseguenza d'una tale incorporazione, e precisamente poi del tempo, in cui come più abbasso incomincerà essa ad aver luogo, dovrà affatto cessare nelle dogane della riferita città, e provincia di Ferrara di esiggersi la gabella, che impropriamente insino ad ora si è esatta sulla introduzione delle robe, che dalle altre provincie dello stato in essa s'introdurranno per restarvi, e consumarvisi, e molto più poi quella, che nella stessa Nostra città di Ferrara con tanto danno dell'interna circolazione si è riscossa, e tuttavia si esige sulla introduzione delle robe provenienti dai luoghi della stessa legazione, ma situati fuori del così detto distretto di detta città, quale distinzione di distretto, e di territorj estradistrettuali, anch'essa, ristrettivamente però al solo surriferito oggetto delle gabelle, aboliamo, e sopprimiamo, onde la predetta gabella d'introduzione dovrà in avvenire, e seguita che sia come sopra la incorporazione, esigersi nella dogana della predetta città di Ferrara solamente nel caso, che un genere proveniente da qualche stato estero s'introduca in detta città, e provincia per l'oggetto di restarvi, e consumarvisi.

IX.

Avvertenze circa la gabella di estrazione

§. 9. La gabella di estrazione dovrà in seguito della suddetta incorporazione essere limitata al caso della sola e vera estrazione per qualche estero dominio, e perciò li generi del Ferrarese, che usciranno dalla predetta provincia per andare a consumarsi in qualche altra parte de Nostri dominj, non dovranno soggiacere ad alcun pagamento di gabella di estrazione; e di più non tutt'i generi della predetta provincia di Ferrara destinati a trasportarsi in qualche estero dominio saranno tenuti al pagamento dell'indicata gabella di estrazione, ma soltanto quelli, che importa al bene dello stato, ed all'interesse dell'industria nazionale, che non escano, e si estraggano, come sono li generi grezzi, e le materie prime, ed ingredienti dell'arti, e i bestiami, e perciò tutte le robe, che saranno manifatturate in alcuno dei luoghi componenti la predetta legazione di Ferrara, ben lontano, che continuino a soggiacere agli aggravj, ai quali insino od ora sono stati sottoposti, e molto più a quello del quindici per cento attualmente in vigore in Ferrara, e che ha cotanto arrestati i progressi dell'industria nella provincia suddetta, dove tutto concorre ad assicurarle il più brillante successo, conseguiranno il premio che col predetto Nostro chirografo delli 26 aprile 1786. abbiamo accordato a tutti gli altri fabbricatori dello stato, e ne godono effettivamente all'occasione di trasmettere agli esteri li prodotti della loro industria.

X.

Avvertenze circa la gabella del transito.

§. 10. Finalmente la gabella del transito dovrà esigersi soltanto nel caso del vero, e proprio transito, cioè allora solamente, che un genere proveniente da qualche estero dominio entri per confine del Ferrarese ad oggetto di riestrarsi per qualche altro estero dominio.

XI.

Provvedimento particolare per il confine, che ha la predetta provincia di Ferrara colla legazione di Bologna.

§. 11. Mentre però colle disposizioni di sopra riferito incorporiamo per l'oggetto delle gabelle la provincia di Ferrara nel rimanente de' Nostri dominj, dimodoché unitamente ai medesimi formi essa in avvenire un sol

corpo, dichiariamo, che ciò non dovrà aver luogo rapporto alla legaziona di Bologna (almeno per ora, ed insino a tanto, che la stessa legazione proseguirà ad essere esclusa dal sistema generale delle finanze; e perciò provvisionalmente, e sino a nuov' ordine, anche dopo l'esecuzione del presenta sistema di riforma, li confini della predetta legazione di Bologna dovranno per tutti gli effetti concernenti la gabelle continuare a considerarsi nelle dogane Ferraresi come confini di stato estero.

XII.

Estensione della tariffe delle dogane dei confini eziandio alla predetta provincia di Ferrara.

§. 12. Le surriferite gabelle d' introduzione, di estrazione, e di transito nei casi, e cogli avvartimenti di sopra descritti non dovranno peraltro esigersi anche in appresso, e dopo l'esecuzione del nuovo sistema nelle dogane della ridetta Nostra città, e provincia di Ferrara secondo le antiche tuttora veglianti tariffe particolari delle dogane medesima: a perciò in luogo degl' innumerabili, e cotanto complicati dazj, tasse, e gabelle, che presentemente ivi si trovano in vigore, e le quali, richiedendo una quantità troppo grande di riscontri, e di cantele per assicurarne l' esazione, tengono esposto il pubblico a continue vessazioni, e a troppo grandi ritardi, sempre più gravosi al commercio del pagamento stesso delle gabelle, e la quali tasse tutte, dazj a gabelle è Nostra mente espressa, che in avvenire restino intieramente abolite, come pure tutte le altre tasse, delle quali a titolo di emolumenti, e regalie dei ministri si trovano attualmente gravate le merci in aumento delle gabelle stesse, sostituiamo le semplici, e ragionate gabelle, per li surriferiti tre titoli dell' introduzione, estrazione, e transito, come pure in ordine al così detto emolumento del peso del popolo Romano, in contemplazione unicamente dell' industria nazionale, e del vantaggio del commercio si trovano attualmente in vigore in tutte le altre dogane del Nostro stato, onde in avvenire ancha nella predetta provincia di Ferrara le merci non dovranno essera sottoposte, che ad una sola gabella o d' introduzione, o di estrazione, o di transito a misura della diversa destinazione delle merci medesime.

XIII.

§. 13. Alla surriferita disposizione però concernente l' estensione della tariffa delle dogane de' confini eziandio alla provincia di Farrara intendiamo di fare un' eccezione per le merci, ed i generi soliti o transitare per il ponte di Lago Scuro giacchè in ordine a questi transiti del ponte di Lago Scuro ci riserbiamo di assumere in appresso un particolare esame, per dare intorno ad essi quei speciali provvedimenti, che giudicheremo i più adattati ad assicurara, ed estendere sempre più il vistoso commercio che si suole esercitare nel sito suddetto, e perciò vogliamo, che nel predetto posto del ponte di Lago Scuro, anche dopo la riforma, provvisionalmente peraltro, e sino a nuov' ordine seguitino a restar ferma le veglianti tariffe in ordine ai transiti, ben' inteso però, che l' esazione abbio luogo soltanto nel caso del vero, e proprio transito contemplato di sopra all' articolo X.

Eccezione per il transito del ponte di Lago Scuro.

XIV.

§. 14. E siccome poi nelle provincie, le quali si trovano sottoposte al nuovo regolamento delle finanze, alcune gabelle per certe particolari cagioni si trovano di essere attualmente appaltate, cioè, quella del ferro, quella del piombo, e quella del tabacco, e se i suddetti tre appalti non si estendessero ancora alla riferita provincia di Ferrara, seguita la più volte ripetuta sua incorporazione nel regolamento suddetto potrebbero probabilmente nascere delle collusioni, o in pregiudizio della Nostra camera, ovvero in danno dei rispettivi appaltatori, perciò intendiamo, che i predetti tre appalti delle gabelle del ferro, del piombo, a del tabacco effettivamente si estendano eziandio alla predetta provincia di Ferrara, e conseguentemente autorizziamo monsignor tesoriere generale a concordare cogli appaltatori medesimi il conveniente aumento di corrisposta proporzionata al maggior lucro, che saranno essi per fare, seguita che sia una tale estensione dei riferiti loro proventi.

Estensione eziandio all' indicata provincia di Farrara dei tre appalti del piombo, del ferro, e del tabacco.

XV.

§. 15. Dichiariamo peraltro, che nella generale soppressione dell' indicate gabelle, dazj, e tasse, alle quali sono

Dalla generale abolizione delle gabelle attualmente vi-

E e

gianti nella predetta provincia di Ferrare restano eccettuate quelle, che si trovano stabilite sopra i generi di consumo.

state insino ad ora soggette le merci nelle dogane della più volte nominata Nostra città, e provincia di Ferrara, non dovranno punto restar comprese quelle, che nelle dogana medesime si sono insino ad ora esatte sopra i comestibili, ed i generi di consumo, ed i bestiami, giacchè siccome tutti questi generi non hanno alcun rapporto diretto coll' industria, che forma lo scopo del nuovo regolamento di finanza, così intendiamo, che dalla tesoreria di Ferrara continuino tali tasse ad esigersi anche in avvenire in quella guisa appunto, che nella pubblicazione del predetto nuovo regolamento di finanza abbiamo permesso, che detti dazj sopra i generi di consumo proseguissero, come tuttavia proseguono effettivamente a rincuotersi nelle dogane delle altre tesorerie provinciali, e delle rispettiva comunità.

XVI.

Nelle suddette generale soppressione delle attuali gabelle parimenti si eccettuano i diritti, che nella indiata provincia al presente si esigono per la navigazione delle barche, ed il passaggio dei fiumi, e ponti.

§. 16. E parimenti intendiamo, cho dall' accennata generale soppressione sieno eccettuati i diritti, o mercede di solite esigersi nei diversi luoghi della predetta provincia di Ferrara per la navigazione delle barche, e per il passaggio dei fiumi, e de' ponti: ci riserbiamo però di prendere in appresso un esatto esame dei prodotti di tutti questi diritti, e dei compensi, che si potrebbero immaginare per supplire al loro smanco, onde col mezzo della soppressione degli anzidetti diritti, e mercedi, anche l' indicata provincia di Ferrara possa godere di quella indefinita libera circolazione, che fino dai primi anni del Nostro pontificato abbiamo con tanto profitto dell' interno commercio introdotto in tutto il rimanente del Nosro stato, mediante la generale abolizione dei pedagj.

XVII.

Abolizione dei metodi che attualmente si trovano stabiliti nelle dogane di Farrara per cautelare il pagamento delle gabelle, e surrogazione in loro luogo di quelli, che si praticano generalmente nelle altre dogane dello stato.

§. 17. E unitamente poi allo tariffo della gabelle attualmente in vigore nelle dogane della riferita Nostra città, e provincia di Ferrara, e le quali, come sopra, intendiamo, che restino intieramente abolite all' epoca, che più sotto prescriveremo per l' esecuzione del nuovo sistema, sopprimiamo ancora tutte le cantele, la quali nelle dogane stesse si trovano stabilite, e presentemente si praticano in occasione dell' esigenza, e riscossione delle gabelle medesime, sostituendovi invece quelle, le quali in simili circostanze si osservano uniformemente in tutta le altre dogane dello stato, come pure le diversa penali, cha in caso d' inadempimento di dette cautele sono state prescritte, e si trovano affettivamenta in vigore nelle dogane stesse.

XVIII.

Eccezione in ordine al dazio di transito, e regolamento particolare per il commercio di deposito.

§. 18. Siccome peraltro nella predetta Nostra città di Ferrara si trovano stabiliti dei magazzeni, nei quali i negozianti tengono depositate le loro merci, che poscia sdaziano, o per introduzione, o per transito, a misura che meglio suggerisce il loro particolare interesse, e la speculazione mercantile, così vogliamo, che un tal costume continui nella dogana anzidetta di Ferrara dopo la sua incorporazione nel sistema generale, ben inteso però, cha in tali incontri si pratichino tutte quelle cautele, le quali si rendono necessarie ad assicurare l' interesse del Nostro erario, e ad impedire, che sotto il pratesto del transito non vengano defraudati i maggiori dazj d' introduzione.

XIX.

Abolizione di tutte l'esenzioni, le quali al presente possono da taluno godersi nella predetta città, e provincia di Ferrara, ad eccezione di quelle cha provengono dalla concordia Faentina.

§. 19. E perchè l' importante oggetto di estendere ulteriormente l' industria, e l'utile commercio dei Nostri amatissimi sodditi della sorriferita città, e provincia di Ferrara, a cui è diretta la mentovata generale riforma dei vegliauti sistemi daziarj di detta città, e provincia, esige, che la riforma medesima si eseguisca in tutta la sua più grande estensione, così, a riserva delle sole esenzioni, le quali potessero provenire dalla nota concordia Faentina, la quale è Nostra menta precisa, che in ogni tempo nell' anzidetta provincia di Ferrara abbia il suo pieno vigore, dichiariamo, che all' epoca più sotto espressa circa l' esecuzione della citata generale riforma s' intendano, e restino del tutto soppresse, ed abolite, conforme Noi adesso per allora sopprimiamo, ed aboliamo, ristrettivamente però al solo oggetto del pagamento delle gabelle d' introduzione, di estrazione, e di transito tutte, a singole le altre esenzioni di qualunque specie esse siano, che attualmenta si possano trovare in vigore nella stessa Nostra città, e provincia di Ferrara, derogando a tal'effetto, ed infirmando colla Nostra so-

vrana autorità qualunque legge, statuto, costituzione apostolica, ordina, a consuetudine, che autorizzassero, o potessero autorizzare in qualsivoglia modo, e favorire siffatte esenzioni, e però, ad accezzione delle persone, che attualmente si trovino comprese nalla suddetta concordia Faentina, è Nostra menta espressa, che dal pagamento delle prescritte gabelle d'introduzione, estrazione, e transito in tutta l'estensione della ridetta Nostra provincia di Ferraro niun altro debba andare esenta sebbene privilegiato privilegiatissimo di qualunque grado, stato, e condiziona si sia tanto ecclesiastico, che secolare, compresi ancora i revarendissimi cardinali, arcivescovi, vescovi anche assistenti al Nostro soglio, palatini, conclavisti, camerali, cavalieri di Malta, di s. Stefano, da' ss. Maurizio, e Lazzaro, e di qualunque altro ordine militare, regolari dell'uno, e l'altro sesso, quantunque di stretta mendicità, luoghi pii, ehiese, spedali, conservatorj, e qualunqua altra parsona, o corpo, di cui fosse bisogno fare speciale, ed individua menzione.

XX.

Estensione eziandio alla predetta provincia di Ferrara del salutare provvedimento pubblicato con editto di monsig. tesorier generale dei 3. gennajo 1788.

§. 20. Siccome però sui primi del 1788. considerando Noi, che l'esterno commercio d'ogni nazione non può dirsi giammai pervenuto al suo più alto grado di perfezione, se l'esportazioni del superfluo, o respettive importazioni del neeessario non si fanno dalla nazione stessa, giacchè in altro modo l'utile dei trasporti sarebbe tutto degli esteri; a desiderando di dare anche in questa parte ai Nostri amatissimi sudditi una prova del Nostro costante impegno nel pensare a promuovere il verace loro interesse, abbiamo stabilito genaralmente una notabile diminuzione delle imposte gabelle d'introduzione, e d'estrazione per tutte quelle merci, e derrate, la quali venissero introdotta, e respettivamente asportate dallo stato direttamente coll'opera degli stessi Nostri sudditi, a senza alcun concorso degli esteri, tanto per via di mare, quanto per quella di terra, affinchè, mediante una tale condiscendenza dilatassero ulteriormente questa sorta di traffico consistente nei trasporti, e conseguentemente ancha l'utile dei trasporti medesimi fosse tutto dei predetti Nostri sudditi: così vogliamo, che quasta stessa Nostra condiscendeuza si estenda eziandio alla provincia di Ferrara, con che peraltro a scanso delle fraudi, a collusioni, che potrebbero da taluno in tale occasione commettersi in pregiudizio delle anzidette Nostre beneficha viste, si osservino le cautele a tal'effetto prescritte coll'editto pubblicato di Nostro ordine da monsig. tesorier generale sotto li 3. gennaro 1788.

XXI.

Smembrazione delle dogane della città, e provincia di Ferrara dalla dipendenza di quel tesoriere, e piena, ed immediata subordinazione delle dogane medesima a monsignor tesorier generale.

§. 21. Dal giorno poi, in cui coma più sotto avrà la sua esecuzione il nuovo sistema di riforma prescritto col presente Nostro moto proprio, la dogana di Ferrara con tutta le sua dipendenza dei così detti posti forensi, s' intenderà affatto smembrata dalla dipendenza del tesoriere di quella provincia, e incomincerà par proseguire sempre eziandio in avvenire ad essere intieramenta, ed immediatamente subordinata alla Nostra camera, e par essa a monsig. tesorier generale pro tempore.

XXII.

Deputazione di un cavaliere col titolo di soprintendente per la direzione degli affari doganali nella città di Ferrara.

§. 22. Ed affinchè lo stesso monsig. tasorier generale possa invigilare al buon regolamento, ed alla più esatta amministraziona tanto della ridetta dogana di Ferrara, quanto delle altre, che si potessero stabilira in quella provincia, vogliamo, che per la direzione delle dogana medesime venga egli assistito stabilmente in detta città da un cavaliere col titolo di sopraintendente, il quale in appresso con speciale chirografo ci riserbiamo Noi stessi di nominare, conforme abbiamo fatto nelle altre provincie del Nostro stato.

XXIII.

Deputazione del commissario della camera in qualità di assessor camerale per il disbrigo della cause concernenti le fraudi, ed altre mancanze relative alle finanze.

§. 23. Parimenti per il più esatto, e facile disbrigo delle cause risguardanti le fraudi, e le altre mancanze, e trasgressioni relative alla finanza, vogliamo, che nell' anzidetta città di Ferrara, come già è stato eseguito in tutte le altre parti dello stesso Nostro stato, vi sia un' assessor camerale, il quala serva, ed assista monsignor tesorier generale suddetto nella anzidette cause risguardanti eome sopra le fraudi, e la altre dolose trasgressioni in materia di dogane, e questa carica di assessor camerale, per l'oggetto suddivisato, vogliamo, che sempra si eserciti dal commissario pro tempore della Nostra ca-

mera residente in detta città, il quale anche di presente ai ritrova essere giudice delle gabelle.

XXIV.

Facoltà e monsignor tesorier generale di eseguire le perlustrazioni per le fraudi anche nella predetta provincia di Ferrara coll'opera del militare, come si pratica in tutte le altre parti dello stato.

§. 24. E per l'oggetto medesimo dell' uniformità del sistema autoriziamo monsignor tesoriere generale, che anche nella predetta provincia di Ferrara possa, quando lo giudichi opportuno, eseguire le perlustrazioni per le fraudi, e gli arresti, a le visite dei trafficanti, e passegeri coll'opera del militare, come lodevolmente si pratica in simili circostanze nelle altre provincie dello stato, e che parimenti, giudicandolo opportuno, possa impiegare all' uso suddetto tanto i soldati della fortezza, quanto gli altri del presidio di detta città di Ferrara, senza che peraltro per una tale ispezione debba dalla Nostra camera farsi alcun aumento di soldo ai soldati medesimi, e volendo, che sieno essi soltanto contenti di quegl' incerti, che loro potranno competere all' occasioni delle fraudi.

XXV.

Compenso da accordarsi dalla camera apostolica al tesorier di Ferrara durante il presente appalto per la smembrazione di quella dogana.

§. 25. Per il danno, che attesa l'indicata smembrazione della dogana di Ferrara potrà risentire quel tesoriere nel tempo, che ancora resta al compimento del presente affitto, vogliamo, che dalla Nostra camera gli si accordi il compenso, che si crederà di ragione: mentre per quello, che concerne il contratto della medesima tesoreria nel futuro novennio la cosa dovrà sistamarsi in modo, che il totale dell' introito, che annualmento la Nostra camera avrà nel predetto futuro novennio tanto dalla dogana di Ferrara, quanto dalle altre a quella annesse, che potranno stabilirsi nei confini di quella legazione cogli esteri dominj, nella stessa guisa come verrà incassato, e depurato soltanto dalle spese della percezione si passi dalla atessa Nostra camera in fine d'ogni anno del ridetto futuro affitto al tesoriere di detta provincia, al quale poi non solo permettiamo di vedere in fine d' ogni anno i libri, ed i conteggi delle dogane medesime, ma eziandio tenere a proprie spese per altro regolarmente nelle dogane stesse uno, o più ministri col titolo di rincontri di cassa, i quali invigilino giornalmente che tutto il prodotto resti effettivamente incassato; siccome però in tale prodotto non entrerà punto quello delle gabelle del ferro, e del piombo per dovere anche nella provincia di Ferrara venire, come sopra è stato disposto, appaltate, così verrà dalla Nostra camara somministrato al predetto tesoriere di Ferrara l'equivalente dell' introito annuo, che faranno i rispettivi tra appaltatori, depurato coma sopra dalle spese della percezione.

XXVI.

Riguardi benignamente usati da sua Beatitudine agli attuali impiegati nella dogana di Ferrara.

§. 26. Vogliamo parimenti estendero la sovrana Nostra condiscendenza eziandio verso gli attuali impiegati nella riferita dogana di Ferrara, quantunque tali persone non abbiano insino ad ora servito il principato, ma bensì soltanto un particolare appaltatore, ed a tale oggetto incarichiamo monsig. tesoriere generale, che nell' esecuzione della riforma abbia un benigno riguardo agl' impiegati suddetti, ritenendo li più capaci, ed attivi al servigio della dogana stessa, e collocandoli in quelle, che si potranno come sopra stabilire nei confini, che ha quella provincia cogli esteri dominj, ed accordando agli altri, purchè sieno di lungo servigio a titolo di giubilazione loro vita naturale durante il salario certo, a descritto in ruolo, che dai medesimi ora si gode, e coll' avvertenza, che l' ammontare di tali giubilazioni debba accumularsi con tutte le altre spese della percezione, e per conseguenza unitamente alle medesime defalcarsi dall' intiero prodotto delle dogane a'esse di Ferrara, che, come sopra all' articolo precedante, dovrà dalla Nostra camera passarsi al tesoriere di detta provincia in fine d' ogni anno del futuro affitto.

XXVII.

Attenzione di sua Santità nel rimediare agli altri inconvenienti dei sistemi economici della predetta città, e provincia di Ferrara.

§. 27. Riflettendo poi, che poco, o nulla gioverebbe l' aver Noi col mezzo delle disposizioni insino ad ora prescritta riformato al maggior bene, e vantaggio della predetta Nostra provincia di Ferrara le gabelle sull' introduzione, estrazione, e transito delle merci, se i generi, che hanno una immediata relazione all' oggetto della riforma medesima, cioè all' accrescimento dell' industria, e del commercio, si trovassero sottoposti nella stessa provincia ad altre sorti d' aggravj sotto altri nomi, perciò non abbiamo lasciato di sottoporre al più savio, e più minuto esame l' intiero sistema economico dell' indicata città, e provincia di Ferrara, affine di togliere tutti gli altri ostacoli

ed impedimenti, che in essa si potessero frapporre al conseguimento dell' indicato oggetto dell'accrescimento dell' industria, e del commercio.

XXVIII.

Riforma della gabella camerale dei contratti nella città, e distretto di Ferrara.

§. 28. E primieramente vogliamo, che nella predetta città di Ferrara si riformi la gabella camerale dei contratti, e perciò lasciando sussistere anche in appresso una tale gabella per la contrattazione dei beni stabili, come pure per li censi, cambj, e generalmente per tutti li beni mobili, che non hanno alcuna immediata relazione oll' oggetto dell' industria, e delle manifatture, intendiamo, che la gabella medesima dei contratti resti affatto abolita per tutti gli anzidetti generi relativi al surriferito importante oggetto delle arti, e delle manifatture, come sono la canape, il lino, il seme di lino e simili, cosicchè tolto un tale inciampo, si moltiplichi in ulteriore aumento dell' industria, e dell' annua riproduzione il numero delle contrattazioni dei generi medesimi.

XXIX.

Riforma delle gabelle dette del *decimo*, *punta di Arriano*, e *Galera* spettanti al pubblico della città di Ferrara.

§. 29. Ed alla medesima riforma vogliamo pure, che soggiacciano gli aggravj denominati = Decimo = Punta d' Arriano = e Galera = che per concessione pontificia ha diritto il pubblico di Ferrara di esigere sulla introduzione, estrazione, e transito, e contrattazioni delle merci in aumento delle gabelle camerali, ed i quali sogliono di nove in nove anni dal pubblico di Ferrara suddetto affittare al riferito Nostro tesoriere di detta città mediante una carta corrisposta, e però è Nostra mente espressa, che dal giorno, in cui sarà per seguire l' incorporazione di detta città e provincia nella generalità del sistema, cessino affatto di esigersi li suddetti aggravi del = Decimo = Punta di Arriano = e Galera = sopra tutt' i generi, i quali hanno relazione all' industria, cioè, sopra le manifatture d' ogni specie sì estere, che nazionali, e parimenti sopra i generi grezzi, ed ingredienti delle arti tanto estere, che nazionali. E ad oggetto poi che il pubblico della surriferita Nostra città di Ferrara, o sia il monte di Sanità VI., a cui un tale assegnamento si trova applicato, non abbia a risentire verun pregiudizio, ed alcuna diminuzione di entrata per la riforma di dette tasse, non lasceremo di prendere in appresso le opportune determinazioni.

XXX.

Riforma delle gabelle spettanti alle altre comunità della provincia.

§. 30. La stessa riforma dovrà eziandio nell' atto dell' esecuzione del nuovo sistema di finanze estendersi parimenti ai diversi sistemi delle gabelle, che in tutta l' estensione di quella legazione attualmente si riscuotono per conto della particolari comunità, nella stessa guisa appunto, che la medesima riforma si è eseguita colle comunità delle altre provincie dello stato, allorchè venne pubblicato il nuovo sistema di finanza, e perciò permettendo alle comunità della predetta Nostra provincia di Ferrara, che continuino anche dopo l' esecuzione del nuovo sistema a gabellare tutta la robe generalmente conosciute sotto la classe dei commestibili, intendiamo, che restino del tutto, e perpetuamente soppressi, ed aboliti i dazi, le gabelle, e generalmente ogni altra tassa, che sotto qualsivoglia titolo, o nome dalle medesime comunità presentemente si riscuote sopra i generi, che hanno una immediata relazione colla industria, cioè sopra le manifatture d' ogni specie sì estere, che nazionali, come pure sopra i generi grezzi, ed ingredienti delle arti, parimenti tanto nazionali, che esteri, come sopra; e se poi da una tale abolizione sarà per risultare del danno alle particolari aziende di dette comunità, non lasceremo di dare in appresso anche in questo caso le opportune provvidenze, acciò possano non ostante continuare anche in avvenire le comunità stesse a supplire ai loro pesi.

XXXI.

Riforma delle gabelle antiamente spettanti alla camera apostolica nelle quattro comunità della Romagnola, e dalla stessa camera apostolica concedute in affitto perpetuo alle dette quattro comunità.

§. 31. E questo stesso piano di riforma dovrà eziandio aver luogo in ordine ai dazj, che unitamente alla macina urbana dalla Nostra camera sono stati ceduti in affitto perpetuo per l'annua corrisposta di scudi 3937. 57. 6. alle quattro comunità della Romagnola, onde autoriziamo monsignor tesoriere generale a riformare il contratto medesimo con sgravare le predette quattro comunità di quella porzione di canone, che ritroverà corrispondere a quelli tra i suddetti dazj, che per uniformarsi al riferito nuovo sistema di finanza dovranno nell' atto della di lui esecuzione anche le predette quattro comunità lasciare di esigere.

XXXII.

Continuazione sino a nuov'ordine di sua Santità delle privative, le quali attualmente si trovano stabilite nell'anzidetta città, e provincia di Ferrara.

§. 32. In ordine però alle diverse privative, che nella predetta Nostra città, e provincie di Ferrara potessero trovarsi stabilite a favore delle respettive comunità, e di alcuni luoghi pii, ed anche di semplici particolari, non intendiamo, che per ora si faccia alcuna innovazione, mentre ci riserbiamo in appresso di prendere su tale oggetto anche le Nostre considerazioni, per estendere su di esso gli opportuni provvedimenti diretti al maggior bene, e vantaggio della provincia medesima.

XXXIII.

Provvedimento particolare per la privativa del tabacco, della quale attualmente è in possesso il pubblico di Ferrara.

§. 33. Siccome però la privativa di fabbricare, e vendere il tabacco nella ridetta città, e provincia di Ferrara conceduta a quel pubblico dalla felice memoria di Alessandro VII. con suo chirografo dei 28. novembre 1657. e successivamente confermata da altri Romani pontefici Nostri predecessori, potrebbe restare danneggiata per la libertà, che in seguito del più volte nominato sistema d' incorporazione avrà ciascuno d'introdurre liberamente per proprio uso nella predetta città, e provincia di Ferrara, tanto il tabacco di estera provenienza sdaziato nelle dogane delle altre provincie dello stato Nostro, quanto quello, che viene, e potrà essere manipolato nei diversi luoghi dello stesso Nostro stato, così vogliamo, che la privativa stessa dal predetto publico di Ferrara si affitti alla Nostra impresa camerale dei tabacchi per il medesimo annuo canone di scudi 10500., che al publico suddetto per l' indicata privativa, come pure per l' annesso diritto di asigere un bajocco sopra ogni libra di tabacco corrisponde il presente affittuario.

XXXIV.

Tempo, in cui deve incominciare ed avere luogo il nuovo regolamento, sistema di forma prescritto col presente moto proprio.

§. 34. Le disposizioni contenute nella presente Nostra cedola di moto proprio relative alla generale riforma dei veglianti sistemi daziarj della più volte nominata Nostra provincia di Ferrara, e sua respettiva incorporazione nel sistema generale delle finanze già introdotto nel restante de' Nostri dominj, vogliamo, che in tutte le loro parti incomincino ad avere il loro pieno effetto dal dì primo gennaro del venturo anno 1791., senza che per ritardarne l' esecuzione giovar possa alcuna ragione, o pretesto di qualsivoglia sorte si sia, e neppure che le merci siano state di buona fede commesse avanti la pubblicazione del presente nuovo piano di riforma, giacchè lo spazio di sei mesi, che ancora rimane alla di lui esecuzione, è certamente più che sufficiente da rendare pienamente adempite tutte le indicate commissioni di buona fede.

XXXV.

Esecuzione di tutte le anzidette disposizioni contenute nel presente moto proprio commessa a monsignor tesoriere generale.

§. 35. E finalmente l' esecuzione di tutte le anzidette disposizioni contenute nel presente Nostro moto proprio commettiamo a monsignor tesoriere generale, a cui per conseguenza, oltre le ordinarie della sua carica, accordiamo tutte le più ampie, ed estese opportune facoltà di fare, ed ordinare tutto ciò, che giudicherà espediente per l' oggetto dell' esecuzione indicata, poichè tale è mente, e volontà Nostra espressa.

XXXVI.

Clausole derogatorie.

§. 36. Volendo e decretando, che la presente Nostra cedola di moto proprio, benchè non ammessa, nè registrata in camera, ne' nei suoi libri a tenore della bolla di Pio Papa IV. Nostro predecessore *de registrandis* vaglia nulladimeno, e debba avere il pieno suo effetto, esecuzione, e vigore colla Nostra semplice sottoscrizione, nè gli si possa mai opporre di sorrezione, orrezione, o altro vizio, o difetto della Nostra volontà ed intenzione, e che così, e non altrimenti debba sempre nelle cose premesse gindicarsi, e definirsi da qualunque giudice, e tribunale, benchè collegiale, e composto di reverendissimi cardinali, e degno di special manzione, togliendo loro qualunque facoltà, ed arbitrio di decidere diversamente, e dichiarando Noi fin da ora nullo, ed invalido tutto ciò che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità scientemente, e ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare contro la forma del presente Nostro moto proprio, ancorchè non sia stato inteso il commissario della Nostra camera, nè altra persona, o corpo, che vi avesse, o pretendesse di averri interesse, non

ostante la detta costituzione di Pio IV. *de registrandis* la regola della Nostra cancelleria *de jure quæsito non tollendo*, le antiche leggi statutali della predetta Nostra città di Ferrara sull' imposizione delle veglianti gabelle, e le costituzioni, ed ordinazioni dei Nostri predecessori sulla loro conferma, li privilegj, libertà, immunità, ed esenzioni, che effettivamente competessero agli abitanti della mentovata città e provincia di Ferrara, o da essi difatto godute, liti pendenti sopra di essi in qualunque tribunale, leggi, statuti, usi, stili, consuetudini, che potessero fare in contrario, alle quali tutte avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e registrato per l' effetto della premessa generale riforma delle veglianti gabelle della ridetta città, e provincia di Ferrara in quelle parti, quali non concordano col presente Nostro moto proprio ampiamente deroghiamo. Dato dal Nostro palazzo apostolico Vaticano questo dì 12 giugno 1790.

Pius PP. VI.

MCLXXI.

Dat. die 23 Maii 1791 anno XVII.

Beatificatio servi Dei Andreæ Hibernon laici expresse professi ordinis minorum sancti Francisci de observantia.

Pius PP. VI.

Ad futuram rei memoriam

Proœmium.

§. 1. Cum inter magna sacramenta, quæ per omne tempus a resurrectione Domini Nostri Jesu Christi ad illius ascensionem intercedens Nobis a Sancta Matre Ecclesia recolenda proponuntur, illud in primis spectandum a Nobis sit, ut quæ veneramur credita, suscipiamus imitanda, pastoralis officii humilitati Nostræ concrediti ex alto munus esse arbitramur inter hæc paschalia gaudia justorum hominum facinora, ac gesta Christifidelibus subjicere, qui imitantes quod Christus operatus est, diligentes quod dilexit, tandem ad resurrectionis gloriam pervenerunt, ut Nos quoque, qui exacta paschali solemnitate in novitate vitæ cum Christo consurreximus, ubi pro infirmitate corporea aliquibus adhuc languoribus tenemur, illorum exemplo, et patrocinio adjuti omnes sicut ipsi hujus sæculi tentationes strenue vincamus, et ad terram viventium tota intentione festinemus.

Laudes servi Dei.

§. 2. Quamobrem cum inter hos, qui usque ab adolescentia sua crucem Christi susceperunt, et cum ipso regnant in cœlis, longe lateque refulserit Dei servus Andreas Hibernon laicus expresse professus fratrum ordinis minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum sub reformatione sancti Petri de Alcantara, qui cum omnem suæ vitæ rationem et disciplinam in sincera humilitate, ac assidua oratione constituerit, ad eum virtutum apicem facile pervenit, unde apud omnes adhuc vivens quasi jam beatus in cœlis veneratus est, et cum hisce, aliarumque omnium virtutum præsidio, et robore accinctus ex alto toto peregrinationis, ac conversationis suæ tempore pœnitentiæ austeritatem cum vitæ candore usquequaque conjunxerit, ac in omnibus exhibuerit seipsum discipulum, ac imitatorem Jesu Christi Domini Nostri plenus dierum, ac meritorum, dilectus Deo, et hominibus, ac præsertim sancto Paschali Baylon, cui contubernalis, et conjunctissimus fuit, mortalis hujus vitæ cursum feliciter con-

summavit. Hinc ad fidelium utilitatem illius hooorem, ac venerationem promovere hisce diebus constituimus.

Judicium s. congregationis Rituum de virtutibus servi Dei.

§. 3. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per congregationem venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium sacris ritibus præpositorum processibus de opostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ saoctitate, et virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus eumdem servum Dei Andream Hibernon multipliciter claruisse, nec non miraculis, quæ ad ejus intercessionem, et ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur; eadem congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, uoo spiritu, unaque voce censuerit, posse, quandoeumque Nobis videretur, præfatum Dei servum beatum declarari cum consuetis indultis.

Beatificatio.

§. 4. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis charissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum regis catholici, et quamplurium venerabilium fratrum archiepiscoporum, et episcoporum regnorum Hispaniæ, ac totius insuper antedicti ordinis minorum sancti Francisci de observantia, et reformatorum nuncupatorum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de supradictæ congregationis consilio, et assensu auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei servus Andreas Hibernon in posterum beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, et reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendæ) exponantur, imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die ab ordinariis, et ordinis prædicti præsulibus, ad quos spectat, designanda recitetur officium, et missa de communi confessoris non pontificis, cum orationibus propriis a Nobis approbandis juxta rubricas breviarii, ac missalis Romani.

Concessio recitationis officii, et missæ propriæ.

§. 5. Porro recitationem officii, ac missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in toto ordioe fratrum minorum sancti Francisci de observantia etiam reformatorum nuncupatorum, ac in civitate, et diœcesi Carthaginensi, in qua dictus servus Dei natus est, ac in oppido civitate nuncupato Gandia diœcesis Valentinensis, in qua ad cœlum evolavit, ejusque venerabile corpus requiescit, ac in qua insignia dedit sanctitatis exempla, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam secularibus, quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, et quantum ad missas attinet, etiam ab omnibus sacerdotibus ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, et quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in ecclesiis ordinis, civitatum, et diœcesum antedictarum solemnia beatificationis ipsius servi Dei cum officio et missa sub ritu duplici majori die ob ordinario respective constituta, postquam in basilica Nostra sancti Petri in Vaticano de urbe celebrata fuerint eadem solemnia die vicesima secunda currentis maij, pariter celebrandi facimus potestatem; non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu secretarii dictæ congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo ejusdem congregationis munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die decima tertia maij millesimo septingentesimo nonagesimo primo, pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Fides habenda transumptis.

In Festo

B. ANDREÆ HIBERNON

CONFESSORIS

Laici professi ordinis sancti Francisci discalceatorum sancti Petri de Alcantara

Oratio

§. 7. Deus, qui beatum Andream confessorem tuum admirabilis innocentiæ, et contemplationis munere decorasti: ejus Nobis precibus concede, ut inter mundi illecebras, et pericula, tibi uni toto corde adhærere valeamus. Per Dominum Nostrum etc.

Orationes in festo celebranda.

Secreta

Da Nobis, omnipotens, æterne Deus, ut immensæ tuæ charitatis pignora offerentes eo accendamur ardore, quo beatus Andreas tuis mysteriis famulari, eisque refici consuevit. Per Dominum etc.

Postcommunio

Pretiosi tui Corporis, et Sanguinis, Domine, sacramento roborati, quæsumus, ut intercedente beato Andrea confessore tuo, nulla a te unquam vitiorum labe separemur. Qui vivis etc.

DECRETUM

VALENTINA

Decretum su per confirmatione orationum.

§. 9. Sanctissimus Dominus Noster Pius VI. pontifex maximus ad humillimas preces patris fr. Vincentii Mondina vice-procuratoris generalis in curia discalceatorum, et recollectorum sancti Francisci, postulatoris causæ venerabilis servi Dei Andreæ Hiberon, suprascriptas orationes a reverendo patre domino Carolo Erskine fidei promotore revisas, eodem referente, approbavit, atque in missa solemni celebranda in basilica Vaticana pro beatificatione ejusdem venerabilis servi Dei, recitari posse concessit. Die sexta aprilis millesimo septingentesimo nonagesimo primo.

J. card. Archintus præfectus.

Loco ✠ sigilli

D. Coppola s. r. c. secretarius

MCLXXII.

Dat. die 16 septembris 1794 anno XX.

Confirmatio statutorum congregationis musicorum almæ urbis.

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

§. 1. Superni dispositione consilii, quo cœlestia pariter, ac terrena omnia providentissime gubernantur, in sublimi apostolicæ dignitatis fastigio meritis licet imparibus collocati inter multiplices pastoralis vigilantiæ Nostræ curas ad ea quoque libenter intendimus, per quæ felici societatum quarumlibet, et præsertim in alma urbe Nostra erectarum statui provide, ac scite consulitur, ubi præsertim a Nobis id petatur, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Expositio precum.

§. 2. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii congregatio musicorum sub titulo, seu invocatione sanctæ Ceciliæ in urbe prædicta canonice, ut asseritur, erecta, suasque functiones in ecclesia s. Caroli ad Catinarios nuncupata de eadem urbe congregationis clericorum regularium s. Pauli Decollati Bernabitarum nuncupatorum de præsenti exercentis, quod quamvis pro salubri directione, rectaque administratione ejusdem congregationis statutis jam alias a felicis recordationis Innocentio pp. XI. prædecessore Nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die decima octava maii millesimo sexcentesimo octuagesimo quarto expeditas literas confirmatis nonnulla alia nova decreta, et statuta fuerint adjecta a felicis pariter recordationis Clemente pp. XI. prædecessore itidem Nostro per suas pariter in simili forma Brevis die nona septembris millesimo septingentesimo decimo sexto expeditas literas confirmata, et approbata; attamen cum ea sit misera humanæ naturæ conditio, ut nil tam scite, tamque prudenter constitui possit, quin temporum successu, aut immutandum, aut prorsus abolendum sit, hinc cum plures confusiones, ac perturbationes circa statutorum, ac decretorum hujusmodi observationem, et custodiam exortæ essent non plena eorum congrega-

tione solum, sed etiam approbante venerabili fratre Nostro Joanne Francisco Sanctæ Romanæ Ecclesiæ episcopo cardinali Hostiensi, et Veliteroensi Albani nuncupato apud Nos, et Sedem apostolicam protectore quædom ex dictis statutis, seu decretis declarata, quædam moderata, quædam atiam explicata, ac nonnulla subrogata fueruot, tenoris qui sequitur.

I.

Tenor statutorum, et de observantia eorum.

§. 3. Che qualunque persona tanto ecclesiastica, quanto secolare, che al presente esercita, ed in avvenire eserciterà la professione della musica si nelle cappelle di servizio continuo eome in ogni altra chiesa di Roma debba osservare gli statuti della nostra congregazione, ed obbedire non solo a' presenti decreti, ma a tutti gli altri ordini, e decreti da' farsi in avvenire dalla medesima sotto le pene che si daranno in appresso, volendo che il presente decreto comprenda indifferentemente i maestri di cappella, organisti, cantori, ed istromentisti.

II.

De numero suffragantium pro validitate congregationis

§. 4. Che per essere valido la congregazione geoerale dovrà passare il numero di quaranta, e tra questi doveranno essere presenti due guardiani almeno, si stabilisce, e si aggiunge, che sia in facoltà dell' eminentissimo protettore, o primiecrio di supplire anche al numero delli suddetti quaranta professori quando oe mancassero duo, o tre, anche quattro, ma non più; di modo che colla dispensa, o approvazione d'uoo delli suddetti superiori, basti l' intervento di due guardiani, o di trentasei professori per fare, che sia valida la suddetta congregazione generale.

III.

De iis qui admittuntur ad congregationem secretam.

§. 5. Che nella congregazione segreta non si ammettino altro che li guardiani, camerlengo, segretario, sindaci, infermieri, esaminatori, od altri consiglieri da eleggersi con il bussolo nella congregazione generale, che in tutto fanno il numero di ventisei, ed acciò sia valida la congregazione segreta doveranno essere presenti più di quindici, e tra questi due guardiani almeno, e per ovviare alle confusioni cha potessero nascere in congregazione generale, potrà la congregazione segreta eleggere anticipatamente per ciascheduno officio due fratelli, come per esempio per guardiani due maestri di cappella, due organista, due cantori, due istromentisti, per segretario due altri, per camerlengo due altri, e cosi di tutti gli altri offici per proporli in congregazione generale acciò si elegga per bussolo quali di due averà più voti favorevoli, ed ogn' anno dovaranno rinnovarsi gli ufficiali. Potrà la congregazione segreta faro li decreti, che soranno necessari per il buon governo della congregazione tanto nello spirituale, che nel temporale, e questi decreti dovranno proporsi in congregazione generale, ed essendo approvati dalla medesima, o dalla maggior parte di essa, ed ottenuto il consenso dell' emo protettore, o di monsignor primicerio obbligheranno tutti li fratelli alla rigorosa osservanza sotto le pene arbitrarie dell' emo protettore, o monsignor primicerio suddetta; e della congregazione suddetta.

IV.

De electione magistrorum pro functionibus faciendis in festo sanctae Ceciliae.

§. 6. Che la congregazione segreta avendo da faro la festa di s. Cicilia debba eleggere i maestri di cappella cho doveranno fare la musica nel modo che eleggerà gli ufficiali, cioè se averanno da farsi tre servizi eleggerà sei maestri di cappella ad arbitrio della medesima, due per il vespero primo, due per la messa, e due per il secondo vespero e poi in congregazione generale si tiri a sorte a chi di due toccherà ciascun servizio, avvertendo, che in caso di morte o infermità, o altro legittimo impedimento d' uno degli estratti, il guardiano de' maestri di cappella sarà obbligato supplire in luogo di quello senza altra elezzione, o estrazione.

V.

De guardianis quolibet anno nominandis.

§. 7. Che ogn' anno dovranno essersi quattro guardiani, cioè uno maestro di cappella, l' altro organista, l'al-

tro cantore, e l'altro istromentista, si determina, che delli quattro guardiani due debbino restare confermati nell'anni seguenti per miglior istruzione delli due nuovi, che si eleggeranno, e così in avvenire, e però essendo stati nelli presenti anni confermati il maestro di cappella, ed il musico, negli anni seguenti si confermeranno l'organista, e l'istromentista, e così in avvenire.

VI.

De albo professorum efformando.

§. 8. Che si debbano descrivere in una tabella tutti li professori di musica aggregati alla medesima congregazione, e detta tabella debba stare esposta perpetuamente nella stanza dell'archivio di detta congregazione.

VII.

De acceptatione officiorum.

§. 9. Che ciascun fratello sia obligato eccettare l'officio che gli sarà conferito dalla congregazione, e ricusandolo senza giuste cause d'approvarsi dalla medesima, se sarà officio di festarolo sia penato di scudo uno, se di guardiano sia penato di una piastra, e se di altro officio sia penato di due libre di cera d'applicarsi le dette pene in opere solite a farsi dalla congregazione.

VIII.

De onere interveniendi ad generales congregationes.

§. 10. Che tutti siano obligati d'intervenire alle congregazioni generali, e quelli che saranno di congregazione segreta siano tenuti all'una come all'altra, e mancando alcuno senza causa legittima d'allegarsi in tempo almeno appresso uno dei guardiani, debba pagare per ogni volta una libra di cera alla congregazione.

IX.

De menstili pensione solvenda

§. 11. Che tutti li maestri di cappella di Roma in sequela anche degli altri decreti per l'addietro fatti sopra l'osservanza del pagamento dell'annua elemosina debbanu pagare un grosso il mese, e tutti gli altri di congregazione generale, e professori debbano pagare mezzo grosso il mese non eccettuando alcuno tanto istromentista d'arco, come di fiato, timpano, e di qualunque altra sorte, dovendo questo danaro servire alle opere pie, e altri oblighi della congregazione deputando perciò il camerlengo pro tempore all'esaziona suddetta, il quale sarà indicato ogn'anno.

X.

Idem at supra

§. 12. Che detta elemosina si paghi indispensabilmente da tutti quelli, che eserciteranno in qualsivoglia modo la professione di musica, e dandosi il caso, che ci fosse alcuno così povero, il quale non potesse corrispondere a questa benchè tenue contribuzione, in tal caso non sia tenuto farla del proprio, ma si ritenga nell'elemosine che alli professori poveri si distribuiscono dalli guardiani pro tempore e non altrimenti.

XI.

De secreto servando super resolutis in congregatione secreta.

§. 13. Che tutti quelli di congregazione segreta non possano, nè palesare nè discorrere di trattati che si son fatti, e delle risoluzioni che si son prese, se non con chi sarà stato presente, e contravenendo sia penato ad arbitrio della congregazione segreta.

XII.

De munere camerarii.

§. 14. Che il camerlengo pro tempore debba tenere un libro in buona forma, nel quale dovrà notare tutti li nomi, cognomi delli maestri di cappella, cantori, istromentisti, e professori come sopra, nel quale dovrà, diligentemente registrare tutti li danari, che si esigeranno per la suddetta elemosina in modo tale, che portandosi detto libro nella congregazione si possa da ciascheduno vedere chi avrà pagato, e soddisfatto, e così pure debba tenere il conto a parte delle pene, che si saranno riscosse, ed esatte in tutto l'anno con rendere dopo finito il tempo il conto delli suddetti denari.

XIII.

De variatione officialium.

§. 15. Che la mutazione degli officiali si debba fare nella congregazione generele più prossima aventi la festa di santa Cecilia, ed in tal forma osservarsi in avvenire nel modo, che prescrivono gli statuti di detta congregazione.

XIV.

De servitio ecclesiae faciendo a designatis per turnum.

§. 16. Che la musica della loro chiesa si debba stabilire con numero fisso tanto de' musici, come d' istromentisti a guisa di turno ripartendosi egualmente le parti, e si debbano avvisare tutti con biglietto, o bolettino, il qual biglietto ciaschedano debba portarlo seco nel venire al servizio della chiesa, e consegnarsi al camerlengo che sarà deputato a tal' effetto, acciocchè possa riscontrarsi chi sarà mancato, e volendo alcuno mandare un altro in suo cambio debba scrivere dall' altra parte del medesimo bolettino il nome di chi manderà, acciò si riconosca se sarà stato equivalente, e niuno possa partire dal servizio senza licenza del maestro di cappella, e chi trasgredirà sarà penato d' una libra di cera.

XV.

De munere magistratorum.

§. 17. Che li sig. maestri di cappella siano obligati riscuotere ogni mese da loro musici subordinati li denari delle tasse, contribuzioni, ed altri pesi imposti dalla congregazione, e consegnarle al camerlengo con ritrarne ricevuta.

XVI.

De vetita exclusione professorum a servitio ecclesiarum.

§. 18. Che li signori maestri non possino levare le musiche alli professori già soliti servire nelle chiese, quando non vi sia alcuo demerito, ed in caso d' impotenza, o per essere abbandonati dall' età avanzata, allora sia obligato il maestro ricevere altro professore a suo arbitrio in cambio, con dargli la metà del danaro, e l' altra metà al proprietario, il quale debba sempre riconoscersi, ed in caso che al maestro gli venga minorata la musica, allora il maestro volendo privarsi di qualche professore dovrà levare li più novizi, o meno necessari finchè la musica ritornerà al suo primiero prezzo, nel qual caso tutte le cose debbano ritornare come erano antecedentemente in detta musica, e tali professori debbano essere reintegrati dal suddetto maestro presentandoglisi l' occasione di qualche altra musica nova cioè triduo, o pure titolo, o sagrestana, ed in mancanza sia penato ad arbitrio dalla congregazione segreta.

XVII.

De poenis subeundis ab eis, qui per vim alterius locum occupant.

§. 19. Che dandosi il caso, che qualche professore istromentista si facesse lecito di farsi mettere per impegno, o raccommandazione in qualche musica, e che il maestro di cappella, fosse forzato dai superiori di detta musica a dover mettere detto professore istromentista, e dovesse rispettivamente per tale raccomandazione escludere alcuno de' professori soliti, sia obligato, e penato detto professore istromantista messo a forza di pagare paoli dodici a quel professore solito andare in detta musica fino a tanto che sarà rimesso al suo posto, il quale per sua cagione ed impegno sarà stato cassato, ed a tal' effetto gli sia lecito, e possa sequestrargli detto danaro alli maestri di cappella in quelle funzioni, che detto professore istromentista farà, ad anche possa convenirlo in giudizio.

XVIII.

De honorariis professoribus solvendis pro praestitis servitiis.

§. 20. Che in seguela del decreto antico con breve concesso dalla santità di Nostro Signore Papa Clemente XI. che nelle musiche, le quali si facevano in s. Carlo a Catinari si pagava paoli cinque per servizio a quelli del primo coro, a paoli quattro a quelli del secondo coro, ed essendo peraltro deteriorate in parte molte musiche si è stabilito, che li signori maestri di cappella non passino minorare il pagamen-

to di paoli tre per servizio, senza però rimuovere tutte quelle musiche, che tanti anni sono, cioè di paoli otto, dieci, dodici, e quindici per tre servizi, come ancora, che nelle nuove musiche di titoli, e tridui debbano pagare paoli quattro per servizio, ed in mancanza sia penato ad arbitrio della congregazione segreta.

XIX.

De poenis loco dis a magistris, qui aliis suppeditans in exercitio artis sum.

§. 21. Che li signori maestri non possino levare musiche ad altro maestro, eccettuate quelle di titolo sagrestane, le quali sono movibili, ed in caso che un maestro con impegno le levi all'altro, il maestro, che leverà la musica sia penato dalla congregazione di scudi sei, e se qualche maestro userà artificio, o gabala per levare qualche musica a qualche altro maestro, che era solito di farla, oltre la suddetta pena siano tenuti li professori, istromentisti, e cantanti anche penati ad arbitrio della medesima congregazione segreta.

XX.

De exclusione eorum, qui congregationi nomen non dederunt.

§. 22. Che non si possa ammettere alcun professore alle musiche ecclesiastiche senza essersi fatto aggregare in detta congregazione per fratello, e senza avere pagato nell' ingresso la solita elemosina di paoli tre, o pure una libbra di cera sotto pena al maestro di cappella, che lo inviterà, e riceverà a dette musiche di pagare scudi tre d'applicarsi in opere pie solite a farsi dalla detta congregazione.

XXI.

De jure procedendi absque citatione, et mandato pro exactione eleemosinarum, et aliarum praestationum.

§. 23. Che essendosi negli antichi statuti, e rispettivamente ne' suddetti capitoli stabilita l' elemosina d'un grosso il mese alli maestri, e mezzo grosso alli cantanti, ed istromentisti per ciascun professore, e così pure essendosi stabilite diverse pene pecuniarie contro chi ricusa gli offizi, o manca alle destinate funzioni, o in altro modo contraviene agli antichi, e nuovi decreti, quali elemosine, e pene sono la maggiore, e quasi l' unica entrata della congregazione per mantenimento del di loro altare di santa Cecilia, e per la solennità, funzioni, e spese, che occorrono, si deve dichiarare, come si dichiara, che ognuno debba pagare puntualmente le suddette elemosine decorse, e pene incorse come sopra senza eccezione, o dilazione alcuna, altrimenti passati otto giorni dopo finito il mese, e dopo incorsa la pena si proceda all' esecuzione senza citazione, o intimazione alcuna, ma solamente si porti nell' offizio di ma notaro la nota dei contravvenienti firmata da due guardiani, e sottoscritta dal camerlengo, e secondo la detta nota esibita in detto offizio senz' altra citazione si spedisca, ed eseguisca il mandato per le somme contro le persone in detta nota contenute irremissibilmente, e questo perchè si tratta di elemosine di causa pia; e se qualche professore per abitare in qualche riguardevole corte, o per avere familiarità di qualche gran personaggio, o per rispetto, che in altra maniera esigesse dagli esecutori, volesse con ciò esimersi dall' elemosina, e pene suddette, in odio di questa sua ostinata contumacia di non voler far quello, che gli altri fanno sia cassato dalla congregazione, nè possa alcun maestro di cappella chiamarlo in avvenire ad alcuna musica sotto pena di scudi sei, e se il contumace fosse maestro di cappella nessun musico, o istromentista possa andare a servirlo sotto pena di scudi tre da applicarsi in beneficio del di loro altare.

XXII.

De confirmatione aliorum statutorum.

§. 24. Che non s'intenda colla presente aggiunta di decreti mai derogato a quanto si dispone, e si è disposto negli statuti approvati dalla santa memoria di Clemente XI., ed a tutti li decreti fatti sotto il dì 10 settembre 1767., ma quelli si abbino onninamente da osservare particolarmente in tutte quelle cose, nelle quali in questi presenti capitoli non si è rinnuovato e derogato sotto la pene ivi, ed in questi presenti comminate.

XXIII.

De interpretatione statutorum in rebus dubiis, vel casibus omissis.

§. 25. Che qualora accadesse qualche fatto o caso che non fosse compreso nello statuto, nei decreti, e nelli presenti capitoli d' aggiunta, o pure fosse dubiosa l' interpretazione tanto dello statuto, quanto delli decreti, e presenti capitoli debba in detto caso sentirsi la congregaziona segreta per indi giudicarsi o dall' eminentissimo cardinale protettore, o da sua eccellenza reverendissima monsignor primicerio pro tempore, quali abbiano tutte le facoltà di decidere, o di derogare quando faccia di bisogno in detti casi particolari per scansare qualunque controversia, o litigio, che possa insorgere sopra i medesimi, ed ognuno debba stare a quel tanto si stabilirà da detti superiori.

XXIV.

De jure procedendi manu camerali.

§. 26. Che contro li contraventori si debba venire alla spedizione di mano regia mure camerali.

Quali capitoli di già come sopra letti e maturamente considerati dalli suddetti signori congregati per maggior validità e per l' approvazione di essi fu corso il bussolo con l' individuazione che la palla bianca denotasse l' approvazione, e la negra la dissaprovazione di tutti li suddetti capitoli, e raccoltisi li voti furono ritrovati voti bianchi numero settantanove, e negri numero venti sicchè per maggioranza de' voti bianchi furono in tutto e per tutto approvati li suddetti capitoli » E ciò fatto, e recitate le preci, e rese le grazie all' Altissimo se ne partirono.

Ita est Franciscus Antonius Simj tribunalis vicariatus urbis notarius de quibus etc. in fidem etc.

Giuseppe Janacconi guardiano.

Sante Pascoli guardiano

Tommaso Borghesi guardiano

Crescenzo Capanna guardiano

Confirmatio apostolica.

§. 27. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes, quo statuta hujusmodi ad effectum adduci possint, ac subinde firmius subsistant, et serventur exactius apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, at eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo, et quacumque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, omnia, et singula præinserta statuta auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, et approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, et sanamus.

Clausula sublata, et decretum irritans.

§. 28. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, et per omnia plenissime suffragari: et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores, judicari, et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 29. Non obstantibus, quatenus opus sit, memoratis Innocentii, et Clementis literis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non dictæ congregationis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et literis apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus

et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo piscatoris die decima sexta septembris millesimo septingentesimo nonagesimo quarto, pontificatus Nostri anno vicesimo.

EXPLICIT TOMUS DECIMUS

INDEX MATERIARUM
PRÆCIPUARUM
QUÆ
IN HOC DECIMO VOLUMINE
CONTINENTUR

A

ABBATIA

ALTARE

APPLICATIO

B

BEATIFICATIO

BONA

C

CIVITAS

CONCESSIO

CONFIRMATIO

CONFRATERNITAS

D

DISMEMBRATIO

DAMNATIO

DOMUS

E

ELECTIO

ERECTIO

F

FACULTAS

FESTUM

H

HOSPITALE

I

INDULGENTIA

P

PALLIUM

PATRONUS

PRIVILEGIUM

R

RESERVATIO

S

SEMINARIUM

STATUTA

SUBIECTIO

U

UNIVERSITAS

UNIO

INDEX TITULORUM

OMNIUM MATERIARUM

QUÆ

IN GENERALI INDICE HUJUS VOLUMINIS

CONTINENTUR

IMPRIMATUR

Fr. Dominicus Buttaoni Ord. Præd. S. P. A. Magister

IMPRIMATUR

Joseph Canali Patriarcha Constantinop. Vicesger.